

KIS TÜKÖR

Megjelenik minden hónap közepén.
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Komarno-Komárom Jókai-u. 18.
Készítők: nem adunk vissza

GALAMBOS ZOLTÁN.

Előfizetési díjak egy évre:
Helyben postán küldve 10 Ké.
Videkre 10 Ké. Külföldre 20 Ké.
Egyes szám ára helyben 1 Ké.

Miért nézzek az Úrra?

Zsolt. 16 : 8.

Mi emberek véleményyt formálón nézünk valakire. A kialakult vélemény annak bizonyosága, hogy az illető személy *latszet-e* vagy sem. Akit nem szeretünk, arra nem szívesen nézünk. Ezért látjuk szívesen „szeretteinket” körülöttünk.

Amikor a zsoltáros író így szól: „Az Úrra néztem szüntelen;” annak az érzésének ad kifejezést, hogy neki az Úr tetszett. Az meg már lélektanilag törvény, hogy akinek az Úr tetszik, az Úr népe is kedves. Ennek bizonyosága a keresztyén lelki közösség. Az egy Istent imádók mindenkor testvéreknek érzik és vallják magukat. Nem a színből, de a szívből való testvériséget és hitet értem.

A japán sinto templomban nincsen sem oltár, sem szószek, sem úrasztala. Egyedüli ékecsége egy kerek acél tükör. Ebbe néz bele a sinto hívő. A keresztyén templomokban az isteni Ige tükrébe néz az ájtatos hívő. S mint a tükör megmutatja testünk vonását, úgy látjuk meg az Ige tükrében lelki képünket. Ezért oly elhatározó, hogy minél gyakrabban tekintsek bele az Ige tükrébe.

Aki az Úrra néz, az nemcsak az Istent, de saját magát is megismeri. E kettő mindég együtt jár. Ezért volt a legjobb emberismerő egyúttal a legnagyobb Istent ismerő is. Vitán felül álló igazság ez. Aki Jezust követi az tökéletesedik e kettős ismeretben.

Az ember valaminek értékét nagyon sokszor a haszon szerint itéli és méri. Nos, az Úrra nézés még e szemzőgből tekintve is kifizetődik. Az ilyen semmitől sem fél. Nem aggódik a jövőendő bizonytalansága miatt. Az új esztendőben ha nyugodt lélekkel akarunk járni és boldog szívvel megérkezni szilveszter éjszakájára, akkor megnyíló szemünk senki mást ne keressen, csak az Urat és Reát nézzünk, hogy örvendező lélekkel vallhassuk a zsoltáros megtapasztalását: „Az Úrra néztem szüntelen; mert jobb kezem felől van, meg nem rendülök.” *Czibor József.*

Az igazi református hívő ember. Szereti az Istennel való lelki társalgást, a lélekből fakadó imádságokat. Naponta többször buzgón imádkozó az igazi református. És igen vágyódik megtudni Istene akaratát s azért olvasza olyan nagy komolysággal a Bibliáját. Az igazi református kegyes életű, hitből élő ember! Az Isten gyermeke.

Hibből és Imádságból.

Egy ismerős beszélgetése.

Isten országában szolgálatában gyakran jelentelennek látszó dolgoknak igen nagy fontoságuk van. Így volt ez a pápai református Egyház néhány leánytagja által megalapított arvaotthon létrejötténél is.

Szép veretényes vasárnap délután két leány elindult egy veszendőbe induló, lelzakiatott lelkű fiatal leány meglátogatására. A beteg lélek megérezte a szeretetet, mellyel maga Istent hajolt le hozzá e lelkeken keresztül és lassan kezdett megnyílni. A látogatások alkalmával a fiataloknál általában megszokott könnyelmű, léha beszélgetés, pletyka helyett az Isten és ember közötti viszonyról volt szó s a szokásos kártya helyett a Bibliát vették elő és végül közös imában kérték Istent, hogy legyen ő tanácsadójuk, életük egyedüli vezére. Így lettek a látogatásokból imaórák. A Biblia mellett más építő könyvek kerültek elő, közöttük Müller György életrajza. Müller Istent igéreteit kipróbáló vakmerő hite erősen megragadta a leányok szívét: hite által sorakoztatva fel a nagy befogadóképességű árvaházakat s adott menedéket és kenyeret több ezer otthonatlan árvának töké nélkül, csupán Istent igéreteire és imára támaszkodva. Vagyuk támadt, hogy ők is hasonló módon lehessenek bizonyosságot az imákat meghallgató Istentől. Vágyaikat hónapokon át Istent elé vitték s lassan gyűjtögettek a jövőben megalapítandó otthon céljaira.

A gyűjtögetés egészen eredeti volt, mert nem emberektől kérték, hanem különböző munkákat vállaltak s annak az árát adták oda. Az egyik leány családjában például nagy névnap volt s igen kellemetlen helyzetbe kerültek, mert a szolgáló leány megbetegedett. A kis imaközösség egyik úrleány tagja arra vállalkozott, hogy mivel őt a vendégek úgy sem ismerik, vállalja a szobaleány szerepét s a borralvót az árvák céljaira adja. — Megtették, hogy otthon megkérték szüleit, hogy a mosónő és lavágó munkáját hadd végezhessek el ők és a kapott napzámot szintén az árváknak gyűjtötték. A másoknak eszébe jutott, hogy neki van még valamije, amit nem adott Istent rendelkezésére és ezért eladta egyetlen vagyonát, egy anyadiagnót és az árváknak vettek belőle ágyat. Így gyűlt a pénz, míg kivethettek egy egyszobás-konyhás lakást és be tudták rendezni 6 gyermek számára.

A munkát egészen csendben (nem hirdetve) kezdték meg. Alappillérek voltak: „Aki egyet befogad e kicsinyek közül, engem fogad be.” „Ha annyi hitetek volna, mint a mustármag,

semmi sem volna lehetetlen néktek." — Vajjon olyan igazságok ezek, amikre lehet építeni? Ki fogják próbálni Isten dicsőségére és hitük mélyítésére.

Eljött a nagy nap, megérkezett az első négy kis árva. A gondozó testvér (ki önként, díjtalanul áldozta életét e szolgálatra) várta őket az állomáson. Egyszer csak előtűnik egy ismerőse, kinek érdeklődésére elmondja, hogy mi járatban van. Az elmondottak könnyeket csálnak az ismerős szemébe és hamarosan előkerül egy fényes öpen-gős, amit gazdája nehezen, fillérből rakosgatott össze a jövőre, de most úgy érezte, oda kell adnia. „Legyen az árváké” — mondta.

Idővel a gyermekek száma nőtt és azzal együtt az isteni gondoskodás. Jöttek nehéz napok, hitük próbatétele, de meg nem szégyenültek, mert a gazdag Atya volt támaszuk. Nem volt nap, hogy az árvák éhen maradtak volna, mert Isten — sokszor ugyan az utolsó percben, de még idejében — mindig gondoskodott róluk.

Egy alkalommal például minden kiürült már: éleškamra és pénztárca. Rohamosan közeledett az ebédidő s a testvérek kishitű, gyöngye emberi szíve elszorult. Mi lesz most, nincs enni-való? Könyörgés szállt fel az árvák Atyjához: „Uram, Te ígérted, hogy gondoskodsz róluk, mi eleitől tudtuk, hogy mi nem gondoskodhatunk, hiszen nekünk semmink sincsen. Mutasd meg hatalmadat!” — Énekelve ülték le a gyermekek délben az üres asztalhoz s mielőtt az evés előtti imát elmondták volna, kopognak az ajtón és Isten küldötte (egy úriasszony szolgálóleánya) hozza a kész ebédet.

Más alkalommal az utolsó darab fa fogyott el az utolsó szelet kenyérral együtt és a gondozó testvér utolsó néhány fillérével lépett ki a kapun azon gondolkozva, melyiket vegye meg, mikor egyikre sem elegendő a pénze. Majdnem belebotlik elmélyedése közben egy kizikocsiba, mely vágott fával van megrakva s éppen az árvaházba tartott. Egy csomagból pedig kenyér kerül elő. Így gondoskodott Isten a legszükségesebbekről.

O gondoskodik arról, hogy emberi szívekben csodálatos érzések fakadjanak s emberi értelem-nek elképzelhetetlen módon tudják meg az árvák szükségét és önfeláldozóan adni tudjanak. Így történt egyszer, hogy az árvaház nagyobb összeget kapott egy ügyvéd-től, aki nem is ismerte az árvaházat. Az adományozó elmondja, hogy mikor szánakozva érdeklődött egy négy apró gyermekkel özvegyen maradt édesapa iránt, megtudta, hogy az elhagyatott, a pusztulásnak kitett anyátlan szegény árvákat ez a kis árvaház fogadta be, lehetővé téve az apának is azt, hogy munkát keressen s legalább a saját életét megmentsse. Mikor ezt hallotta, csodálatos benső megrendülést érzett s érezte, hogy adnia kell. Vannak, akiket Istennek ez az ügye önmegtagadásra készítet. Keserűen isszák kávéjukat, hogy az így meg-takarított cukrot rendszeresen az árváknak küld-hessék el. Egy leány kedvenc szépirodalmi folyó-iratáról mondott le, hogy az árát az árváknak adhassa.

Úgy hallgatta meg Isten sokszor az imákat,

hogy meg kellett döbenniök a gondozóknak s mint egykor Péter, mikor hálóját bevetve, az szakadoz a halak sokaságától, ők is így kellett, hogy szóljanak az Urhoz: „Eredj el tőlem, mert bűnös ember vagyok!”

Számtalanszor mutatta meg hűségét a hatalmas Isten s a kicsiny árvaotthonnak rövid 15 hónapos multja sok áldott megtapasztalással gazdagította az alapítók és gondozók életét. Az Ur ad olyan lelkeket, kik kényelmüket, otthonukat, biztos állásukat, sőt mások becsülését is (még itt tartunk) s mindent odaadnak, hogy a felső parancsot híven teljesíthessék. Az áldozatokat, miket ők hoznak, csak égi Mesterük tudja s ez nekik elég. Áldozatuk is hozzájárul, hogy a munka fennmaradjon, sőt növekedjen az a munka, amely most még sok előítélettel, hitfe-lenkedéssel küzd. De mivel egyedül célja Isten dicsőségének szolgálása, hiszik s tudják, hogy minden meg nem értés és rosszindulat erőtelen lesz, mely ellene irányul.

Jelenleg 13 gyermek van az otthonban, két gondozóval, ami szükségessé tette egy nagyobb, 3—4 szobás lakás kibérelését, (a mostani 2 szobás, zárt verandás, kertes lakás).

Isten iránti hálával említjük meg, hogy vannak már különböző gyülekezetekben (pápai, neszmei, felsőörsi, tahitótfalusi, győri, lébenyi, ceglédi, dévaványai, tápszentmiklósi gyülekeze-tekben az egyháztagok közül), akik megértő, testvéri szívvél a munka mellé álltak s támo-gatják imáikkal, adományaikkal.

„Ma, ha az Ó szavát halljátok, meg ne keményítsétek a ti szíveiteket!” (Zsid. 3:15.)
(Ref. Híradóból.) *Hatvani Margit.*

Ezt próbáld meg!

A barátom nagy kópé. Sohasem lehet tudni, mikor mond igazat, vagy mikor tréfál. Nagyon szeret ajándékozni. Ha eljön hozzám, mindig hoz a gyerekeknek vagy olvasnivalót, vagy neznivalót, vagy — ennivalót. Ha én megyek öhozzá a búcsuzásnál egész biztosan visszatart, „Várij, hadd adjak vendégajándékot. Vidd el ezt a könyvecskét.”

Egyszer sem sikerült úgy találkoznom vele, hogy tőle valamit ne kaptam volna. De már sokaltam és egyszer megmondtam: „Hagyj abba, ez nem járja! Én a századrészt sem tudom neked viszonzni.” „Nézd ő — én termé-szettől fogva fősvény vagyok és mikor ezt a hibámat megláttam, azt mondtam magamnak: Adj és mindig csak adj, ezzel győzheted le a fősvényiségedet.” Ugy-e most már látod, hogy nem vagyok adakozólelkű, hanem fősvény. De hogy ne tudja senki, azért adok — mindig.

Csak néztem a barátomra és nem tudtam biztosan, hogy vajjon most tréfál-e vagy nem? Nagyon komolyan mondta és ezt nagyon komolyan lehet venni, ha gondolkozunk rajta.

A szer ki van próbálva: Adj sokat és senki sem tudja meg, hogy fősvény vagy!

„A Bibliás magyar“

cimen 3 napos konferenciát tartott Pápan a „Ref. Élet” baráti köre, melyen a résztvevők legnagyobb része egyetemet végzett „világiakból” állott idén is. Legmegkapóbb az volt ezen az áldott testvéri találkozón, hogy főként nem lelkészek, hanem „világiak” tartották az előadásokat, így dr. Balogh Jenő volt miszter. Ez az előkelő, fehér hajú öreg úr beleszólt beszédébe, hogy tudja, hogy ott áll a végállomás előtt. A Bibliájáról beszélt olyan bünbánó, alázatos lélekkel, hogy a bizonyágtevése lelkebe markolt. A hívő férfiu szavai voltak ezek. *Tasnádi Nagy András és Benkó Ferenc államtitkárok* személyes hitéletükről beszéltek, hogy mit jelentett kísértéseikben a Biblia, hogy milyen önkritikára vezetete el a napi bibliaolvasás őket, hogy milyen indítatásokat, áldásokat kaptak a mindennapok munkáihoz a Szentírásból! Beszéde végén Benkó államtitkárnak szinte átszellemült az arca, könny csillogott a szemében, amikor arról tett le bizonyágot, hogy milyen egész szívvel hisz a Jézus Krisztusban! *Jókai Ihsász Miklós* nagybirtokos, egyházmegyei gondnok az Evangélium világitásába állította az egész egyházi életet s megmondotta kertelés nélkül a családban, az egyháztagok között, a lelkési karban, az egyházi hatóságok működésében található hibákat. Milyen igaz volt egyik „világi” előadónak az a megállapítása, hogy kis gyerek korában még látta a nagyapja kezében az öreg, diszkötéses Bibliát, de őt már nem vezették el otthon az Isten Igéjéig... Hányan végigjárták az összes iskoláikat, megtanulták a sok hittananyagot, de... Bibliát sosem vettek kezükbe a hittan tanításkor... *Dr. Csia Sándor* a MÁV. országos legfőbb orvosa, *dr. Cseh-Szombathy László*, a budapesti „Bethesda” ref. kórház egyik főorvosa, aki képviselő is: bizonyágtevéseikkel elő példát adtak arra, hogy az orvosnak hívőnek kell lenni. Imádkozó, bibliaolvasó életükön át bepillantást engedtek az orvosok s a betegek világában megoldásra váró kérdésekre, melyeknek csak akkor lesz áldott elintézésük, ha Jézus kezét fogva így mondja napenkénti csendes óránkon a lelkünk: Uram, mit akarsz, hogy cselekedjem? Érdekes, hogy már Budapesten és Debrecenben is van orvosok bibliaköre, sőt Budapesten a hívő, a megtért ref. orvosok végzik az egyik legeredményesebb munkát a nagyobb képzettségű ref. intelligencia között s többen közülök erős propogállói az u. n. „Oxford mozgalomnak” is (erősen hívő, bibliás munka ez is).

Érdekes volt látni, amin az egyik előadó felvette az asztalról a Bibliáját, ime a jobb kezem felől ülő debreceni egyetemi (jog) tanár csak húzza ám ki zsebéből a teljes Szentírást, hasonlóképen tesz az előttem ülő államvasuti magasrangú hivatalnok s alig néhány pillanat s már köröskörül a „kegyelmes és méltóságos” urak, még a többiek kezében ott az Isten Beszéde és kikeresve olvassák az előadóval az Irás bizonyítékait... Zsebében Bibliát hordó magyar intelligencia! Imádkozunk ezért mi is!

Gondolkodásra készítő volt az egyik világi előadónak ez a megjegyzése: „Mondott, látott, cselekedett Igére van szüksége a világnak. A prédikációkban olykor sok szépről van szó, csak az Ige marad ki belőlük.” Másoktól idézem: „A hívő lelkész s a hitetlen gyülekezet nem értik meg egymást, mert nem beszélnek egy nyelvet. Ha pl. a „kegyelem” szót használja a lelkész, ő mást ért azon, mint a lelki életet nem élő presbitere, vagy kurátora.”

Beszélvén a szegénygondozásról, az Egyháznak e téren való sok mulasztásáról és feladatairól, egy nagytudományú férfiú megjegyezte hozzászóllásában, amikor az adakozás isteni parancsáról s az adakozás nagyságáért való felelősségről szólott: „A gazdag tényleg igen nagyon nehezen mehet be az Isten országába.” Sa jelen levő gazdagok és szegények egyformán helyeselték. (Beszélgetés közben megtudtunk aztán egyet-mást a konferencián bizonyágtevő „világi” urak önkéntes adakozásáról... Persze nem 1—2 pengőről, vagy 10—30-ról volt szó. Volt, aki a mi pénzünkben egyszerre egy családnak kb. 30.000 Kc-t adott... Persze csak baráti beszélgetés közben mondott el kiki a jelen nem levőről egypár kiszivárgott ilyen hirt, mert ezek a bibliás igazi református magyar urak is tartják az Isten Igéjét: „Ne tudja a te jobbkezed, hogy mit tesz a bal!”

Még egypár idézést: „Ref. népünk legnagyobb része benne él a mai modern pogányságban.” „A családnak az Isten akaratát cselekvő lelki közösségnek kell lenni.” „A család imádkozó életközösség.” „Az elválások a modern pogányság következtében 200 százalékkal emelkedtek az utóbbi 25 év alatt.” „A Biblia a vitrinből az éjjeli szekrényre, onnét meg a reggeliző asztalra került,” Stb.

Néhány érdekes elhangzott előadás címe: „A szociális kérdés a Bibliában.” „A bűn az Ige tükrében.” „A Biblia és a család.” „Az én Bibliám.”

Ugyanakkor volt konferencia a nők számára is, melyet Ravasz Lászlóné vezetett. A A férfiak konferenciájának vezetője dr. Ravasz László budapesti püspök volt. G.

BELFÖLDI HIREK

A dunamelléki kerületi gyűlés ismét a 2 éves agenda-tanítás mellett foglalt állást. — Belmissziói propaganda gyűlések tartását ajánlotta a belmissziói előadó a dunamelléki kerületi gyűlésen. — A ref. ifjúsági egyesület saját helyiséget akar szerezni Lakon (Csallóköz). Így a komoly fiúk a ref. ifj. egyesülethez nem illő tánc, vagy szindarab helyett más pénzforráshoz nyúltak: földet béreltek, maguk végezték az összes munkát s a terményt az egyesület kapta. Libát nevelnek, tömnek, báránya is van az egyesületnek s az árukából nő a saját helyiség lehetősége. Ime, a komolytalan szindarabozó, stb. álláspont egyik gyönyörű ellensúlyozása. Persze, a laki ifjak bibliaolvasók. — Bori-ban 96 tanulója van a ref. iskolának s az államhatóság

mégsem engedi felállítani a 2. tanftói állást! Másutt meg mennyire sietni kell vele. A magyarázat nem abban keresendő, hogy Bori a nyelvtanítón van? — **A barsi egyházmegyében** minden egyházi iskolában minden reggel felolvassanak egy részt a Bibliából. Hogy ez jobban menjen: 250 napra szóló felolvasási anyag textusát állította össze Czeglédy Pál esperes, amit most kinyomatnak s a dunamelléki kerület minden iskolája és lelkésze megkapja: az iskolában való kötelező használatra. — **A „Kálvin nyomda”** Beregszászról Munkácsra költözött át. — **A lelkészek és tanítók baráti köre** minden hónapban összejön a barsi egyházmegyében is. — **Az egyházi énektanítással** kapcsolatban a dunamelléki kerület elrendelte a gyermekeknek szóló énekkeltetését is. — **Hogy milyen egyházi legyelmet** kell bevezetni? Ehhez tessék elolvasni a hivatalos lap 1933 május 15-i számát! — **Nagyszerű újítás.** Garamvezekényen az Egyház költségén kapta meg minden adófizető egyháztag a ref. „Szeretet” naptárt! — **Csillizpatason** egész éven át folyó komoly bibliakörben találkozhatnak hetente a lelkiekkel többet foglalkozni akarók. — **Tóth Kálmán** volt komáromi s. lelkész december 29.-én iktatták be a feketeadósi szent Eklézsiába. Kísérje ott is sok áldás! — **A beretkei** lelkészi állására s így az ottani ref. árvaház vezetésére Borza Zoltán dunaradványi lelkész választották meg. Milyen csodálatosak az Urnak útjai. Legyen evvel a hu Jézus-szolgával ott is az Urnak kegyelme! — **Patay Károly**, a barsi egyházmegye volt esperese, a konvent tanügyi bizottságának elnöke, akinek — emberileg — nagy része van a Ref. Tanítóképző felállításában: nyugalonba vonul a elhagyja Alsó-felsőzecssei lelkészi állását. A jó munka után édes a pihenés. — **Jelenleg kb. 10 ref. s.-lelkész** teljesít katonai szolgálatot. Február végén szerelnek le. — **Érdekes**, hogy mennyi lelkész kerül az utóbbi években Kárpát-aljára a komáromi egyházmegyéből: a nyugati végvárakból a keletiekbe. — **Balla Rebeka** koszmályi ref. diakonissza testvér legutóbb a somorjai, patasi és padányi gyülekezetekben forgolódott sok áldással szolgálva az Eklézsiák lelki javára. — **Három lelkész** vett részt Szlovénzskóról a Pápan megtartott „Ref. Élet konferencián”. Miért nem mennek el az ilyen áldott találkozásokra a mi „világi” vezetőink közül is egyesek? — **A nagymuzsalyi** gyülekezet Narancsik Imrét hívta meg lelképásztorának. Kísérje sok áldás buzgó munkáját ott is! — **Id. Szabó Béla** ny. igazgató-tanító, Szabó Béla huszti lelkész édes apja december 30.-án elköltözött ez árnyékvilágból. Az Úr legyen vigasztalója szeretteinek! — **A „világi” urakról** igen érdekes dolgokat olvashatunk e számban a „Bibliás magyar” című közleményben. — **39 gyülekezetből küldtek** szeretetsomagot karácsonyra a beretkei ref. árvaházba. — **A biblia körök** szaporodnak a gyülekezetekben s így erősödik a határozott komoly belmissziós munka mindenfelé: keleten és nyugaton. Aminek nem marad el a jó eredménye.

A hajléktalan Jézus.

Ezelőtt két esztendővel a Csallóköz egyik nagyobb községéből egy szerencsétlen nő öt kis gyermekével jött be Komáromba, hogy megélhetést szerezzen magának és családjának. Boldogtalan leányanya, aki kicsiny gyermekeit nagyon szereti. Nagy szegénységében három gyermeket odaadta az állami gyermekmenhelynek, mely el is helyezte őket messze Gömörbe nem református és nem magyar családokhoz gondozás végett. Nem voltak a gyermekek sokáig távol, mert az anya nem tudott belenyugodni, hogy gyermekeit más nevelje. Ugyszólván erőszakkal hozta el a rimaszombati állami gyermekmenhelyről kicsinjeit. A helyzetük itthon egyre rosszabbodott, mert minden segélyezésnél háttérbe szorultak, mivel nem komáromi illetőségűek. Munkaalkalom nem igen volt, a kis család mindig többet és többet nélkülözött, éheztek sokat, lerongyolódott mind, kicsinytől nagyig. Míg végre eljött rájuk a legszomorúbb: el kellett hagyni a lakásukat, mivel hónapok óta adások voltak a házban. Az utcára kerültek ki a tél közepén. A legnagyobb fiú a fiatalaággondozó otthonában, a többi kis gyermek pedig 3-4 jóindulatú családnál talált ideiglenes menedéket. De három éjszakát töltöttek a rendőrségi menedékhelyen pusztán szalmán, minden takaró nélkül. Az Egyháznak a dolog akkor jutott már tudomására, amikor már szegények két hete ebben a szomorú állapotban voltak és a menedékhelyeiket is már-már fölmondták nekik. A város nem segít, mivel vidékiek. Legfeljebb visszatoloncolja őket falujukba, ahol szintén nyomorúság, szegénység és a teljes lezuhanás vár rájuk. De ez az öt gyermek: öt református gyermek, akik fedél nélkül vannak. Jézus Krisztus a komáromi református Egyháznál kopogtat ennek az 5 gyermeknek képeiben. (V. ö. Máté 25: 35-46.) Jézus hajléktalan. Már hetek óta nem talált otthon. Jézus a rendőrségi menedékhelyen volt kénytelen meghúzni magát! — Egy imaközösségen ezek a szavak mintegy súlyos pörölycsapásként ütötték meg a jelenvalók szívét. „Jövevény voltam és befogadtatok engem.” Voltak kik meghallották a Jézus segélykérő szavait és a magok keveséből módot és lehetőséget adtak az Egyháznak, hogy a Jézust egy kicsiny hajlékba, de neki megfelelő rendes otthonba befogadhassa. Milyen nagy boldogság is, hogy már van olyan fészünk, amelyben az Úr Jézus 5 kisgyermek képeiben otthon, menedéket talált. Ez még csak nagyon kis mustármagnyi kezdet, de hátha Isten ezzel a mi hűségünket próbálja ki, hogy a nagyobb dolgokat reánk bízhatja-e? De Isten mindig meg fogja mutatni, hogy mit kell cselekednünk. Mi pedig boldog örvendéssel nézzünk mindennek elébe, legfőképpen annak, amit majd az Úr fog mondani az Ő eljövetelekor: „Jertek én Atyámnak áldottai, örököljétek ez országot, mely számotokra készítettett a világ megalapítása óta!”

Talán mond ez a hír neked is valamit, kedves olvasó! Ha igen, úgy lépj az imádkozók táborába, akik az Úr segédelmével felveszik az árvák és szegények ügyét,

Mi a „Helvetia Jóléti egyesület?”

Az elmúlt nyáron, július hó 1.-én, alakult meg Pozsonyban az ottani ref. Egyház tanács-termében, a „Helvetia” jóléti egyesület, melynek alapszabályait közvetlenül karácsony előtt hagyta helyben a prágai belügyminisztérium. — Az egyesület fővédnökségét Balog Elemér, Bertók Béla és Dr. Magda Sándor püspök urak vallatták el, míg az elnökségben és a választmányban az Egyetemes Egyház lelkesi és világi vezetőférfiai foglalnak helyet, ezzel is biztosítván az egyesület szoros kapcsolatát a szlovenszkói és kárpátaljai református egyetemes Egyhazzal.

Az egyesület célja olyan református intézményt létesíteni, mely tagjainak erkölcsi, kulturális és anyagi előnyét szolgálja.

Hogy ezen magasabb céljait megvalósíthassa a tagjainak mindjárt kézzelfogható előnyökkel nyújthasson, az egyesület úgy intézkedett, hogy a csekély tagsági díj ellenében, az egyes tagok elhalálása esetére, azoknak hátramaradottait temetkezési segélyben részesíti. Amikor a halál kaszájával egyidejűleg sok helyen a gond is beköszönt, mikor a lesújtott család nem tudja, miből fedezze a felmerült orvosi-, patika-, temetési- és egyéb költségeket és miként ússza meg a legközelebbi nehéz heteket és hónapokat, akkor az előrelátó család házában megjelenik a „Helvetia,” hogy legalább ezeket a gondokat elhárítsa a gyászoló özvegyek és árvák szívéből.

Mindezért, s ami többet a „Helvetia” még nyújtani szándékozik, az egyszersmindenkori 5 Ké. beiratási díjon kívül, az egyesület csupán évi 60 Ké. tagsági díjat kér a belépni szándékozótól, mely összeg azonban 1, vagy 1,5 évi, avagy havi részletekben is fizethető. — Ha meggondoljuk, hogy ez alig rúg többre, mint 20 fillérré naponta, úgy senkinek tagadhatja, hogy a tagsági-díj valóban igen csekély.

Kérjük tehát a híveket, ha a „Helvetia” megbizottja, ki magát kellőképpen igazolja, náluk megjelenik, fogadják szívesen, hallgassák meg felvilágosításait és magyarázatait, s ha meggyőződnek az ügy igazságáról és jóságáról, lépjenek be eme legújabb intézménybe. — Nemcsak az Egyház érdekét, de leginkább a maguk és családjuk javát szolgálják vele. (A „Helvetia” részéről beküldve.)

Mit olvassunk?

Csak egészen megbízható hamoly és minden tekintetben magas értéku könyveket ajánlunk.

Czibor József: Viharok szárnyán. A déaki-i ref. ker. gyülekezet története. Komárom, 1935. Ára 15 Ké. E műben 29 fejezetben át tárgyalja a falu, a határ, a gyülekezet s a szórványok történetét ref. egyházi szempontból. Kitér a templomokra, egyházi javakra, iskolákra, melyeket erőszakkal elvettek a református elődöktől. Az egyházi kegyeszek, anyakönyvek, pecsétnyomók, harangok, s üldöztetések mind sorra kerülnek e könyvben. Tiszta képet kapunk a lelkészekről, tanítókról, gondnokokról, sőt az

egyházfiak egymásutánjáról is. A helyi szokások, a nép kulturális és anyagi helyzete is megvilágítást kap. — Az egész leíráson áthúzódik az író egyházszeretete, táglátóköriúsége, magasabb intelligenciája. Aztán nagyon érdekes újítás az is, hogy nem a hitetlen egyháztörténetírás külső keretek-rajzolását adja, hanem az életet, a letűnt kor valóságát akarja élnék tárnai, az egyházi élet hétköznapijait is. Nem elégszik meg néhány elcsépelet frázissal az események rugóit kereave („apáink egyházhusége” stb.), hanem kortörténeti első rangú forrásokat citál. — Talán nem is lehetne az utóbbi idők lokális történetírásából *kedvesebb olvasmányt találni ennél a szép könyvnel.* Vegyük meg. Kapható Komáromban is. G.

Uj könyvek. Ezekről még írunk. „Bujdosó magyarok füstölő csepüje.” Imakönyv ára, 3,60 Ké. — *Hastings:* „A második méröld.” Vasárnapi iskolai és gyermekistentiszeleti beszédek, elmélkedések. — *Medgyesi Pal:* a presbitériumról. Uj kiadás, ára 1 Ké. — *A házasság, a család és a gyermek.* Irlák többen, ára 7,20 Ké. — *Hofmann de Witme Zs.:* Isten tudja miért? — Egy mély hitünnasszony levelei, naplója. Ára 6 Ké. — *Dr. Pongrácz József:* Dr. Antal Géza püspök. — *Dr. Bugyon József:* Máté Evang. magyarázata, Pápa 1933. Mind ezen könyveket a legmelegebben ajánlhatjuk.

Ahol ott a Jézus . . .

Ahol ott a Jézus, ott bizton vagyok,
Mindenütt, hol ott van Ő,
Tűnnek a hajók.
Bárhol, ahol Jézus nincs,
Nincs öröm, se fény,
Mindenütt, hol Ő van, boldog vagyok én.

Ahol ott a Jézus,
Mindenütt, mindenütt,
Ahol ott a Jézus,
Boldogság napja süt.

Ahol ott a Jézus, nincsen ott magány,
Ember hűség elmúlik,
Ő el nem hagy ám,
Lakjam pusztaságba bár,
Elhagyott helyen,
Ahol ott a Jézus, nincs ott félelem.

Ahol ott a Jézus,
Mindenütt, mindenütt,
Ahol ott a Jézus,
Boldogság napja süt.

Ahol ott a Jézus, alszom édesen,
Bár vihar közelgjen is,
Zúgjon vészesen.
Mert tudom, hogy hű keze,
Mégvéd igazán,
Ahol ott a Jézus, ott az én hazám.

Ahol ott a Jézus,
Mindenütt, mindenütt,
Ahol ott a Jézus,
Boldogság napja süt.

Komáromi egyházi statisztika.

Szent Keresztelőben részletek

1935. XII. 19. Lilla, Argyaj Lajos és Boko Terézia leánya. XII. 29. Erzsébet, Lengyel Gyula és Leovics Mária leánya. 1936. I. 1. István, Nagy Lajos és Szabó Julianna fia. I. 11. Sándor, Molnár Lajos és Prágai Ilona fia.

Hítvesztési esküt tettek le.

1935. XII. 10. Praschek József r. kath. és Nagy Irma ref. — XII. 18. Berza István ref. és Lasic Paula ref. — XII. 19. Kuncz József r. k. és Nagy Terézia ref.; Kovács Gábor ref. és Viola Mária r. kath. — XII. 21. Möröcz István ref. és Papp Julianna r. kath. — 1936. I. 14. Tóth Kálmán ref. és Tárnok Gizella ref. — I. 18. Deák Ferenc ref. és Tarcai Irma ref.

Kimultak e látható világból.

XII. 13. Nahéz János, Vasi Erzsébetnek 16 évig hitvese. — XII. 29. Sebestyén Sándorné Antal Ágnes. — XII. 31. Kuncz Mária, Kuncz András és Lőránt Mária leánya; Nagy Sándor. Csépi Eszternek 20 éve özvegye. — 1936. I. 9. Fekete Zsófia. — I. 9. Nádasdy Géza, Steiner Mária férje. — I. 14. Németh Mária, Németh János és Laposa Júlia leánya. — I. 18. Körös István, Tóth Teréziának 33 évig hitvese.

Komáromi önkéntes adományok.

1935. XI. 27. től 1936. Jan. 1-ig. Párselyben Isten dics. 15, Költészi öst. jöved. költészióra 177, Egy nő nagybeteg felgyógyulásának évfordulójára Isten dics. 25, U. ö. nagyterem renoválására 25, Egy család Isten dics. 50, U. ö. szegényeknek 50, U. ö. kiskoszmályi árvaháznak 50, U. ö. kavaspartai férfi Isten dics. 10, Párselyben „költészióra” felirattal 15, Egy férfi belmésziora 30, U. ö. diakonissza testvér élelmészére 30, Egy presbiter templomvilágítására 100, Egy férfi ravatalozóra 100, U. ö. a Kollégium nagyterem renoválására 100, U. ö. szegényeknek 2250, Párselyben szegények karácsonyára 30, Egy presbiter szegény gyermekek karácsonyjára 30, U. ö. szegény öregek segélyezésére 40, U. ö. diakonissza élelmészére 30, Egy özv. asszony nagyterem renoválására 50, Egy özv. asszony Isten dics. 20, U. ö. szegényeknek 20, U. ö. belmésziora 10, Költészióra befolyt Molnár Mária titkote alkalmával 106, Egy nő szegénygyermeknek 10, U. ö. munkanélkülieknek 5, Egy özv. asszony szegényeknek 10, U. ö. nagyterem renoválására 10, Egy asszony szegények karácsonyára 5, Egy özv. asszony üslétként helyezett perselyből szegénygyermek karácsonyára 795 és 030 Pengő. Egy özv. asszony szegények karácsonyára 20, Egy presbiter nagyterem renoválására 50, Egy özv. asszony Isten dics. 20, U. ö. szegényeknek 20, U. ö. szegény gyermekek karácsonyára 10, Egy presbiter és családja kiskoszmályi árvaháznak 100, U. ö. a beretkei árvaháznak 100, U. ö. a diakonissza élelmészére 30, U. ö. Kavi vasárnapi iskolások perselye szegény gyermekek karácsonyára 12, Egy diakonissza élelmészére 30, U. ö. belmésziora 14, Haladás asztaltársaság szegény gyermekeknek 100, Egy kavi férfi kedves halottja emlékére Isten dicsőítésére 20, Egy özvegy asszony Isten dicsőítésére 100, Egy özv. asszony szegényeknek 50, Egy férfi a Kollégium nagyterem renoválására 20, Egy férfi szegényeknek 10, Egy özv. asszony Isten dics. 30, Egy vezető egyháztag szegényeknek 100, U. ö. szegények karácsonyára 100, U. ö. belmésziora 50, Egy presbiter nagyterem renoválására 30, A Ref. Leánykör Isten dics. 100, U. ö. nagyterem renoválására 10, U. ö. kiskoszmályi árvaházra 25, U. ö. az beretkei árvaházra 25, Egy presbiter belmésziora 50, U. ö. szegényeknek 30, U. ö.

szegénygyermek karácsonyára 20, U. ö. b. édesapja halála emlékére szegényeknek 20, Egy presbiter neje nagyterem renoválására 20, Egy özv. asszony Isten dics. 20, Egy özv. asszony Isten dics. 5, U. ö. templompad javítására 10, Egy presbiter fivére halála emlékére szegényeknek 125, Egy özv. asszony Isten dics. 5, Erdemes ácsársulat Isten dics. 20, Szt. János uccai persely bevétele 50, Egy diakonuss Isten dics. 20, U. ö. nagyterem renoválására 20, Egy férfi szegényeknek 10, Egy nő Isten dics. 25, U. ö. nagyterem renoválására 20, Egy férfi Isten dics. 20, Egy nő Isten dics. 10, U. ö. nagyterem renoválására 10, U. ö. szegényeknek 10, Egy nő szegények karácsonyára 20, Egy diakonuss nagyterem renoválására 10, Egy vidéki hivtnak póttán küldött szegényeknek 50, Kőműves társulat Isten dics. 20, Egy vidéki szegények karácsonyára 50, Egy férfi felesége halála emlékére Isten dics. 20, U. ö. szegényeknek 10, U. ö. teológiának 10, U. ö. kiskoszmályi árvaháznak 10, Tányérosok kar. elv. napján a losonci teológiára 578.30, és 320 P. Egy diakonuss nagyterem renoválására 100, Egy férfi szegényeknek 20, Perselyezés második ünnepén tanítóképzőre 376, és 263 P. Egy nő Isten dics. 10, Egy férfi szegényeknek 10, Egy férfi nagyterem renoválására 10, U. ö. Isten dics. 10, Egy férfi nagyterem renoválására 50, Egy férfi Isten dics. 10, Egy özv. asszony Isten dics. 10, Párselyben szegényeknek 5, Egy presbiter Isten dics. 20, U. ö. nagyterem renoválására 100, U. ö. kiskoszmályi árvaház 20, U. ö. beretkei árvaház 20, Egy diakonuss nagyterem renoválás 20, U. ö. Isten dics. 20, Egy özv. asszony nagyterem renoválás 10, Egy asszony Isten dics. 5, Perselyezés 6-6v. estén belmésziora 227, és 004 P. Erdemes kertészársulat Isten dics. 35.

1936. január 1-től. Egy férfi tanítóképzőre 10, U. a. nagyterem ren. 10, Egy diakonuss Isten dicsőítésére 10, Újév napján perselyezés a losonci teológiára 330 Kc és 80 fill. Egy férfi Isten dics. 50, Egy férfi szegényeknek 3470, Egy asszony Isten dics. 20, Egy presbiter diakonissza élelmészére 30, Párselyben Isten dics. 5, Egy vidéki férfi szegényeknek 100, Párselyben Isten dics. 30, Egy asszony szegényeknek 10, Egy férfi Isten dics. 20, Egy asszony losonci teológiára 10, Keszti egyház önkéntes adománya a ref. tanítóképzőre 5480, Egy férfi ref. tanítóképzőre 10, Egy özv. asszony nagyterem renoválására 12, Egy nő Isten dics. 100, Egy család eskütvő alkalmával Isten dics. 50.

Tanítás Uram meghajlani!

Mint szélben az arany kalász,
Hajoljak meg, ha Lelked így
Reám fuvall s porig alá.

S dacos szívem, ha ellenáll,
Midőn a lélek rálehel,
Jöjj tűz gyanánt s dac s a gőg
Lelked tűzében égjen el!

Mint parthoz érve megtörik
A hab, melyet paskolt a szél,
Úgy törjön össze szívem is.
A mint Te benned partot ér!

Álljunk meg egy percre.

Gondolatok-igazságok. A vasárnapi iskolával kapcsolatban: Ne a mi képünk legyen a gyerekek Veronika-kendőjére rajzolva, hanem a Jézusé. A gyermekeket már kora fiatalon szoktassuk: az imádkozásra, a bibliaolvasásra és az adakozásra. — Az előre elkészített, vagy betanult ima csak: gondolattechnika s nem más. — Többet kell beszélni gyermekeinkről Istennek, mint az Istenről gyermekeinknek (Augustinus). — Isten minden szívhez külön ajton jut be. — Az elveszettek evangéliuma Lukács 15-ben van megírva. — A lelkészeket bírálgatják sokan, de imádkoznak. — vajjon értük?

Az istentagadók, a kommunisták, a politikai pártok, a róm. katolikusok, stb. a maguk újságjait, könyveit ajánlják, propagálják. Csak a reformátusok hallgatnak mélyen! Pedig nekünk sem szabad elmaradni. A ref. családokba ref. olvasmány legyen! Járassunk ref. lapot, olvassunk ref. könyveket, tartsunk ref. naptárat. Legyen az a jelszó, hogy református ember minden erejével támogatja a református sajtót!

Levél érkezett az egyik lelkészhez: „Tiszteletes Úram! Leányom el akar válni az urától, van két szép gyermeke. Képes mostoha apát adni a gyermekeinek, vagy mostoha anyát, Arra kérem, ostromozza vasárnap a templomban azokat az anyákat, akik képesek elhagyni gyermekeiket és azokat, akiknek az Urasztala előtt tett eskü nem nevébb, mint egy fa darab. És azokat a férfiakat is, akik ilyen asszonyt elvesznek. Tisztelettel (aláírás):” Mi mindenről beszél ez az írás!

„**A Szentlélekről alig van szó a Bibliában**”, mondta egy hitetlen református. Erre rendeztünk a komáromi polg. leányiskolában Biblia-versenyt, hogy ki tud legtöbb olyan Igét (bibliai verset) kiírni a Szentlélekről 1 nap alatt, melyben a Szentlélekről van szó. Az I. lett Kiss Mária: 202 ilyen bibliai verset irt ki. II. lett Csóka Irma: 200, III. Györy Krisztina: 162, IV. Czirók Mária: 158, V—VI. Zanka és Király Ágnes: 108—108 Igével.

A debreceni nagytemplom mellett, a Kálvintér és a Déry muzeum felé vezető Pulszky-utca sarkán a gyalogjáró külső szélén két vasoszlopon régi ablakrács áll, melybe szorosan be van növe a tövénél emberderekvassátságú 4—4,5 m. magas licium. A következő szövegű tábla van ráerősítve: „Ennek a fává nőtt iszalagnak a neve „licium halimifolium”, vagy amint a magyar mondja „ördögcérna”, sem fű, sem fa.” Ebben a növényben természeti ritkaság. A Debreceni hagyomány szerint a reformáció lánglelkű apostola, Bálint pap vitázott egy Ambrozius nevű katolikus pappal. A vita hevében Ambrozius letört egy lilium galyat és kacagva leszurta a földbe mondán: „Akkor lesz ebből a vallásból valami, amikor ez fává nő.” Bálint pap rendületlen hittel válaszolt: „Akkor fa lesz belőle.” És csakugyan fa lett belőle. A református vallás is Debrecenbe lett a legvirágzóbb. Tény az, hogy a papi lakás, melynek ablakát beárnyékozta, 1764-ben épült Szilágyi Sámuel püspök számára, a Meliusz által lakott plébánia helyén. Az ablak előtt kis kert volt és ott nőtt a licium.”

Hitvallástétel az iskolában. A hódmezővásárhelyi református tanítótestület elhatározta, hogy a hódmezővásárhelyi gyermekek szeptembertől kezdve minden nap el fogják mondani ezt a hitvallást és fogadalmat: „Református hitű vagyok, Amíg élek az maradok, Megígérem, Megfogadom, Hogy hitemet holtig vallom.” Amen.

A róm. katolikusok lapjai egyre erősebben és élesebben írnak rólunk és ellenünk. Védkezünk! Hogyan? Legelőször is úgy, hogy járátjuk a mi lapjainkat. Ime, itt a címük: „Szeretet” ujság (Munkács ref. püspöki hiv.) előfiz. 20 Kc. — „Kis Tükör” ujság (Komárom ref. lelk. hiv.) előfizetése egy évre 10 Kc. — „Hajnal” külmisziói lap (Kisújfalu, Párkányi járás, ref. lelk. hiv.) előf. 12 Kc. — „Ref. Egyház és Iskola” hivatalos egyh. lap (Rozsnyói ref. lelk. hiv.) Egy évre 70 Kc. — Erősíti Egyházunkat és szent ügyünket, aki előfizeteket gyűjt a ref. lapokra.

Bujdosó Magyarok Füstölő Csepüje. Imakönyv, írta Szöllösi Mihály, Kolozsvár 1676. Ujból kiadta Dr. Incze Gábor, 1935. A protestáns hitükért és magyarságukért halálra üldözött és számkivetett eleink gyönyörű imakönyve ez, melyet nem lehet eléggé ajánlani s amelyet ma is el kellene olvasni minden reformátusnak. Idézzük néhány imájának a címét: „Magyar nép bűneiről való vallástétel. Magyar nép árvaságán való fohászkodás. Számkivetettek égben ható lelki Istápa, vagy bujdosó embernek Istenével való magános beszélgetése. Háza népétől megfosztott ember könyörgése. Bűnelért való s jajgató Lélek siralma. Bűne bocsánatát éhező lélek Imádsága. Kételkedéseket tusakodó Embernek hitét való Reménkedése. Az idvesség eszközeivel hatalmas élésért való Imádság. A Jézus kinszenvedése felett sopánkodó bűnös Lélek magános beszélgetése” stb. — Ugy-e, ezek az imacímek is mutatják, hogy mennyire kívánatos egy könyv ez. Pedig az ára is csak 3-60 Kc. Rendeljük meg még ma! Milyen érdekes olvasni, hogy hívő eleink kb. 300 évvel ezelőtt hogyan imádkoztak!

Örömmel állapíthatjuk meg, hogy a „Szeretet Naptár” teljesen elfogyott dec. végére. A Ref. Leszakító Naptárból még kapható (megrendelés e címre küldendő: Nyitrai és Tsa kiadó-vállalat Léva). Ennek is olcsóbb lett az ára, idén már csak 4 Kc. Ezt a nagyszerűen bevált naptárt minden ref. család lakószobájában ott kellene látni a falon. A minden napon leszakított lap áldott tanítást ad az napra s alkalmas a lelki vezetésre és adja az olvasandó bibliai részt is.

Ne felejtse el előfizetését megújítani a KIS TÜKÖR-re!

„És adok néktek új szívet és új lelket adok belétek és elveszem a kőszívet testetekből és adok néktek hússzívet.”

Ezék. 36 : 26.

KOMÁROMI HIREK

A karácsonyi ünnepek alatt igen sok önkéntes adomány folyt be. Az első ünnepen csak a tányérokba és a perselyekbe jó 700 Ké-t adakoztak a hívek. Óév estéjén idén is tömve volt a templom, de az adakozás most is kevés volt ezen alkalomból.

— Az V. várerődben egyik ref. úri család a szent estén karácsonyfás ünnepet rendezett az ott lakóknak valláskülömbőség nélkül. Mindenki kapott ajándékot. Gondolhatjuk a gyerekek örömet a karácsonyfa miatt. A Werk V-ben karácsonyfa...! Hát még amikor mind a 22 gyerek játékot is kapott! Talán ez volt Komáromban a legszelebbebb karácsonyeste! — A diakonátus karácsony előtti ülésén elhatározta, hogy kb. 150 családnak ad nagyobb élelem-szegélyt. Közben emelkedett a segélyre kijelölték száma. 146 család kapott nagy segélyt és kb. 40 család kisebb segélyt, ruhneműt, tüzelőt. A nagy segély is változó volt a gyermekek száma szerint. Lisztet, zsírt, cukrot, rizst, burgonyát, kávépótlékot, kenyeret és fát kaptak a nagysegélyesek. Gondolhatni az örömeiket, amint vitték a sok csomagot, lát... persze tragacson, talicskán. A diakonátus nagy munkája után halásan köszöni e helyről is a sok kedves hívünk adományát. Megható volt látni, amint a hívek hozták el zacskóban, vagy zsákkal a maguk adományát. A szent testvériség öröme ömlött el a lelkeken. Ime, a buzgó diákonusok által mennyi áldást küldött az Ur a mi megtisztított szent Egyházunknak! — 80 pár cipőt osztott ki karácsony előtt a Nőegyletünk a szegény gyerekeknek. Milyen nagyon erősen hirdette ez is, hogy a keresztyén-ség egyik feladata a szegények felkarolása. A megajándékozott gyerekek örömenél csak a Nőegylet vezetőinek volt nagyobb a boldogsága, hogy szabad volt nekik az Ur Jézusért felvenni a szegény gyerekek sorsát. — Kb. 300 gyerek kapott szeretetsomagot karácsonykor a Leánykör-től: vasárnapi iskolába való szorgalmas járásukért. Ezenfelül sok szvettert, új téli kabátot, alsónemőt, harisnyát osztott ki idén is a Leánykör. Így a leányaink szeretetmunkája idén is sok örömet szerzett és sok áldást jelentett. Milyen örömmel jöttek el karácsonykor templomba a kapott új ruhában, kabátban azok a kedves gyerekek! — 12 karácsonyfás karácsonyi ünnepélyünk volt a gyülekezet területén, mindegyik más részen a városnak: az evangélicációs központokban. A 12 szám mögött 12 lelki sereg húzódik meg, melyekben sok már a bibliás, az imádkozó lélek, az Istenével találkozott jobb módú és nagyon szegény. — Egy presbiter most is új sarkával látta el a partosi vasárnapi iskola összes növendékeit. — A sok szeretet ünnepély, segély gyűjtés és kiosztás mellé tessék mindegy oda képzelni néhányat a 45 diakon-us testvérünk közül. — Házi istentiszteleteinket újból elkezdtük. Az első a kedves

Csaplár családnál volt a Singellőben január 13.-án. 18.-án a Rákóczi-út 2. sz. alatt Kopócs Erzsébetnél s az Ur kegyelmével minden hétfőn este 6 órákor folytatjuk ezeket az áldott összejöveteleket. Jan. 27.-én Szendi Mihálynál Deák F.-u. 19. Febr. 3.-án özv. Csukás Gáspárnénál, Pandató-u. 21. Febr. 10.-én Mező-u. 15. Febr. 17.-én Mórocz Istvánéknál Pandató-u. 12. — **Kedden és csütörtök** este 6 órákor prédikációs istentisztelet van a templomban. — **Minden nap** van bibliakör. A lelkeszi hivatalban megtudhatjuk, hogy hol és mikor van az a bibliakör, melybe mi szeretnénk eljárni. — **Sziveskedjék** előfizetését megújítani a Kis Tükörre. A vidékiek e hónapban csekket is kapnak. Ha esetleg nem kapná meg a csekket, akkor sziveskedjék kérni a lelkeszi hivataltól Komáromból. — **Mint hogyha** valami újabb mozgalom volna a komolyabb asszonyok és lányok között Isten országával kapcsolatban. — **Vigyázzunk**, mert a szekták hol itt, hol ott próbálkoznak a gyülekezetben! — **Soós Károly** Egyházunk ügyésze, aki hosszú éveken át volt a presbiterium tagja, elköltözött Komáromból. — **Az agenda tanítás** a fiúknak kedd 2-3 és péntek 3-4, a lányoknak kedd 3-4 és péntek 4-5-ig tartatik a Kollégium kistermében. Újból emlékeztetbe idézzük, hogy a teljes Bibliát, Zsol-tárt és a Kátét el kell hozni mindenkinek. Az agenda tanítás 2 éves. Aki tehát jövőre óhajtana vallást tenni hitéről, annak már idén kell járni az órákra. A szülőket és keresztszülőket a szent keresztség kiszolgáltatásakor letett fogadalmuk is kötelezi arra, hogy a gyermeket a legnagyobb gondal segítsenek előkészíteni az ágendázásra. Fogadalmát szegi meg az a (kereszt) szülő, aki nem ágendáztatja le a gyermekét! — **Az Ifjúsági Egyesület** bibliaköre szombaton este 8 órákor van a lelkeszi hivatalban.

MAGYARORSZÁGI HIREK

Csongrádon új ref. imaházat avattak fel. — A belmissziói előadók minden egyház-megyéből évente összejönnek, hogy közösen beszéljék meg a belmisszió dolgait. — **Dorogon** közös ref. és ev. templomot építenek a protestáns bányászok. — **Szigethy József** a kiváló református pap-költő most ünnepelte írói működésének 25 éves jubileumát. — **Presbiteri konferencia** volt Advent 3. hetében **Budafokon**, melynek legfontosabb kérdése volt a református lelki megújulás. — **A tatai belmissziói kör** presbiteri konferenciát tartott, melyen mintegy 400 presbiter vett részt. — **Az Újpesten** létesítendő ref. árvaház céljaira egy magát megnevezni nem akaró ref. egyháztag hazát és összes ingóságait végrendeletileg hagyományozta. — **Minden vagyonát** (több házat s 15 hold földjét) a „Nagypénteki Református Társaságra” hagyta Pap Károly orvos. Papfi volt.

Laptulajdonos és kiadó: GALAMBOS ZOLTÁN.

Nyomda: Felső Testvérek Könyvnyomdája Komárom.

Próbákért postai úton postavezet: Komárom.

Novinert vevésére porcelán riasztólstrom postai telegrafon v. Bratislava úta. r. 24637-III. a. 1926.

KIS TÜKÖR

Megjelenik minden hónap közepén
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Komarno-Komárom, Júlia-u. 18.
Kéziratokat nem adunk vissza.

Felelős: **GALAMBOS ZOLTÁN.**

Előfizetési díjak egy évre:
Helyben postán küldve 10 Ké.
Videkre 10 Ké. Külföldre 20 Ké.
Egyes szám ára helyben 1 Ké.

Ne várákózz létlelenül!

A mai időkben lehetetlen még nem látni, hogy rejtélyes átalakulási folyamat megy végbe a társadalom életében. Minél inkább növekedik a nyomorúság, annál jobban kezdenek megmozdulni, gondolkodni, felébredni a bűn álmából úgy az egyének, mint a tömegek. Nem csupán azt látjuk, hogy állandóan szaporodik a templombajáró lelkek serege, hanem azt is megláthatjuk, hogy falvakban és városokban csodák-csodájára összetörnek, megalázkodnak és ellágyulnak a legvadabb, a legkeményebb, a legmegkövesedettebb szívű emberek. Azok között sokan, akik még nem rég dacos, felemelt fővel Isten ellen harcoltak, ma már többen ott állnak azoknak a táborában, akik Krisztus neve dicsőségéért, az Ő Evangéliumának igazságaiért elszántan küzdenek.

Nyilvánvaló dolog, hogy Isten Lelke munkában van és a seregyűjtés ideje elérkezett. Nem rég még azt láttuk, hogy emberek lázasan szervezkedtek a gazdasági életben uralkodó bajok legyőzésére: azt láttuk, hogy a tömegek fellelkesülten vonultak a politikai pártok zászlói alatt: ezidő szerint pedig azt látjuk, hogy mind többen jönnek Krisztus Evangéliuma köré. A vallás-erkölcsi élet megújulásának hídján Krisztus vezet az új világ felé. Nála nélkül nincs Mennysország, nincs paradicsomi boldogság, nincs boldog élet, nincs új világ! . . . Házaikban, utcáinkon, körülöttünk mindenütt fényeskedhetik a kultúra, ám Krisztus szeretete, Krisztus igazsága nélkül hideg ez a fény, üres az élet, beteg és nyomorult az egész világ.

Sok szomorú csalódás után vannak még emberek, akik tétlenül várákóznak. Ezekhez szólunk, hogy ne nézzék messziről hideg szívvel, közönyös lélekkel mások munkáját, mások nagy erőfeszítését, amellyel lelket és életet akarnak önteni az Egyház tagjaiba, másfelől Krisztus szeretetét és igazságát akarják belevinni a hideg, önző és szeretetlen társadalmi életbe. Krisztus ma hatalmasan építi az Ő Országát és munkásokra van szüksége. A Vezér ma tör előre elszánt katonáinak fellelkesült seregeivel, hogy lerombolja a sátánnak, a bűnnek felépített várát. Aki ezt a szent munkát tétlenül tudja nézni, az nem lehet a Krisztus híve, az nem lehet az Ő Egyházának igazi, hitbuzgó és élő tagja.

A test s a világ dolgai és az élet gondjai sok időt, sok pénzt, sok erőt vesznek el tőlünk. Az a kérdés, hogy időnknek, pénzünknek, lelki-erőnknek egy jó részét akarjuk-e és tudjuk-e Krisztus ügyének jogálatába állítani? Ő szolgál

nekünk. Életünket fenntartja, áldott Lelkével megszenteli szívünket, beszédének igazságával mindjobban megvilágosítja az értelmünket, imádságainkra feleletet ad, szomorúságunkban vigasztal, erőtlenségünkben erőt ad a bűn legyőzésére s a bajok terhenek hordozására. Az a Jézus, aki mindent megtesz értünk, méltán várhatja, hogy valamit mi is tegyünk Őért. Minden nemzetiség körében sokan vannak, akik Vele együtt munkálkodnak. Jézus tőged is hív kedves olvasó, s ezt mondja neked: „Jer, állj a munkábal Jer, kövess engem!”
Kiss János.

Balogh Elemér 70 éves

Február 6.-án múlt 70 éves a szeretet papja, a pozsonyiak tudós lelkipásztora. A mosolygós szeretetnek finom szava próféta volt mindig. A csendes szerénységnek alázatos és igazi mintaképe. Talán igen keves olyan lelkesült és magyart lehetne találni, akiben

annyi igaz megértés, együttérzés, jóindulat és segíteni akarás van, mint Balogh Elemérben. Több ezerre teszik azok számát, akiken segített valami módon. Magának sohasem kért, csak másoknak.

A neki adatott sok nagy talentumot jól kamatoztatta, mert nemcsak tiz és egynehány nyelvet beszél, nemcsak hogy ő a legismertebb az itteni ref. magyarok közül a közeli és távoli külföldön, hanem a legeslegmagasabb fokra az egyháztörténelmi tudományban vitte, így nálánál nagyobb ismerője nincs a magyar gályarabok történetének!

Mostani ünnepeltetésén is elhárított magától minden dicsőséget és az Úr lába elé tette le a neki szánt babérkoszorút.

Ilyen volt ő mindig.

Magát mindig kisebbnek tartotta, hogy an-

nal nagyobb legyen a Felebaráti Szeretet, melynek mindig boldog szolgája volt. S akiknek megadatott az a kedves alkalom, hogy keze alatt nőhettek fel, hogy segítségét élvezhették, hogy barsonyos kezének, selymes szavának, finom műveltségének simítását érezhették az arcukon, a lelkükben, azoknak Balogh Elemér példa marad.

A lelkészről és püspökről nem is szólunk. Most csak az emberről. Így is látjuk a szeretet-emberének életén az áldást. — Isten éltesse még soká, sokunknak igaz örömeire!

BELFÖLDI HIREK

Gyülekezeti otthonát novemberben avatta fel a csicséri gyülekezet. — **A Szentföldön** járt novemberben Szabó Zsigmond fertőszalmási ref. lelkész. — **A pitilui** hittérítés munkájához (Molnár Máriának) egy kis harangot ajándékozott Egry Ferenc harangöntő, ref. egyh. megyei gondnok. — **Borza Zoltán** februárban foglalta el új lelkési állomását Beretkén. Így most már Kelemen Kálmánnal a második kiváló lelképásztor távozott el a komáromi egyh. megyéből a gómöribe. — **A Komáromi Földmives Iskola** 10 éves találkozájára összejöttek elmentek a ref. templomba is hálát adni Istennek! — **A Kárpátaljai Egyházkerületben** 1934-ben 33 vasárnapi iskola működött 1800 növendékkel. 36 leánykör volt 1040 taggal. 20 aszszonykör buzgólkodott 970 taggal. Ifjúsági kör 28 volt 870 taggal. 16 bibliakör működött 590 taggal. 11 gyülekezetben tartottak háziistentiszteletet. 44 helyen van énekkar. Munkácsen és Nagyszőlösön van árvaházuk. Itt el van rendelve a lelkési napló használata is. — **Antal Gyula** júvia lelkész és polgármestert 10 éves lelkési jubileuma alkalmából melegen ünnepelték. — **Kiss Gyula** volt konventi titkár a gáti gyülekezet választotta meg egyhangulag lelkészeül. Kiszérje ott is sok áldás! — **A kozmályi ref. árvaház** 1935 évi bevétele pénzadományokból 44.062 Kc. 30 fill. Természetbeni adományokból 15.180 Kc., összesen 59.242 Kc. 30 fill. Kiadása ugyanannyi. Az árvaház kötelekébe tartozó árvák, gondozók és ellátottak száma 57. És hogy nincs már csoda! — **Olvassa el** a „Viharok szárnyán” című könyvet, írta Czibor József. Ebből megismerheti református magyar eleink életét, küzdelmeit, hitét, gyönyörű példáját. A könyv ára 15 Kc. Megrendelhető a komáromi ref. lelkési hivatalban is. — **A deáki-i Egyház** lelkészének évi 1500 Kc személyi pótlékot szavazott meg, a kántornak pedig még egy öl kemény tűzifát. Ennél nagyobb dícséretet nem igen sokat szerezhet magának egy gyülekezet! — **Két alapítványt** mutatott be a farkasdi gyülekezet az em-i közgyűlésen: „Nagy Kálmán imakönyv alapítvány”: 3000 Kc, és „özv. Nagy Pálné szül. Anda Lydia emlékalapítvány”: 5000 Kc. Isten áldása legyen a jószívű alapítványozókon! — **1928–35-ig 67.533 Kc és 15 fill.** folyt be külmiszióra az itteni „Hajnal” újság szerkesztőjéhez, aki ezt elküldte a református magyar hit-

térítőkhöz. — **A csallóközi lelkészek baráti köre** februárban közös beszélgetést tartott a papnékkal, amikor különösen a nők közötti bibliaköri munkát tárgyalták meg. Ez utóbbit Parais Arpádné vezette be. — **A Ref. Tanítóképző Intézet** kis igazgató tanácsa megvizsgálta az intézet szellemi és anyagi állapotát a II. félév legelején. 10 tanulónak havi 100 Kc segélyt szavazott meg, egynek havi 150 Kc-t, egy pedig ingyen ebédet kap. Egy számfölötti tanulót pedig rendes tanulóvá vett fel egy megüresült helyre. — **12.736 nő és 5 fill. önkéntes adomány** folyt be külmiszióra 1935-ben a Bethel-szövetséghez. — **A komáromi egyházmegye határozataiból:** a teológiai és tanítóképzői járulékokat az em-i pénztár szedi be. Az egyetemes egyházi névtár elkészültéig Csekes Béla főjegyző bizatott meg a traktus névtárának elkészítésével. A reggeli könyörgés minden gyülekezetben megtartandó az egész iskolai év alatt. — **46 Ref. Leszakítás Naptárt** vettek meg a komáromszentpéteri ref. hívek! — **Az új zsoldárt** már több helyen bevezették. Talán akadna ilyen helyen valaki, aki szives volna összeszedni a régi zsoldárokat s elküldeni a komáromi ref. lelkési hivatalba. A szállítás díját mi szivesen fizetjük. Különösen az evangélicizációs munkához volna több régi zsoldárra szükségünk! Adja az Úr, hogy szivesen fogadja ezt a kérésünket itt-ott egy-két kedves református testvérünk!

Mik a belmisszió eszközei?

A barsi egyházmegye buzgó lelkészei és hívei 1935 dec. 18.-án Kiskálnán körzeti konferenciát tartottak, melynek tárgya a belmisszió volt. Miután több fontos kérdést megtárgyáltak, áttértek arra, hogy milyen módon és milyen eszközökkel kell a belmissziót végezni? Ilyen érdekesen írja ezt le a „Hajnal” idei 2. száma:

„**Mik a belmisszió eszközei?** Milyen gazdasági eszközök vannak? — tette fel a kérdést egy beszélgetés vezetője. Eke, borona, a vetőgép, a kapa, a henger, a szecskavágó... Ugyanezek az eszközök, csak más néven, megtalálhatók a belmissziói munkánál is. Vegyük sorba! Melyik gazdasági eszköz bolygatja meg legkevesebbé a földet? A fogasoló. Mintha a tarlót fogasolnánk, ezzel egyenrangú a **vallásos este**. Mint ahogy a fogasoló is tartja a tarlóban egy kicsit a nedvességet, úgy a vallásos este is tartja egy kicsit a résztvevőkben a vallásosságot. Er ez is valamit, de okvetlenül kell még más is, ha termést akarunk. Vetés alá már szántani kell. A szántásnak megfelelő a **Bibliára**. Ha erős missziói tűz hajtja ezt az ekét, akkor a gözeke-szántásnak is megfelelő. Ezt már nem igen szeretik, mert mélyre hatol. Pedig ezzel lehet jóvá tenni a rossz talajt. Nincs olyan kemény szív, amit meg nem lehetne puhítani; az országotat is felszántják, a sziklát is felrobbantják. Jó eszköz a gazdaságban a vetőgép, mert ha ezzel vetünk kevesebb mag

kell, s nem marad a mag a föld tetején. Jó, ha a bibliakör komoly tagjait még külön is összegyűjtjük. Ezek a szűkebb körű összejöveleken megbeszéljük velük a lelki munkát, hogyan lehetne a bibliakörbe újabbakat is bevonni? ... olyanokat is, akik még templomba sem járnak? ... Itt lehet komolyan megtárgyalni hitelveinket ... a Biblia igazságait (megtérés, újjászületés, a feltámadás, az angyalok, ördögök, imádkozás, stb., stb. ...) Azok, akik ezeken az összejöveleken résztvesznek, valóságos kis vetőgépek lesznek. Lelki vetőgépek ... **A kapát** a gazdaságban arra használják, hogy az egyes növényekhez is hozzá férhessenek vele, olyan növényekhez, amiket más eszközzel nem lehetne megdolgozni. A belmissziói munkánál erre is van szükség. Nagy társaságban úgy igazán kevés emberhez lehet hozzáférni, szükséges, hogy ezekkel négy szemközt is beszélgethessünk. Akkor őszintebbek, hozzáférhetőbbek. S vannak olyanok, akik éppen erre alkalmasak, hogy négy szemközt beszélgetést folytassanak egyesekkel. **A hengernek** a körzeti konferenciák felelnek meg, helyreállítja az esetleg megrongált hajszálcövességet, illetve még lehetőbbé teszi, hogy a nedvesség a mélyről is feladódjon s táplálja a vetést. A szecs kavágó. Mire való? Hogy jobban lehessen a takarmányt hasznosítani. Lelkiszecs kavágónak lehetne nevezni azokat a szűkebb körű **imaórákat**, ahol a lelkiileg egészen együvé tartozók egészen bizalmasan beszélgethetnek, figyelmeztetik is egymást s imádkoznak egymásért, a közös munkáért, Isten országa terjedéséért."

KÜLFÖLDI HIREK

A Vasárnapi Iskolai Szövetség világkonferenciája 1936 júliusban Norvégia fővárosában, Osloban lesz. A konferencia jelszava: Krisztus a világ reménysége. — **Jaquemar** ref. lelkész, az osztrák belmissziói szövetség egyik vezetőtagja, aki a híres salzerbadi prot. üdülőtelepnek is igazgatója, több napig Budapesten tartózkodott s előadást tartott az osztrák protestánsok erősödéséről és bemutatta a „Beszélő kezek” c. filmet, mely a süket-néma-vak gyermekek közötti munkáját mutatja be az evangéliumi szolgálatnak. Milyen kár, hogy hozzánk nem jöhet el! — **A „református bálók”** ellen újból kikel a magyarországi reformátusok egyik legtekintélyesebb lapja: a „Református Élet.” — **A budapest-kelenföldi** gyülekezet Kenessey Jenőt, a Magyar királyi operaház címzetes karnagyát választotta meg orgonistájává! — **A „Szilassy Aladárné Nőszövetség”** (Budapest Baross téri ref. gyülekezetben) igen áldásos lelki munkát végez és szeretetvendégségei által is a belmissziót terjeszti. — **Medgyesi Pál** híres munkáját, a Praxis Pietatist (Kegyesség Gyakorlása), mely most 300 éve jelent meg: újból kiadja Dr. Incze Gábor bpesti ref. lelkész s már Pünkösdre meg is jelenik. Ára 1 Pengő 25 fillér lesz. Milyen jó lenne, ha itt is megszerezhetné minél több hívünk az igazi egészséges

református hitéletnek ezt a mester-művét! — **A Magyarországi Országos Református Tanítóegyesület** volt elnökének, Dobó Sándornak most leplezték le a díszes siremlékét a hajdúböszörményi ref. temetőben. — **A Ref. Ifjúsági Egycsület** a bpesti lasori gyülekezetben Kálvin főművének (Institutiónak) 400 éves fordulója alkalmából elhatározta, hogy ezentúl a vasárnapi összejövetelükön ezt az áldott művet fogják tanulmányozni. — **Az angol anyakirálynő** 200 fontot (kb. 24000 Kc-t) küldött az erdőszentgyörgyi (Erdélyben) ref. magyar gyülekezet templomának renovalására. — **A presbiterek** számára egyre több konferenciát rendeznek Magyarországon. — **Az erdélyi reformátusok** az utóbbi 2 év alatt 46 templomot, 70 iskolát, 12 lelkészlakást, 7 kulturházat és 10 egyéb egyházi célú szolgáló épületet építettek. — **A nagyváradi** ref. gyülekezetnek Dr. Szeghalmi Sándor 4 hold gyümölcsöst ajándékozott a célból, hogy legyen az ifjúságnak kiránduló helye. — **A kecskeméti ref. templom** fűtési berendezésére 5000 Pengőt (25.000 Kc-t) adott egy ismeretlen. — **Abesszíniában** 25 svéd protestáns hittérítő munkálkodik. — **Madridban**, Spanyolországban, protestáns teológiai fakultás nyílt meg, ami szintén Isten kegyelmes segítségének csodálatos jele. Ime erre is eljutott már az ottani szegény protestantizmus! Az inkvizíciók országában világosodik. — **Ágoston Sándort**, a jugoszláviai református Egyház püspökét, II. Péter király nevében a kormányzótanács a jugoszláv korona-rend II. osztályú érdemjegyével tüntette ki. — **A református Egyháza hagyta vagyónát** Miskolcon Ecsedi Ferenc mészáros-mester. Életében százezer pengő vagyont szerzett és minthogy nem voltak gyermekei, egész vagyónát a református Egyháza hagyta, melynek élete végéig presbitere volt. — **Kolozsváron** a református kórház szomszédságában felépült a kétemeletes ref. diakonissza-otthon. — **A vasárnapi iskola áldásai.** Egy amerikai bíró kijelentette, hogy életében több, mint 800 kiskorú egyén állt előtte vád alatt s ezek közül csak három volt vasárnapi iskolás. Szerinte a bűntettek ellen a vallásos neveléssel lehet legjobban védekezni. — **A budapesti belső lipót-terézvárosi ref. Egyház** december 22-én nyitotta meg szeretetotthonát, melyben hajlottkorú munkaképtelen szegények nyerneket lakást és ellátást, mindenekfeletti krisztusi szeretetből fakadó lelki gondozást. — **A Rómában működő német diakonisszaintézet** december 17-én ünnepelte 50 éves fennállását. Az intézet diakonisszái keresztyén szellemű szállodát (ú. n. Hospizot), kórházat, állást kereső asszonyok és leányok számára, illetve aggok számára otthont tartanak fenn s e mellett gyülekezeti munkát is végeznek.

Segítsünk komáromi Testvérek!

Néhány családot keressünk, akik egy hónapra felújított és új bútortulajdonosokként egy napot kénytelenek elhagyni. Munkájuk megújítását, a lelkész hivatalának szolgálatát is segítik.

Krisztus a világ országútján.

Három évvel ezelőtt történt egy tengerparti fürdőhelyen, hogy az egyik előkelő szálloda nagytermében mintegy 150 főnyi ember beszélgetett a saját legszemélyesebb lelki ügyeiről. Boldogságtól sugárzó arcú emberek tettek bizonyosságot arról a csodáról, amit a saját lelkükben tapasztaltak: Krisztus hatalmáról, mellyel sokszor egyik napról a másikra megváltoztatta az életüket.

— Egyszer egy 65–70 év körüli ösz hajú, nagy szakállú ember emelkedett szólásra, remegett a hangja, amint könnyek között mondta: „Harmincöt esztendeje szolgálom Indiában az Urat, mint misszionárius s most jövök rá, hogy mind-ezideig nem ismertem Őt igazán. Most azonban úgy érzem, hogy szemtől-szemben állok Vele. Kérem önöket, imádkozzanak értem!”

A megható szavakat követő nagy, megilletődött csendben gondoltam először arra, hogy hát én!? — vajjon én ismerem-e igazán az Urat?

Eddig ez a kérdés föl sem támadt bennem, mert egészen természetesnek, magától értetődőnek tartottam, hogy ismerem Őt. Hisz istenfő családból származom, templomba jártam, a Bibliát gyermekkorom óta rendszeresen olvasom, mindenki komoly, becsületes fiatalembernek tart, jó eredménnyel elvégeztem a teológiát, számos esetben prédikáltam már Krisztusról s bizonyára jó prédikátor is lehetek, mert eddig még mindenki csak gratulált, aki hallgatott. Tehát csak természetes, hogy eszembe se jutott az a kérdés, hogy t. i. ismerem-e az Urat.

Most egyszerre az öreg misszionárius szavai nyomán egy egészen új probléma tárult föl előttem s ettől kezdve szakadatlanul nyugtalanított a kérdés: ismerem-e én az Urat? Ha igazán ismerném Őt, akkor úgy kellene Róla tudnom prédikálni, hogy az emberek ne engem dicsérjenek a prédikációm után, hanem Őt. — Ha igazán ismerném az Urat, akkor olyan mélyen kellene éreznem és másokkal is éreztetnem emberi életünk bűnös elesettségét és kárhozatra méltó voltát az Ő szentségével és igazságával szemben, hogy senkinek se jusson eszébe „gratulálni” a prédikációmért. — Ha igazán ismerném az Urat, akkor már nem volnék bűneimben. Ha Ővele együtt küzdenék a hiuságom, tisztátalan gondolataim, apró, de kellemetlen szenvedélyeim, fel-feltörő kicsinységérzetem, lustaságom stb. ellen, akkor már régen diadalt kellett volna aratnom e bűnökön. Sőt mindezeket az „apróságokat” is csak most kezdem bűnöknek látni, most, amikor kezdek szemtől-szembe kerülni az Úrral. — Ha igazán ismerném az Urat, akkor ismerném az Ő végtelen irgalmát és kegyelmét is, mellyel megbocsátotta az én bűneimet is és amellyel engem is örök halálra kötelez önmaga iránt. — Ha igazán ismerném az Urat, jobban ismerném önmagamot is és bizonyára nem lennék úgy megelégedve magammal, mint eddig. — Röviden: ha igazán ismerném az Urat, egészen más lenne az életem.

Ha ismerném az Urat!... Tehát nem

Sziveskedjék előfizetését megújítani!

ismerem; nyilvánvaló, hogy én sem ismerem igazán az Urat!

A Szent Írásban azt olvasom, hogy Krisztus tegnap és ma és mindörökké ugyan az. Eddig csak mások életében láttam, hogy Krisztus hatalma a bűnök ellen ma is olyan, mint kétezer évvel ezelőtt volt, de miért nem látom ugyanezt a magam életében is? Bizonyára nem Krisztus, hanem egyedül én vagyok az oka, hogy nem ismerem meg Őt.

Egy idősebb lelkipásztor barátomtól kértem tanácsot, hogy mit cselekedjem?

„Egészen egyszerűen higgyen az Ur Jézus Krisztusban, — mondotta — ön nem hisz, nem tud hinni, mert ha tudna, akkor Jézus már az ön élete fölött is Ur volna. A keresztyénség végtelen egyszerű: csak hinni kell! Próbálja meg!”

Ez már sok volt egyszerre érzékeny énemnek: nem volt elég rájönnöm, hogy nem ismerem az Urat, most azt kell meglátnom, hogy nem is hiszek Benne. Úgy éreztem, mintha egyszerre elvesztettem volna minden becsületemet önmagam előtt. Szörnyű üresnek, sőt semminek láttam magam.

Pedig éppen ez volt az a pont, ahová el kellett jutnom, hogy igazán megismerjem az Urat és higgyek benne. Azóta is érzem: mindig akkor bukom el a bűn elleni küzdelemben, amikor fölülemlkedem ezen az üres, semmi állapoton, vagyis amikor úgy gondolom, hogy van már elég erőm szembeszállni a kísértéssel, amikor én akarok megívni a sáttánnal. Ilyenkor mindig megaláz az Úr, de csak azért, hogy újra megtaláljam Őt.

Ha most kérdem meg magamtól: ismerem-e én az Urat? — holdogan válaszolok rá: igen, ismerem és szeretem Őt, mint az én Uramat. Ismerem őt, mert a saját életemben látom csodálkozva és ámulva az Ő bölcseségét, amellyel naponként vezet a hétköznapi élet legapróbb dolgaiban is; az Ő megbocsátó kegyelmét, mellyel minden újabb bűnöm ellenére is szakadatlanul megajándékoz és az Ő hatalmát, mellyel legyőzi bennem a kísértéseket, rossz szokásaimat, apró szenvedélyeimet. Ismerem Őt, mert életemet átadtam Neki és az Ő kezéből élek naponként. A saját boldog tapasztalatomból mondhatom már én is: „Igaz beszéd ez és teljes elfogadásra méltó, hogy Krisztus Jézus azért jött e világra, hogy megtartsa a bűnösöket, akik közül első vagyok én.” (I. Tim. 1:15.)

Egy segédlelkész.

„Az ifjúságot sohasem fogjátok megnyerni, ha kellemessé teszitek számára a keresztyénséget; nagy része azonban megnyerhető olyan keresztyénség által, mely a csapongó gondolatokkal és féktelen ösztönökkel szemben szigorú.”
(T. S. ElHot.)

Farsangi beszélgetés.

Antal: Nem tartom összeegyeztethetőnek az Evangélium szellemével, ha az Egyházunk cégére alatt táncmulatságot rendeznek.

Béla: Ugyan miért? Nincs a Bibliában sem megtiltva; sőt, Jézus is elment a kánai menyegzőbe.

A.: A kánai menyegző nem táncmulatság volt. Hogy ott tánc lett volna, arról szó sincsen a történetben. Azok, akik az Úr Jézust és tanítását egy kissé is ismerik, nyugodt lélekkel nem állíthatják, hogy Jézus jóváhagyását adná ahhoz, hogy az Ő nevében ilyen alkalmakat szerezzenek és látogassanak az Ő tanítványai, ahol a bűnnek és kísértésnek van a melegágya.

B.: De az ifjúságot nem zárhatjuk el egy kis szórakozástól; és ha az Egyházunk keretein belül nem találják meg, elmennek mások által rendezett mulatságokba és ez még rosszabb eset.

A.: Lehet az egyénre, de nem az Egyházra. Az Egyház nem térhet el a „Fő“-től, aki a Krisztus! Nem keresheti másnak a tetszését, mint a csak „Völegénynek“, aki szintén a Krisztus! Jézus maga mondta: „Két úrnak nem lehet szolgálni.“

B.: Mi baj lehet a táncmulatságból? Hiszen azt mondja Pál apostol is: „Minden tiszta a tisztának.“

A.: Igen, azt mondja, de hozzáteszi: „... de a megfertőzötteknek és hitetleneknek semmi sem tiszta, hanem megfertőztetett azoknak mind elméjük, mind lelkiismeretük.“ — Mivel bűnnélküli ember nincsen, tiszta csak az lehet, aki hit által Jézus vérében megtisztult. Az így megtisztítottak azonban minden tiszta: gondolata, beszéde, szórakozása, öröme. Tiszta a vágya, kívánsága is, mert kívánsága ez: „Legyen meg a Te akarod!“ — Félti ezt a drága véren szerzett tisztaságát, mint a fehér ruháját és nem kacérkodik a bűnnel. Nem keres érzelmi örömeiket, hanem lelkieket. Tudja, hogy lelki örömet ott talál, ahol hasonló érzésű és vágyú emberek társaságában van. Ahol Isten Szent Lelke áradhat. De nem ott, ahol: hiúság, tetszelgés, önámítás, hazugság, test és vér indulata árad és tombol.

B.: Túlzás önámításról és hazugságról beszélni!

A.: Pedig önámítás, mikor az ember saját vágyát azzal a gondolattal ápolja, hogy az Istennek tetsző, holott nem az! Hazugság: mikor azt a vágyat úgy tüntetik fel, mintha indítója: jótékony vagy Isten ügyét szolgáló cél lenne! Márpedig: hazugok nem örökölhetik Isten országát. Vigyázzunk az Írás szavaira, mikor ezt mondja: „Ne tévelyegjétek, Isten nem csüfolatlik meg: mert amit vet az ember, azt aratánda is. Mert aki vet az ő testének, a testből arat veszedelmet; aki pedig vet a léleknek, a lélekből arat örök életet.“ — „Aki pedig a Krisztuséi, a testet megfeszítették indulataival és kívánságaival együtt.“

B.: Igaz ez és így van: „Minden szabad

nékem, de nem minden használ, minden szabad nekem, de nem minden épít.“ Így mondja ezt az Írás! Nekünk pedig épülni kell szent házzal!

A.: Örülök, hogy megértettük egymást. Isten Szent Lelke tette ezt. Ne szabjuk azért magunkat e világhoz. Legyen ez a mi farsangi beszélgetésünk következménye!

(„Ref. Híradóból.“)

B. K.

Mit olvassunk?

Csak egészen megbízható komoly és minden tekintetben magas értékű könyveket ajánlunk.

Spoerri I. A hétköznapi Ura. A Krisztussal való találkozás csodája. Fordította Jóó Sándor. Ara 4 Kc. 1935. — Ez a könyvecske alig 3 éves és a keresztyén világsajtóban máris mint közismert mű szerepel. Spoerri zürichi egyetemi tanár, a feléledő református egyházi élet egyik prófétája. Hirdeti Krisztus győzelmét a mindennapi életben. Megkapó példákkal tarkítja igen érdekes mondani valóját és a hívő ember látásán át szemlélteti velünk a hétköznapi keresztyénségének hibáit, feladatait. A lelki életben előbbre haladtak is sok jó tanácsot és hasznos figyelmeztetést kapnak Spoerri könyvében. Néhány idézetet közlünk könyvéből:

„Sok mindent tudunk Istenről, az egy szükséges dolog azonban az, hogy Isten olyan valóság legyen a számunkra, mint a mindennapi kenyér. A legégetőbb valóságok — mint Isten, bűn, kegyelem, közösség, stb. — elvont fogalmakká váltak. Agyonbeszéltük őket. Minden attól függ, hogy ezek a fogalmak újra élő valóságokká legyenek a számunkra.“ (11. l.) „Hogyan kerül az ember a Szent Lélek vezetése alá? Erről nagyon hosszan lehetne beszélni. En csak a legelső lépést jelölöm meg: Hallgatás és engedelmesség által. Hallgatás, vagyis Isten hangjára való figyelés által. Újra meg kell tanulnunk csendben lenni Isten előtt. Ez nem könnyű dolog. Hiszen zajos, lármás világban élünk; a legveszedelmesebb zaj azonban a saját gondolatainknak és érzelmeinknek, saját kívánalmainknak és vágyainknak a belső lármája“ (26. l.). „Itt az ideje, hogy új bizonyoságtévő stílust találjunk. A régi szavak és formák dohossá, fülledtté váltak. Krisztus úgy tört be a világba, mint egy tavaszi szélvihar. Így kell ennek lennie ma is. Ha Krisztusban az élő Isten jut hozzánk közel a Szent Lélek által, akkor felnyílnak a burkok, megszűnik minden ál-ünnepélyesség és minden csinált komolyság. Istennek olyan eleven valósággá kell lennie számunkra, annyira át kell hatnia mindennapi életünk minden zugát, hogy úgy tudjunk Róla beszélni, mint az időről, mint a viharról, mint a napról. Aki nem tud így beszélni, az inkább hallgasson.“ (44. l.) — A fordítás méltó ebben a szép tartalmú könyveskében. — Ugy-e megrendeli kedves olvasóm?!

Egy szeneskannát és egy vasmosdót (használt is jó) kérünk a Timotheus-otthon számára. Komárom: Mátyás u. 22.

Lelkipásztorokról.

„Ha a lelkipásztor azt igényeli: „tanulja meg az a polgár, hogy úrral van dolga”, én a mi Mesterünkre gondolok, aki ezt mondotta: „Az Embernek Fia nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon és adja az ő életét váltságul sokakért.” (Mt. 20:28.) Mikor azt látom, hogy a lelkipásztor exponálja magát hatalmi célokért, arra kell gondolnom, aki megmondotta: „Aki ti közöttetek első akar lenni, legyen ti szolgátok.” (Mt. 20:27.) Megütközést kelthet a hívekben és így elidegenítheti őket tőlünk valamely nem kellő módon megvalasztott szórakozásunk. Még a világiás gondolkozású emberek is elvárják tőlünk, hogy mi, lelkipásztorok ne legyünk világiasak. A szórakozás célja valójában a lélek felüdítése, megújulása. De keresetünk-e mi felüdülést Istentől távol, akik tudjuk: „Isten közlése oly igen jó nekem” (Zsolt. 73:28.) És ha valaki azt kérdezi, miért nem szabad nekem tisztességes szórakozásokban részt venni, csak egy korlátot szeretnék figyelmébe ajánlani: „Minden szabad nekem, de nem minden épít.” (I. Kor. 10:23.) Nagy akadálya lehet a missziói szolgálatnak az anyagiasság. Egyrészt akármilyen szegénység, sőt nyomorúság által próbál is meg bennünket az Úr, szűkölködésünknek nem szabad csökkenteni hűségünket a szolgálatban, másrészt a legkedvezőbb helyzetben sem engedhetünk a vagyon kísértésének, szolgálva a meggazdagodás vágyát. „Szegénységet vagy gazdagságot ne adj nékem, táplálj engem hozzám illő eledellel.” (Péld. 30:28.) A politikai tevékenység és általában minden olyan közéleti működés, amely pártemberré fokozza le a lelkipásztort, akadálya a missziói szolgálatnak. Mi nem vagyunk pártemberek, még abban az értelemben sem, hogy egyik közülünk a „szegények papja,” másik az „urak papja” legyen, mi az egész gyülekezet pásztorai vagyunk, minden társadalmi különbséget elhomályosító nagy egységben látjuk őket: minden bűnös lelkek, mind megváltásra kiszemelt lelkek.”

B. Major János
orosi lelkipásztor.

Baj van a családban.

Igy beszélnek ezt manapság sokan. Hogy a legtöbb család boldogtalan, hogy a gyermekek nem értik meg a szülőket, hogy a férj egypár év múlva nem találja helyét otthon, hogy igen sok hitvestárs csak úgy együtt él, de nem szereti egymást... Alig van olyan család, melyet például lehetne odaállítani: a boldog, a békés, az áldott családi élet mintaképeként.

Ezért aztán két kézzel ragadunk meg minden alkalmat az igazi boldogság és áldott családi élet tanulmányozására. Újabban már jelent meg magyar nyelven néhány könyv, mely ablakot nyit az igazán boldog családi élet felé. Mert a legtöbb „komolyabb vallású életet élő,” vagy egyenesen bibliaolvasó, vagy éppen már megtért egyén előtt a kérdések kérdése az igazi boldog család belső, magukközti élete.

Nemrég jelent meg egy határozottan komoly és finoman szép könyv magyar nyelven: „Egy lélek arcképe.” szemelvények Benoit Pererné van Berchem Renée leveleiből és naplójegyzeteiből Franciából fordította Vargha Gyuláné. Ára 15 Kc. Ebből a könyvből megismerhetünk egy u. n. „jobb családot” a maga mindennapi életében. Harcokban, betegségben, nagy áldozathozásban. Megismerhetjük a gyermeknevelést, a fiatalok szórakozásait, a szerelem rózsabimbójának virággá nyilasát. Olvashatunk leveleket, melyekben olyan mélységesen boldog az alaphang, olyan nagyságosan szép az élet, olyan áldott a család, hogy szinte azzal az elhatározással tesszük le azt a szép könyvet, hogy rögtön elkezdünk imádkozni ilyen igazán boldog családi életért!

Persze hívő emberekről van szó. Ma élő, ma imádkozó, Isten dolgait az életükben ma előbbre vinni akaró hívőkről. Csodálatos egy világ tárul elénk e könyvön át. S mégis azt mondjuk rá: Nálunk is lehetne ez így!

Eppen azért a legnagyobb szeretettel ajánlhatjuk mindenkinek ezt a könyvet. Mert az igazán boldog családi élet mellett sok érdekességet megtudhatunk e műből: a külmiszóval, a boldog halállal, a háborús évekkel kapcsolatban. Igen szeretjük remélni, hogy ezt a művet minden bibliakör megszerzi magának és minél több családban olvasni fogják: ott is, ahol baj van a családban, ott is, ahol már elindultak a boldog családi élet felé.

Hűség.

Igaz hűség az, — vedd eszedbe, —
Mely egyre csak az Úrra néz,
Mely szüntelen, és újra kezdve,
Folyvást neki szolgálni kész;
Mely pontos lelkiismerettel
Elvégi a kicsinyt, csekélyt,
S hibával, bár a legkisebbel,
Szándékosan egyet nem ért.

Az Úr kicsiny munkád is nézi,
S hűséget ebben nem feled,
Mert kis szolgálat jól megörzi
Hiú dicsvágytól szívedet.
Kezdd el magad kicsinyben edzni,
Gyűlöld, bármily csekély a bűn,
Ki a hűséget ebbe' kezdi,
Tud nagyban is szolgálni hűn.

Ne mondd: ha jönne nagy kísértés,
Híven megállanám helyem.
Ezt mondta Péter s elbukott, — és
Utána sirt keservesen.
Tanuld kicsinyben a hűséget,
Kicsinyke harcban edzd magad,
S nem hull könnyűd, önvád sem éget
Nagy hűtlenségeid miatt.

Irta: Spitta Frigyes.
(Ford.: Vargha Gyuláné.)

Aljünk meg egy percre.

Az egyházfegyelem idejében való alkalmazásának sok jelét tapasztalják ott, ahol alkalmazzák. Pl. a magyarországi tiszáninenni egyházkerületben még az egyházkerület hivatalos lapjában is közzéteszik a fegyelmi ítéleteket és pedig a hivatalos közlemények rovatában. A f. évi 2-ik számban is olvasható, hogy a szini egyházközség Kovács János dobodédi lakos egyháztagot a káros reverzalizálás miatt 5 évre eltiltotta az Urvacsorától. Az erélyes fellepés itt is használt, mert ugyanazon lap f. évi 5-ik száma jelenti, hogy a szini Egyház említett ítélete hatálytalanított, mert a nevezett egyháztag hibáját jóvátette és a gyülekezet előtt nyilvános bűnvallást tett. Erőtlenségünknek alig van kiáltóbb jele, mint az, ha nem merünk fegyelmezést gyakorolni. (Hivatalos lapból).

Mi vagyok előbb: református vagy magyar? (Dr. Havasz László püspök egyik beszédéből.) Valaki elém állhat és azt kérdezheti tőlem, mi vagy te előbb: ember vagy keresztyén? egyen vagy keresztyén? férfi vagy asszony, vagy pedig keresztyén? Éppen akkor lehetek egyik, amikor egyszermind a másik is vagyok. A kérdést helyesen így kell feltenni: hogyha te nemzeted látható hatalmi szervezete, mint impérium szemben áll a te Egyházzal, mint látható szervezettel, mint látható impériummal, — melyik hatalmi szervezet mellé állasz? S akkor adom én ezt az ünnepélyes feleletet: Ha az én nemzetem eltérne magán egy olyan hatalmi kormányzatot, amelyik nem engedné meg nekem, hogy én református keresztyén legyek, akkor én kivándorolnék ebből az országból. Úgy tennék, ahogyan a zarándok atyák Hollandiában és Skóciában, amikor a May Floweren elindultak egy boldogabb hazát alapítani. Ha azonban az én Egyházam olyan hatalmi szervezetet alakítani ki, amelyik megtiltana nekem, hogy én magyar legyek, én kilépnék abból az Egyházból. Hála Istennek, minket ilyen dilemma elé nem állít az élet.

„Bibliavásó királynak“ mondják a nemrég meghalt angol királyt. V. Györgyöt. Minden nap olvasta a Szentírást. Abból merített bölcseséget és erőt a mindennapi munkájához. Hívó király volt, aki az Isten dolgait szerette. Azt is írják róla, hogy titokban sokszor nagyon sokat adott az Isten *Országa szűkegeire*. Imadkozó király volt, így adta a jó példát alattvalóinak. Milyen kevés olyan államfő van manapság, aki ilyen példát ad! A nyarat rendszeren skótsországi nyaralójában töltötte és itt minden vasárnap látogatója volt a falu kis református templomának. Jól értjük meg: egy király, aki minden vasárnap járt templomba.

A pesti református egyházmege új szabályrendeletet alkotott, melyben kötelezőleg kimondotta, hogy a presbitériumok táncsal egybekötött ünnepélyeket, bálokat, vagy majálisokat nem rendezhetnek. Lelkipásztorok táncvígalmakkal egybekötött jótékony célú estélyek védnökségét nem vállalhatják. Református név alatt működő egyesületek, olvasóköriek, dalárdák kötelesek estélyeik, ünnepélyeik rendezésénél szem előtt tartani az egyetemes egyházi célt: Isten országa építését.

464.374.879 Bibliát, Újtestamentumot vagy bibliarészt terjesztett el a Brit és Külföldi Bibliatársulat 230 év alatt. 1934-ben 7.000.000 Kc-t fizetett rá az eladott Bibliákra s ezt az összeget adományokból fedezte. Évi jelentésében megemlékszik a németországi róm. kath. püspökök vezetése alatt megindult „katholikus bibliamozgalomról.“ Róm. kath. papok többelélé bibliaköröket alapítottak ennek gyümölcseként. Ugyancsak közli egy róm. kath. úriember következő megragadó bizonyágtételét. „Életemben sok nehéz munkát végeztem és sok kemény megpróbáltatáson mentem keresztül. Mindezekben a küzdelmekben az erőt és biztatást abból az Újtestamentumból nyertem, amelyet öntől vettem. Naponta ebből merítem lelki táplálékomat.“

A királyhágómelleki református egyházkerület egyházfegyelmi szabályrendeletet alkotott. A szabályrendeletben foglalt fegyelmezési fokozatok a következők: a) figyelmeztetés négyszem közt a lelkész által; b) megintés a lelkész által a presbitérium két-három tagja előtt; c) dorgálás a presbitérium színe előtt, illetve megnevelés esetén a presbitérium gyűlésében hozott és írásban kézbesített határozat útján; d) eltiltás az Urvacsorától és az egyháztársadalmi alakulatokból kirekesztés, melyek a szószékről a gyülekezetnek kihirdetendők. Az Urvacsorától eltiltott egyén csak a legegyszerűbb szertartással, harangozás nélkül temethető el; e) kirekesztés az Egyházból.

KIE-bál és UrvacSORA.

Egy kis egyházközségben működő KIE (Ref. Ker. IJúsági Egyesület) tagjai azt gondolták, hogy ez a kettő összefér. Karácsony első napján egy színelőadást rendeztek, melyen egy vigjátékot adtak elő. Előadás után tánc volt. Karácsony második napján jött ki hozzájuk a lelkész, hogy istentiszteletet tartson és UrvacSORát osszon, melyen részt akart venni a bálozó KIE-tagok egy része is. Mikor a lelkész ezt megtudta, akkor Kalvin példájára gondolva eltiltotta őket az UrvacSORától. Ő nem tartotta összeférhetőnek a KIE-bálát az UrvacSORával. („Magvető.“)

Óév-esti szeretetvendégséggel búcsúztak el a kindai magyar reformátusok (Jugoszláviában) az elmúlt esztendőről. Fél 9-től fél 12-ig beszélgetés, zene, rádiózás, tréfa és játék közben futott pompásan az idő. Mindenki ott volt, aki csak ott lehetett. A 10-kor kezdődött teázáshoz rengeteg finom dolgot adakoztak össze a testvérek, hivek. 11 után komolyabbá váltak a lelkek, beszéd és ének befelénézésre intett, majd bűnvalómással fejeződött be az együtt-lét. Utána a teljes gyülekezet bement a templomba, háromnegyed 12 előtt, hol énekel, lévelel, s imával búcsúzott el a múlt évtől, s ugyanugy köszöntötte az éjjeli harangszó után az ujat a gyülekezet.

KOMÁROMI HIREK

A koszmályi ref. árvaház-nak 871.50 Ké-t, külmiszióra 1270.— K-t küldtünk el januárban. — **Mit is jelenthet te-reád nézve ez az Ige** (Lukács 9:55): „Nem tudjátok minémü lélek van ti bennetek.” — **305 prédikációs istentisztelet volt** Komáromban 1935-ben. Ezekből a lelkész 157, a s. lelkészek 126, és mások 22 esetben hirdették az Igét. — **Megfelel** az előbbi évek Biblia-forgalmának az 1935-ben eladott Bibliák száma is. Elfogyott a legolcsóbb teljes Bibliából 314 drb. Drágább kiadású 66 drb. Új Testámentum 120 fogyott el. A fenti számban 31 a német, szlovák, görög és latin Bibliák (U. T.-ok) száma. Ezekből vidékre ment 63 teljes Biblia és 120 U. T. — **Ingyen kiosztottunk** Komáromban 1935-ben 83 teljes Bibliát. — **Az ágendát** 2 évig tanítjuk. A szülők és keresztszülők sziveskedjenek otthon foglalkozni különösen az ágendaköteles gyermekekkel, hogy a hitvallástételre előkészüljenek kellő komolysággal. — **A diakónusok** testülete febr.-i ülésén különösen a szekták kérdésével foglalkozott. Aztán a szegényügyi és körzeti jelentések hangzottak el. Egy szegényházunkbeli beteget kórházba rendelt vitetni a testület. A rendes folyóügyek mellett érdekes eszmecsere folyt a gyülekezetünkben tapasztalható lelki életről. — **A „Timótheusok”** kifizették a koszmályi barakk összes adósságát. A hatalmas konferenciázó faépület több, mint 5000 Ké-ba került. — **A városban több szekta** ütötte fel a fejét. A „Nemzetközi biblia-tanulmányozók” a róm. katolikusok között dolgoznak állítólag eredményesen, a baptisták a mi bibliaköreink mellett ütik fel a tanyát, bontás és lélekhalászás munkáját végezvén: rendes szokásuk szerint. A diakonátus legutóbb is foglalkozott e kérdéssel. Persze nem nézzük öl-bett kézzel a szekták próbálgatásait. Azt nem is kell külön megemlíteni, hogy az igazi református nem jár el a szekták összejövetelére! — **Több kedves hívünk** fizet felül a Kis Tükörrre az előfizetési díjnak az eljuttatásakor. Ezzel elértük, hogy újból több szegény egyház-tagnak ingyen küldhetjük a lapot. — **Régi zsolnárokat és Bibliákat,** Új Testámentumokat kérünk, még ha használtak is, a szegények számára az evangélizációs munkánkba. Aki csak teheti, küldje el a neki már nem szükségese-t a lelkészi hivatalba. — **Komáromból** körülbelül még hatvanan nem juttatták el az előfizetési díjat a Kis Tükörrre! — **A házi-istentiszteletek** minden hétfőn sok kedves lélek számára jelentettek „egymás hitének való örvendezést.” A múlt számunkban közöltek-en kívül II. 10.-én özv. Boldoghy Gyulánénál volt ilyen találkozás az Isten izenetével. Itt is kevés volt a nagy helyiség. Még a szomszédos szobákba is jutott több kedves testvérünk. II. 17.-én

Mórocz Istvánéknál találkozunk a Pandató u. 12. sz. alatt.

Komáromi egyházi statisztika.

Szent Keresztsgében részeltetett.

1936. I. 19. Gyula, Galgóczi Gyula és Farkas Mária fia. — I. 30. János, Zsigmond, Bartalos Zsigmond és Csirók Krisztina fia. — II. 9. András, Kálmán, Tárnok András és Püsey Jolán fia.

Hitvesztárai eskül teltek le.

1936. I. 25. Fehér Ferenc ref. és Farkas Mária r. kath. — II. 8. Petőcz Ferenc ref. és Szórád Magdaléna ref. — Körmeny Ferenc ref. és Zámbo Ilona r. kath.

Kimultak a látható világból.

1936. I. 21. Alföldi Mária, nőt. Vida Lajos özvegye — I. 31. Hencz József, Luca Zsófiának 39 évi hitvese. — II. 2. Szabó Mária, Sárkány Mihálynak 17 évi özvegye.

Komáromi önkéntes adományok.

1936. I. 2. Egy férfi Isten dics. 20, Egy férfi Isten dics. 20, Egy asszony ref. tanítóképzőre 10, Egy férfi szegényeknek 10, Egy vezető egyháztag diakonissza élelmezésére 200, egy özv. asszony Isten dics. 10, egy özv. asszony Isten dics. 20, egy esküvő alkalmával a vőlegény Isten dics. 25, U. ő kollégium renoválására 25, U. ezen esküvő-kor az egyik násznagy a kollégium renoválására 20, Egy másik násznagy kollégium renoválására 10. — I. 27. Egy özv. asszony Isten dics. 5, Egy férfi teológusra 50, U. ő nagyterem renoválására 25, U. ő kikoszmályi árvaházra 25, Egy férfi diakonisszának 30, Egy özv. asszony egy szegény család támogatására 10. — II. 6. Egy férfi diakonissza élelmezésére 30, U. ez szegényeknek 20, Egy férfi Isten dics. 10, Egy özv. asszony Isten dics. 50, U. ez szegényeknek 50. — II. 9. Porselyben gyülekezet szegényeinek 30, Egy férfi szegényeknek 10, Egy presbiter Isten dics. 40, U. ez diakonissza élelmezésére 60. Szentjános uccai otthon porsely bevételé 50.

Pitulu nyelven . . .

(Molnár Mária református magyar hittérítő-nő az ausztráliai Pitulu szigeten térítette az egykor emberevő pogányokat. Most, hogy több gyülekezetünket meglátogatott, érdekes, hogy ha leközljük pitulu nyelven a 162. dicséretet: „Ne szállj perbe én velem . . .”)

Mbue bo ill ine ndro jo

Uo ndorlában odo

Meluo de rozán le bormárm bugáne

Jo nak losz le moán manden.

Ismerje meg a református magyar falusi nép multját!

Vegye meg és olvassa el:

Czibor József: „Viharok szárnyán,” című könyvét.

Ára 15 Ké.

Megrendelhető a szerzőnél:

Diakovce, okr. Šala.

Laputalajdonos és kiadó: GALAMBOS ZOLTÁN.

Nyomda: Puzsér Testvérek könyvnyomdája Komárom

Prítulský postový úrad podávající: Komárom.

Novinové výtlačné povolená riaditeľstvom pošty a telegrafov v Bratislave čís. r. 24437—III. a. 1928.

KIS TÜKÖR

Megjelenik minden hónap közepén.
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Komárno-Komárom, Jókai-u. 18.
Kéziratokat nem adunk vissza.

Felelős szerkesztő
GALAMBOS ZOLTÁN.

Előfizetési díjak egy évre:
Helyben postán küldve 10 Ké.
Videkre 10 Ké. Külföldre 20 Ké.
Egyes szám ára helyben 1 Ké.

A Golgotha felé

irányítjuk lépteinket. Máskor is, de e passzív időben még inkább! — A Golgotha felé, ahol szenvedő töviskoronás feje felém, feléd néz s vár, hogy elérkezzünk a kereszt lábához. Kitárt két kezét kereszthez szegezte a kegyetlen hitelenség, de e két kitárt krisztusi kéz át tud ölelni, fel tud emelni, meg tud menteni! Hivogatva vár a mostani husvét előtt is mindnyájunkat az Úr és azt akarja, hogy a vele való találkozás szent örömeiben megtérjünk, újjászülessünk. Ezt a „szent időt” ne engedjük elrepülni áldás nélkül. Nagy komolysággal olvassuk az Isten szent Beszédeit, bűnbánó imákkal keressük a kegyelmes Isten megmentő szeretetét s majd husvétkor már bocsánatot tapasztalt hittel vegyük a szent jegyeket, mi, tékozló gyermekek: az atyai házban az igazi fehér kenyeret, az örök élet eledelét!

Négyszáz éve

látott napvilágot Bazel városában Kálvin Jánosnak legnevezetesebb műve, a: Keresztényen Vallás Rendszere (Latinul Institutio religionis christianae) címmel. Erről a műről írta Thuri Pál református lelkipásztor még a XVI. században ezt a kis verset:

Kálvin könyvénel az idő nem szüle
jelesbet,

Krisztus után jelesebb csak az
apostoloké.

Valóban csodálatos mű, az evangéliumi keresztyénség igazságainak végtelen gazdag tárháza, az evangéliumellenes tanítások páratlan erejű cáfolata. Ezért az elmúlt négyszáz év alatt a világ legkülönbözőbb részében éltetője, megerősítője, irányítója volt a legtisztább és legkövetkezetesebb: a református keresztyénségnek.

De ne elégedjünk meg az általános igazságok megállapításával, igyekezzünk megismerni az Institutiot s meríteni belőle egyre többet! Hadd szólaljon meg itt is lapunk hasábjain:

Mi a legfontosabb?

„Mi tehát a fejnek és tagoknak ismeretes összeköttetését, Krisztusnak a mi szívünkben lakozását, egyszóval a titokzatos egyesülést tartjuk a legfontosabbnak azért, hogy Krisztus, miután a miénk lett, azokban az adományokban részesítsen bennünket, amikkel Ő van felruházva. Tehát, hogy az ő igazsága nekünk beszámíttassék, nem mint magunkon kívül levő távoli dolgot szemléljük Őt, hanem mivel Őt felöltöttük, mivel az Ő testébe vagyunk oltva és minket Őnmagával eggyé tenni kegyeskedett, ezért dicsekedünk

azzal, hogy az Ő igazságának részesei vagyunk.

A bűntől való szabadulás.

A bűnnek csak uralma szűnik és nem a bennünk lakozása is. Ezért mondjuk azt, hogy az ó-ember úgy feszített meg és a bűn törvénye úgy semmisült meg Isten fiaiban, hogy annak maradványai mégis megvannak, nem azért, hogy uralkodjanak, hanem hogy őket gyöngeségük tudatával megalázzák.

Akinek komolyan nem tetszik az, hogy az Istene ellen vétkezett, az szorgalmasan ügyel arra, hogy az ördög hurkaiból teljesen kiszabaduljon, hogy annak fondorkodásaitól jobban őrizkedjék, hogy a Szentlélek vezetése alól többé ki ne essék és hogy a biztonság érzete következtében el ne nyomassék.

Hogyan munkálkodik a Szentlélek?

Amíg a Szentlélekre nem figyelmezzünk, addig Krisztus valami módon tétlenül marad, mivel Őt magunkon kívül hidegen és tolnak nagyon is távolról szemléljük... Ő pedig csakis a Szentlélek által egyesül velünk. Ugyanazon Szentlélek kegyelméből és ereje által leszünk az Ő tagjaivá, hogy bennünket magába foglaljon és viszont, hogy Ő is a miénk legyen.

A Szentlélek ellen való bűn.

Azt mondom tehát, hogy azok vétkeznek a Szentlélek ellen, kik az isteni igazságosságának, melynek fénye annyira megvilágosítja őket, hogy a tudatlanságot mint kibúvót, fel nem használhatják, mégis ellenállnak elszánt gonosz indulattal, csak azért, hogy ellenálljanak.

Mi a keresztyén ember naponkénti kötelessége?

Az Úr Lelke a keresztyének előtt nem valami zavaros tünemény, amelyet talán ők maguk álmodtak, vagy mint másoktól költött dolgot vettek át, hanem annak ismeretét vallásos meggyőződéssel a Szentírásból merítik, mely a következő két dolgot tanítja róla: először, hogy a mi megszentelésünkre adatott azért, hogy a tisztatlanságtól és szennytől megtisztítván, az isteni igazság iránti engedelmisségre vezessen minket, amely engedelmisség azonban csak úgy állhat meg, ha megfékezzük és legyőzzük a vágyakat, amelyeknek a gyeploít amazok (t. i. az anabaptisták) oly tágra akarják eresztetni: azután, hogy az Ő megszentelése által megtisztulunk ugyan, de úgy, hogy mind a mellett is sok bűn és sok gyengesség ostromol bennünket mindaddig, míg testünk terhét hordozzuk. Ezért aztán, mivel a

tökéletességtől nagyon is távol vagyunk, mindig kell egy kis előhaladást tennünk és mivel sok bűn környékezik, mindennap küzdenünk kell ezek ellen. Ebből következik az is, hogy a téllenséget és gondtalanságot elvetve, figyelmes lélekkel örködünk, hogy testünk fondorkodásai észrevétlenül körül ne vegyenek bennünket."

Milyen legyen a református temetés és milyen legyen a református sir?

Írta *Varga Sándor* lugji (jugoszláv/ai) lelkész

Először is: lehető legegyszerűbb. Kerüljünk minden pompát, fényűzést és felesleges kiadást. Szépen gondozott, tiszta élő virággal és egyszerű fejtával ellátott sir: az igazi református sir. Másodsor: ha valamely kedves halottunknak emléket akarunk állítani, akkor az olyan legyen, amely az idők viszontagsága soha meg nem emészthet és általa ezek és ezek megemlékeznek róla. Hogyan lehetséges ez? Az alábbi példákhoz hasonlóan.

A „Kiáltó Szó” című erdélyi református lap legújabb számából vettük a következő hírt: „A halottkultusz beteges és egészségtelen túlhajtásait mindig keményen elítélte a református keresztyénség. Azokban a korszakokban, amikor az Evangélium igazán hódító erejű volt a magyar föl. Anyaszentegyházban, a nagy halottak emléket nem díszes sírkövek, hanem iskolák, szeretet-házak hirdették mindennél ékebben. És ezt az igazán krisztusi szokást átvették a szegényebb anyagi viszonyok között élő polgárok is. Volt idő, mikor alig irtak végrendeletet, amelyben ne történt volna megemlékezés és hagyományozás a végrendelező Egyházának, kedvenc iskolájának, vagy más szeretet intézménynek. A magyarországi szeretetszövetség ezt a kegyes szokást eleveníti fel az emlék-ágyakkal. Aki egy halottjának emléket meg akarja örízni, ne sírkövet és hervadó koszorút vegyen, hanem tegyen egy emlékégy-alapítványt a Szeretetszövetség valamelyik árvaházában. Az ágyon kis réztábla jelzi, hogy az alapítvány kinek az emlékére tétetett. Ez az új szokás máris szép sikereket tud felmutatni.”

A temetési koszorúkkal és sírkövekkel üzőtt nagy tékozlást — hála Istennek — már nagyon sok helyen sikerült megállítani. Sok keresztyén családban, még a legelőkelőbb körökben is állandó szokássá vált a halotti koszorúkra szánt összeget egy emberbaráti célra adni. A mintegy tíz évvel ezelőtt Kolozsvárt létesített református leányfőgimnáziumnak is megboldogult Nagy Károly ottani püspök sírjára szánt koszorúk megváltási összege vetette meg az alapját. Közlebbi példát felhozva: Klepp Péter jugoszláviai esperes emléket minden márványnál is hívebben örzi az az alapítvány, amelyel hátramaradtait, gyászolói és egyházmegyéje állított. Milyen szép és követésre méltó példák ezek. Ne csináljunk fényűzést temetéskor, hanem erők és vagyoni helyzetünk mértéke szerint inkább alapítványra és adakozásokra

fordítsuk azt a pénzt, amit temetésre, sírkőre és koszorúkra szántunk. Ha nálunk is elindulna a példaadással itt is, ott is egy-egy jólelkű keresztyén, előbb-utóbb biztosan meglenne ennek is az eredménye és felmérhetetlenül nagy segítséget jelentene gyülekezeti szegénygondozásunk és árvaházaink felvirágoztatására. A hiába kidobott vagy temetési költségnek keresztyéni módon való felhasználásával sok-sok szenvedő testvérünk hányt vetett életébe egy-egy napsugarat vihetnének bele a szeretet segítő keze által.

KULFÖLDI HIREK

Berzsenyi Dániel kiváló magyar költő 100 éve, hogy meghalt. Mindenfelé nagy szeretettel emlékeznek meg erről. — **A Bibliát már 700 nyelven** olvassák. Most jelent meg angliai nyelven a Lukács evangéliuma, amivel éppen a 700-at érte el a bibliafordítások száma! — **Milyen presbiter szeretnék lenni?** A budapesti fásori Egyházban erről a kérdésről egy héten át tartottak 1—1 előadást, melyekben presbiterek adtak választ a kérdésre. — **Makkai Sándor** dr. erdélyi püspök 3 hónapra betegszabadságra ment. — **Az őrségi egyházmegye papnéi** Körmenten konferenciát tartottak, melyen Fazekas Lajosné, az Országos Református Női Tábor szervező titkára tartott előadást, a papnék pedig egyenként beszámoltak a gyülekezetekben folyó női munkáról. — **„A presbiter az egyházlegyelm kérdése előtt”** címen hatalmas előadást tartott az ácsi presbiteri konferencián Dr. Varjú József győri presbiter. Nagyrétkü előadása megjelent a Dunántúli Prot. Lapban is. — **Zsebbiblia mozgalom.** Amerikában van egy egyesület, melynek tagjai kötelezik magukat, hogy mindig zsebbükben hordják a Bibliát. Ha ami a zsebben, az a szívben is, akkor meg van a létjogosultsága. — **Hollandia reformátusai** a Heidelbergi Káté ukrán nyelvű fordításával ajándékozták meg az Ukrán Ref. Egyházat. — **260.-ik évfordulója** volt idén febr. 11.-én annak, hogy de Ruyter Mihály holland admirális kiszabadította a magyar gályarabokat. — **Bibliai történetek az angol rádióban.** Az angol rádió 16—18 évesek számára az egész Ó és Új Testamentumot felölelő előadásorozatot tart. — **Statisztikai adatok a budapesti református egyházmegyében az 1935. évről.** Megkereszteltetett 2.820 gyermek és 133 felnőtt; eltemetett 1565 férfi és nő; házasságot kötött 253 tiszta és 630 vegyes pár, összesen 883 pár; ágendázott 1445 ifjú és leány, és 131 felnőtt, áttért 460, kitért 246 lélek; Úrvacsorát 46.415-en vettek; az évi perselypénz összege 31.000 P, az adományok összege 45 ezer pengő. — **Statisztikai adatok a debreceni református Egyházban az 1935. évben.** Született 1489 gyermek; házasságra lépett 388 tiszta református 139 vegyespár, összesen 525 pár; meghalt 1359 férfi és nő; áttért 57, kitért 25 lélek. A szaporodás tehát 187 lélek. Debrecenben a reformátusok lélekszáma 79.084.

A bosszúállás.

„Ne győzettelssel meg a gonosztól, hanem a gonoszt jóval győzd meg.” (Róma 12, 21.)

Talán semmi sem olyan nehéz az emberi természetnek, mint ez, mert nagyon ellenkezik a test indulataival. Szeretettel gyakorolni, jót tenni kötelességünknek tartjuk, de feljogosítva érezzük magunkat, hogy indulatainknak szabad folyást engedjünk, ha rossz indulatot tapasztalunk magunkkal szemben. A bosszúállás az ember legősibb ösztöneinek egyike. Csak Isten Lelke képes kiirtani a szívünköl és megtanítani ellenségeinkért imádkozni. Engedjük és kérjük, hogy a Krisztus Lelke legyen úrrá felettünk és tanuljuk meg tőle, hogy Ő szelíd és alázatos szívű.

Spurgeon, híres evangélista beszéli el, hogy egy földmives lova egy éjjel a szomszéd rétjére tevedt. A szomszéd keményszívű ember volt, megfogta a lovat, bevitte a községi intállóba, ahonnan csak bírság ellenében adták ki s ezt meg is jelentette a gazdájának, mondván: Ha újra ott találom, megint így teszek. A földmives nyugodt-szeliden így felelt: Jó, érte megyek. De hadd mondjam meg, hogy az Ön tehenei tegnap az udvaromba tévedtek és a szénámat megdézsmálták. Visszahajtottam őket az Ön udvarába, s ha még egyszer bejönnek, megint így fogok tenni. Ez eleven szén volt a szivtelen ember tejére; szegyenkezve ismerte be: Ön jobb mint én. (Szegedi Ref. Egyh. Híradóból.)

Termékellen fűgefá.

„Vágd ki!” szól az Úr ekképen,
„Miért foglalja a helyet?
Más fa hadd legyen helyében,
Itt a kertben nem lehet
Termékellen fűgefá!”

„Még egy évig” esd a Kertész,
„Hagyjuk élni ezt a fát,
Jó szíved ha ennyit elnéz,
Talán nem is lesz majd tovább
Termékellen fűgefá.

Megkapálom, megtrágyázom,
Gondosan körülnyem,
Téli fagyba hogy ne fázzon,
Béfordom hűségesen
Termékellen fűgefát.”

„Kedvedért hát,” szól a Gazda,
„Még egy évig itt marad,
De kivágom mint a gatz, ha
Még gyümölcsöt úgy sem ad
Termékellen fűgefá.”

Még egy évig, — vedd eszedbe, —
Gondoz, ápol Jézusod,
S ha gyümölcsöt nem teremz te,
Hogy mi vár rád, jól tudod,
Termékellen fűgefá!

Vargha Gyuláné.

Tisza Istvánról.

Tisza István egyszer Sárospatakot látogatta meg, jóval a világháború előtt. A sárospataki theológia fiatalága között senki sem akadt, aki az ifjúság nevében őt köszöntse. Végül talán az illendőség, talán a felsőbb hatóság szavára mégis előállt egy szónok. Az ifjúság képviselője ezt mondotta Tisza Istvánnak:

— Köszöntjük Nagyméltóságodat, mint egyházkerületi főgondnokot, mint a református egyháznak vezető emberét kötelességszerűen, de nem köszöntjük Nagyméltóságodat úgy, mint politikust. Mint politikust a sárospataki ifjúság nem üdvözölheti gróf Tisza Istvánt.

Tisza István mosolyogva hallgatta a köszöntést és így felelt:

— Kedves fiatal barátaim, így szeretem én önöket, legyen ilyen a magyar fiatalság, tuskodó, őszinte, harcos, az igazságot kereső, mert ha most önök ilyenek és így gondolkoznak, akkor megvan minden reménységem reá, hogy mire olyan idősök lesznek mint én most, ezen az úton oda érnek, hogy úgy fognak gondolkogni, amint én most gondolkodom.

Komárom megyében beszélt egyszer egy ünnepségen Tisza István. Azon ritka alkalmak egyike volt, amikor egy ajtót kitért a lelkében és a maga lelki fejlődésének legbelsőjeig engedett látni. Azt mondotta önmagáról:

— Isten megtanított engem arra, hogy én egészen semmi vagyok. Előtte nincs semmi értékem és dicsőségem. De egyúttal megtanított arra is, hogy az ember is, hogy más is semmi. Ha tehát más is gyarló és semmi, akkor énnekem emberektől nem lehet és nem kell félnem, hanem egyedül attól, aki minden, aki számadásra von, egyedül Istentől félek. Előtte kell meghajolnom és Neki kell engedelmelkednem.

Az egyházfegyelem eredményelből.

Nagytisztelű és Tekintetes Presbyterium!

Alulírott (név), aki (X faluban) születtem 1891. III. 7.-én, 1935 V. 27.-én a komáromi Járásai Hivatal végzése alapján kiléptem a Ref. Egyházból. Ezt a lépésemet nagyon megbántam. Belátom, hogy hitetlenül cselekedtem. Alázatosan alávetem magamat a presbyterium fegyelmezésének. Ezenel bocsánatot kérek a Tek. Presbyteriumtól és az Úr Jézus Egyházától s kérem, hogy vegyen fel engemet ismételen a Ref. Egyházba. Ugyancsak kérem, hogy sziveskedjék feloldozni a szent Úrvacsorától való eltiltás alól. Igérem és fogadom, hogy szent Egyházunknak ezután engedelmes és hűséges fia leszek. Ezt azzal is bebizonyítottam, hogy a polgári házasságomat egyházilag is kérem megkötni engedni, továbbá más vallású nőmet és első házasságomból származó más vallású leányomat a mai napon a ref. Egyházba fölvenni kérem.

Magamat a Nagytisztelű és Tekintetes Presbyterium jóakarátába kérve, vagyok alázatos szolgája:

Komárom, 1935. dec. 19.

Aláírás.

KOMÁROMI HIREK

A presbitérium febr. 24-i ülésén intézkedett a partosi ideiglenes iskola hitoktatásáról. Több fegyelmezési ügyben elfogadta a bűneiket beismerők irásos, vagy egy bizottság előtti eklézsia-megkövetését s így ismét odaengedte őket az Úrvacsorához. Tárgyalta a segédlelkész kérdést s tudomásul vette, hogy míg csak egy s. lelkész lesz, egyes hittanórák csak fél ideig láttatnak el. A pozsonyi internátus érdekében ismét propagandát fejtett ki. Jóváhagyta elismeréssel a diakonátus 1935. évi számadását. Ajánlja a híveknek a „Helvetia jóléti egyesületbe” való belépést. Tudomásul vette a belmisszió és az ágendázás körüli munkákat. Letárgyalta az 1935. évi számadást (bevétel: 121.765'99 Kc., kiadás: 121.735'88 Kc.) és az 1936. évi költségvetést (szükséglet és fedezet 113'995 Kc.) — **A diakónusok gyűlése** febr. havi ülésén a rendes körzeti és szegény gondozási munkák s a folyó ügyek letárgyalása mellett igen behatóan foglalkozott a szekták kérdésével és a gyülekezeti evangélizálással. — **Egyházközségi közgyűlést** tartottunk márc. 8.-án, melyen a lelkész beszámolt az 1935. egyházi év lelki és anyagi eseményeiről és megállapította az Úrnak sok áldását, mely a lelkiek mellett az anyagiak terén is sok öröndetes eseményt mutat fel a gyülekezetben. Elparentálta a gyülekezet halottait s elismeréssel tért ki különösen Fülöp Zsigmond főgondnok áldozatos és buzgó munkálkodására, aki a gyülekezetben Istennek alkalmas eszköze az anyagi élet eredményes vezetésére. Megemlékezett Pati Nagy Sándor gondnok, a presbitérium, a diakonátus, a diakonissza testvér, a Prot. Jótékony Nőegylet, a leánykor nagyszerű egyháztámogató munkájáról. Ismertette a gyülekezetben működő 23 bibliakör munkáját, a szóránymissziót stb. Majd a főgondnok s Pály Dezso pénztárnok ismertette a múlt évi számadást és az 1936. évi költségvetést, melyeket szintén tudomásul vett a közgyűlés, mely elismerést szavazott a pénztárosnak s Vörös Béla és Kollár Lajos számvevőknek is hűségese munkálkodásukért. — **Ifj. Dr. Mohácsy János** ügyvéd, egyházmegyei ügyészt választotta meg a gyülekezet ügyészévé a presbitérium. Az újabb generáció egyik legtehetségesebb tagja ifj. Dr. Mohácsy János. A háború utáni idők problémáit meglátott, széles látókörű jogászt kap benne a gyülekezet, aki messzire lát és Egyházáért lelkesedik. Áldja meg az Úr köztünk való hivatalos ténykedését! Szeretettel és szívből üdvözljük! — **Mikula László** s. lelkész kiküldetési ideje lejárván febr. végén visszament a losonczyi teológiára tanulmányainak folytatására. Itteni tartózkodását abban foglalta össze, hogy a belmissziós munkák révén növekedett a hitben. Kísérje az Úr áldása! — **Orgonás esküvőknél** a presbitérium elhagyni rendelte az orgona játékot az esküvőforma felmondásakor.

— **Szeretetvendégséget** rendez vasárnap, márc. 15.-én este 6 órakor a Kollégiumban a Prot. Jót. Nőegylet. Menjünk erre minél többen! — **Husvét előtt 6 hétig** tart a passió idő (passió szenvedést jelent). Más felekezetek ezt az időt böjti, vagy nagy böjti időnek nevezik, mert ekkor nem szabad nekik egyes „szórakozásokban” részt venni. Mi azért nevezzük ezt az időt passiónak, mert az Úr Jézus értünk való szenvedése és váltságáhalála, ilyenkor még jobban kell hogy foglalkoztasson bennünket. Egyébként amit nekünk passiósidőben nem szabad, azt máskor is tilosnak kell tartani, mert nincs kétféle erkölcs! — **A nagyhéten** minden este 6 órakor nagyhéti áhítatot tartunk a templomban. — **Készüljünk** a husvétli Úrvacsorára! — **Egyházi adóját** befizette már? — **Miért volt vasárnap** üres a helye a templomban?

Komáromi egyházi statisztika.

Szent Kereszttségben részeltetett

1936. II. 13. Sándor, Jancsó Ferenc és Kovács Zsófia ref. — II. 16. Antal, József, Jancsár Antal r. kath. és Berecz ref. — II. 27. Imre, Dékány Ferenc ref. és Csóka Julianna ref. — III. 3. Miklós, Tóth Miklós ref. és Filipovics Mária r. kath. — III. 7. Ferenc, Németh Julianna ref.

Hitvestársai esküi teltek le.

1936. II. 15. Both László ref. és Lexa Margit r. kath. — II. 25. Szeder János r. kath. és Kopócsi Terézia ref.

Kimultak a látható világból.

1936. II. 13. Édes Julianna, néh. Szabó István özvegye. — II. 23. Tárnok Lajos, Tárnok András és Illés Éva fia. — II. 26. Hevesy Zuzsánna, Patkány Sándor özvegye — III. 5. Földes Rózi, Földes Vince és Denk Julianna leánya.

Komáromi önkéntes adományok.

1936. II. 16.-tól Perselyben feleségem halála emlékére szegényeknek 10, Egy asszony let. dics. 10, Egy diakónus belmisszióra 50, Egy férfi egyetlen fiuk halála évfordulójára 1st dics. 50, U. 8 szegényeknek 20, Egy nő testvérünk ágendázók bibliájára 20, Egy férfi leten dics. 25, U. 8 belmisszióra 50, U. 8 szegényeknek 25. — II. 23.-tól Egy presbiter diakonissza élelmezésére 52, Egy presbiter leten dics. 50. Sz. János ucai persely bevételre 50, Egy presbiter diakonissza élelmezésére 30, U. 8 szegényeknek 20, — III. 1. től Egy asszony misszióra 10, Kavapuzstai ref. bibliakör itteni ref. árváknak 83 1/2, Egy presbiter diakonissza élelmezésére 30, U. 8 ref. diakontornátusra 50, Egy öz. asszony szegényeknek 5, Perselyben kiskoszmályi árváknak 30, Perselyben (egy öz. asszony) szegényeknek 20, Perselyben szegényeknek 10.

Ismerje meg a református magyar falusi nép multját, hősi hitharcát!

Vegye meg és olvassa el:

Czibor József: „Viharok szárnyán,” című könyvét.

Ára 15 Kc.

Megrendelhető a szerzőnél:

Diakovce, okr. Sala.

Laptulajdonos és kiadó: GALAMBOS ZOLTÁN

Nyomda: Puzsér Testvérek könyvnyomdája Komárom

Právnátož poštový úrad podávající: Komárom.

Novinove vyplatné povolené riaditeľstvom pošty a telegrafov v Bratislave č. r. 24437—III. a. 1928.

KIS TÜKÖR

Megjelenik minden hónap közepén.
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Komarno-Komarom, Jókai-u. 18.
Kéziratokat nem adunk vissza.

Felelős szerkesztő:
GALAMBOS ZOILTÁN.

Elofizetési díjak egy évre:
Helyben postán küldve 10 Ké.
Videkre 10 Ké. Külföldre 20 Ké.
Égyszám ára helyben 1 Ké.

Átkos örökség

hoz magával minden ember: megromlott természetet. Vajjon mi a te tapasztalatod, kedves Olvasóm? Vajjon nincs-e igaza a Heidelbergi Kátének, mikor azt állítja, hogy a mi természetünk annyira romlott, hogy egyáltalában képtelenek vagyunk valami jónak a cselekvésére, minden gonoszra pedig hajlandók? Aki becsületes őszinteséggel igyekszik megismerni önmagát Isten törvénye, mindennekfelett az Úr Jézus tanításai és életpéldája fényében, az velem együtt erre a lesújtó igazságra fog reabukkanni.

De hát mi tehetünk-e erről? Nem Isten a felelős ezért? Hisz Ő teremtett minket, Ő a mi alkotónk! Erre a kérdésre mi, református keresztények minden időben a Heidelbergi Kátével adjuk meg a feleletet: „Nem; sőt inkább Isten az embert jóvá és a maga hasonlatosságára, azaz valóságos igazságban és szentségben teremtette avégett, hogy teremtő Istenét igazán megismerje és szívből szeresse és Vele örökké tartó boldogságban éljen, Őt dicsérje és magasztalja”.

Minden bűnnek és romlásnak az oka és forrása tehát nem az Isten, hanem az ember. Első szüleink engedtek a kísértőnek, megszegték Isten parancsát és így megromlottak, maradékaik pedig bűnben születnek mindannyian. Ime ez a magyarázata az átkos örökségnek, a mi nyomorúságunknak!

De hát nincs szabadulás „a halálnak e testéből?” — Van egy szép ének, amely többek közt így szól:

Az életem vak és szegény,
Nincs benne lény, de van remény,
Hogy akinek kegyelme nagy,
Vesznem engem se hagy!

S hogy ez így van, hogy van remény, ezt hirdeti a nagyapó és husvét. Olyan nagy az Isten kegyelme, hogy miérettünk, nyomorult bűnösökért odaadta a legdrágábbat: megszületett Fiát kínos, keserves halálra. Olyan nagy az Isten kegyelme, hogy feltámasztotta Őt a halálból a mi megígazulásunkra s hit által megtapasztalhatóvá tette mindenek számára „Krisztus feltámasztásának erejét”. „Ha az Isten az Ő tulajdon Fiának nem kedvezett, hanem Őt mindnyájunkért odaadta, mimódon ne adna Vele együtt mindent nekünk”: bűnbocsánatot, szabadulást, új életet.

De mikor és hogyan tapasztaljuk meg ezt? Mikor lesz miénk a bűnbocsánat, amit a gólgotai keresztén szerzett számunkra drága Megváltónk? Hogyan támadunk fel Vele új életre, aki meggyőzte a bűn és halál hatalmát? Hogyan

változik meg megromlott természetünk s leszünk képesek a jónak cselekvésére? — Csak akkor, ha a Szentlélek újjászüli minket. Ezt Isten Igéje alapján a mi református hitvallásunk: a Heidelbergi Káté állapítja meg. Újjászületés nélkül, a Szentlélek munkája nélkül megmaradunk „a halál testében”, az átkos örökségtől megszabadulni nem vagyunk képesek. Újjászületés, a Szentlélek munkája nélkül elmúlik a nagyapó és a husvét és mi maradunk, akik voltunk: meg nem váltott, romlásba siető emberek, akikért hiába halt meg és támadott fel az Isten egyszülött Fia, az Úr Jézus Krisztus.

A Lélek előtt, amely óhajtva vár,
S a lelkiismereted felrázta már,
Ne zárd el a szívedet vak botorán,
Óh jaj, ha kegyelmi idő oda van!
Ifj. dr. Sz. A.

Patay Károly

a barsi egyházmegyének tiszteletbeli esperese, alsószecei ref. lelkész nyugalmába vonult.

Hosszú életet kapott ajándékba. Fel is használta. Itt nemcsak a Dunántúli kerületben s a háború előtti, alatti s utáni nagy, sok, nehéz és eredményes munkáját értjük. Nem is a losonci ref. teológia iránti szeretetét csupán. Hanem két

dolog látszik leginkább szükségesnek a mostani kiemelésre: 1. A ref. tanítóképző, melyet az intézet igazgatójával együtt áldmodtak meg, tervezgettek imádkozva, harcoltak érte s az ősi hős hitre emlékeztető nagy és boldog elszántsággal védték és vitték egészen az intézet kapunyitáásáig. A ref. tanítóképzőbe bele van szöve Patay Károly imája, szerete, a neve. 2. Patay Károly egyike azon legutolsóknak, akik fiatal korukban találkoztak még az ez előtt 50–60 évvel kihalt hitvallásos papokkal, akiknek fogyó soraival szemben a debreceni u. n. „alkotmányozó” zsinaton feladták az Egyház hitvallásos jellegét, amivel együtt lassan lehalt

az Egyház orcájáról az élő hitnek majdnem minden élet-szine. S úgy képzelem el, hogy Pataj Károly az eredeti magyar kálvinista kegyességet is látta még ezeknél a két ember-öltővel ezelőtti éli néhányoknál. Mert papi egyéniségében, kegyességében, szelid szerénységében, predesztinációs hitében, a lelki szemével messzire látásában mintha a drága magyar reformátusság hősi korának hajnokára ismer-nénk, nagy-nehez idők Istenküldötte prófétájára, aki meri az Istenért nagy dolgot elkezdni. — Adjon az Úr neki hosszú, csendes, hékességes pihenést s láttassa meg vele imáinak meghallgatottsáit!

BELFÖLDI HIREK

A pozsonyi rádióban magyar nyelven nagysütörtök esti áhítatot tart 18:10 órai kezdettel „Kenyér és Bor” címen Szudy Nándor ref. s. lelkész. Az előadást a pozsonyi rádióval azonos műsorú más állomás is adja. Örülünk annak, hogy egyre több lehetőséget kap a vallás az itteni rádiókban is és hogy a magyar reformátusok különös igényére is több figyelem fordítatik. — **A magyarsóki ref. templom** már tető alatt van. — **A komáromi egyházmegye lelkészegyesülete** egyhangúlag elfogadta a Konvent elnöki tanácsa által leküldött indítványt, hogy a ref. tanítóképzőre a lelkészek befizetik öt év alatt az 1000 korona építési hozzájárulást. Ez a nagyszerű határozat követségre méltó igen szép példa. Így is illik azokhoz a lelkészi karokhoz, melyeknek elődei között gályarabok, máglyahalált halt martirok is voltak! — **A ref. tanítóképző** műsoros estély keretében mutatkozott be márc. utolsó vasárnapján a komáromiaknak. Igen kedves és kellemes volt ez a bemutatkozás. Különösen szép volt Brahms: „Bölcsődala” (női kar) s a Kis József verseinek szavalása. Olyan szép szavalókórust még nem hallottunk, mint a Berzsenyi: „Fohászkodásának” előadása. És „A torony” beleillenek a legeslegszébb „Kálvinista novellák” közé. Az egész estélyen végig vonult az a méltóság és az a finom fehér vonal, mely a hitfelekezeti tanítóképzőhöz oly igen illik. Mert itten is az az ősi kálvinista elv kell, hogy domináljon: Soli Deo Gloria! — **A komáromi egyházmegyében** a csallóközi és mátyusföldi baráti körök minden hónapban összejönnek. Hasonló áldott összejövetelek vannak a barsi egyh. megyében is. — **Nagy káplánhiány** van közöttünk. Több esperesnek nincs s. lelkésze és a két káplánt tartó helyen is jó, ha egy s. lelkész van. Magyarországon pedig nem tudják elhelyezni a ref. káplánokat! — **A legátusokat** fogadjuk mindenütt nagy szeretettel. — **Szeretet-Naptár** (1936. évi, tehát idej) kapható még néhány példányban a komáromi lelkészi hivatalban. Az arra bélyegben is beküldhető: a 3 Ké és portó. — **Az „Actio reformata”-ról** nem írhatunk addig, míg hivatalosan el nem indul. Várjuk meg az illetékes bizottság megszólalását.

Az evangélium ellenségei.

Szolgálatom folytán sok emberrel tudtam elbeszélgetni arról, hogy mi az, ami visszatartja Jézus követésétől. Azt tapasztalom, hogy a többség ellenséges állásfoglalást tanúsít az Evangéliummal szemben. Sokáig azt gondoltam, hogy csak azok az ellenségek, akik nyílt támadásban rontani szeretnek az Evangélium hitelt, de most látom, hogy az el nem fogadók is ellenségek. Ebben válik igazzá Jézus szava: „Aki velem nincs, ellenem van: és aki velem nem takar, tékozol.”

Nincs kenyerem . . .

Szegény nincstelen emberrel beszélgettem el. Pizkos, rendetlen kunyhófélelben lakik öt gyermekével, vadházasságban egy asszonnyal. Bizalmatlanul fogad. Megfásult, sötét lélek. „Nem hiszek Jézusban, — mondja —, mert nincs kenyerem. Ha volna Isten, adna kenyeret.” . . . Amennyi saját pénzem volt nálam, odaadom neki. A felelete: „Ezt nem Isten adta, hanem uraságod. Adhatott volna többet is.” Bücsűzől is csak azt hajtogatja . . . Nem hiszek, mert nincs kenyerem.

Beteg vagyok . . .

Beteghez visznek, hogy beszéljek vele Isten dolgairól. Jómódú gazdaember. Meglepően szép, világos, tiszta szobában fekszik az ágyon. Három hónapja nyomja az ágyat. Bizony nagy beteg. Szeretettel közeledem feléje, barátságosan köszöntöm. Alig fogadja köszöntésemet. Arcáról látom, hogy nem örül látogatásomnak. Próbálok vele beszélgetni, bizonyosságot tenni előtte. „Kár a fáradozásért, — mondja mindent visszautasító hangszólyal —, én nem hiszek, de nem is akarok. Nem kell nekem az olyan Isten, aki megtudna gyógyítani és mégis itt hagy szenvedni. Nem hiszek, mert beteg vagyok.” Mondókája befejezéséül ocsmányul elkáromkodja magát. Felesége sir: „Mindig így beszélsz, pedig mennyit imádkozom érte.” Figyelmeztetem Isten eljövendő haradjára és megjelentem neki Jézus segíteni kész szeretetét. Fefeletül kinevet.

Miért nem hisznek az urak? . . .

Az evangélizáló óra befejezése után beszédbe elegyedem a férfiakkal. „Hiába prédikál nekünk tiszteletes úr, — mondja az egyik vadtekintetű földmunkás —, mi úgyse hiszünk, mert úgy még jobban kizsákmányolnának. Miért nem hisznek az urak? Nekik nagyobb szükségük van, mert ők nagyobb bünösök.” Beszélek nekik Jézus szegénységéről, a rabszolga öskeresztyénekéről, a reformáció szegény jobbágy népéről, a mai szegény, de örvendező Krisztus-követőkről, a magam szegénységéről. De nem hisznek. Felsorolok nekik bibliás, Krisztust követő magyar urakat. „Nem ismerjük őket. — volt a válasz. — Itt a mi községünkben nincs egy úr se, aki hinne.”

Azt már nem . . .

Az evangélizáló utó-összejövetelen az „előbb való dolgokról” volt szó. Ezek között Jézus szavairól, melyben arra int, hogy előbb békélj

meg a te atyádfiával. Utána odajön hozzám egy tekintélyes külsejű gazdaasszony és mondja: „Jól meg tetszett mondani. Bizony ez kell ennek a népnek. Csak most arra vagyok kíváncsi, hogy eljönnek-e hozzám a haragosaim, az ellenemvétők bocsánatot kérni.” Arra kérem, hogy ne várjon arra, hanem menjen el, mert Isten sem vár, hogy mi előbb hozzátérjünk, hanem Jézus Krisztusban eljött hozzánk. „Azt már nem!” — vágta oda nagy büszkén s ott hagytott köszönés nélkül.

Csak beszélnek . . .

Notórius távolmaradókat látogatok meg. Kérdezem, hogy miért nem járnak templomba, bibliára, miért nem olvassák a Bibliát. Sokféle választ szoktam kapni. A leghajlíthatatlanabb ellenállóknak azok bizonyulnak, akik kifogásul azt hozzák fel, hogy csak beszélnek és nem cselekednek a hűvek. „Bibliakörös asszonyok a legpletykásabbak, — mondja egy asszony. — Ugy látszik ezt tanulják belőle. Köszönöm; erre nincs szükségem . . .” „Kérem a tiszteletes urunk, amint halom, legtöbbször a szeretetről prédikál. A fiamat mégis felpozította az inasiskolában, — panasolja egy édesapa. — Nem vagyok kíváncsi az ilyen papra . . .” „A Bibliában az van, hogy meg kell egymásnak bocsátani. És a mi papunk a tanítóval már évek óta gyűlölködnek. Hát akkor, hogy higgyek neki . . .” „Itt a szomszéd mindig búja a Bibliát, meg a papot, de nekem már öt hónapja tartozik és mégse fizet.”

Nem tudom . . .

Fiatalemberekkel társalgok az Evangéliumról. Szívesen beszélgetnek róla. Ugy látszik, mintha érdekelné őket. Éppen ezért bátorságot nyertem, hogy tegyem személyesebbé és gyakorlatibbá a beszélgetést. Mondtam, hogy most már ezeket meg is kellene cselekedni. Ugy van! — volt a válasz. Már-már majdnem örültem. Megszólítottam egyet, hogy hát maga is megteszi. „Szeretném, de nem tudom”, — mondta. Bizonyoságot tettem, hogy a keresztyén életben a „nem tudok” annyit jelent, hogy nem akarok. A fiatal barátom még mindig kitart a nem tudom álláspontja mellett, mert hát szereti a korcsmat, a bált, a cicázást.

Más se csinálja . . .

Egy leány jött hozzám magánbeszélgetésre. Öszintén elmondja nyomorúságát. Érti, hogy őt is hívja Jézus. Örvendezve beszéljük meg, hogy miben volna valóságga életében a megtérés és a Krisztus-követés. De egyszer csak elkomorodik néhány pillanatra, majd felnevet: „Ah én se indulok, mert más se csinálja.” Nem enged szóhoz jutni, otthagya.

Csak néhány kiragadott példának szántam ezeket a sok közül. Szomorúan emlékezem ezekről, mert mindenkit fájdalmasan sajnálok, aki

Krisztus ellensége, aki oly könnyen megveti és eltaszítja Isten csodálatos, idvezíteni akaró szeretetét, Evangéliumát . . . De szomorú vagyok azért is, mert orcapírulva kell éreznem, hogy magam is szolgáltattam okot és ürügyet, hogy ne higgyenek . . . Isten légy irgalmas! Győztes Jézus szenvedd el és győzd le ellenségeidet! („Ref. Híradóból”) *Békefi Benó.*

Láthatatlan őrszemek.

Elöl és hátul körülzartál engem és fölöttem tartod kezedet.
139. zsolt. 5. v.

Szumatra szigetének a földjére 1856-ban lépett az első európai ember: van Asselt misszionárius. Letelepedit a teljesen vad nép között. Egy kunyhót építettek feleségével együtt, de sokszor éjszakánként mindkettőjüket olyan ismeretlen félelem fogta el, hogy felkeltek és Istennek mindenható hatalmát hívták segítségül.

Evek múlva felkereste őket egy bennszülött és megkérdezte, hogy milyen őrszemeket állít a misszionárius éjszakánként a háza elé? Van Asselt biztosította őt arról, hogy két alkalmazottján kívül, más nincs házukban. Ekkor az idegen be kellett hogy ismerjen valamit: „Mikor ide jöttél közénk, mi elhatároztuk, hogy téged feleségeddel együtt megölünk. Több éjszakán át a kunyhó elé osontunk, de mindannyiszor kétsoros őrség vette azt körül vakító fényű fegyverekkel. Végül is feladtuk a tervet, hogy titeket megöljünk.” Ekkor a hittérítő mély megindulással elővette a Bibliáját és beszélt a pogányoknak arról a nagy Istenről, aki az ő angyalait küldi el, hogy az övéit megoltalmazza.

Nem hiábavaló az estéli imádság. Nem hiába az ének:

„Míg feljön a piros hajnal,
Vigyázzon ránk az őrangyal
Égi karokkal.
Az Úr Jézus küldje hozzánk
Őrző angyalát,
Adjon Isten mindnyájunknak
Csendes, boldog éjszakát.

Egy n fel

I. Umberto olasz király egy nápolyi látogatása alkalmával 1878-ban, kihallgatáson fogadta a waldens papokat és az evangéliumi Egyházak többi képviselőit. A küldöttség vezetője az evangéliumi Alliance elnöke a Nápolyban levő schweizi Egyház lelkesze volt. Mikor bemutatták a királynak a különböző Egyházak képviselőit, elcsodálkozva mondta: „Hányféle szín!” A protestáns Egyházak sokfelétagozottságát értette. Eddig u. i. csak a waldenseket ismerte. Erre így felelt az egyik waldens lelkész: „Uram, itt is úgy van, mint az Ön hadseregében. Sokféle regiment különböző egyenruhával és elnevezéssel de egy fővel és egy zászló alatt. Mi protestáns keresztyének sokfélék vagyunk, de mindnyájunknak egy a feje, a Jézus Krisztus és egy a zászlónk az Evangélium.” Ez okos felelet volt és a királyra is mély hatást tett.

Fontos tudnivalók az Uri Szent Vacsoráról.

Itt a husvét s az istenfelő református most is odajárul a szent asztalhoz, hogy az Úrvacsora szentségében kézzelfoghatólag és szájjal izelhetőleg is megtapasztalja, hogy egészen biztosan igaz az, hogy az Úr Jézus kereszthaláláért az Atya megbocsájtotta minden vétékét. Illik ezért tudni a fontosabb dolgokat e nagyon szükséges kegyelmi eszközzel kapcsolatban. A jugoszláviai református magyar testvérek kiváló hittankönyvéből közöljük az Úrvacsorával kapcsolatos fontos tudnivalókat.

Ki szerzte az Úrvacsorát?

Az Úrvacsorát az Úr Jézus Krisztus szerzte. „Az Úr Jézus azon az éjszakán, melyen elárultak, vette a kenyeret és hálákat adván megtörte és ezt mondta: Vegyétek, egyétek! Ez az én testem, mely ti éretetek megtöretik: ezt cselekedjétek az én emlékezetemre. Hasonlóképen a pohárt is vette, minekutána vacsorált volna, ezt mondván: E pohár amaz új testamantum az én vérem által; ezt cselekedjétek az én emlékezetemre. Mert valamennyiszer eszitek e kenyeret és isszátok e pohárt, az Úrnak halálát hirdessétek, amíg eljövend.” (I. Kor. 11: 23—26.)

Mi az Úrvacsora külső jele:

Az Úrvacsora külső jele a kenyér és a bor. A kenyér jelenti Jézus Krisztus megtöretett testét, a bor pedig az ő kiontott véréét, — a kettő együtt az ő halálát.

Mit ígért Jézus Krisztus az Úrvacsorában?

Jézus Krisztus az Úrvacsorában azt ígérte, hogy nekünk bűnbocsánatot és örök életet ad, Szentlelke által bennünk él.

Kik járulhatnak az Ur asztalához?

Azok járulhatnak az Ur asztalához, kik bűneik miatt bänkódnak, de azért biznak abban, hogy bűneik a Krisztus szenvedéséért meg vannak bocsátva és jobb életet kívánnak élni.

Bocsátható-e az Ur asztalához a hitellenek és istentelenek?

A hitellenek és istentelenek nem bocsáthatók az Ur asztalához, mert ez az Isten szövetségét sértené. A keresztyén gyülekezetnek kötelessége az ilyeneket az Úrvacsorától mindaddig eltiltani, amíg életüket meg nem jobbítják.

Hogyan készítjük elő magunkat az Úrvacsorához?

Az Úrvacsorához nyilvánosan és magánosan készülünk elő és megpróbáljuk magunkat. (I. Kor. 11: 28—29.)

Miben áll a nyilvános előkészület?

A nyilvános előkészület abban áll, hogy az Úrvacsora vétel előtti bűnbánó héten részt veszünk a templomi bűnbánó könyörgéseken és előkészítő órákon. Az Úrvacsora vételekor pedig nyilvánosan vallást teszünk bűneinkről.

Hogyan teszünk nyilvános bűnvallást?

Nyilvános bűnvallás teszünk, mikor a szent jegyek vétele előtt hallható szóval felelünk a lelkipásztor következő kérdéseire:

I. Azt kérdem először is: hiszitek-e, hogy az Istentől igazságban, szentségben és ártatlanságban teremtett első embernek esete folytán ti magatok is mindenestől fogva gyarlók, esendők és bűnösök vagytok, kik saját erőtökből Isten ítélőszéke előtt meg nem állhattok, sőt büntetést, halált és kárhozatot érdemeltek?

Hivek felelik: Hiszem és vallom.

II. Másodszor: hiszitek-e, hogy Isten a bűnös emberen megkönyörülvén, az Ő szent Fiát, az Úr Jézus Krisztust ti éretetek testben elbocsátotta, kinek egyszeri és tökéletes áldozatjával a bűnnek hatalmát és a kárhozatnak erejét elvette s titeket ingyen kegyelemből, a Jézus véreinek érdemeért, hit által megígazít?

Hivek felelik: Hiszem és vallom.

III. Harmadszor: hiszitek-e, hogy Isten, aki feltámasztotta az Úr Jézus Krisztust, általa minket is feltámaszt a halálból és balandó testünket halhatatlanságba öltöztetvén, általvisz az Ő örök dicsőségébe?

Hivek felelik: Hiszem és vallom.

IV. Mindezeket bizonynyal elhívén, ígértek-e, fogadjátok-e, hogy ti e kegyelemért háladatos-ságból egész életeteket az Úrnak szentelitek és már e jelenvaló világban, mint az Ő megváltottjai, az Ő dicsőségére éltek?

Hivek felelik: Igérem és fogadom.

Miben áll a magános előkészület?

A magános előkészület abban áll, hogy a bűnbánó héten naponkénti csendes órák alatt „lelki próbát” tartunk s összehasonlítjuk hitünket és életünket az Apostoli Hitvallással, a Tizparancsolattal és az Uri imával.

Az Úrvacsorát évente hány-szor szoktuk kiszolgáltatni?

Az Úrvacsorát évente rendszerint hatszor szoktuk kiszolgáltatni. Eljünk a „jóval” minden alkalommal!

Hol vesszük fel az Úrvacsorát?

Az Úrvacsorát mindig a templomban a gyülekezettel együtt vesszük fel. Aki beteg, hívassa magához a lelkipásztort és rokonaival, barátaival, vagy szomszédaival együtt otthon is fölveheti. Ne gondolja azonban senki, hogy ettől meggyógyul, vagy könnyebben hal meg. Az Úrvacsora nem a testnek, hanem a léleknek orvossága és tápláléka.

Egy földművelő bizonyosságtevése.

Olyan bűnöket, amelyekért földi bírák elítélhettek volna, soha nem követtem el. (Csalás, lopás, gyilkosság, hamis eskü stb.) S mégis, amikor 1931-ben Isten egy súlyos betegséggel látogatott meg, meg kellett látnom, hogy én is bűnös ember vagyok. Először Istenre gondolva az jutott eszembe, hogy tulajdonképen van-e bennem hit? Azonban mintegy félelem-érzéssel kellett megállapítani, hogy nincs. Betegségem kimenetele egyre súlyosbodott és én mindig többet foglalkoztam az elmulás, a halál gondolatával. Féltém, nem azért, mert meg kell halnom, hanem mert

Isten és közöttem óriási űr tátongott. Anélkül, hogy bennem a hit valamilyen külső, illetőleg emberileg érzékelhető formában megnyilvánult volna, elkezdtem Istenben bízni.

Ma visszaemlékezve akkori Istenben bizásonra, azt kell éreznem, hogy az akkori hittem igen esetlen és gyöngé volt. Nem tettem mást, csak hittem és Isten e gyöngé bizalmat is elfogadta. Hónapok múlva megerősödtem és akkor szuntelenül éreztem, hogy Istennek hálával tartozom, de sajnos nem tudtam azt érzékelhető formában kinyilvánítani. Együgyű gondolatokkal azért próbálgattam Istennek tetsző életet élni. Elhagytam a káromkodást, ivást, stb., de ezek (bár emberileg dicséretet érdemelnek), olyan tökéletlen magamállította szabályok voltak, amik csakis embertől eredhettek. Sok-sok megkülöztözöttséggel, de igyekeztem Isten felé közeledni. Azonban még mindig úgy voltam, hogy az egyenes út mellett a kerülőn jártam. „De hű az Isten!” Bibliám állandóan olvasva O vezetett.

A későbbi években Isten újabb próbák elé állított, ugyanis házassági kérdések előtt álltam. Én nem tudtam helyesen választani. Isten azonban segített, választott O. Házassági terveim akkor kudarcot vallottak, de ma látom, hogy akkor Isten győzött bennem. Meg kellett látnom Isten nagy szeretetét, amely engem azokban a napokban körül vett. Nem mondom, első pillanatokban akkor el voltam csüggedve, de szinte fizikailag láttam beteljesülni az Igét: Elég néked az én kegyelmem; mert az én erőm erőtlenség által végeztetik el (II. Kor. 12:9.). Majd Bibliámban rányitva a következő Igére „Jobb a tető ormán lakni, mint háborgó asszonnyal közös házban” (Péld. 21:9), csodálatos megnyugvás töltötte el szívemet.

Itt valósággal éreztem az Isten vezetését. Kaptam naponként vigasztalást Bibliámból s ma, amikor Isten útmutatása szerint kaptam feleséget, örömmel teszek bizonyosságot arról, hogy Isten jobban tud nekünk feleséget keresni, ha az ő utain járunk és azt betartjuk, mint mi.

De térjünk vissza a hitben való növekedésre. Istennel még akkor egyedül voltam lélekben a pusztán hosszú hónapokig. Később Isten megéreztettem velem hogy többnek kell lennem, mint „egyhelyben álló” keresztyénnek. Éreztem azt is, hogy növekednem kell lélekben, de szeríntem a növekedés kilátástalannak látszott. Isten azonban újból és újból megszegényített e kicsinyhitűségem miatt. Szinte máról-holnapra mutatott nekem Isten egy testvéri közösséget, ahova elmehettem s ahol növekedhettem általa lélekben. Sok tanakodás után mégis elindultam és Isten mindenütt velem volt, utóbb mind világosabb lett előttem, — habár Isten másokat is felhasználott utamnál, — hogy utamat Isten készítette elő.

A testvéri közösségbe érve, még nem érzett jóleső érzések járták át meg át a szívemet, úgy hogy szerettem volna mindörökké köztük maradni. S mindjárt kezdtem magamban összehasonlításokat tenni a vérségi és lelki testvéri-

ség között és örömmel kellett megállapítanom, hogy a lelki testvériségben nagyobb a szeretet, mint azok közt, akiket a vér köt össze. Az a testvéri szeretet, amely engem (az idegent) körülvett, soha nem érzett lelki örömöket váltott ki belőlem. De el kellett válnunk. S mikor az autóbusz a hídfőtől velem elrobogott, Isten megéreztettem velem, hogy a lélek több mint a test.

Egy földmivelő.

Segítség a legnagyobb szükségben.

Egy szabó kiment Amerikába és egy városban letelepedett. Mivel senkisémet ismerte, munkája sem akadt s a kis pénzecskéje, amit magával hozott, hamarosan elfogyott.

Egy estén kislánykája keservesen sírt az éhségtől és ő maga is a gyengeségtől alig bírta lábán állni. Nincs segítség! Nincs segítség! tört elő újra meg újra szívéből. Aztán az imádsághoz menekült.

Egyszerre csak hallja, amint valaki kívülről tapogatja az ajtót a sötétben. A szomszéd vendéglős szolgálja volt, akit meghíztak, hogy vigyen el egy ruhát egy szabóhoz. De mikor meglátta a szabónak nyomorúságos lakását és szegényes külsejét, vonakodott az öltönyt rabizni. De aztán mégis csak neki adta a munkát. Másnap a szabó hazavitte a kész munkát. Az idegen úgy találta, hogy az kívánságának teljesen megfelel és mikor a szegény embernek örömkönnyei láttá, gazdagon megjutalmazta őt. Még ugyanazon a napon alkalmá nyílt egy társaságban az ügyes mestert ajánlani. Így egyre több munkája lett és a jövője is biztosítva volt.

Spoerri: A bűn c. művéből.

Hadd mutassak rá ujjongó és hálás szívvel az egyetlen igazi segítségre. Az örüllő nekibuzdulások és kisérletek világával szemben egészen magányosan és egyedülállóan áll az Evangélium. Ha egyetlen, egyszerű mondatban kellene megfogalmaznom az összes világvallások különbségét az evangéliummal szemben, azt mondanám: a vallásokban a végén van a megbékélés, az evangélium azzal kezd. Ez örömhír. „Megbékéltelek Istennel. Isten Krisztusban volt és megbékéltette a világot önmagával. Jézus Krisztus vére megtisztít minket minden bűntől.”

Meg tudod ezt érteni? Először nem is kell megértened, csak el lehet fogadnod. Meg van írva. Ne hazudtold meg az Istent. Ami minden vallásban gigászi küzdelem, az itt egyszerűen ajándék. Minden vallásban kétségbeesetten küzd az ember a megigazulásért. A Krisztusban való megváltás boldog örömhíre az, hogy az Isten azt mondja az embernek: én elfogadlak téged. Már nem kell magadat feláldoznod, az áldozatot már meghozta valaki.

Álljunk meg egy percre.

Jézus szenvedése és halála a Heidelbergi Kátében.

Mit értesz az alatt, hogy „szenvedett?”

Azt, hogy Ő, földi életének egész ideje alatt, de különösen életének végén, Istennek az egész neizetség ellen való haragját testében és lelkében elhordozta, hogy így szenvedésével, mint egyetlenegy áldozattal, testünket és lelkünket az örök kárhóztól megazabadítsa és számunkra Istennek kegyelmét, igazságát és az örök életet megszerezze.

Miért szenvedett Ő Poncius Pilátus bírósága alatt?

Azért, hogy ártatlan létére a polgári bíró által ítéltesék el, hogy ezzel Istennek ránk váró szigorú ítéletétől szabadítsa meg bennünket.

Nagyobb dolog az, hogy keresztire feszítetted, mintha más-nemü halállal halt volna meg?

Igen. Mert abból vagyok bizonyos afelől, hogy a rajtam levő átkot magára vette. Mert Isten megátkozta a keresztalált.

Miért kellett Krisztusnak egészen a halálig megaláznia magát?

Mert Isten igazságossága és igazmondása miatt nem lehetett volna más módon eleget tenni a mi bűneinkért, mint csak az Isten Fiának halála által.

Miért „temletetted el”?

Azért, hogy ezzel bebizonyítsa azt, hogy valóban meghalt.

„Az Isten földje.” A hatvani református gyülekezetnek egyik szörvénya Pasztó, ahol mintegy 70 református lélek él. A kicsiny gyülekezet templomot szeretne építeni. Erre a célra az ottani református malmos vett másfélhold műveletlen ugarföldet, ezt kinevezte Isten földjének. A földet szakszerűen feljavította, s az egész vidék csodájára olyan termésekkel hoz, mint egy más föld sem. A múlt nyáron is 16 mazsás termés volt egy holdon, ami azon a vidéken rendkívüli eredmény. Így gyűjtögeti az anyagiakat a kis református szörvény gyülekezet az Úr hájlekának felépítésére.

Jézus Keresztje.

Oh, nézz föl a keresztre. Ott függ az Isten Fia, A bünömért, a bünödért Kellett meghalnia.

Oh, simulj a kereszthez. Ha bánt a bünudat, A bünbocsátó irgalom Ott nyit neked utat.

Oh, vedd föl a keresztet. Követvén Meastered, Ki megtagadja önmagát, Lelkét az nyerte meg.

Oh, hordozd a keresztet, Míg tart az élet itt, Hogy majd vihesd az Úr elé Élted gyümölcsseit.

Az Úr keresztthalála Jól értsd meg, mit jelent, Miként hat át e szent erő Multat, jövőt, jelent,

A mult bünét lemosaa, Új utakon vezet, S dicsőbb jövő reményivel Biztatja lelkedet.

Oh, nézz föl a keresztre. Oh, fogd azt jól körül, Amíg az Úr kegyelmibe A lelked elmerül;

S ha majd e tiszta árba Beleveted magad, Szived megújult húrjain Szent haladal fakad.

Vargha Gyuláné.

A Brit és Külföldi Bibliatársulat lapja írja, hogy 1934-ben használt bélyegek értékesítéséből három bibliaterjesztőt tudott Kínában eltartani. Ezek a bibliaterjesztők több ezer kilométert utaztak s 1.000 Bibliát adtak el. S mindez használt bélyegek árából vált lehetővé. A Külmisziói Szövetség is nagyon hálásan vesz minden használt bélyeg küldeményt.

Ahol a Lélek hatalmasan munkálkodott. A külmiszió egyik nevezetes állomásán az Új Hebridák sziget csoportján egyik potestáns templom falában emléktábla van elhelyezve, melyen a következő felírás olvasható: „Mikor Geddie János misszionárius 1846-ban idejött, nem volt keresztényen itt s mikor 1872-ben elment, nem volt pogány.”

Husvét hétfőn nagyban megy az „öntözés”. Annyira fontos ez, hogy husvét előtt a gyerekek és a fiatalság foként erre gondol. Beszerzik a szöktető üveget, a szagos vizet. Megbeszélük, hogy kihez mikor mennek el, szép sorban, husvét hétfőn, persze délelőtt... hogy aztán nem jut idő, meg kedv a templom számára: husvét másnap — kit bánt ez? Éa érdekes, hogy a szülők is helyeslik, hogy a gyerekeknek nagyobb gondjuk husvét előtt az öntözés, mint a nagypénteki, vagy a husvétü ünnepekre, Urvasorára, a prédikációk meghallgatására való készülés. A magyarázatot mindenki maga folytathatja a maga életében.

„Konfirmációnak” mondják egyesek az „ágendázást”, vagy még helyesebben a „hitvallástételt”. Konfirmáció megerősítést jelent, jelen esetben: hiterősítést. Ez a kifejezés részben rom. katolikus izu, mert a rom. katolikus vélemany szerint van hatalma a püspöknek „megerősíteni” valakinek a hitét (?). Azonban német ize is van e kifejezésnek. Ugyanis a német gyengébb (hitvallásos szempontból) evangélikusok vezették ezt be es ma náluk általános kifejezés a „konfirmáció.” Hozzánk azok hozták be, akik német hatás alatt voltak külföldön, (mely sokszor nem református hatás volt) s nem ismervén az eredeti református felfogást, bevezették azt a hangzatos, de helytelen szót. Melyik református papnak van hatalma „hitet erősíteni”? tehát konfirmálni? Egyiknek sem! Egyébként is, ami nincs, azt nem is lehet megerősíteni... Képzeljük csak el, hogy még néhány évvel ezelőtt 12 éves kisgyerekeket „konfirmáltak” (még ma is néhány helyen!). S mi lett ennek a „hiterősítésnek” az eredménye? Legjobb nem is beszélni erről! Maradjunk meg mi e téren is eredeti magyar kálvínista szokás mellett! J6 volt az az „ágendázás” kifejezés! Vagy „Káté-tanulás”, vagy a legideálisabb esetben a „hitvallástétel.”

Ugy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. Ján. 3: 17.

Hosvétii himnusz.

Jézus! ki a sírban valál,
 Altalad megholt a halál;
 Az élet pedig föltámadott,
 Mert szent tested meg nem rothadott;
 Él a Jézus, a mi fejünk,
 Keresztyének enekeljünk,
 Ülvén Husvét ünnepeket,
 Új győzedelmi eneket.

Hol van koporsó a hatalmad?
 Elvesze nyert diadalmad;
 Hova lón óh halál a fulank,
 Melyet fensz már régóta reánk?
 Már nem rettegünk miatta;
 Mert Jézus meghódította,
 Ama felelmek királyát,
 Megnyitván sírjának száját.

Nincs már szívem felelmére,
 Nezni sírom fenekére.

Mert látom Jézus példájából,
 Mi lehet a holtak porából.
 Szünjetelek meg kétségeim,
 Változatosok felelmeim
 Reménységgé s örömökké,
 Mert nem alszom el örökké.

Sőt hiszem, hogy e tört cserép
 Edény leend még egyszer ép.
 És tetemim megépíttetnek,
 Bár veséim megemészéttetnek.
 Gyalázat elvettetésen,
 Dicsőséges kikelésen,
 Új eget látván ezekkel
 Az újra megnyílt szemekkel.

Jézus! segíts engem ebben,
 Hogy életem folyjon szentebben,
 És hogy ne menjek itéletre,
 Tamassz fel engem új életre.
 A te lelkednek ereje
 Az új életnek külféje,
 Hogy hát legyek élő személy,
 Lelked által énbennem élj.

A predestináció, vagy magyarul: „elvevelrendelés” egyik föltanítása a szent Bibliának s így persze a református keresztyénségnek is. Azonban sokan nem tudnak tisztába jönni a fontos tannal. Meg sokszor a tanultabbak is igen helytelen nézetten vannak a predestinációval kapcsolatban. Eppen ezért nagyon örülünk annak, hogy van egy igen komoly füzetke: Dr. Ravasz László budapesti ref. püspök írta. „Az elvevelrendelés” a címe. E kérdésről tartott négy prédikációját tartalmazza. Ára 4 Ké. Igen ajánljuk megvételre. Ennek a nagyzeru okfejtését minden komoly reformátusnak olvasni kellene! Nagyon reméljük, hogy sokan igyekezzenek majd megszerezni ezt a könyvet.

Kinek van hite?**Milyen az igazi hit?**

Ki az igazán hívő? Mert azt már tudjuk, hogy a hit nem születik velünk, nem is egyenlő azzal, hogy valamelyik felekezethez tartozom. A hit más, nagyobb. Nem belőlem van, nem én akarom, hanem úgy kapom! Kinek van mostmár valóban hite? Erre a reformátusok mindig úgy feleltek, hogy elmondották az „üdvrendet”. ami meg azt jelenti, hogy az idvességnek rendes útja van, amin végig kell haladni. A kálvinisták a Biblia alapján állva mindenkoron nagy fontosságot tulajdonítottak az üdvrendnek. Mert rendje van az idvességnek is, egymásutánja. Így a legáltalánosabb sorrend a következő: 1. A hívogatás, vagy elhívás, amikor észreveszük, hogy a prédikáción, vagy bibliaolvasáson át, vagy a bibliakörben, komoly beszélgetés alatt egymással Ige egészen ránk illik, minket hív, nekem szól. 2. A megterés következik Istennek hívogató kegyelmére, ami a mi munkánk. Ennek az a lényege, hogy még eddig Istentől távolodtunk, most közeledünk feléje. Ellenkező irányba megyünk, a szeles (világi) útról a keskenyre (mennybevezetőre). 3. Az újjászületés a harmadik lépés, ami az új élet, az Isten szerinti élet belénkplántálását jelenti, a bűn halálából a megváltozott-ság élő életébe jutás ez. A megtérésnek (mely inkább csak titkos belső lelki folyamat) kívülről is megfélézése az újjászületés. Az új ember-megfélévenítése ez, az Istenben való szívazszerinti öröm Krisztus által és az Isten akarata szerint való jócselekedetekkel teljes élet utáni vágy és annak szeretése” (H.-Káté 90 k.) S csak most jön (4.) a hit. A Szentírás négyféle hitről beszél, I. a történeti hit, II. az ideig való hit, III. a csodahit és IV. az idvezítő hit. Persze csak a legutolsó az értékes, az igazi hit. „Ez az idvezítő hit a Szentlélek által a szívünkbe plántált azon élő erős meggyőződés, hogy az Evangélium (a Szentírás) igaz. Ez a Bibliába vetett va-

lóságos hit elfogadja az Evangélium felkínálását, engedelmeskedik az Ige követeléseinek és bizalommal van az Evangélium ígérétei iránt.” Tehát az élő, igazi hit két részből áll: a) tudásból, b) bizalomból. Nemcsak tudom a szent kijelentéseket a Bibliából, de bizom abban erősen, hogy ezen kijelentések, ígéretek rám is vonatkoznak (pl. bűnbocsánat, Jézus áldozata, Atya kegyelme, stb.) s így nem kételkedem többé Jézus érdemében (V. ö. H.-Káté 21. kérdést). 5. helyen a meggyőződés áll. „Ez Istennek igazságszolgáltató bírói munkái közé tartozik. Mint Bíró lép fel ebben az Isten és Krisztus igazságosságára utalva (amely igazságosság hit által tulajdonunkká lett) felment a bűn vétké és átka alól a jogot ad az örök életre.” Az utolsó (6.) lépéső a megszenteltetés, mely a hívők Isten képebe való megújításának egész halálíg tartó folytatása... tehát folyton tartó megújulása az egész embernek belsőleg is, külsőleg is, a szívében éppen úgy, mint életében és tetteiben (1. Thessz. 5:23). Azt gondoljuk, hogy a fentiek sok hamis felfogást kijavítanak! Legjobb mindezekhez elolvasni a Heidelbergi kátét (5. koronáért kapható magyarázatokkal) és a H. Helvét Hitvallást, valamint Kálvin Institutióját és a Hejns-féle magyarra fordított Ref. Dogmatikát. De legfőként a teljes Szentírást.

Komáromi önkéntes adományok.

1936. március 15.-től Perselyben „A jószágos Isten dicsőségére hálaiból egy ref. leány” 20, Egy apa fia elsőévfordulójára Isten dics. 20, Perselyben „Szeretett halottaim emlékére Isten dics.” 10, Perselyben „Szegényeknek” 20, Egy nő nagybátyja halála emlékére Isten dics 100, Egy vidéki asszony ref. tanítóképzőre 20, Egy presbiter diakonissza ölelmözésére 20, U. ö. szegényeknek 20, Egy férfi Isten dics. 10, Egy esküvőkor az Ifjú pár Isten dics. 20, U. ö. kisközműlyi ref. Árvaháznak 20, U. ö. a gyülekezet szegényeknek 10, Ugyanakkor az egyik násznagy templom renoválására 10, a másik násznagy templom renoválására 10, Szentjános uccai perselybevétel 50.

KOMÁROMI HIREK

Husvétii istentiszteletek.

I. Ünnepen d. e. 8-kor raboknál prédikál és Úrvacsorát oszt Galambos Zoltán lelkész. 10 órákor prédikál és Úrvacsorát oszt Galambos Zoltán. 12 órákor kórházba, szegény házakba s az otthoni betegeknek Úrvacsorát visz Boross Kornél s. lelkész. D. u. 3 órákor prédikál Kiss Ernő nagylegátus.

II. Ünnepen d. e. 10 órákor prédikál és Úrvacsorát oszt Galambos Zoltán, d. u. 3-kor prédikál Kiss Ernő. **Izsán** d. e., d. u. prédikál és Úrvacsorát oszt Boross Kornél. — **Nagypénteken** idén is három istentisztelet tartatik: az Igé szolgálatát végzik d. e. 10, és este 6-kor Galambos Zoltán, d. u. 3-kor Kiss Ernő. A Nagypéntek a református keresztyének igen nagy ünnepe: az egyszeri és elégséges keresztdozat emlékére, amikor nagy alázattal mindnyájan templomba megyünk. Református keresztyén Nagypénteken nem végez hétköznapi munkát, ipar, kereskedelem szüneteljen s mindenki számára tegyük lehetővé, hogy résztvehessen a templomi „szent gyülekezeten”. — **Nagylegátust** kapunk husvétkor, Kiss Ernő IV. éves teológiai student, aki négyszer fog prédikálni és meglátogatja a tehetősebb híveket. Fogadjuk szeretettel s pénzügyainkkal támogassuk, hogy így ősi szokás szerint mi is hozzájáruljunk a teológusok taníttatásához. — **Betegjét, öregjét** időben jelentse be a lelkési hivatalba, hogy Husvét I. napján a déli órákban kivihelessük neki a szent Vacsorát. — **A Prot. Jót. Nőegylet** márciusi szeretetvendégsége igen szépen sikerült. — **Külmissziói szeretetvendégséget** rendezünk ápr. 19-én, vasárnap este 6 órákor a Kollégiumban, melyre ezúton is szeretettel meghívjuk a híveket. Ez lesz az első külmissziós ilyen ünneplésünk. — **A husvétii Úrvacsorára** komolyan készülünk elő. — **Isten népe** husvétkor különösképpen gyakorolja magát az önkéntes adakozásban. — **Nagyheti áhitatot** tartunk a következő sorrendben minden nap este 6-kor a templomban: **Virágvasárnap** (ápr. 5): Jézus az egyházi törvényszék előtt Máté 26:57—68 (préd. Boross K. s. lelkész). **Hétfő**: Jézus a világi törvényszék előtt. Máté 27:1—26 (préd. Galambos Z. lelkész.) **Kedd**: Jézust Péter háromszor megtagadja. Máté 26:33—35, 69—75. (Boross K.) **Szerda**: Jézus megszerzi az Úrvacsorára szentségét Máté 26:17—30 (Galambos) **Nagycsütörtök**: Jézus gyöttrődése a Getsemáné kertben. Máté 26:36—46 (Boross). **Nagypéntek** este: Jézus halála, Máté 27:27—50. (Galambos) **Nagyszombat**: Jézus eltemetve, Máté 27:50—66 (préd. Kiss Ernő nagylegátus). Az Igéket is leközzöltük, hogy a hívek előre átvehessék otthon a sorra jövő bibliai részt. Imádkozva készülünk ezekre az áhitatokra is! Tegyük meg mindent arra, hogy minél többen járjanak el a nagyheti áhitatokra! — **A kedd esti és péntek reg-**

geli prédikációs istentiszteletek elmaradnak husvétől. A csütörtök este 6 órai prédikáció istentiszteletet idén is megtartjuk — ha Isten is úgy akarja és élünk — az egész éven át. Sőt megpróbáljuk bevezetni a kedd reggeli fél 8 órai könyörgés keretén belül az olyan prédikációk tartását, mint amilyenek a péntek reggeliiek voltak. — **Gyermeke, kereszty gyermeke** jár rendszeren az agendaórákra? — **A bibliaköröket** persze tovább is megtartjuk és az Ur áldását dicsérve jelenthetjük, hogy néhány határozottan komoly bibliakörös testvérünk már önálló munkát is végez. — **Mindenféle egyházzag** számára van bibliakör. A sok bibliakör helyét itt nem közölhetjük. A lelkési hivatalban mindenki kaphat erre felvilágosítást. — **A Szentjános utcában és a Benedülőben** bérelt belmissziói otthonunkban szépen megy a munka előre. — **Serdülő fiát**, aki már nem jár iskolába, küldje el a serdülők összejövetelére a Timótheus otthonba (Mátyás-u). **Egy ref. inast** néhány éve még karácsonykor sem engedte a gazdája templomba. Mit tesznek most husvétkor a ref. iparosok, kereskedők a ref. inasok lelki javáért? — **Régi zsolnárokat kaptunk** Nyitráról és Léváról ottani kedves hívek nagy szeretetéből! Ez uton is hálás köszönet! A boldog szegények külön is köszönik a régi zsolnárokat. Nem kaphatnánk még néhány küldemény régi zsolnáros könyvet? Még a portót, csomagolást, esetleg kiadást is hálásan megterítenénk, csak kaphassunk régi zsolnárokat! **Keresztszülőnek** csak reformátust kérjen fel. — **Kavapusztán** igen hűségesen járnak a hívek a bibliakörbe. Van vasárnapi iskolájuk is. Egy presbiter tanítja a gyerekeket hittanra. Rendszeren perselyeznek is! — **Izsán** márc. utolsó vasárnapján vizsgálta meg a lelkész a belmissziós munkát. A bibliaköri munka szépen folyik hetente kétszer. Az egyik kurátor lemondása folytán kurátorválasztás lesz ápr. 19-én a d. e.-i istentisztelet után. — **Egyházi adóját** befizette már?

Szent Kereszttségben részesített.

1936. március 17. Judith, Fehér Kálmán ref. kor és Beke Terézia ref. ker. leánya. — III. 22. Tivadar, Pécs József r. kath. és Vargha Erzsébet ref. ker. fia. — Erzsébet, Hermína, Bencsik Ferenc r. kath. és Vörös Irma ref. ker. leánya. — III. 31. László, Kalmár Kálmán ref. ker. és Nagy Zsuzsánna ref. ker. fia.

Hítvesztárai esküt tettek le.

1936. III. 14. Farkas Sándor ref. ker. és Nagy Erzsébet r. kath. — III. 19. Tóth Miklós ref. ker. és Filippovics Mária r. kath. — III. 28. Szeberényi László r. kath. és Fehér Irma ref. ker.

Kimultak e látható világból.

1936. III. 17. Beke Mária, Illés Sándor 1 évig hitvese. — III. 20. Fehér János, Szalay Erzsébetnek 4 évig férje. — III. 27. Szabó István, Brtkner Mária 37 évig férje. — III. 30. Budai Erzsébet, Beke Károlynak 30 éve özvegye.

Laptulajdonos és kiadó: GALAMBOS ZOLTÁN

Nyomda: Puzsér Testvérek könyvnyomdája Komárom

Prislučný poštový úrad podávající. Komárno.

Novinove vypořádání povoleno zřídlatelstvom pošt a telegrafov v Bratislave č. r. 24437—III. a. 1928.

KIS TÜKÖR

Megjelenik minden hónap közepén.
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Komárno-Komárom. Jókai-u. 18.
Kéziratokat nem adunk vissza.

Felelős szerkesztő
GALAMBOS ZOLTÁN.

Előfizetési díjak egy évre:
Helyben postán küldve 10.— Ké.
Vidékre 10 Ké. Külföldre 20 Ké.
Egyes szám ára helyben 1 Ké.

Jövel, óh áldott Szentlélek!

János, 20:22
„Vegyetek Szent Lelket.”

A mi világunknak legnagyobb áldása a nap! Minden élet belőle származik a természet világában. Amikor a hideg tél után megsókolja meleg csókjával a földet, a halottak látszó természetben liktetni kezd az élet ereje s csókjai nyomán fű zöldül, bimbó pattan, virág fakad. Milyen nehezen is várjuk a meleg tavaszi napsugarat. S mikor megérkezik, nem tudunk betelni vele.

Nemcsak a természet világának van napsugara, de van a lélek világának is. A Szentlélek ez a lelki napsugár! Minden lélek kopár, kihalt nélküle. A bűn kegyetlen fagya kiszajtolja belőle az életet. Hány haldokló lélek járt már közöttünk. Boldogságukat keresték. Hiszen minden szív vágyódik a boldogság után. S úgy érzi, hogy joga van a boldogsághoz. De nem ott keresték, ahol megtalálható. Ha derék, becsületes emberek akartak lenni, az erények útján vették megtalálni. Mindent elkövettek, hogy lelkiismeretük jó lehessen s azt vették, hogy abban rejlik az igazi boldogság, ha önmagukról jó bizonyítványt tudnak kiállítani. S egy szomorú napon jött az önmagukból való nagy kiábrándulás. Amit jónak gondoltak maguk felől, az örök Isten mérlegén nem volt egyéb, mint hamis látszat, vagy önmaguk becsapása s a lelkük nem virágzó, gyümölcsöt termő fa, hanem kiszikkadt, halálraitélt száraz fa, melyről nem szed gyümölcsöt soha senki. Az emberek másik csoportja szintén a boldogságát keresve vetette bele magát az élet élvezésébe, eltemette a lélek vágyait. Azt gondolta, hogy az élet boldogsága a földi élet kicsinyes örömeiből tevődik össze. S egy napon jött a szomorú kiábrándulás. Nem adta azt az élet, amit keresett. Boldog nem volt igazán soha egy életen át. Pedig sokszor úgy gondolta, hogy boldog. A kicsi örömekért most nagy lesz az ár: Oda kell adni érte az életet, az üdvösséget.

Testvérem, aki e sorokat olvasod, nem ismerse-e magadra ebben a képben? Te vagy-e az, aki beképzelt jóságoddal akarod boldogságodat megtalálni? Nem Te vagy-e az, aki az élet kicsinyes örömeivel akarod lelked sóvárgását elaltatni? Akármelyik embercsoport-hoz is tartozol, a halál gyermeke vagy. Pedig Te élni akarsz, úgy-e? Írásom elején azt mondtam, hogy lelkünk napsugara a Szentlélek. Talán már akkor is gondoltál arra, hogy így Neked is szükséged lehet reá! Igen, csak Ő áb-

rándíthat ki beképzelt jóságodból, csak Ő győzhet meg arról, hogy amit ez a világ ad, mind mulandó s nem kötheted hozzá életed boldogságát.

Mit tesz a Szentlélek? Feltárja előttünk a mi igazi valóinkat. Megmutatja bűneinket. De más is tesz. Feltárja előttünk megmentésünk útját. A golgotai kereszt, a Krisztus, a bűnbocsánat, az örökélet mind üres fogalom addig, míg a Szentlélek fel nem tárja előttünk szomorú valóinkat, jövőd sorsunkat, s míg fel nem tárja előttünk Istenünknek reánk néző, minket kereső szeretetét a Krisztus Jézusban. Nekünk sötét-ségben botorkáló és eltévedt vándoroknak felragyog az élet világossága: Van a halálból menekülés, van a bűnre bocsánat, csak Krisztus Jézus hűséges gyermekévé kell válnunk. Boldogtalan szívünket betölti az élet igazi öröme: Megtaláltuk a soha el nem múltó életet, megtaláltuk örök boldogságunkat.

Testvérem! Te talán azt feleled mindezekre, hogy Te jó keresztyén, jó református ember vagy. Templomba jársz, Bibliát olvasol, talán valamilyen evangéliumi egyesület munkájában is részt veszel, vajjon mi fogatkozás van még benned? Én pedig azt kérdezem: Vettél-e már Szentlelket? Mert semmit sem ér a Te vallásosságod, ha nincs meg Benned a Lélek ajándéka. Talán azt feleled az apostoli kor látszatkeresztyéneivel: Azt sem tudjuk, hogy van-e Szentlélek? Pedig Testvérem, mióta keres Téged a Szentlélek Úr Isten! Minden templomi órán magáévá akarta tenni szivedet, de Te bezártad előtte. Minden bibliaolvasás alkalmával szólni akart Hozzád, de Téged nem érdekelt az Ő üzenete. Minden csendes imádságod alkalmával a szivedet kérte, de Te meg akartad tartani magadnak és a világnak. Pedig a Te boldogságodért akart szived betöltője lenni. Fáj Neki a Te veszendő életed, fáj Neki boldogtalanságod. Mit akar a Te sziveddel? Mint mennyei tűz, ki akarja égetni belőle a szennyet, a bűnt, meg akarja tölteni az örök életnek boldog bizonyosságával, erővé akar lenni a bűn elleni harcban, az Úr Jézus hűséges bizonyágtevőjévé és boldog gyermekévé akar tenni, vezérelni akar az örök üdvösség boldog útján. Fogadd el Őt. Ő a Te életed napsugara, mely életet fakaszt a bűn által megfagyasztott, kiszikkasztott szivedben, hogy illatozni tudj Isten dicsőségére, gyümölcsöt termelj Isten magasztalására. S már itt a földön, mint az örökélet boldog varománya, megizlelhesd az örök üdvösség előízét az Isten szere

tetében, a Krisztus irgalmában. Kialts üdvösség után epedő szived vágyó sóhajával: Jövel, óh áldott Szentlélek!
Kelemen Kálmán.

BELFÖLDI HIREK

Az Egyetemes Református Egyház elnökségét, Balogh Elemér püspököt és dr. Szilassy Béla főgondnokot ápr. 28-án kihallgatáson fogadta dr. Beneš köztársasági elnök, aki jóindulattal hallgatta meg a ref. Egyház panaszait, így az Egyházi Törvénykönyv jóváhagyásának kérelmét, a losonci ref. teológia és a komáromi ref. tanítóképző kormányhatósági elismerésének késlekedő ügyét s az államsegélyek és a lelkeszek állampolgársága körüli panaszokat. Dr. Beneš elnök igen jóindulatú válaszból nemcsak az tünt ki, hogy ismeri a református magyar Egyház bajait, de az is, hogy kész illetékes helyeken szorgalmazni azok eltüntetését.

— **410 kilogrammos harangot** ajándékozott a szentpéteri ref. Egyháznak Kosdi Bálint az ottani gyülekezet hűséges tagja. Szép példa ez! — **A mohii gyülekezet** Soós G. Endre nagyodi ref. lelkészt hívta meg egyhangú lelkesedéssel lelkipásztorául. Így a kiváló fiatal lelkipásztor nagyobb munkamezőt kap. Kísérje sok áldás itt is! — **A dunaradványi lelkesi állásra** 5 pályázat érkezett be. — **A komáromi egyh.-megye Belmissziós Bizottsága** elhatározta, hogy havonta tartja üléseit. — **Presbiteri konferencia** volt Rimaszombatban, melyen kb. 150 presbiter és nagyszámú érdeklődő vett részt. Ezen ismertette Sörös Béla theol. igazgató az „actio reformata”-t, melynek egyik főcélja az itt lakó 210.000 református számára életre hívni a református összefogást a református érdekek céljából. — **A Ref. Énekes Könyv** (Zsoltár) II. kiadása teljesen elfogyott s nem is kapható. — **A magyar gályarab** lelkészeket és tanítókat ezelőtt 260 esztendővel szabadtotta ki borzasztó helyzetükből de Ruijter Mihály, a hollandok hívó kálvinista tengernagya, 1676 február 11-én. Aldassék még csak az emléke is a kegyes életű szabadítónak és a mi magyar mártír eleinknek! Ma akadnának-e vajjon gályarabságig hű kálvinista magyarok? — **A „Béthel szövetség”** szokásos évi nagy konferenciáját június 10–11-én, szerdán és csütörtökön tartja Kiskoszmályon, a ref. árvaházban. Az idei konferencia jelszava: „Örökös öröm fejkön”. Az előadások a Biblia, a belmisszió, a külmiszió örvendő dolgairól szólnak. Persze most is a bibliakörökön lesz a hangsúly. Lesz külön férfikor, asszonykor, ifjúsági és leányori összejövetel is. „Az örökös örömből fakadó intézmények” ismertetése mellett sok reménység tekint az „Örvendezők bizonyágtétele” felé is. Az idei koszmályi konferencián igen nagy elhatározások is várhatók a „Béthel szövetség” áldásos munkájának jövőjét illetőleg. Kevés olyan belmissziói munka és hívő kálvinista magyar buzgólkodós van, amelyre annyi szívből fakadó imádság kérne áldást, mint éppen a „Béthel szövetségre”. Áldja is meg az az Úr ezt a mos-

tani konferenciát is! Azt nem is kell külön kiemelni, hogy aki csak teheti, menjen el arra, mert egészen biztosan boldogabban megy majd onnét haza. Jelentkezni lehet: Ref. Árvaház: Malé Kosmalovce, pp. Novi Tekov. A szállás ingyen van, az ellátás igen mérsékelt, vagy vihető élelem magunkkal is. — **Több gyülekezetben** adtak idén is Bibliát, vagy Új Testamentumot emlékül az ágendázóknak, így Gelléren, Alistálon, Kismányán, Kamocsán, Marcelházán, Nemesócsán, stb. — **Kálvin János** nagy műve, az Institutio (A keresztyén vallás rendszere) most 400 éve jelent meg először. Ennek emlékére a Kálvin-nyomda sokszorosította a Kálvin képét és 10 Kc-ért adja. Ugyancsak elkészítette Kálvin gipsz-plakettjét is, ennek ára 12 Kc. Mind a kettőt igen ajánljuk megvételre a lelkesi hivatalok és az iskolák számára. Az egyházi gyűlések már úgy is elrendelték, hogy minden iskolateremben ott kell lenni Kálvin képenek. Ime a nagyszerű alkalom a megvételre! — **A beregszászi ref. énekkar** 75 éves!

Hogyan ágendáznak Komáromban?

— Többek kérésére közölve. —

Nyolcvannyolcan tettek vallást arról, amit két éven át nagy szorgalommal tanultak. Mert két éven át járnak már évek óta agenda órákra a fiúk és a lányok. Hetente 2–2 órája volt a fiúknak s külön a lányoknak is. Ezen felül minden héten kétszer külön bibliai beszélgetésre hívott meg a lelkész 6–8 fiút, vagy leányt, akikkel együtt próbálta meg a valóságba is belevinni a tanultakat. Sok gyerek sosem látott bibliakört, bibliaolvasást. Azt sem tudják szegény gyerekek sokszor, hogy hogyan nyúljanak a Szentíráshoz. Így mindjárt gyakorlati útmutatást is kaptak és egyúttal meglátták azt is, hogy az Isten Igéjének az olvasása mennyire igen fontos és mennyire más is, mint az egyéb olvasmány. Ezen a meghitt kis bibliaórákon kezdődött el sok gyereknél az a „saját lelki lábain való járás”, az a saját lelkéből való imádkozás, ami lassan élő aranyzállá vált, mely összekötötte az Úr szívet az ő szívevel. Sok öreg ágendázott emlékezik boldogan ezekre az áldott, meghitt percekre, melyeken a Szentlélek szántott végig a lelkeken s vetette el az Ige aranymagvait.

Az agenda órákon a legfőbb volt a magyarázat s a szemleltetés (képek, könyvek, történetek), meg a gyakorlati lelki élet kiemelése. Nemcsak a tanulás, de az elmélet alkalmazása is szem előtt tartatott. Az egyes kate pontokon át rávezetődött az ágendázó figyelmé egyházi életünk hibáinak okára, lelki elesettségünk meglátására, a hitetlen gogre, a gögös templomkerülésre, a bibliátlan családi életre s arra a rettenetes szörnyű állapotra, amikor a legtöbb ágendázó még sosem látta szüleit imádkozni, vagy Szentírást olvasni. . . Megrázó volt egyik óra után néhány fiúval való beszélgetés közben az egyiknek ilyen kifakadása: „Hiszen én pogány környezetben, hitetlen családban nőttem fel” . .

Olyan öröm volt látni őket, amint pillanatok alatt kerestek ki lgéket, bizonyításokat, vitalkozás közbeni érveket a Bibliából. Volt szülő, aki nem mert beszélgetni gyermekével az egyházi, a lelki életéről, mert lépten-nyomon bebizonyította az ágendázó gyermek, hogy az apa nem nagyon ért a kalvinizmusozhoz!...

A rendes káté anyagán kívül legalább 2 hónapot a gyakorlati egyházi élet kérdésére fordítottunk. Így a református istentisztelet, az egyházi ének, a keresztelezés lefolyása, az ágendázás liturgiája mind sorra kerültek. Külön tárgyalatott az adakozás, az Egyházunkba más felekezettől való megtérés, az egyházfegyelem. Mindezekkel kapcsolatban sok fontos gyakorlati kérdés került felszínre, pl. a keresztszülei intézmény, „a jó prédikáció,” az evangelizálás, az önkéntes adakozás növelésének feltételei, az egyházi adó stb. Nagyon bőséges elméleti és gyakorlati tanításban részesült az Úrvacsorázás (nem a tan, mert az a Káté-részben tárgyalatott); a helyes és helytelen úrvacsorai szokások, az ősi református gyakorlathoz való visszatérés. Külön megállottunk a házasságkötésnél, a betegségben való keresztyéni viselkedésnél, a temetés és temető kalvinista értékelésénél. Persze a családi és személyes lelki élet kérdéseire is ráterelődött a figyelem. Beszelgettünk a „Házi áhitatokról,” a „Csendes órákról,” a református kegyességéről, a kalvinista magyar múlt nagy hívőinek élő hitéről.

A szülők részéről nem egyszer találkozott a komoly ágendatanítás környékességgel, vagy gőgös lebecséléssel, sőt határozott ellenségeskedéssel is. Igen kevés azoknak a tiszteltreméltó szülőknek a száma, akiknek lelki ügye gyermekük ágendázása, akik segítői a lelkipásztori munkának. Sajnos, még mindig van olyan szülő is, aki abban a pogány gondolatban él, hogy megvan a gyermek 1-2 kérdést, elmondja és rendben van minden. Ezek aztán haraggal fogadták a presbitérium intézkedését, hogy a gyengébb ágendázókat egy presbitériumi bizottság elé utalta, mely a meg nem felelőket még fél, vagy egész évi ágenda órára járásra utasította. Ilyenkor látszott hogy hány helyen nem számít a lelki érettség, csak az a fő elottuk, hogy kész az új ruha! A presbitérium bölcs fegyelmezése e téren is óriási hasznára volt az Isten országának, mert felemelte a lelkileg indifferensek szemében is az ágendázás értékét a komoly serkentésül szolgált többeknél. A fegyelem a lelki oldalát segítette kiemelni az ágendázásnak.

Igy aztán több szülő és gyermek magától belátta hogy még várni kell a hitvallástétellel. Egyeseknél pedig az eltiltás jogával is élni kellett. Vagyis nem mindenki ágendázott le, aki „benne van a korban”, még akkor sem, ha jövőre nem jár már iskolába.

Érdekes az a szokás is Komáromban, hogy husvétől áldozócsüörtökig majdnem minden hétköznap van agenda óra. (Egyébként az ágendatanítás egész télen át folyik 2 éven.) Továbbá hogy a következő évben ágendázók, akik idén járnak első éven agendára: elkísérik ünnepi menetben

az idén ágendázókat az Isten házába. A menet úgy alakul, hogy a Kollégium nagytermében és folyosóin áll fel a hatalmas hosszú sor. Legelől megy az Egyház elnöksége: a palástos lelkész, két oldalán a két gondnokkal, utánuk halad a jövőre ágendázó fiúk sora. Ezeket követik az idén hitvallást tevő fiúk. Majd a jövőre sorra kerülő lányok oszlopa után jön a most ágendázó lányok fehérruhás sora. A jövőre sorra jövők az Urasztala körüli első padokat foglalják el, a mostaniak pedig az Urasztala körüli korlát mellett állanak fel.

A hitvallástétel ünnepélyes lefolyása szintén igen érdekes. A hallgatóságot meglepte a fiatalok őszinte bűnvallomása a lelkiek terén képmutatás nélküli, becsületes megnyilatkozása. Megható volt a Biblia melletti bizonyágtevés! Ugyanilyen az ünnepélyes hitvallás és fogadalom tetele, a mindhalálíg való Jézusnak elkötelezés! Érdekes, hogy milyen igen nagyon sokat tudtak a fiúk a lányok is. S milyen nagyserüen kiismerik magukat a teljes Bibliában.

Már 10 éve önkéntes adományokból annyit hoznak össze, minden áldozócsüörtökre a hivek, hogy minden ágendázó egy szép kötésű teljes Bibliát és igen szép kiállítású emléklapot kap. Ez pl. Komáromban kb. 1000 Kót jelent. De a hűséges jó lelkek minden évben a pénzeket az „Ágendázók Bibliájára”. A jó Isten fizesse nekik vissza ezerszeresen! Az ágendázók között mindig van 6-10-20 vidéki is, akik persze szintén kapnak ágendázási emlékül Bibliát és emléklapot. Így a 10 év alatt jóval több, mint 100 Biblia és emléklap került ki a vidékre is a komáromi hivek szeretetéből. A Bibliába belekerül az ágendázó neve, az ajándékozó Egyház, a dátum és az ágendázó örök aranymondása, egy bibliás lge, melyet maga választ ki s amelyet egész életére különösképpen Isten üzenetének óhajt tekinteni. Ezt az lget a templomban, mint áldást olvasta fel a lelkész akkor, mikor egyenkint átnyújtotta nekik az élet legnagyobb kincsét, a szent Bibliát. Az ágendázás után szeretetvendégség volt idén is a hitvallást tevők számára, melyen igen sok szülő és keresztszülo is részt vett. Igen kellemesen előadott szavaltok, énekszámok, sok boldog öröm és hálás megbékülés közben telt el a szeretetvendégség. Persze volt fényképezés is. S mint az utóbbi években, így idén is odakerül a kis tanácssterem falára a hitvallást tették fényképe. Most pedig leközöljük az idén ágendázott 36 fiú és 52 lány nevét:

Baranyay Tibor, Báby János, Both Dénes, Czirok Dénes, Dechy Elemér, Fűssy Árpád, Gergely Zoltán (gimn. IV.), Gergely Zoltán (polg. III.), Jakab Sándor, Jankulár István, Horváth Lajos, Kelemen Sándor, Kürthy József, Leölkes Lajos, Mészáros István, Mészáros Sándor, Mikolai Béla, Mocskos Árpád, Nagy Antal, Németh Kálmán, Ocsay Jenő, Öllös Gusztáv, Pethes Ernő, Risnyovszky István, Szabó Kálmán, Szarka István, Szentássy Miklós, Szily György, Tárnok Géza, Tok

Miklós, Tóth Jenő, Tóth Lajos, Tóth Sándor, Töltéssy Kálmán, Varjú Péter, Vízváry István.

Balogh Klára, Bölcskey Jolán, Beck Irén, Berecz Gabriella, Borbély Etel, Cseke Gizella, Csémi Irén, Csémi Lenke, Csóka Ilona, Czírók Mária, Darovecz Irén, Fehér Ilona, Fehér Irén, Fehér Júlia, Filkó Ilona, Füssy Jolán, Goda Ilona, Győry Krisztina, Hauser Ilona, Kacz Erzsébet, Károlyi Gizella, Kecskés Sarolta, Kenessey Margit, Király Ágnes, Kiss Ilona, Kiss Mária, Komlósi Jolán, Komlósi Margit, Kossár Erzsébet, Less Erzsébet, Marosy Ilona, Nagy Margit, Németh Júlia, Németh Mária, Pánczél Livia, Pati-Nagy Etel, Rózsa Jolán, Simon Mária, Szabó Viola, Szalay Irén, Sente Irén, Sztranyovszky Jolán, Tóth Etel, Trugly Gizella, Túry Erzsébet, Túry Ilona, Téglás Margit, Töltéssy Gizella, Varga Margit, Vörös Aranka, Zanka Irén.

Vissza a feladónak

(Visszaautóított adomány.)

A jugoszláviai református egyházkerület árvaházáról igazán nem lehet azt mondani, hogy nincs szüksége pénzre. S nemrég mégis az történt, hogy egy ötezer dináros adományt visszaküldtek a feladónak. Nem fogadták el. Egyszerűen azért, mert az adomány egy bál jövedelme volt. Ottani református testvéreink lelkében felébredt valami ősi kálvinista következetesség. Emlékezzünk csak vissza. Az Alsórajna-vidék reformációkorabeli holland, német és angol kálvinista gyülekezeteiben a diakónusok és diakonisszák minden adománynál gondosan megvizsgálták, hogy vajon le szabad-e tenni azt az Isten oltárára? S a legnagyobb büntetés volt az, ha valakit méltatlannak ítélték arra, hogy adhasson, ha nem fogadták el az adományát. Mennyivel több áldás volna a mi filléreinke is, ha minden adakozó tudná, hogy kitüntetés és ajándék, hogy áldozhat az Isten ügyéért valamit. Az adakozásnak az a két nagy kísértése, hogy tisztátalan jövedelmi forrásokért igyekeznek az emberek adományaikkal bocsánatot nyerni, vagy amikor az Isten parancsaival egészen össze nem egyeztethető dolgokat akarnak cselekedni, egy jótékony cél közbeiktatásával igazolják cselekedetüket önmaguk és a világ előtt. S bár a középkori kereszténység ezerszámra kínálja fel a legkiáltóbb történelmi példákat erre, tudnunk kell, hogy a bünbocsátó cédulák kora még korántsem múlt el. Addig tart, míg bűn lesz az embervilágban. Mai református életünk sem szabadult meg tőlük egészen. Hány fiatal élet erkölcsi összeroppanásáért felelősek azok, akik jótékony célú bálakat rendeztek minálunk és hányan vannak, akik „református” létükre még ma is azt gondolják, hogy az adomány, a jótékony cél, „enyhítő körülmény” lesz az örök Bíró ítélőszéke előtt.

A jugoszláviai reformátusok ismét megelőztek bennünket valamiben. Példát adtak s mi megcsüggenülve köszönjük a tanítást. Ez a tanítás egy határozott lépés az igazi egyházfégyelem felé. Meg vagyunk róla győződve, hogy sokkal több áldás volna azokon az összegeken, melyeket egyházi életünk s szeretetszolgálatunk felvirágoztatására itt is, ott is összegyűjtenek az emberek ha nagyon szigorúan és nagyon komolyan megvizsgálánk a forrásokat és nem felejtjük el sohasem, hogy tiszta vizű kutakat nem lehet mérgezett erekből táplálni. Vizsgáljuk meg az adományokat és ne fogadjuk el az Ördög ajándékait. Valahányszor megérkeznek, legyen örök és legyen bátorságunk ahhoz, hogy még áldozatok árán is, bizva abban, hogy az Isten az özvegyasszony két filléréjét jobban meg tudja áldani, mint a Sátán millióit, utasítsuk vissza magunktól. Sürgősen küldjük vissza. Oda, ahonnan jöttek. Vissza a feladónak. („Ref. Élet”-ből.)

Koszmályi ref. árvaház.

Meghallgatott imák.

Tüzelőfia. Nagy hidegek voltak. Pénzünk nem volt, fakészletünk pedig egészen fogytán. Emberi számítás szerint át kellett volna lajgyoskodnunk az egész telet. De mi mellőztük, sőt készakarva kerültük az emberi számításokat és a favétel ügyét egészen rábíztuk Istenre. Merészen, pénz nélkül; csak hit és imádság alapján megrendeltük a téli famennyiséget és naponként imádkoztunk gyermekeinkkel együtt a pénzért. Csodálatos volt, hogy amennyi fát elbirtunk szállítani, annyi pénzt mindig kirendelt erre a célra Mennyei Atyánk.

Kenyer. Árvaházunknak évente 60—70 q kenyérnek való gabonára van szüksége. Ez nagy mennyiség, kivált akkor, ha pénzen kell megvenni. Természetesen összkel kell erről is gondoskodni. Úgy szokott lenni, hogy amikor egy nagyobb összeg pénz össze jön, abból gabonát veszünk. Így volt ez a tél előtt is. Azonban annyi pénz nem jött össze, hogy az évi kenyér biztosítva lett volna, de kilátásba volt helyezve egy nagyobb összegű pénzádomány. Csakhogy ez késett, a gabona pedig már nagyon fogytán volt. És újból csodálatos volt az, hogy a gyülekezetekben történt gyűjtésekből épen a hiányzó 10 q jött össze.

Zsir. Állatainkkal is igen nagy bajban voltunk. Kevés volt a kukoricánk s már úgy volt, hogy kénytelenek leszünk soványan levágni őket. Most tehát kellett buzgón imádkoznunk, hogy ételünkhöz a szükséges zsirt is rendelje ki az Ur. És úgy történt, hogy az utolsó percben mindig meg volt a kért kukorica mennyiség és hízóink aránylag rövid idő alatt szépen meghiztak, hogy 250 kg-ot is meghaladták.

A serteshizlalás is másképp megy, ha imádkoznak érte.

Allandóan imádkozunk kezdő gazdaságunk fejlődéséért; földekért, hogy a kenyérnek s állat-

Komáromiak!

június 14. -én gyülekezeti kirándulás lesz Őrsújfalura Darányi földbírókos úr akácósába. D. e. 11 órakor istentisztelet a szabadban. D. u. versenyek.

jaiknak valót ne kelljen pénzen venni. De nemcsak ezért, hanem imádkozunk misszió-intézetért, hogy az minél előbb létrejöjjön és bocsáthasson ki magából több és több evangéliumi munkásokat: diakonissza testvéreket és misszionáriusokat, akik vigyék szíjjel, szerte e nagy világba a Jézus Krisztusról szóló örömhírt.

Lévai otthonunk.

Könnyen meglehet, hogy lapunk olvasói közül többen nem is tudják, hogy Léván a Csepregi u. 25 számú házban van egy kis fiók-árvaházunk, ahol 2 gondozó felügyelete alatt 9

gyermekünk van, 3 fiú és 6 leány. Ez az otthonunk a gyermekek iskoláztatása végett jött létre. Koszmályon nincs polgári iskola és az állomás is messze esik s mivel ezt a házat ajándékba kaptuk Léván, így gyermekeink iskoláztatása lehetővé vált. Az a célunk velük, hogy úgy a fiúk, mint a lányok Isten országának munkásaivá nevelődjenek és hogy erre a munkára minél alkalmasabbak lehessenek, azért van szükség az iskoláztatásra. Azokért imádkozni szoktak, azokat kérjük, hogy hordozzák imádságaikban lévai kis otthonunkat is. („Hajnal”-ból.)

Álljunk meg egy percre.

Az **ágendázók** szülei nagy örömmel nézik a gyermekük ünnepi felvonulását, az új ruhát, az új óraláncot. Hasonlítgatják máséhoz a magukét s persze, hogy az övéké a szebb, az erősebb, az okosabb, a jobb ruhájú. S amíg így meglelégtelenül örülnek a fiúnak vagy lánykának: észre sem veszik, hogy az ágendázás-kor nem ez a lényeg. Sőt egyáltalában nem fontos a szép fehér ruha, az új óra. Annýira nem fontos, hogy az ágendázás-kor nem is szabadna ezeknek

annyira előtérbe állani, mint ahogy ezt láthatjuk. Mert az ágendázás igen nagyon komoly alkalom, amikor az Egyház megkérdi a fiatal tagjaitól, hogy mit hisztek, avagy hogy hisztek-e egyáltalában?

Hitvallástétel az ágendázás. A hitről kell bizonyosságot tenni. Az élő, erős, Isten-adta hitről. Az ágendázónak el kellene mondhatnia magáról, hogy Jézusé egészen. Ha ma meghalna: egészen biztosan idvezülne. Azonban ezzel szemben az a szomorú tapasztalat, hogy éppen a lényegre nem gondolnak sok esetben a gyermekek, meg a szülők s

talán a gyülekezet sem. Így aztán külsőség marad az ágendázás. Az eredménye és hatása semmi. Egyszerű **leckefelmondás** az legfeljebb, de nem hitvallás. Ezért e dunamelléki egyházkerület elrendelte legutóbbi ülésén újból a 2 éves ágendás előkészítést. Ezen idő alatt egészen jól meg lehet „tanulni” a kátét. A hitre eljutást is elvégezheti a Szentlélek, ha az ágendáórákon a Biblia a legfőbb „tankönyv” s ha imádkozva és az Isten kegyelmének erős kérése közben vezeti lelki utakon az előkészítő az Anyaszentegyház jövődó felnőtt tagjait.

KÜLFÖLDI HIREK

A **pápai ref. főiskola** lelkészi gondnokává óriási szavazattöbbséggel Olé Sándort, a pápai gyülekezet kiváló lelképásztorát választották meg. — A **genfi gyülekezet** jún. 12—14 napokon ünnepli 400 éves fordulóját annak, hogy Isten szent Lelke szabaddá a felt Szentírás-on át elvezette a város lakosait a lelki világosságba, az igazi élő hitre, vagyis, hogy elvitte az Úr Genfbe az áldott Reformációt! — A **sárospataki angol internátus** növendékei angol nyelvű ifjúsági lapot adnak ki College News címen. Ez az első angolnyelvű ifjúsági lap Magyarországon. — A **bécsi városi tanács rendelete** szerint minden iskolásgyermek köteles a római katolikus vallásoktatásban résztvenni, ha egyszer római katolikusnak megkeresztelték, tekintet nélkül arra, hogy a szülei azóta felekezetenélkülivé, vagy pedig valamely protestáns egyház tagjaivá lettek. Ez a rendelkezés vonatkozik arra a sok családra is, akik 1934-ben a felekezetenélkülségből az evangélikus egyházba beléptek. — **Berlinben** egy evangélikus olimpiai bizottság alakult, amelynek a feladata az, hogy amennyiben az egyházi és vallási kérdések az olimpiász-szal kapcsolatban felmerülnek, azokat elintézzze. Ennek a bizottságnak intézkedése szerint aug. 1-én ünnepi istentisztelet lesz a berlini domban. Ezenkívül az olimpiai falu közelében egy nagy sátorot állítanak fel, amelyben mindennap istentisztelet lesz. A sátorban mintegy 2500 személy foglalhat helyet. —

Komáromi önkéntes adományok.

1936 április 1-től. Egy vezető egyháztag szegényház renoválására 200, egy ösv. asszony Ist. dica. 20, U. 8 szegényeknek 10, U. 8 ref. árvákna 5, egy asszony Ist. dica. 100, U. 8 belmisszióra 200, U. 8 külmisszióra 100, U. 8 kisközmályi árvaháznak 100, U. 8 bereteki árvaháznak 100, U. 8 a gyűlt. szegényeknek 50, U. 8 Kis Tükör szegények számára lnyen küldésére 100, ágendázók bibliájára 100, U. 8 szegényház ren. 100, U. 8 ref. ifj. egyletnek 25, U. 8 o ref. iparos tanoncotthonnak 25, perselyben találtatott „Ist. dica.” falrrással 5, „Gyűlt. szegényeknek” 30, egy ösv. asszony szegényeknek 20, Tányérozás nagypónteken ref. theol. 295, perselyben „Ist. dica.” 20, „Ist. dica.” 20, egy presb. Ist. dica. 70, U. 8 szegényház ren. 100, U. 8 kisközmályi árvaházra 100, U. 8 diakonissza élelmzésére 30, egy presb. Ist. dica. 20, egy vidéki férfi Ist. dica. 20, U. 8 szegényház. ren. 20, egy vidéki férfi Ist. dica. 20, U. 8 szegényház ren. 20, egy diakónus Ist. dica. 20, egy férfi Ist. dica. 20, perselyben I. ünnepen tanítóképzőre 474-80, egy presb. szegényház ren. 50, egy vidéki asszony Ist. dica. 20, tányérozás II. ünnepen belmisszióra 278-50, egy diakónus szegényház ren. 30, egy presb. szegényeknek 10, U. 8 diakonissza élelm. 20, egy presb. ref. tanítóképzőre 100, egy vidéki lány Timotheusoknak 20, egy diakónus Ist. dica. 10, U. 8 szegényház ren. 5, egy diak. ág. bibl. 25, U. 8 szegényház ren. 15, szentjánosocai persely 50, perselyben „Elhalt apósom emlékére Ist. dica.” 50, egy férfi ág. bibl. 20, egy férfi Ist. dica. 20, egy presb. szegényház ren. 50, U. 8 belmisszióra 30, U. 8 ág. bibl. 20, egy vőlegény szegényeknek 5, egy vidéki férfi ág. bibl. 20, egy diak. ág. bibl. 10, egy nő szegényeknek 20, egy gimn. tanuló lány ág. bibl. 10, ágendázó lányok bibliájára Ist. dica. 5, egy presb. diakonissza élelm. 30, U. 8 szegényház ren. 70, egy ifjú pár házasságkötés alkalmával a szegényház ren. 50, U. 8 szegényeknek 10, egy presb. ág. bibl. 20, egy férfi ág. bibl. 15, egy gimn. fiú ág. bibl. 20, perselyben „Hátából Ist. dica.” 30, egy vezető egyháztag ág. bibl. 100, egy presb. ág. bibl. 20, egy férfi ág. bibl. 20, egy ösv. asszony szegényház ren. 20, U. 8 ág. bibl. 20, Prot. jótékony nőegylet. ág. bibl. 30, egy presb. neje ág. bibl. 20, U. 8 szegényház ren. 20, egy presb. 25 éves jubileuma alkalmával Ist. dica. 200, U. 8 szegényház ren. 100, egy asszony ág. bibl. 20, egy férfi ág. bibl. 20, egy férfi ág. bibl. 20, U. 8 diakonissza élelm. 30.

KOMÁROMI HIREK

Pünkösdi Istentiszteletek.

I. Ünnepen: d. e. 8 órákor raboknál prédikál és Urvacsorát oszt Boross Kornél s. lelkész. Szolgálattevő diakonusok Rózsa Pál és Szabó István. 10 órákor prédikál és Urvacsorát oszt Galambos Zoltán lelkész. Szolgálattevő diakonusok Czirók Gyula és Mészáros Lajos. 12 órákor kórházba, szegényházakba s otthoni öregeknek, betegeknek Urvacsorát visz Boross Kornél, szolgálattevő diakonus Péntek Sándor. D. u. 3-kor prédikál Galambos Zoltán.

II. Ünnepen d. e. prédikál s a szent Vacsorát kiosztja (szolgálattevő diakonusok Gulyás József és Tóth Mihály) és d. u. 3-kor prédikál Galambos Zoltán. **Izsán** d. e. prédikál s Urvacsorát oszt, ágendázat és d. u. prédikál Boross Kornél. — **A presbitérium** legutóbbi ülésén foglalkozott a folyó ügyekkel, a diakonátus felterjesztéseivel (ez után nemcsak az 1., hanem minden hónap 3. vasárnapi persely is a diakonusok-é, az utóbbi szegényház építés javára). — **A diakonátus** havi ülésén főként a szegényház renoválásának kérdésével foglalkozott a rendes folyó ügyeken kívül. — **A presbiterek és diakonusok testületileg urvacsoráznak** Pünkösdi I. ünnepén. — **Kislegátus** látogatja meg idén Pünkösdkor is a híveket. Fogadjuk őt mindenütt szeretettel és támogassuk adományainkkal.

— **A Prot. Jótékony Nőegylet** közgyűlésén nagy lelkesedéssel látták a tagok ismét egy évek buzgó munkáját és eredményeit. Nőegyletünk az egyre nehezebb idők dacára is ugyanolyan mértékben végzi a szeretet-munkát, különösen a szegény iskolások téli cipővel ellátását, mint az előbbi években. — **A Gazda-énekkar** közgyűlésén beszámolt az elnökség a mult évi működéséről. Megválasztották az új tisztkart. Nagy Sándor új karnagy vezetésével két ének-számot is adott elő a működőkar, ami meggyőzte a hallgatóságot arról, hogy a fejlődés útjára lépett ez az énekkar is. — **Az I. Énekkar** közgyűlésén ismertette az elnökség a mult év gazdag eseményeit, az énekkar további programját s azt a lelkesedést, mellyel az énekkulturát ápolja. Meleg elismerésben részesült az elnökség, a karnagy és a működő kar is. — **Czibor Géza** presbitert választották meg az Ipartestület elnökévé. Isten áldja meg ott is! — **Pünkösdkor betegjeinek**, járni nem tudó öregeinek szívesen kivisszük a szent Urvacsorát, csak jelentse ezt be a lelkészi hivatalban a hivatalos órák alatt.

A most ágendázottak Pünkösdi I. napján veszik fel először a szent Vacsorát és pedig a legvégén. — **A kiskoszmályi ref. konferencia** június 10—11-én lesz. Szeretnénk, ha azon minél több ifjú, leány, de felnőtt is részt venne! — **Nem érdekes volt látni**, hogy az ágendázók mennyire ismerték a Bibliát? Pillanatok alatt találtak meg Igéket és tudtak a református igazságokra bizonyítékot felhozni. — **Augusztus**

végén az ágendázók közül lemaradtak teszik le a pót-ágendát. Hetente kétszer kell ezeknek eljárni az agenda órákra: egész nyáron át. Nálunk évközben is sokan ágendáznak a presbiteri bizottság előtt. Így különösen a hozzánk más felekezetből megterők és a felnőtt ágendázók.

— **A választók névjegyzéke** Pünkösdig tekinthető meg a lelkészi hivatalban. Aki nem fizette meg mult évi egyházi adóját, vagy még előbből is hátralékban van, az kimaradt e jegyzékből. Egyáltalában nem mondható dicséretes dolognak az, ha valaki nincs benne a „Választók névjegyzékében”. Sőt! Ezért még e héten vigyük be a lelkészi hivatalba az elmaradt egyházi adót.

— **88 teljes szent Bibliát** és emléklapot osztott ki egyházközségünk az ágendázóknak. Ez kb. 1000 Kc értéket jelent. S ezt a szép összeget is a hívek adták önkéntes adományként. Mennyi szeretet van e mögött is. Van nem egy olyan egyszerű anyagi körülmények között levő család, amelynek bár senkije sem ágendázik, mégis évente 1—2 hitvallástevőnek ök adják az ajándék Bibliát az Egyházon át! — **Izsán máj. 3.-án** egyházi ünnepség volt szeretetvendégséggel.

Külön gyülekezeti ünnepély is volt Izsán a belmissziói körzettel kapcsolatban. Balla Rebeka ref. diakonissza testvér egy hetet töltött sok áldással az izsai hívek között. — **Külmisziói ünnepélyt** rendezett a ref. leánykör az ifjak segítségével. Husvét utáni vasárnap: szeretetvendégséggel kapcsolatban. Eljöttek erre 2 kocsi-val a marcelházai bibliaolvasó zenekarosok is, akik „evangéliumi zenével szórakoztatták a testvéreket.” Igen nagyon sokan jöttek el erre az estélyre is. — **Pünkösdi Urvacsorára** előkészítő templomi áhitatot tartunk a megelőző héten minden este fél 7 órákor. (A hétköznap reggeli fél 8 órai templomi könyörgések egész éven át, tehát Pünkösdi hétében is megtartatnak.)

— **Tóth Ferenc és Tárnok András** választották meg az izsai leányegyházunk kúratoraiul. Már szolgálták ök e tisztségben előbb is a szent Eklézsiát. Hűséges és kipróbált férfiak ök az izsai gyülekezetben! Isten áldása kísérje őket. — **Kava pusztán** lakó híveinket egy hétig látogatta sorba Balla Rebeka diakonissza testvér.

A komáromi önkéntes adományok.

(Az ötödik oldalon felsorolt adományok folytatása.)

Egy diak. ág. bibl. 15, egy vldéki asszony Ist. dica. 500, egy lány ág. bibl. 10, egy presb. ág. bibl. 15, egy asszony ág. bibl. 10, egy presb. ág. bibl. 80, egy asszony Ist. dica. 10, U. 5. ág. bibl. 10, egy asszony ág. bibl. 50, egy asszony ág. bibl. 15, perselyben szegényház ren. 70, egy férfi ág. bibl. 20, egy diak. ág. bibl. 10, egy magyarországi asszony szegényház ren. 6 F, U. 5. ág. bibl. 5 F, egy presb. szegényház ren. 50, U. 5. ág. bibl. 20, egy férfi szegényház ren. 20, egy polg. leány ág. bibl. 15, egy presb. ág. bibl. 20, egy férfi ág. bibl. 10, egy nő ág. bibl. 20, egy nő ág. bibl. 10, egy leány ág. bibl. 20.

Laptulajdonos és kladó: GALAMBOS ZOLTÁN.

Nyomda: Puzsér Testvérek könyvnyomdája Komárno

Príslušný poštový úrad podávající: Komárno.

Novinové výtlačné povolené riaditeľstvom pošty a telegrafov v Bratislave č. r. 24437—III. a. 1928.

KIS TÜKÖR

Megjelenik minden hónap közepén.
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Komárno-Komárom, Jókai-u. 18.
Kéziratokat nem adunk vissza.

Felolvas szerkesztő.
GALAMBOS ZOLTÁN.

Előfizetési díjak egy évre:
Helyben postán küldve 10.- Ké.
Vidékre 10 Ké. Külföldre 20 Ké.
Egyes szám ára helyben 1 Ké.

Kálvin levele.

Idő az egész világon sokat foglalkoznak Kálvin Jánossal, a nagy tudományú bíró reformátorral. Hogy milyen nagy ember volt ő a Istennek akarátát milyen világosan hirdette, meglátászik leveleiből is. Itt hozzuk egyik levelét, melyet De Cany asszonynak írt.

A XVI. század negyvenes éveiben élt Noyonban. Kálvin szülővárosában egy előkelő származású nemes ember, De Normandie Lőrinc, előkelő hivatali viselt ott (maitre des requêtes). Ez a férfiú az Evangéliumot szerette, a minék idők folyamán azzal is kifejezést adott, hogy Genfbe, Kálvin városába ment lakni. De Normandie Lőrinc arra kérte a feleségéhez, a ki régtől fogva az Evangélium híve s aki e miatt férjének oldalán bántalmakkal van kitéve. Kálvin közeledésének tartotta a támogatást. 1549 január 8-án a következő levelet küldte az említett hölgyhöz:

„Asszonyom!

Nem vettem volna én bátorságot arra, hogy Önnek írjak, ha egyik bizalmas emberem nem ösztönöz vala arra, hogy soraimat Ön szívesen fogadja. Ez a férfiú De Normandie úr, ő azon jóság fejében, a melyet Ön iránta tanusított, kötelezettséget érez Ön iránt s mint keresztyén, üdvösségét akarja előmozdítani. Ez vezette őt, mikor engem az írásra ösztönözött, azt gondolva, hogy Ön Asszonyom nemcsak örülni fog e soroknak, hanem más tekintetben sem lesznek azok Önre nézve haszontalanok: nehéz helyzetben, a melyben esetleg lehet, vigaszt, állhatatosságot nyerhet, a mire bizony szükség is van ennyi megpróbáltatás között. Adná az Isten, hogy e tekintetben több erőm lenne. A mennyiben az Úr rendeletéből nagy távolság választ el minket, kérem Asszonyom, legyen szíves e sorokban ama hajlandóságnak jelét látni, a melyvel üdvösségén munkálkodni óhajtok.

Ha keresztyén hitének a megvallása miatt kedvetlenségnek, sőt fenyegetésnek is teszi ki magát, jusson eszébe a cél, a miért ide jöttünk: azzal a hódolattal kell járulnunk az Isten Fia elé, a mely őt megilleti — bármit mond is a világ. Sőt ezeknek az ellenmondásoknak még nagyobb dolgokra kell Önt előkészíteniök, mert nincsen itten sem kicsiny, sem nagy, a ki kivétel volna a küzdelemben akkor, amidőn a mi souverain királyunk ügyéről van szó. Ebben van a mi dicsőségünk, ebben van a mi üdvösségünk. Ő maga kezdé ezt meg, midőn nekünk megmutatta az utat! Ki merné közülünk őt visszautasítani? Melyik méltóság és nagyság tudhat nekünk több kiváltságot adni, mint Ő? Sőt ha meg tudjuk izlelni azt a dicsőséget, amelyben részesít minket akkor, midőn drága igazságait a mi munkánkkal óhajtja megtartani, nemhogy kedvetlenséget éreznénk, hanem különös áldásnak tartjuk azt. Az igaz, emberi érzelmeinkkel ezt fel nem foghatjuk, de mert az Istennek csálhatatlan bölcsesége tudomásunkra hozza, hogy boldogok, akik üldözést szenvednek az Evangéliumért, nekünk ebben meg kell nyugodnunk. Kik vagyunk

mi, hogy mi védelmezhetjük Istennek ügyét? Mi által vagyunk mi erre elégségesek, holott annyira hajlandók vagyunk a hazugságra? Lehetünk-e mi tanubizonyosságai az igazságnak, ha erre minket különös kegyelembe fogadás képesekké nem tesz? Mi bűneink miatt minden büntetésre, ezer halálra érdemesek, panaszkozhatunk-e, nem kell-e épen örülnünk, hogy az Úr nem tekintvén nyomorult voltunkat, akarja, hogy az ő nevéért szenvedjünk? Kemények, érzékiek lévén, nem juthatunk el idáig, annyival inkább kérnünk kell a jó Istent, hogy vésse szívünkbe azt, ami nekünk olyan idegenszerűnek látszik.

Tartsuk magunkat az apostolok példájához, a kik oly nagy tisztességnak tekintették a világ gyalázatát, hogy azzal dicsekedtek. Rövidre fogva a dolgot, soha ne legyünk abban a véleményben, hogy előhaladtunk, míg a Krisztus zászlaja alatt való küzdést, t. i. az ő keresztyének viselését nem becsüljük többre a világ minden diadalünnepénél!

Ha eddig ennek az annyira jóságos Úrnak szolgálni, őt tisztelni igyekezett, még buzgóbban kell erre törekednie ez után, fegyverezze fel magát minden akadállyal szemben, vegyen bátorságot. Hiszen ha a világ emberei gyakran rendületlen állhatatossággal küzdenek hiú céljaikért, türelmesen kiállják ezekért a fáradságokat, nehézségeket, veszedelmeket, milyen szegény lenne, ha mi az üdv útján eltikkadnánk! Azonban akkor, midőn emberül megállunk a külső küzdelem és üldözés között, még nem tettünk meg mindent, mert ha nincs is már nyílt háború körülöttünk, elég ellenkezést találunk emmagunkban, a mely gátol abban, hogy a hívó szó után menjünk. Ezt bizony azok, akik igaz buzgósággal óhajtják magukat az Úrnak áldozni, sokkal jobban tudják saját tapasztalatukból, mint a hogyan azt mi elmondani tudjuk. Kérem, gyakorolja magát állandóan abban a tudományban, amely mindig jobban és jobban elfordít a világtól s Krisztushoz, a mi Urunkhoz vezet.

Emberi természetünk rossz, megromlott, ellensége az Istennek, azért a mi Urunk Jézus Krisztus uralkodása bennünk meg nem szilárdulhat mind addig, míg abból mindazt, a mi a miénk, ki nem irtottunk. Ide pedig nemcsak nyilvános bűneink tartoznak, a melyeket az emberek is elítélnek, ide tartozik a mi gondolkodásunk, sőt emberi bölcsességünk is.

Tudom én Asszonyom, hogy nem beszélek Önnek új dolgokat s hogy Ön az Istennek kegyelméből már régen követi az égi szent szót, de olyan munka ez, amelyben állhatatosnak

kell lennünk mindvégig! Sok okom van dicsőíteni az Urat az Önnek nyújtott kegyelemért, de tekintetbe véve gyöngeségünket, a melyet mindnyájan tapasztalunk magunkban, nem véltem felesleges dolgot cselekedni, mikor ezen szókkal buzdítom: folytassa, tegyen úgy, mint eddig. A mennyiben pedig a keresztyén ember alázatos szívvel fogadja az Isten nevében történt buzdításokat s még a legtudósabbak is készséggel hallgatják azokat, reményem, Ön mindezeket jó szívvel veszi tőlem. Valóban, midőn hallok, mily erővel munkálkodott szívében az Ur s minő erényekkel felruházta, vágyat éreztem, vajha művét Önben teljességre juttatná. Íme ez birt engem arra, hogy szabadabban tárjam fel óhaj-tásomat.

En kérem Asszonyom a mi jó Istenünket, vegye Önt pártfogásába Szent Lelkével, vezesse minden okosságban és erőben, hadd szolgáljon az ő dicsőségének mindaddig, míg mindnyájunkat magához nem szólít.

Szolgája és alázatos atyafia:

D'Espeville Károly *

*) Kálvin leveleit rendszerint ezzel a névvel írta alá, hogy így is akarták a címzették a kellemetlen üldözést: ha esetleg avatással kerébe került volna a levele.

BELFÖLDI HIREK

Presbiteri konferencia volt Bodolóban még februárban. — **A rimasimonyi** kis gyülekezet leánygyházával 65 példányban járhatja a „Szeretet” újságot! — **A ref. tanítóképzőben** jövőre nem lesz első évfolyam, csak második. Erre se jelentkezzék senki, mert nincs üres hely. — **A komáromi canonica** visitáció alkalmával hittanvizsga volt a tanítóképzőben, amelyen nagy tudásról tanuskodó feleletet adtak a növendékek. — **Az intelligens férfiakat** megbeszélésre hívta egybe a komáromi egyházmegyében a belmissziói bizottság, melyen a meghívottak majdnem kivétel nélkül mind megjelentek. Igen érdekes és értékes eszmecsere fejlődött ki a két előadás körül, melyek Egyházunk bajairól s az orvoslás lehetőségeiről szóllottak. Az értekezlet elhatározta, hogy szeptemberben újból összejön. — **A csallóközi presbiteri konferencia** augusztus második felében lesz Nagymenyeren, melyre az oda tartozó gyülekezetek presbiteri névreszóló meghívót kapnak. — **A mátyusföldi belmissziói körzet** is tart presbiteri konferenciát Búcsón szeptemberben. — **Az egyházi tisztviselők** (lelkészek és tanítók) belmissziós konferenciája kb. szeptemberben tartatik meg Komáromban. — **A dunaradványi és nagyodi gyülekezet** Szabó Zsigmond fertőszalmási lelkész választotta meg lelkipásztorává. A dunaradványit fogadta el. — **A Theológiára és Tanítóképzőre** fizessük be a járulékokat. — **A csilizradványi ref. gyülekezet** 2 tanerős egyházi iskolája megszűnt. Szomorúan közöljük ezt a gyász hírt. Községi iskolaként nyílik meg szeptemberben. — **A szülői értekezleteken**, a ref. felekezeti iskolákban, a dunamelléki kerület határozata szerint a lelkész, mint iskolaszéki

elnök vesz részt. — **Soós G. Endre** nagyodi lelkész hívta meg a mohi-i szent Eklézsia lelkipásztorául. Isten áldása kísérje ott is az Ur Jézusnak ezt a komoly szolgáját. — **Elemi iskoláink VI–VIII. oszt. tanulóinak**, a kerületi gyűlés rendelkezése értelmében, gyakorlatot kell szerezniök a szóló éneklésben és a templomi énekek vezetésében. — **Ismeri már** a Nagy Sándor tanítóképző intézeti igazgató szerkesztésében megjelent „Szeretet” ref. népiskolai olvasókönyv II. kötetét? Elrendeltetett a 4–5. osztályok számára köteles használatul. — **A komáromi ref. Egyházmegye tanítótestülete** május 13.-án tartotta évi szokásos ülését Felsőgelléren, melynek sok érdekes és kedves eseményéből különösen ki kell emelni, hogy Györffy Lajos elnök indítványára kimondották, hogy a Patay Károly féle 1000 Kc-s tanítóképző intézeti önmegadózatást az Egyházmegye tanítói is elfogadják. Ez a nemes és nagyszerű határozat példaként állítható oda!

A református munka megszervezése.

Sok a szegény, munkanélküli az Egyházunkban. Több gyermekes családok vannak inségben. Bár mindent elkövet az Egyház, hogy testvéri szeretetét kimutassa és hívó ref. társadalmunk teljesíti is kötelességét, a mai nagy nyomorral szemben be kell ismernünk gyengeségünket. A ref. szegény hittestvéreinknek is segíteni kell, hogy a munkát megszervezhessük a részükre, hogy pénzt kereshessenek. Az a terv, hogy nyilván fogjuk tartani azokat, akik házimunkák és egyéb munkák végzésére hajlandók, hogy így a dolgozni akaróknak segítséget nyújthassunk. Ez az önségély hatásos lehet, de az szükséges hozzá, hogy mindkét oldalon: a munkát adó és a munkát végző lelkiismeretes legyen.

Amidőn felvetjük a tervet, amit mielőbb megvalósítani szeretnénk, arra kérjük azokat, akik szívükön viselik nyomorgó hittestvéreink ügyét, hogy e terv megoldását illetőleg, javaslatokkal keressenek fel bennünket.

Nagyon kedves lenne, ha női társadalmunkban akadnának áldozatos lelkek, akik ez új, életfontosságú lépésünkben segítséget nyújtanának. „Minél több reformátusnak munkát adni!” Ez vezessen mindannyiunkat! M. L. J.

KÜLFÖLDI HIREK

Németországban róm. katolikus püspököket, szerzeteseket és apácákat állított bíróság elé az államügyészség azért, mert tiltott úton német vagyont juttattak külföldre. Többet közülük nagyobb büntetésben is részesítettek. — **A bibliafordítások száma** elérte a 700-at. Legutóbb anganiwai nyelven jelent meg Lukács Evangéliuma. — **A római Egyházban egy-egy szentté avatás** rengeteg pénzbe kerül. (Egy angol lap szerint kb. 840.000—Kc-ba). A jezsuiták annak idején Loyala Ignác alapítójuk szentté avatásáért 100.000 aranyat fizettek a

pápai pénztárba. Mennyivel jobb nekünk! A mi krisztusi hitünk szerint kegyelemből történik a szentté avatás, mert azt a Szentlélek Úristen végzi és szentté lehet a koldus is, nem kell hozzá tömөntelen kincs, csak hit. Mert a Biblia az igazán hívőket nevezi szenteknek. (Kol. 1:2, II. Kor. 1:1, stb.) — **Japánban** a „Doshisha Egyetem” 60 éves jubileumakor 6 ezer darab Új Testamentumot osztott szét az ünnepélyen megjelent vendégeknek s Higoski Kuni hercegnek diszkötésű példányt ajándékoztak. — **A jugoszláviai magyar reformátusok** lefordították horvát nyelvre a Heidelbergi Kátét s ki is adták. — **Svejcban** is erős propaganda folyik a szoltároknak ritmikus énekléséért. Vagyis ottan is vissza akarnak térni ebben is az eredeti református gyakorlathoz. — **A betheli világ-hírű prot. szerzetelintézmény** 5400 kat. hold területen fekszik, 360 modern épülete van, 28 lelkész, 20 orvos, 1948 diakonissza, 689 diakónus végzi benne a szeretetmunkát az epileptikusok, az ördültek és a minden nyomorúsággal megterhelt szegény betegek között. — **Oroszországban** mintha enyhülne a vallások elleni kegyetlen harc. Most már ismét szabad harangozni. A templomokban szabad perselyezni. Valószínűleg megengedik egy papképző intézet felállítását. Az orosz volt államegyház nagytanácsa is összejöhet persze bolsevik állami ellenőr jelenlétében. De az elitelt papokat nem akarják még most sem szabadon bocsájtani. Azért már gyengül az ördög hatalma ott is, bár ezeket az engedményeket külföldi (főleg protestáns) nyomásra adta meg az istentagadó bolsevik kormány. — **Az Ó-Testamentum hitetlen (liberális) kritikája** igen gyengül már külföldön. Legutóbb a zürichi kanton ref. lelkészegyesületében tartott előadást Zimmerli professzor arról, hogy: „Szüksége van-e az Egyháznak az Ó-Testamentumra?” S az eredeti hívő kálvinista álláspontot fejtette ki, melyet a hozzászólások is helyeseltek. Már csak egyetlen lelkész volt, aki a hitetlen liberalizmus jelzavaival próbált ártani Isten őszövényégi szent kijelentéseinek. Elhallgattatták. Így diadalmaskodik a hívő kálvinizmus újból egyre több területen. — **Lengyel-Ukrajnában** még mindig igen erősen terjed az az ébredési mozgalom, mely egész vidékeket térített meg s tett így reformátussá. — **A debreceni „Soli Deo Gloria”** ref. diákegyesület 5 holdas ingyen telket kapott a bodrogkeresztúri községtől diák üdülő céljaira. — **Nagyrabán** a községi bír. Török Imre vezetésével a községi előljárók minden vasárnap és ünnepnap testületileg vesznek részt az istentiszteleten. — **Az idei Kálvin ünnepélyekkel** kapcsolatban sok kép, könyv, füzet jelent meg Kálvin János életével, munkájával és hatásával kapcsolatban. Persze a modern haladás eszközeit is felhasználja a külföldi reformátusság Isten e nagy embere hatásának ismertetésére. Tervbe vették egy nagy Kálvin-film készítését, (Lutherfilm van már!) s vetített képes előadásból több sorozat diapositiv készült Kálvinnal s a kálvinizmussal kapcsolatban. — **Spanyolországban**, ebben a majdnem egészen róm. kath. or-

szágban jelenleg rettenetesen üldözik Róma Egyházát. Több templomot, kolostort felégettek s szerzeteseket, papokat gyilkolt le a fellázított nép. Ime, már a második tiszta róm. kath. ország fordul el Rómától: előbb Mexikó, most meg a spanyolok. Milyen érdekes, hogy a református országokban nem fordul elő ilyesmi. Talán mégis csak van ennek valami oka! — **Az oroszországi protestánsok** támogatására a külföldi prot. Egyházakban rendes gyűjtés és adakozás folyik s évente nagy összegek jönnek össze a genfi központba. — **A spanyol protestánsokhoz** igen sok róm. kath. tért meg. Jelenleg külföldről meg több segélyre van szükségük a spanyol prot. testvéreknek, hogy egyrészt az új tagokat evangélizálni tudják, másrészt a hitellen vörös támadásokkal szemben megállhassanak. Van egy „Nemzetközi bizottság a spanyol protestánsok támogatására.”

Boldog hazamenetel.

Steinmann Gáspár (1740—1823) a st.-galeni „keresztyén társaság” levelezője, nagy miszióbarát és Bibliaolvasó, utolsó éjszakáját este 9-től reggel 5 óráig imádsággal töltötte. Az övét, hazáját, Egyházát, az iskolákat és a missziót, mindent, amiért élt és dolgozott, mégegyszer Isten elé vitte. A lánya, aki ápolta őt és többször odafigyelt, hogy drága szavaival, utolsó imádságát jobban megértse, de a haldokló arra kérte, menjen csak aludni, ő egészen egyedül akar maradni Istenével és mégegyszer beszélni Vele minden szent dologról, ami az életét betöltötte.

Reggel 5 órakor aztán el kezdett énekelni, csupa dicséretet és háláadó éneket. Talán beleolvadt a lelke abba a dicsíminuszba amit ekkor már onnan felülről hallott? Mintegy 7 óráig megszakítás nélkül énekel. „Szárnyakat, szárnyakat nékem” halt el ajkán az ének. Aztán egy keveset hörgött és fél 9-kor reggel elszállt a lelke. „Nem tudom, hogy új hazám,

Hol lakom, majd

Fennt az égben, milyen?

De tudom, hogy készen van

A dicsőség,

S korona vár engem.” (Ford.: Neuk. Kul.)

(A 4. ik oldalon levő adakozások folytatása.)

Egy asszony Isten dics. 50, egy özv. asszony szegényeknek 10, egy ágendázott leány ág. bibl. 10, egy diakónus szegényházra 10, u. ö ág. bibl. 10, szentjánoscecai perselybevétel 50, perselyben volt ág. bibl. 10, egy apa fia első úrvacsorázása alkalmával Isten dics. 20, pünkösdi II. ünnepen tányörzés belmisszióra 329, tányörzés II. ünnepen a losonci ref. teológiára 179, Imelyről a kiskozmályi Árvaháznak 20, u. onnét a berei Árvaháznak 20, egy diakónus Isten dics. 10, u. ö szegényházra 10, egy presb. diakonissza élelmészére 30, egy diakónus szegényházra 30, egy özv. asszony szegényházra 10, u. ö szegényeknek 8, egy gimn. tanuló Isten dics. 7, egy diák szegényházra 15, egy ifju pár esküvője alkalmával Isten dics. 20, egy diakónus szegényházra 30, perselyben szegényházra 30, egy náznagy esküvő alkal. mával Isten dics. 20, másik náznagy 10, egy presbiter nejevel házasságuk 38. évfordulója alkalmával Isten dics. 100, u. ök szegényházra 200, u. ök belmisszióra 50, u. ök a kiskozmályi Árvaházra 100, u. ök gyűlkezetünk szegényeknek 50, egy vidéki férfi Isten dics. 20, egy leány külföldi misszióra 20, szentjánosceai persely bevétel 50, perselyben tanítóképzőre, 5, egy tanuló vizagája alkalmából szegényházra 30 koronát.

KOMÁROMI HIREK

Galambos Zoltán lelkészünk nyári szabadságát északkeurópai körúton tölti el Papp Béla issai praeoráns tanítóval együtt: Németországban át Norvégiába, Svédországba és Dániába utaznak el. Résztvesznek az oslói vasárnapi iskolai világkonferencián. Julius 1-én utaznak el. — **A canonica visitatiót** 12-én tartotta meg Soós Károly esperes és Zsemlye Lajos tanácsbíró. Elismeréssel voltak egyházi életünk belső megerősödését látva. Kiemelték gyülekeztünk nagy áldozatát a ref. tanítóképzővel kapcsolatban és a gondnokok, valamint a presbitérium hűségese munkáját. — **A diakónusok testülete** juniusi ülésén az egész nyári munkát megbeszélte s elhatározta, hogy csak szeptemberben tart újabb ülést. A szegényház renoválásának, illetve átépítésének ügyében akként döntött, hogy idén folytatja erre a gyűjtés propagandáját és jövőre szeretné azt megvalósítani; ha az Úr is úgy akarja. A szegénygondozás terén jóváhagyta az időközbeni intézkedéseket. — **Hittanvizsgánk** igen sok szülő kedves érdeklődése mellett folyt le részben az egyháztanácsági látogatók, részben pedig a körfelügyelőség elnökei mellett egyszerre két teremben. Érdekes volt látni a vallásos tudás fejlődését az első elemítől a legnagyobb gimnazistáig! A sok szép virággal vizsgára jövő fiuk, leányok között volt már több olyan, aki nemcsak járatos jól a Bibliában, de látszik is rajtuk, hogy nemcsak hallják és tudják a szent dolgokat, hanem lelki hasznuk is van belőle. Különösen a polgárista lányoknál s a gimnazistáknál volt az tapasztalható. — **Tóth Kálmán** nagykeszi-i lelkész 20 éven át hűséggel és szeretettel töltötte be iskoláinkban Tóth Mihály k.-némai rektorral az egyházi tanfelügyelői tisztet. Most megvált e tisztétől. Nehezen engedték el, de most, hogy végleges a lemondása: hálás elismeréssel adózunk azért a bölcs, körültekintő, nemesen komoly ellenőrzéséért, mellyel a mi sok gyermekünk hittantánítását ellenőrizte! És szeretettel köszöntjük utódját: Erdélyi Pál gelléri lelkészt. — **A nyáron át is** küldje gyermekét minden vasárnap templomba! — **Csütörtök este 6 órakor** egész nyáron át is van prédikációs istentisztelet a templomban. — **A gazda énekkar** mult közgyűlésén (újból) megválasztott tisztikara: Elnök dr. Igó Aladár. Alelnök id. Mórocz Péter. Jegyzők Máthé István és ifj. Mórocz István. Pénztáros Csukás Sándor. Ellenőr Pati Nagy Mihály. Levéltáros Kossár Lajos. Háznagyok Kacz Endre és ifj. Mórocz István. — **4348 korona és 20 fillér** önkéntes adományt adtak össze a hívek husvét nagy hetében, tehát 8 nap alatt: templomi tányérozás, önkéntes adakozás és perselyezés címen, valamint a nagylegátus számára. — **Tűz volt** a kántorlakás tetején, de a tüzlők hamarosan eloltották s a kárt a ref. biztosító már teljesen meg is térítette. — **1000 koronát** adott a mi Egyházunk Jókai Komáromban felállítandó szobrára. — **Szegényház-**

bizottságot nevezett ki a presbitérium szegényházunk renoválásával s az esetleges újabb szegények felvételével kapcsolatban: Pati Nagy Sándor algonok elnöke alatt Gergely Lajos, Pati Nagy Mihály, Virágh Vince, Nagy Ferenc és Mózes Lajos presbitereket, illetve diakónusokat. — **A ravatalozót** véglegesen átvette a presbitérium s Nagy Ferenc építőmesternek kifizette az óvadékot is: elismeréssel adózva munkájáért. — **Gyülekezeti kirándulásunkon** sokan vettek részt, különösen a fiatalok. — **Az alapítványok kamatait** (részint pénzben, részint vallásos könyvekben) idén is kiosztottuk. A főiskolás segélyt Tóth Mihály teológus kapta, a gimnazista nagy segélyt Kossár András VIII. o. t. Ezen felül több, mint 150 tanuló kapott a kb. 700 közül jutalmat. — **Hálás kegyelettel** örizzük azon nemes jöttveők névsorát, akik kegyes hagyományainkkal lehetővé tették az Egyház számára a vallásos szorgalom ilyen módon való megjutalmazását.

Komáromi egyházi statisztika.

Szent Kerezségben részleteltet.

1936 ápr. 5. Iona, Bíró Sándor ref. és Berza Erzsébet ref. leánya — IV. 5. Gáspár István, Tuba Gáspár ref. és Begecs Mária ref. fia. — IV. 13. Erzsébet, Mária, Szuszek Gyula ref. és Szepesi Etel r. kath. leánya. — IV. 25. Irón, Váradi András ref. és Semsei Lujza r. kath. leánya — IV. 26. Lajos, Ujlaki Lajos ref. és Vargha Laura ref. fia. — V. 1. Terézia, Markovics László r. kath. és Póka Júlia ref. leánya. — V. 10. József, Kasza József ref. és Szoboszlai Eleonóra ref. fia. V. 21. Kálmán, Kósa Lajos ref. és Balogh Klára ref. fia. V. 28. Imre, Vörös Mihály r. kath. és Póka Eszter ref. fia. VI. 1. Iona, Vég Eszter leánya.

Mitveátarai esküt tettek le.

1936. március 19. Tóth Miklós ref. és Filipovics Mária r. kath. — III. 28. Szeberényi László r. kath. és Fehér Irma ref. — IV. 19. Beke József r. kath. és Csizrik Iona ref. — V. 2. Pelikán János r. kath. és Darovecz Erzsébet ref. — R. Nagy Lőrinc ref. és Bakai Mária ref. — V. 3. Kósa Zsigmond ref. és Gaborek Anna r. kath. — V. 9. Vargha Ferenc ref. és Cankás Juliánna ref. — V. 10. Nyiri László György ref. és Goda Etel r. kath. VI. 2. Koton Zsigmond ref. és Kányai Mária r. kath. VI. 4. Jágersky József r. kath. és Kovács Ida ref. VI. 7. Mácsik István ref. és Szalay Juliánna ref.

Kimultak a látható világból.

1936. ápr. 11. Vendég Sándor, nb. Vendég Sándor és Both Erzsébet fia. — IV. 15. Keszegh Margit, Farsang Ferencnek 5 évig hitvese. — IV. 17. Huszár Laura, Lipót Lajosnak 16 évig özvegye. — IV. 18. Dely Eszter, Tárnok Dezőnek 23 évig özvegye. — IV. 29. Patkó Janka, Patkó Gyula és Horváth Janka leánya. — V. 9. Nagy János, Nagy Kálmán és Csékes Karolina fia. — Mocay Erzsébet, Sidó Boučeknek özvegye. V. 29. Csinger József, Möriz Lidiának 28 évig hitvese. — VI. 8. Czibor Zsófia, Pinke Sándornak 1 évig hitvese. — VI. 12. Borbély Gizella, Kacskés Gézától elvált. — VI. 14. Kalmár Jusztina, Dely Zsigmondnak 7 éve özvegye.

A komáromi önkéntes adományok.

1936. V. 21. től. Egy férfi külföldi magyar reformátusok missziójára 300, egy asszony ág. bibl. 20, egy vidéken tanuló leány isten dics. 10, egy vidéki férfi ág. bibl. 50, egy á gondázó nő ág. bibl. 15, egy vidéki asszony isten dics. 50, egy leány isten dics. 20, egy üz. asszony szegényháza 5, egy diakónus isten dics. 10, egy presb. szegényháza 25. Folytatása az előző 3-ik oldalon.

Laptulajdonos és kiadó: GALAMBOS ZOLTÁN.

Nyomda: Fuzsér Testvérek könyvnyomdája Komárom
Futárpostyos úrad. példányai: Komárom.
Novinove vplatiné povolená raditelskvom postu a
telegrafov v Bratislave čís. r. 24437—III. a. 1928.

KIS TÜKÖR

Megjelenik minden hónap közepén.
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Komárom-Komárom Jókai-u. 18.
Kéziratokat nem adunk vissza.

Felolvas szerkesztő:
GALAMBOS ZOLTÁN.

Előfizetési díjak egy évre:
Helyben postán küldve 10 Ké.
Vidékre 10 Ké. Külföldre 20 Ké.
Fgyes számú ára helyben 1 Ké.

Hol vagyunk? Hol lehetnénk?

Megvannak szervezve a mi egyházközségeink? Számon van-e tartva abban minden lélek? Tudjuk, hogy az egyházi adófizetők számon vannak tartva, de számon vannak-e tartva a lelkek is? A generális vizitáció alkalmával egyik 1000 lelkes gyülekezetünkben a püspök ezt a kérdést tette fel: hany református család van ebben a az egyházközségben? Erre minden szeru a pénztárnokra tekintett, aki felütötte az adókönyvet a kivágta: 376. Ime, még mindig csak (tisztelt a kivételnek) itt vagyunk? De hol lehetnénk? Hol lehetnénk, ha valamennyi gyülekezetünk be volna osztva körzetekre s minden körzetben a körzet gondnoka, mint a vigyázó az iskolában, vigyázna a szomszedságra, szelíden intené és buzdítaná őket a vasárnap megszentelésére, a templomba járásra és az uri szent vacsorával való élésre, — házi áhítatok tartására, számon tartaná a szegényeket, árvákat, özvegyeket, öregeket, betegeteket s az elhagyatottakat, hogy ahol segíteni kell, azonnal jelentse a presbiteriumnak. De éppen így számon tartaná a közonyosokat, hidegeket, elégedetleneket, egyházelleneseket, hogy a gyülekezettel együtt inádságaikkal és szolgálataikkal eleven szentet gyűjtsenek a fejükre s megnyerjék őket Krisztus számára.

Hol lehetnénk, ha megvolnának szervezve a vasárnapi iskoláink, melyben számon volna tartva minden gyermek, az egynapos csecsemőtől kezdve az ágendázásig? A csoportvezető ismerné és látogatná a reá bízott gyermekeket, hogy köztőlük egy is el ne vesszen!

Hol lehetnénk, ha meg volna szervezve az ifjúságunk, évfolyam szerinti csoportokban, úgy ahogy ágendáztak!

Hol lehetnénk, ha meg volna szervezve a szegény gondozásunk, az iratterjesztésünk, a szórvány-misszióink, a külmisziói munkánk. Hol lehetnénk, ha lenne csak négy állandóan uton levő szórványgondozó lelkészünk, csak egy kolportőrünk, csak egy külmiszióárunk.

És ami a legelső és legfontosabb volna, ha lelkipásztorainknak módot tudnánk nyújtani arra, hogy állandóan tovább képezzék magukat, a legjobb könyveket beszerezhessék, a legjobb folyóiratokat járathassák, minden évben legalább egyszer 1—2 héten át tudományos előadásokat hallgathassanak és egymás hite által épüljenek s az által egész évi igehirdetésük felfrissüljön, elmélyüljön, meggazdagodjék.

(Maguetőből).

Agoston Sándor,
jugoszláviai ref. püspök

Gondolkozzál rajta...!

— Erdős feljegyzések a szalkszentmártoni Egyház „emlékező oszlopán”. —

Elöttem szü- és egérrágtá könyv, a paróchia padlásáról került elő sok avult, sárga írással együtt. Az én számomra mégis olyan kedves ez az öreg Józsiág, hiszen Egyházam történetének egy darabját őrizte meg eddig. Poros, zsíros lapjain megelevenedik a múlt, s előttem mozognak azok az emberek, akik akkor éltek, amikor még 1760-at irtak a kalendáriumban.

Szinte látom, amint sercegő lúdtollal rója egyik sort a másik után azóta már rég elporladt kéz: Szilády János akkori szalkszentmártoni prédikátor uram áldott keze.

„Oly véggel szereztetett ez a könyv, hogy legyen emlékező oszlop gyauant, amelyen írva találtassanak az ő jótéteményekkel együtt mindazok, valakik az Isten közöttünk lakozó dicsőségének szerelméből e feljebb megnevezett szent Ecclesia számára valamit adtak.”

Beszélok múlt lapjairól innen is, onnan is kiragadok egy-egy adatot. Lássuk, mi mindenre tanítanak ezek a kúsza írású feljegyzések.

Az igazi jólelkű, hálas gyermek mindenütt és mindenkor szeretettel és hálával gondol jó édesanyjára. Akar pihen, vagy szórakozik, akár dolgozik, örömmel töri azon a fejét, hogy mivel kedveskedjék neki.

Ezek a mi apaink és anyáink is így voltak a szent Ecclesiával.

Bármely olyan alkalom, mikor nagyobb összegű pénzhez jutottak, azonnal az Ecclesiát juttatta eszükbe. „Somogyi István az 1758. esztendőnek a végén valamely szállócskét eladván, fele árát behozta, 15 forintot.” „Szabó János valamely iovaccát eladván, kívánt az árából 10 garast elszakítani s az Ecclesiának rendelni.” „Kovács Pál valamely jószágot eladván, adott 96 garast.”

Ha nem tudtak pénzhez jutni akkor, amikor a lélek készítette őket adakozásra, adtak, amijök volt: „Váli István adott egy barányt”, „Tatár Gergely adott egy barányt.” „Szalai András nevű juhász egy barányt.” „Kovács József az Ecclesia számára 4 akó bort adott, amely kiarszított.” „Pintér Mihály adott egy tavalyi úszót, ismét máskor egy tinót, mely eladatott.”

De találunk sűrűn ilyen nagyobbfajta adományokat is: Takács Mihály a borjügylás még az elmúlt tavasszal adott egy borjus tehenet.” „Ifjabb Gudmon János az öccsével Gudmon Ferencsel egyező Istenes buzgóságból az Ecclesia számára adott egy tehenet, a Krisztus szol-

gája számára pedig egy tavaszi üszöt "

A talalt jószág is az Ecclesiáé! „Kovács József Dömök Mihályné vejevel odakinn a mezőben 1 máriást találván az Ecclesia perselyébe vetették."

Ur és szolgálta versengett az adakozásban. „Becsületes Kun János, ezelőtt iskolánk mestere valamely jószágot eladva 3 frt.-ot." „Notar Torma Ferenc (a község akkori jegyzője) 9 tiz-krajcárrost oly rendeléssel, hogy 3 a Kollégiumok, 3 az Isten szolgálja, 3 pedig az Ecclesia számára legyen." „Ifjabb Takács István szolgálja Tóth István 2 Máriás." „Egy Hajjas János nevű szolgáltegyén 2 Máriás." „Baranyi Pál, a helység részartója 6 dénár." „Szabó András nevű nőtlen ember, az elmúlt esztendőhéli alszegi tehencsordás behozott harmadfél forintot oly rendeléssel, hogy 1 forint a Kollégiumok, másik a prédikátoré, 10 garas pedig az Ecclesiáé legyen."

Feltűnő sok végrendelet készül úgy, hogy az Ecclesia is ott van az első örökösök között. Ezeknek a hithű ősöknek valóban Édesanyjuk volt az Egyház, az Édesanyja pedig minden becsületes embernek az első mindenek felett.

„Id. Koroknai István az Istenről terhes betegségtől meglátogatván, midőn a maga hazát elrendelné, a szent Ecclesia számára testamentum szerént hagyott 50 frt.-ot, melyet megépülvén is az életre, ugyancsak beadott." „Néhai Bori Gábor halálos betegségbe esvén oly istenes testamentomot tett, hogy mivel magzat nélkül történt e világból való kiköltözése, tehát betegségében 6 frt.-ot a szent Ecclesia számára rendelkezvén meghatározta, hogy özvegyeségre marandó felesége halála után valamelye volna, mind a szent Ecclesiáé lenne. Amint hogy az elmúlt tavasszal meghalván a felesége, testamentum szerént, amije maradtott által is hagyta. Summa-summarum: 100.39 frt.-ot."

Két statisztikai adat! 1767-ben az adományok összege 794.44 frt. volt. Egy másik évben, szept. 12-én felhívás hangzott el a szószékről: „a szent Ecclesiának az harang iránt való szükségé kihirdettetvén ily renddel adakoztanak." Két hónapi eredmény 248.94 frt.

Mikor mind ezeket elolvassuk, ne mentegessük a mi givárságunkat. — Ne mondjuk, hogy ezek az ősök gazdagok voltak, mi pedig szegények vagyunk. Hiszen ez az egész község jobbágy nép volt. Az a bizonyos „világ" sem volt akkor sem jobb, mint most, hiszen egy bárányáért kapott a gazda 40—80 dénárt, egy borjúért 5 frt.-ot, egy birkáért 1.80 frt.-ot, egy jó tehénért 18 frt.-ot, egy mérő búzáért 1 frt. 50 dénárt.

Azt sem mondhatjuk, hogy akkor a családapáknak nem főtt úgy a fejük gyermekeik miatt, mint most. Hiszen ezek a sárga lapok azt is feljegyezték, hogy pl. 1767-ben 91 gyermek született ebben a gyülekezetben, 1935-ben pedig 56.

Miből adakoztak tehát ezek a már testben porrávált elődök ilyen csodálatos lelkesedéssel és örömmel?

Mit mond a könyv első lapja? „Isten köztünk lakozó dicsőségének szerelméből."

(R. Híradó.)

Papp Géza.

Pap-Kovács Elemér

A haború előtti időkben maradt meg nekünk, hogy a letűnt kor magyar uriember — és igazi református típusának legyen élő bizonyossága. Kevesen ismerték egészen, mert mint a hétköznapiak fölé emelkedő emberek: nem engedte ő sem mindenkit a belső világáig. Így kifele az előzékeny és talpig becsületes magyar uriember, a magas táblabírói tisztség nemesen igaz betöltőjeként szerepelt. Azonban aki előtt hosszú évek meghitt összeméledése után kitárta a lelke aranykapuját, az megilletődve állott meg az itt élő magyar reformátusok egyik legértékesebb egyénisége előtt. A jellemnek és a keresztény egyéniségnek kiváló representánsa volt. Szerény és alázatos lélek, aki még a koldusnak is olyan kedves és keresztényinek mondható szeretettel adta át a szíve szerint nyújtott bőseges alamizsnát, hogy a nemes egyéniségnek ez a kicsiro jelensége megsokszorozta az adomány értékét. Az adakozásról lévén szó, talán másoknak való példaadás miatt szabad most már nyilvánosságra hozni (mert Komáromban teljesen névtelenül történik az adakozás!), hogy Pap-Kovács Elemér évente az önkéntesen felennelt egyházi adóján felül még legalább 1000 koronát juttatott el az Egyház pénztárába Isten országát szolgáló kegyes célokra. (Sőt voltak évek, amikor 2000 Kc körül járt ez az összeg.)

A családjában megvalósítani igyekezett a kálvinista kegyességet. Nem egyszer találtam hűséges hitvesével a Bibliára borulva s a Ref. Leszakító Naptárat kezdettől fogva naponta olvasták. A Szentírást többször átolvasta s a szép könyvtára mellett évente nagy számú vallásos könyvet szerzett be és olvasott át, hogy mint presbiter is haladni tudjon a korral és megismerje az általa tettekkel is pártolt legmodernebb egyházi mozgalmat, a belmissziót. Emberileg szőlvá: talán azért kellett neki sok gyengesége és türelmesen viselt testi bajai dacára is még élni, hogy lehessen egyik háttérben működő boldogan lelkes pártfogója a belmisszióknak. S amikor ezelőtt vagy 8—9 évvel a tudatlanság és hitbeli fogyatékoság Komáromban is el akarta nyomni Isten Lelkének új életre hívó munkáját, a belmissziót, h. e. Bátyai Mihállyal, Bartha Jánossal, Fülöp Zsigmonddal és Lakatos Károlyval ő is kiállott a porondra az Isten országa ügyéért a Kálvinista magyar nép között. Emberileg mondottuk ezt. Mert helyesebben határozhatnánk meg ekként: alázatos és engedelmes eszközei voltak Istennek az új reformációban: akárcsak őseik a nagy reformáció idején.

Nem szabad elhallgatni azt sem, hogy kiválóan ismerve a Bibliát: teljesen tisztában volt a ref. ker. Egyház hitéleti kérdéseivel. Nem egyszer citált a II. Helvét Hitvallásból és a Heidelbergi Kátéből és már évekkel ez előtt áttanulmányozott egy vaskosabb ref. dogmatikát, hogy Egyházunk, vagy helyesebben: a Biblia világnézetével s a tudomány kérdésekkel is tisztában legyen. Mielőtt valamilyen kérdésben leszögezte

volna álláspontját: előbb átgondolta a problémát, beállította a ref. gondolkodás látószögébe s az Egyház hitiratainak mérlegébe. Ezért volt aranyértéke állításainak és ezért volt tekintélye mint a tiszta ref. vj. lánézet képviselőjének. De ezzel függ össze az is, hogy a lelkipásztor legmeghízhatóbb és igazi tanácsosává és segítőjévé lett. A lelki munka nagy küzdelmeiben fismeretes az a mondas, hogy: „Könnyebb vadállatokat szelídíteni, mint a hitelen embert eljuttatni a Krisztus keresztléig!” hányzor volt ő az Úr köve a lelkeshez: buzdításával, szelíd békés szavával, az Úr Isten dolgaiért igazi lelkesedésével! Az ilyen presbiter tényleg Isten áldása a szent Eklézsiában.

Templomba úgy szeretett járni! Míg tette, még a hétköznapi esti prédikációs istentiszteletken is mindig ott volt istenfélő hűségű hitvestársával együtt. A betegség miatt később már csak vasárnap délután járhatott el s legutóbb már kocsi ment az Istenházába, mert azt mindennél többre becsülte. Azelőtt ott volt minden belmissziós összejövetelen. A presbiterium belmissziós bizottságának tagjaként szorgalmasan látogatta a leánykört; bibliaköröket, stb. S buzdított, lelkesített!

Hát még az a sok kis szolgálat, azok a kedves beszélgetések Isten dolgaiért úri házában vendégeivel és a többi nemes vonása, munkája életének... hiszen regényt lehetne róla írni, róla, a Pap Gábor püspök fiáról, az Isten emberéről, az itteni kalvinista magyarság egyik áldott hoszról.

Milyen könnyű a lelkipásztor helyzete, amikor ilyen férfiú hitvestársát kell vigasztalni, mert istenfélő özege nemcsak felvirágoztatja a Prot. Jótékony Nőegyletnek, mint annak elnöke, hanem az úriasszonyok bibliakörének összehívója, az áldozatos egyházhú „lelki nagyaszonyok” egyik áldott képviselője.

Bár csak sok ilyen nekrológot lehetne írni!

Galanibos Zoltán.

Jézus mentő hatalma.

Nyolc évvel ezelőtt iratkoztam be egy vidéki gimnáziumba. Örültem az új környezetnek, a könyveknek, az idegen nyelveknek. Ámúlnba ejtett a tudomány hatalmas területe. Azután rájöttem, hogy érték vagyok. Kezdem magamat nagynek tartani. Tanulni szerettem, de bizony sokszor csak azért, hogy dicsérjenek az emberek. Templomba mindig szívesen jártam, mert valahogyan vágyódtam olyan életre, amilyenre az iskolában tanítottak. De jöttek később a serdülő kor évei. A kétértelmű tréfák nekem is nagyon tetszettek és ezek nagyon mélyre súlyllyesztettek. Közben már vasárnapi-iskolát is vezettem. A szám mondta a szépet és a jót, beszélt a bűnökből szabadító Megváltóról, akit én eddig sohasem tapasztaltam meg. Kellemetlenül kezdtem magamat érezni. Már tudtam, hogy nem helyes az út, amelyen én járok. Vezetőt kerestem, de nem találtam magam körül sehol sem,

mert csak azt hallottam környezetemben, hogy a sátán legyőzésére akarat szükséges. Megkisereltem ezt a fegyvert is. Én ekkor rájöttem, hogy bármennyire akarok is én a magam erejéből mássá lenni, nem tudok. Fiatal létemre ilyen körülmények között elveszettnek éreztem magamat.

Vergődésemben eljutottam végre egy konferenciára érdekes körülmények között, de nem véletlenül, hanem most merem vallani az Isten akaratából. Itt azután megtörtént a csoda. Megvilágosodott előttem az út, amelyen járnom kellett volna. Összetörtöttem 17 éves létemre, de ugyanakkor kifogyhatatlan kegyelméből ilyen fiatalon megtapasztalhattam Jézusnak megmentő hatalmát. Ott álltam reszketve a kereszt alatt és hallottam a megbocsátó szavakat: „Eredj el és többé ne vétkezzél”. Megszabadultam! Boldognak éreztem magamat. Csak egytől félttem: visszamenni az iskolába. De megtanultam imádkozni és erősnek éreztem magamat gyengeségemben. És az Úr adott megértő társakat. A tízpercekben Jézusról kezdettünk beszélgetni, délutanonként pedig a szabadban imádkozni az egész magyar diákság lelki ébredéséért. Most már két éve, hogy az Úr kegyelméből mássá lettem. Azóta nagyon sokszor megtapasztaltam csodás segítséget. Sok az életemben a küzdelem, sok a meg nem értés, de érzem, hogy Jézus mindig mellettem van és ez felelem. Most már megértem, hogy érdemes élni, érdemes magunkat megáldani, mert ha itt szellelrek vagyunk is, ott Ővele örök dicsőség lesz osztályrésznünk.

Azóta véle járok,

Szívem csak néli el.

Csodás lényét megertem

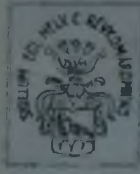
Szentlelle fényinél...!

Érettségizett diák.

BELFÖLDI HIREK

Nagyszöllősen nagyszabású belmissziói konferencia volt több ezer egyháztág jelenlétében. — **Kamocsán** szép kerítéssel vették körül a temetőt s a díszes vaskaput két egyháztág adta. — **Kiskoszmályon** a ref. „Bethel” szövetség körében asszony-leány és ifjúsági konferencia volt aug. második felében. Különösen az utóbbin voltak sokan. — **Presbiteri konferenciát** terveznek a Mátyus-földi lelkész-tanítói baráti kör rendezésében: szeptemberben. — **A komáromi egyházmegye közgyűlése** aug. 27.-én lesz Komáromban. — **Lelkeszi kurzus** rendez a komáromi ehm. belmissziói Bizottsága okt. 5—10-ig Komáromban, amikor a vasárnapi iskola, ifjúsági és leánymunka, a serdülőkkel való foglalkozás, a felnőtt egyháztágok számára való belmissziós ténykedés egyes elméleti és még inkább gyakorlati kérdései kerülnek megbeszélésre. Jelentkezni a hetényi lelkési hivatalnál lehet. Ingyen szállásról a komáromi lelkési hivatal gondoskodik s igen mérsékelt áron közös étkezés is lesz.

KOMÁROMI HIREK

A presbitérium VI. 27-iki ülésén elrendelte államkölcsön jegyzését. Jóváhagyta a belmissziói jelentést A postaépület nyugyszabású átalakításával kapcsolatban tett ajánlatot az államkincstárnak. Egy ágendázással kapcsolatban egyházi sérelmet jelentett be az esperesnek.

Egy hagyomány elfogadása körüli nehézségek miatt utasításokat adott az elnökségnek. B. e. Gombos Kálmán volt presbiter hagyatéka ügyében erősebb lépésekre határozta el magát. Bejelentette az elnökség, hogy míg más Egyházak kaptak kárterítést a hadikölcsönökért, eddig minket már a legfeljebb fórum is elutasított s így elvesztett 89.200 békebeli aranykorona értékű hadikölcsönünk. Az új adóívek kinyomatását elrendelte s minden egyháztagnak megkapja ezt. — **A nyáron át a tanulók közül** hányan nem járnak templomba? — **Csütörtökön** este 6 órakor nyáron is van istentisztelet. — **Adakozunk** a ref. szegényház renoválására. — **Ujkenyéri Szegényház** szept. 13-án lesz. — **Bibliát, hittankönyvet** vegyen a gyermeke számára, mert másként nem haladhat a többiekkel a hittanórákon. — **Egyházi adója** rendben van? — **Vallásos** könyvek, Bibliák, imakönyvek a lelkesi hivatalban kaphatók.

Komáromi egyházi statisztika.

Szent Keresztiségben részeltettek.

1936 VI. 21. Julianna, Pinkó József és Szabó Erzsébet lánya. — VI. 25. Jolán, Szabó Elek és Kővér Ilona lánya. — VI. 26. Géza, László, Hoffmann Géza és Bajcsy Erzsébet fia. — VI. 28. Ferenc, Csonka Lajos és Johanna Irén fia. — VII. 2. Edith, Nagy Kálmár és Hegedűs Margit lánya. — VII. 5. Vilmos, Kálmán, Tárnok Kálmán és Piátró Rozália fia. — VII. 9. Edith, Móza Gyula és Hegedűs Katalin lánya. — VII. 12. Erzsébet, Ilona, Simkó István és Ottó Katalin lánya. — VII. 19. Katalin, Rézsa Pál és Pörök Irén lánya. — VIII. 16. József, Tárnok József és Sebők Irén fia, (Iszáról), Irénke, Kópócs Endre és Körmeny Irén lánya.

Hitvesítési esküt tettek le.

1936 VI. 27. Haris Lajos r. kath. és Egyházi Ilona ref. — VI. 29. Magyarics József r. kath. és Kósa Zsófia ref. — VII. 4. Vörös Bálint ref. és Bauer Mária ref. — VII. 16. Podusický Zoltán r. kath. és Tárnok Margit ref. — VII. 28. Tülbény Károly ref. és Jozefik Julianna ref. — VIII. 16. Papp József ref. és Kürthy Emma ref.

Kimúltak e látható világból.

1936. VII. 4. Eninger Mária, Eninger Ferenc és Egyes Mária leánya, 11 éves. — VII. 5. Patkó Terézia, Patkó András és Varga Júlia leánya, 17 éves. — VII. 21. Mórocs István, Vörös Zsuzsanna férje, 62 éves. — VII. 26. Pap Kovács Elemér presbiter, Kenesey Claudinnak 38 évig férje, 73 éves. — VII. 29. Komáromi Katalin, Farkos Andrásnak 44 évig hitvese, 64 éves. — VII. 31. Balogh Eszter, Cibor Istvánnak 16 évig hitvese, 38 éves. — VIII. 6. Buró Ilona, Biró Sándor és Berna Erzsébet leánya 4 hónaposa. — VIII. 9. Tubi Ilona, Kotrucs Flóriánnak 40 éve özvegye, 62 éves.

A komáromi önkéntes adományok.

VI. 21. Egy nő ref. szegényház renoválására 20, Perselyben ugyancsak 75.65, Isten dícsőségére egy asszony 20,

Egy presbiter a diakonissza élelmesére havi adománya 20, C. o. belmisszióra 20. — VI. 28. Kárpuzsai vasárnap i. a. helyi közéleti közéleti 14, Egy presbiter a diakonissza élelmesére havi megajánlása 20, a. o. szegényház renoválására 20. — VII. 3. Perselyben „szegényház renoválására” felirással 20. — VII. 12. Ifjú pár házasságkötésékor Isten dícs. re 100, Szentjános utcai perselybevetel 50. — VII. 19. Isten dícs. re egy férfi 40, Perselyben „Isten dícs. re” 20. Perselyben szegényház renov. ra 45.25, Ugyancsak egy presbiter 20. — VII. 26. Egy ifjú pár házasságkötésékor Isten dícs. re 30, Egy asszony férje halálakor Isten dícs. 150, U. o. a szegényeknek 50, Isten dícs. re egy diakónus 50. — VIII. 2. Egy presbiter havi adománya diakonissza élelmesére 20. — VIII. 9. Perselyben Isten dícs. re 30, U. arra egy presbiter 100, Szegényház renov. egy férfi 5, Belmisszióra egy öz. asszony 10, Egy diakónus a ravatalozóra 25, U. o. a nagyterem renov. 25.

Presbiteri konferencia Nagygyeeren.

A csallóközi lelkesi baráti kör egyre erősödő belmissziós ténykedésének volt az eredménye az aug. 17-én megtartott presbiteri konferencia, melyen jó 300 presbiter vett részt. A Komáromtól Pozsonyig húzódó csallóközi eszterházi szent Ekleziákból, Istentisztelettel kezdődött. Az igehirdetés a Szentírásból vezette le a presbiteri tisztséget, mint Krisztus királyi tisztségét a folytatását. Az előadások „A ma presbiter”, „A Kálvin szerinti presbiter”, „A tanító, mint presbiter” címen tartattak meg s az egyik komáromi gazda-diakónus ismertette a diakonátus lényegét s a diakónus munkáját a gyülekezetben. — A hozzászólások s a konferencia egész folyása arra engednek következtetni, hogy nem voltunk hiába együtt. Mutatja ezt a perselyezés eredménye is. Az előadások közül megjelenik nyomtatásban is a komáromi Egyház fogadónoké. A konferencián igen érdekesen szólalt meg az a hang is, hogy *tenni* kell valamit. Tenni a konferencia után is. És ez a nagyon helyesen felvetett figyelemzetes gondolkodóba kell, hogy ejtse a presbitériumokat. Majd meglátjuk, hogy a nagyon értékes előadások hagyta-e nyomot a lelkekben? Ez öszön minden képviselt presbitériumnak meg kellene valamit valósítani abból a nagyszerűen sok eszméből, mely a konferencián a presbiteri tisztséggel kapcsolatban felvetődött. Talán azzal lehetne elkezdni, hogy Kálvin után bevezetnők ismét a gyakorlatba, hogy a presbiteri üléseket öncékel, imával és egy résznek a Bibliából való felolvasásával kezdenők el!

Az igaz meglérés semmi nem egyéb, hanem az elmének szentséges elváltozása, midőn az ember Isten irgalmasságának és a maga nyavalyaságának érzésétől indítatlan minden tudomása szerint való titkos és nyilvános bűneiből kitér, hogy Istennek szolgáljon hátramaradott életének minden napjában.

Medgyesi: Praxis pietatis.

Laptulajdonos és kiadó: GALAMBOS ZOLTÁN.

Nyomda: Pásztor Testvérek Kágyrayomdái Komárom.
Prilutins polkovnik urad podarvanu, Komárom.
Normort vplatiné porokozé radúgálsim post a
Magyar Királyság 88. r. 25437-III. 6. 1928.

KIS TÜKÖR

Megjelenik minden hónap közepén.
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Komárom-Komárom, Jókai-u. 18.
Kéziratokat nem adunk vissza.

Felolvasó szerkesztő
GALAMBOS, ZOLTÁN.

Előfizetési díjak egy évre:
Helyben postán küldve 10,- Ké.
Vidékre 10 Ké. Külföldre 20 Ké.
Egyes szám ára helyben 1 Ké.

1351. 936.

Körlevél.

A komáromi ref. egyházmegeye Belmissziói Bizottsága a több oldalról jövő óhajtásnak engedve 1936. X. 5–10.-ig terjedő időben Komáromban a Kollégium kistermében lelkészek számára továbbképző tanfolyamot rendez. Tárgyai: vasárnapi iskolai-, serdülő-, leányköri-, ifjúsági-, a felnőttek közti református evangélizációs munka elmélete és gyakorlata.

A tanfolyam okt. 5.-én d. u. 2 órakor kezdődik és okt. 10.-én délben végződik. Teljesen ingyenes lakásról, kedvezményes, olcsó étellemezéről a komáromi ref. Egyház presbitériuma gondoskodik.

Jelentkezéseket szept. 25.-ig kéri a komáromi ref. lelkészi hivatal. Esetleges akadályoztatás, a kurzusról való távolmaradás okát is sziveskedjék bejelenteni.

Korunk szellemi áramlatai, világnézeti harcai megkívánják, hogy a ma ref. lelkésze a modern legigonzozás módszereivel tisztában legyen. A gyönyörűséges református mult kötelez bennünket és korunk szellemi harcaiban a mi Egyházunknak is ki kell vennie a maga részét. Ehhez azonban megújult életű és intenzív lelkéleletet élő lelkipásztorokra van szükség.

Éppen ezért Nagytiszteletűségedet szeretettel várja a komáromi továbbképző kurzusra

Bécs - Nemesócsa, 1936. IX. 1.

Nagy Nándor
egyh. m. gondnoka

a Belmissziói Bizottság elnökei.

Soós Károly
egyh. m. esperese

Erre a kurzusra már többen jelentkeztek, érdekes, hogy a legidősebb lelkészek közül is egyesek. Igen várjuk még e hó 25.-ig az utolsó jelentkezéseket. Szállást ingyen ad a komáromi gyülekezet. És pedig úgy, hogy a Kollégium dísztermét ágyakkal és szalmazsákokkal rakjuk tele. Sokan már előre örülnek a diákkorra emlékeztető közös szállásnak. S aki már volt ilyen, az tudja, hogy az ilyen alkalmakon melegednek össze a lelkek s értetődik meg Isten Lelkének sok izenete. Ellátást pedig a Ref. Tanítóképző menzáján kapunk napi 10 Ké-ért (reggeli, ebéd, vacsora.) Az egyes belmissziói munkaágak külön főelőadót kaptak, aki viszont segédelőadókat kér fel ugyanazon témakörből. Érdekes, hogy a jelentkezők már eddig szinte egybehangozóan emelik ki, hogy régen kellett volna már ilyen kurzust rendezni. Igen sokat várunk általában ettől a kurzustól, hogy az Urnak Lelke csodákat tesz majd az Ige köré imádkozva leülő lelkészek között.

Kálvin Intitutiójának és a reformációnak négyszázadik évfordulója Genfben.

Junius 12–14 napjain ünnepelte a református világ Genfben az Intitutió első kiadásának és a genfi reformációnak négyszázadik évfordulóját. Az ünnepélyen mély benyomást keltett az a tény, hogy a genfi Egyház és a genfi nép még ma is egységet képez. A város hivatalos hatóságai is részt vettek az ünnepen, de ez az egység különösen a megnyitó istentiszteleten és az utána következő szent Úrvacsorában való óriás részvételben nyert csodálatos kifejezést. Kálvin templomát, a Szent Péter katedrálisat teljesen megtöltötték. 3000 ember volt jelen, hogy meghallgassa Gautier lelkésznek a Róm. 5:1 Igéje alapján tartott prédikációját és ezek közül 2500-an vettek Úrvacsorát. 16 lelkész szolgált

kettős csoportonként váltakozva az urasztalánál, ahol 1 $\frac{1}{4}$ óra alatt vonult el a menet, hogy egyenként vegyék magukhoz a szent jegyeket. A lelkészek, a presbitérium és a városi tanács után a különféle országok képviselői következtek s utánuk az ezrek, köztük különösen az ifjúság volt nagy számmal. Kellemesen érintett mindenkit az ünnepi istentiszteleten a zoltárok hatalmas éneklése, mely a német Svájjal ellentétben, ma is általános szokás a francia Svájcban. — Vasárnap is a legteljesebb jelenléttel vett részt a genfi nép az ünnepen, noha a szocialisták ellentüntetést rendeztek. A közös ebéd 8000 ember vett részt és az páratlan rendben folyt le. Azután az egyházi ifjúság felvonulása következett. 10.000-en vettek részt különböző csoportokban, elkezdve a vasárnapi iskolás gyermekektől a diákokig és egyetemi hallgatókig,

vagy diakonisszáig, részt vettek ebben a szabadegyházak és az üdvhadserég is. A reformáció emlékműhöz vonultak, hol istentisztelet keretében felolvasták azt az esküt, amellyel négyszáz évvel ezelőtt a genfi nép kötelezte magát, hogy Isten Igéje szerint él. Mikor elhangzott a felhívás, hogy emeljék fel kezüket azok, akik ma is így gondolkoznak, sok ezer kéz emelkedett fel azonnal. Lelkesítő, beszédes jelenet volt ez. Mindenki látta, hogy Kálvin városában 1936-ban is olyan egységben él az Egyház, és a nép, mint ezelőtt 400 esztendővel. — Vasárnap reggel a svájci német templomban Barth Károly prédikált a sánta meggyógyításáról. (Csel. 3.) Délután pedig ünnepélyes akadémiai ülésen, amit a baseli fakultás rendezett az Institutio első kiadásának emlékére, ugyancsak Barth Károly beszélt. Utána beszélt még D. Lang professzor a hallei fakultás képviselőjében. Az egyházi főünnep szombat délelőtt volt a Szent Péter katedrálisban, ahol a külföldi református Egyházak sok-sok képviselője beszélt hosszú sorban. Egybegyült ez alkalomra 22 európai és tengerentúli állam képviselője, 18 protestáns főiskola és több mint száz kiváló tudós. A magyarországi református Egyházat Benedek Zsolt konventi tanácsos, dr. Kovács J. István budapesti, dr. Pongrácz József pápai, dr. Sebestyén József budapesti, dr. Marton János sárospataki teológiai tanárok képviselték. A magyar küldöttség megkoszorúzta a reformáció-emlékmű szoborcsoportozatában levő Bocskai szobrot. A mi itteni református magyar népünket senki sem képviselte.

KÜLFÖLDI HIREK

Dr. Baltazár Dezső debreczeni püspök, a magyarországi kálvinisták egyik harcos vezére meghalt. Emberi mértékkel mérhető nagyságát mutatja az is, hogy a Rákóczi és a Kossuth hamvainak hazahozatala óta nem volt olyan imponáns temetés, mint Baltazár püspöké. Több száz palástos lelkész, néhányszor tizezernyi közönség kísérté el utolsó útján a most letűnő református kor legnagyobb alakját. Jelszava volt: „Elég nekem az Úr kegyelme!” Sok nagy munkára használta fel Isten. A lelkészegyesület, árvaházak, a református jellegű debreczeni „Tisza István tudományegyetem” stb. megvalósulása körül ő volt a legfőbb eszköz Isten kezében. Mindennap elolvasott egy fejezetet a görög Új-Testamentumból és egyet a zsidó nyelvű Ó-Szövetségből. Reggel 6 óraker mindennap már az irodájában dolgozott. Erős és bátor hangon merete megmondani az igazat, ha valamelyik felekezet bántotta Krisztusnak megreformált Egyházát s nem egyszer szerzett határozott fellépésével érvényt a reformátusok jogainak és igazságainak! Legyen áldott az emléke is! — **Molnár Mária** ref. hittérítőnőtől igen megható ünnepségek keretében bucsuztak el Budapesten a Kálvintéri templomban. A Kálvintéri ref. Egyházközség UrvacSORAI szentedényeket küldött a pogányságból megtérteknek. Molnár Mária azóta már útbán van a pápuák felé. . . — **Budavár vissza-**

foglásának 250 éves emlékünnepen a Budapest Kálvintéri ref. templomban is hálaadó istentisztelet volt, melyen megjelent több püspök, miniszter, tábornok, főispán, Debrecen város díszruhás nagyobb küldöttsége, a református vármegyéek deputációi, stb. — **A pápai ref. gyülekezet** új templomának 4 harangját szeptember 20-án avatják fel. 218 évi hallgatás után újból megszállalnak Krisztus református Egyházának harangjai Pápan! — **Czellőmőkön is** épül már a ref. templom. — **A budapesti Iparosképző Protestáns Egylet** 78 éve áll fenn. S mi még csak nem is hallottunk ilyen egyletről! — **Az egyes egyházmegyéek és kerületek belmissziói előadóinak** értekezlete október 7—8-án lesz Budapesten. — **Ref. vasutamisziói konferencia** volt Debreczenben és Nyíregyházán szeptember 12—13-án. — **Az újpesti presbitérium** is eltiltotta az UrvacSORA szentségétől az összes gyermekeit más felekezetnek eligéro egyháztagokat, megfosztotta őket választói és választhatósági joguktól s ezen határozatot a következő vasárnapi istentiszteleten kihirdetni rendelte a szöszékről. — **Az amerikai Egyesült Államokban** 62 millió protestáns van. — **Jeruzsálemben is van már rádió-adóállomás.** Héber nyelven hangzottak az első szavak: „Jerusalain modaberet”, magyarul: Jeruzsálem jelentkezik. — **A sárospataki ref. gimnáziumban** már az ötödik angol tanári állást is megszervezték. — **Női otthon** nyitott az Üdvhadserég Budapesten, VIII. Szerdahelyi u. 17. sz. alatt (Keleti pályaudvartól 10 percre), hol asszonyoknak és leányoknak alacsony áron szállást és étkezést nyújt. Az otthon legfőbb célja, hogy a nőket a nagyváros erkölcsi veszélyeitől megőrizze és részükre tiszta, családias otthon biztosítson. Főkép Budapestre utazó nők, ott munkát kereső leányok figyelmébe ajánljuk. — **Serdülővezetők,** fiatalemberek és 12—16 éves serdülő fiúk számára négy napos táborozást tartott Balatonszárszón a Ref. Ker. Ifjúsági Egy. Szövetsége aug. 17-én estétől 22-én estig.

Mit olvassunk?

— Az alábbi két könyvet feltétlenül rendelje meg, ha másként nem tudja, akkor a komáromi ref. lelkész hivatali útján. —

Medgyesi Pál: Praxis pietatis, azaz kegyességgyakorlás. (A „reformáció és ellenreformáció korának evangéliumi keresztény egyházi írói” c. sorozat kötete. Szerkeszti és kiadja dr. Incze Gábor, Budapest, II. Török u. 4. sz.) Ára: 1.50 P, portóval 1.75 P. Megrendelhető lev. lapon a szerzőnél. — Háromszáz évvel ezelőtt fordította angol nyelvből magyarra ezt a könyvet Medgyesi Pál, I. Rákóczy György és neje Lórántffy Zsuzsanna udvari papja. Az író végig megy benne az ember egész földi életén. Az Istenével meg nem békélt ember állapotán kezdi elmélkedéseit s a már megtért ember halálával fejezi be. Figyelembe veszi a mindennapi élet eseményeit: alvást, evést, betegséget, hogy megmutassa miképpen lehet és kell mindenben Istennek tetsző, kegyes életet élnünk. Elmélkedése után imádságokat közöl. Kár, hogy régies

kifejezései nehezítik teljes élvezetét. De azért mi is a fordító szavaival ajánljuk „a magyar keresztyéneknek a szomorúságos utolsó időkben kiváltképpen való vigasztalásokra és hasznokra.”

Tóth Ilona.

Williams Györgynek, a keresztyén ifjúsági egyesületi mozgalom alapítójának életrajza magyar nyelven megjelent. Ezt a nagyszerű könyvet minden ifjúsági munkásnak olvasni kellene. Rendeljük meg a ref. ifj. egyesület és leánykör számára. **Ára 15 Kc.**

„Szabályrendelet a gyülekezeti egyházfegyelemlről.

I.

1. §. Az egyházközségek gyülekezeti életének épségét, tisztaságát, jórendjét és békeségét a gyülekezeti egyházfegyelem védi. E fegyelem mindazokkal szemben alkalmazható, akik a gyülekezetet és hithűséget akár a vegyes házasságok alkalmából a gyermekek vallására vonatkozólag kötött megállapodásokkal (reverzális) vagy egyébként bármimódon sértik, valamint az I. t. c. 109-ik §-ban meghatározott kötelességek elhanyagolása, vagy megszegése eseteiben.

2. §. A gyülekezeti egyházfegyelem fokozatai:

1. A lelkipásztor részéről:

- a) a négy szemközti figyelmeztetés.
- b) két presbiter jelenlétében való megintés.

2. A presbiterium elé idéztetés során:

- a) dorgálás.
- b) a gyülekezet megkövetése. Ez lehet a határozat szerint egyszerű állvamaradás a záró ének alatt a bűnvallás jelképes kifejezésére vagy pedig annak a nyilvános Istentisztelet végén, a záróének előtt élszóval való bejelentése.
- c) az Urvacsorától meghatározott időre való eltiltás.

d) a gyülekezeti közösségből bizonytalan időre való kirekesztés. Ez azonban az egyházközséghez való tartozást nem érinti.

3. §. A gyülekezeti egyházfegyelem követelményeinek a bűnbánat nyílt bevallása és a gyülekezethez való hűség megbizonyításával mindenki eleget tehet.

4. §. A presbiterium által gyakorolt egyházfegyelem olyan esetei, melyekben a követelményeknek elég nem tétel, az egyházközségi fegyelmi bíróság elé terjesztendők.

Ha a gyülekezeti egyházfegyelem alkalmazásának során a presbiterium arról győződik meg, hogy a gyülekezeti élet sérelme szándékosan okoztatott, az ügyet ebben az esetben is az egyházközségi bírósághoz teszi át, fegyelmi bírósági eljárás céljából.

5. §. Annak az egyháztagnak, aki a gyülekezeti egyházfegyelemnek vele szemben alkalmazni kívánt fokozatát elfogadhatatlannak tartja, jogában áll a presbiterium írásban közölt határozatának átvételétől számított 15 napon belül az

egyházmegye elnökségétől felülvizsgálatot kérni.

6. §. A gyülekezeti egyházfegyelem felülvizsgálatai eseteiben az egyházmegyei elnökség a presbiterium határozatát vagy jóváhagyja, vagy pedig feloldja és a presbiteriumot új határozathozatalra utasítja.

7. §. A presbiterium e tárgyú határozataiban mindenkor kifejezendő, hogy az egyhangulag vagy szótöbbséggel és pedig milyen arányú többséggel hozott; a megidézett félnek, vagy feleknek a törvénykánon ide vonatkozó rendelkezései felolvastattak és magyaráztattak, a megidézett felek a presbiterium határozatában megnyugodtak, vagy felülvizsgálat céljából annak írásbeli kiadását kérték.

8. §. A felülvizsgálat során hozott határozatokat az érdekelt egyháztagokkal 15 napon belül a presbiterium elnöksége közli.

II.

9. §. Az egyházközségek anyakönyveit vezető s a kötendő házasságok kihirdetését eszközöző ref. lelkészek e szabályrendelet 1. §-nak eseteiben a kötendő házasságok kihirdetésétől eltiltatnak.

(Ezen fegyelmezési szabályrendeletet idén október utolsó vasárnapján a komáromi egyházmegye minden templomában fel kell olvasni, mert már életbe is lépett ez. Bővebb magyarázatát az októberi Kis Tükörben adjuk.)

BELFÖLDI HIREK

A Református Keresztyén Leszakító

Naptár már készül az 1937-ik évre! Október 15-re készen lesz és akkor már szállítható. Igyekezzünk minél többet megrendelni belőle a kiadónál: Nyitrai és Társa könyvnyomda, Léva.

— **A II. Helvét Hitvallás** tanulmányozását határozta el a csallóközi lelkészek baráti köre oly formában, hogy minden hó első keddjén tartani szokott összejövetelükön előbb a személyes lelki élet kérdéseivel foglalkoznak a bibliaköri órán. Aztán a II. Helvét Hitvallás egy egész részéről tart egyik lelkész kellő előtanulmányra felépült bevezetést s végül egy gyakorlati belmissziós, vagy adminisztrációs kérdést beszélnek meg.

— **Olvassuk el** a komáromi egyházmegye elnökségének felhívását az október 5—10-ig tartó kurzussal kapcsolatban! — **A sóki gyülekezet szép új templomát** szeptember 6-án avatták fel igen nagy lelki örömezzel. Az új templomot sok hűség és szeretet építette fel, az egész gyülekezetnek nagy összefogása, de külön egyeseknek nagy áldozata is. Soly Deo Gloria! — **Mi eredménye van** a nagymenyéri presbiteri konferenciának? Nem kaphatnánk erre valahonnan néhány sort? — **Molnár Mária** pítului munkája számára harangot adott Egry Ferenc ref. em-i gondnok s júl. 25-én avatták ezt fel Kisújfalun. Az avató beszéd alapigéje ez volt: „Mert az Istennek neve miattatok káromoltatik a pogányok között” (Róm. 2:24). Ez volt az első harang, melyet magyar reformátusok küldenek a pogánymisszióba!

KOMÁROMI HIREK

A presbitérium idén is több egyháztagot feloldott az Urvacsorától való eltiltás alól. Ezek minden esetben a presbitérium egy bizottsága előtt beismerték bűnüket és megkövették az Úr Jézus megtisztított Egyházát. — **Többeknek.** Kéziratot nem adunk vissza. Ha a beküldött közlemények nem jelennek meg, ennek oka vagy hogy később hozzuk, vagy mert nem alkalmasak a leközlésre. — **Figyelje csak meg,** hogy a minden hétköznap pont fél 8-kor kezdődő reggeli könyörgésen és Biblia-olvasáson hányan jelennek meg a templomban? Ha megolvassa: száznál többen lesznek! — **A diakónusok** szeptemberi ülésén a szegénygondozásnak sok kérdése mellett különösen az egyes körzetekben lakó hívek meglátogatása képezte a megbeszélés tárgyát. Örömmel hallották a diakónus testvérek, hogy a csallóközi presbitéri konferencián egyik diakónus testvérnek jó alkalom adatott ismertetni a komáromi diakónusok munkáját. — **Október 5–10-ig lelkeszi önképző kurzus** lesz a Kollégiumban. Ingyen lakást ajánlott fel erre a mi gyülekezetünk elnöksége, hogy így is szolgálja a jó ügyet. Kérjük azért a híveket, hogy siessenek segítségünkre oly képen, hogy aki csak teheti 1, vagy több ágyat ajánljon fel matraccal, vagy szalmazsákkal, lehetőleg azonban ágyneművel is. Ezeket elvitetjük a Kollégiumba, ahol a nagyteremben lesznek az ágyak felállítva. Ilyen elszállásolás volt már másutt is s a hívek szívesen ajánlottak fel ágyakat. Igen reméljük, hogy a komáromi buzgó hívekben sem fogunk csalatkozni. Körülbelül 20–25 ágyra és ágyneműre volna szükségünk. Aki az Egyházat így is szolgálja szeretné, jelentse ezt a lelkeszi hivatalban szeptember 25-ig. Felelősséget vállalunk minden felajánlott darabért. — **Ilona diakonissza testvér** nyári szabadságáról haza jövet előlépésben részesült, amivel hűséges munkája ismeretett el, (külsőleg ez a fehér kemény gallér viseletén látszik). Idén vette ki először 6 év után a nyári szabadságát. A nyáron résztvett egy belmissziói diakonissza kurzuson is. — **A vasárnapi iskolai** munka ismét elkezdődött. Annnyira intenzív ez a munkaág is már, hogy külön előkészítője van a fiúcsoportokban tanítóknak s külön a leánycsoportok munkásoknak. — **Az ifjúsági munka** is igen fellendül a felnőttek s a serdülők között is. Már több biblióra van az ifjúsági helyiségben. Alakulóban van az ifjúsági zenekar is. — **A Heidelbergi Káté** magyarázatát ismét elkezdjük, mint már 8 év óta minden télen, így most is végig magyarázzuk ezt a mi hivatalos hitvallásunk a templomban az első Úrnapról résztől egészen az utolsóig. — **Joó Endre** tanítót kértük fel kisegítőnek a hitoktatáshoz, aki az elemiben s a fiú polgáriban kapott osztályokat. — **Komoly beszélgetés** tárgyát képezi a hitoktatói állás visszaállítás gyülekezetünkben. — **Gondolt-e már arra,** hogy az egyházi adóval nincs-e hátralékban? — **Bibliát,** vallásos irodalmat, komoly olvas-

mányt a lelkeszi hivatalban szerezhethet be. — „**Krisztusnak beszéde** lakozzék ti bennetek gazdagon”. (Kol. 3:16.). — **A Szentjános utcai** gyülekezeti otthonunkban vasárnaponként d. e. 9-kor vasárnapi iskola, 10-kor istentisztelet, este 6-kor vallásos estély, szerdán 6-kor bibliakör van. — **Izsán** szeptember 6-án volt a lelkeszi Urvacsora, 25 férfi és 51 nő járult a szent asztalhoz (összlelélekszám 242!). Van élet a hetente kétszer összejövő bibliakörben is. — **Kavapuzstán** szeptember 13-án volt kint a lelkeszi meglátogatni a bibliakört. Itt is van vasárnapi iskola s a gyerekek nagy örömmel járnak el. Egyik hívünk adja át e célra a szobáját. — **Valami ágyakról** van szó a komáromi hírek között?!

Komáromi egyházi statisztika.

Szent Kereszttségben részeltetett.

1936. VIII. 23. Ilona, Eszter, Mikes István és Mikes Ilona leánya. — VIII. 30. Ferencz, László, Piliczky Lajos és Fehér Mária fia. — IX. 6. János, Lajos, Bartal Gusztáv és Bereczky Klára fia. — IX. 13. Irén, Kocsa László és Villám Júlia leánya

Hítvestárral esküt tettek le.

1936. VIII. 22. Keresztes Gyula ref. és Bachorecz Anna r. kath. — IX. 1. Puzsér Benő ref. és Lipka Ilona r. kath. — IX. 6. Fehér István ref. és Krisztl Julianna r. kath. — IX. 8. Szűcs Lajos ref. és Öllös Mária ref.

Kimúltak e látható világból.

1936. VIII. 23. Gulyás Eszter, Gulyás Mihály és Pati Nagy Klára leánya 45 éves. — VIII. 24. szegedi Szabó Pál 45 éves. — VIII. 26. Kürmendi Eszter, Mikes Kálmánnak 34 évig hitvese 69 éves. — VIII. 28. Kurdi Mária, Kemenczy Lajosnak 6 éve özvegye 81 éves. — IX. 4. Földes Teréz, Földes János és Cséh Klára leánya 31 éves. — IX. 6. Szabó Jolán, Szabó András és Kűvér Ilona leánya 2 hónapos.

A komáromi önkéntes adományok.

1936. VIII. 16. Szegényházrenoválására a multheti persely 75.40. Egy diakónus és neje szegényházrenoválására 50, u. 8. a diakonisszának 30, VIII. 23. Egy apa leánya keresztelésekor Isten dicsőségére 20, Egy öz. asszony Isten dicsőségére 85, u. 8. a szegényház renoválására 35, u. 8. a diakonisszának 30, Egy férfi Isten dicsőségére 10, Egy péesbiter a diakonisszának 30, Egy nőtestvér édesanyja temetésekor Isten dicsőségére 10, VIII. 30. Szentjánosutcai perselyhévétel 50, Egy kavapuzstai férfi szegényház renoválására 20, Egy diakónus a szegényeknek 10, Egy presbiter a diakonisszának 80, u. 8. a szegényház renoválására 40, Egy nőtestvér édesanyja halála emlékére Isten dicsőségére 20, IX. 6. Perselyben találtatott „Kiskoszmályi árvaháznak” felirással 30, Egy diakónus a szegényeknek 5, Egy öz. asszony belmisszióra 5, Egy férfi kedves halottja emlékére Isten dicsőségére 50, Gazdaöneknek a szegényház renoválására 50, Egy presbiter Isten dicsőségére 50, u. 8. a szegényeknek 50, u. 8. a szegényház renoválására 150, Urvacsorai kenyéret egy asszony, a bort egy jegyepár adományozta.

Laptulajdonos és kiadó: GALAMBOS ZOLTÁN.

Nyomda: Puzsér Testvérek könyvnyomdája Komárom

Prislučný podtary úrad podávající: Komárno.

Novinová výplatná povolená riaditeľstvom pošt a telegrafov v Bratislave čís. r. 24437—III. a. 1928.

KIS TÜKÖR

Megjelenik minden hónap közepén.
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Komárno-Komárom, Jókai-u. 18.
Kéziratokat nem adunk vissza.

Feladványok
GALAMBOS ZOLTÁN.

Előfizetési díjak egy évre:
Helyben postán küldve 10 Ké.
Vidékre 10 Ké. Külföldre 20 Ké.
Egyes szám ára helyben 1 Ké.

A Reformáció.

Anyaszentegyházunknak igen nagy ünnepe a Reformáció emléknapja. Mi is október 31.-én tartjuk meg ezt az ünnepet. Miről is beszél nekünk a Reformáció?

Isten gondviseléséről. Az Úr nem engedte, hogy az Ő népe tévelygésben, sötétben botorkálva keresse az idvességre vezető utat. Valami igen nagyon nehezen lehetett eljutni Isten kegyelmének megtapasztalására a Reformációt közvetlenül megelőző időben. A sok külsőség, ceremónia, az egyházi élet rettenetes elgyengülése közben Isten gondviselése újból odaállította az Igét, a Bibliát az őt megillető helyre és a mennybe vágyó lelkek újból teljes világosságban látták meg az Isten útját. Isten gondoskodó szeretete futótüzként röpitette a felszabadított Igét országról-országra s az áldott Reformáció nyomán népek javultak meg, lelkek tértek meg, országok lettek boldoggá és elkezdődött a modern demokratikus világ megépítése.

A gondviselő Isten most újból új Reformációra hívja fel a református magyarságot. Mert az egyházi életünkben igen sok baj van. Mennyi közöttünk a Bibliát nem olvasó, a nem imádkozó egyháztag. Ugyanis a káromkodó, templomkerülő, egyházi adót fizetni nem akaró, szennyes életet élő egyháztagokat csak nem nevezhetjük hívőknek, tehát igazi reformátusoknak?! Már pedig sok van ilyen. Akárhányan azt állítják, hogy van nem egy gyülekezet, melynek tagjai legnagyobb részben ilyenekből állanak! — Ezért gondoskodik az Úr kegyelme az új reformációs, vagyis a belmissziós mozgalom révén az egyházi élet elmélyítéséről, lelkeknek Jézushoz vezetéséről, a hitélet megjavításáról, az élő életnek a lelkekben való megvalósításáról.

Ezért a mi ideai reformációi emlékünnepeinknek nemcsak a multban kell látni Isten megsegítő kegyelmét, hanem erős hittel kell bizonyoságot tenni a mellett, hogy Isten most is biztosan átvezeti az Ő népét a megtisztuláson s a csillagos tornyok körül megerősödik hívő lelkeken át az Isten Országának diadalmas ügye!

Igaz ugyan, hogy egyes istentelen emberek minduntalan megragadnak az eleve elrendelés (predestináció) kérdésénél valamit, hogy azt ócsárolják, gunyolják, vagy csufolják, de ha minket elretent ezeknek szemtelensége, akkor hitünknek minden lényeges dogmáját el kell titkolni, mert ezek közül jóformán egyet sem kimélnék meg az ilyenek és a hozzájuk hasonlók a káromlásuktól. (Kálvin II. 206. l.)

Jánossy Lajos

komáromi ev. főesperes 41. évi hűséges papi szolgálat után nyugalomba vonult és elköltözött gyülekezetéből és városunkból. A legeslegtöbben, még az őt szívük szerint szeretők közül is alig tudják, hogy ki volt Jánossy Lajos főesperes a valóságban. A rendes lelkeszi szolgálatnak becsületesen megfelelt. Minden munkáján látszott, hogy nem azért végzi, mert fizetik, hanem mert onnét felülről elhivatott rá. Mit tudjuk mi, hogy testi betegségének milyen kínjai között ment fel olykor a szöszékre, vagy ment ki egy temetésre? S hallotta őt emiatt valaki panaszkodni? Hát még a lelki keresztfjei! Ez a talpig főesperes kiváló férfiú hányszor volt kénytelen látni, hogy nem értik meg őt egyesek. Lehet-e a lelkipásztorinak nagyobb fájdalma, mint mikor az életével és vérével megpecsételt Esmét nem látják ugyanolyan nagynak, szépnek és szentnek mások?! — Nagy vagyokra rúgna az az összeg, amiről lemondott azzal, hogy egyházi esküjét teljes következetességgel megtartotta az államfordulat utáni időben. Olyan kis fizetése volt — mert a minden tiszteletet megérdemlő kis gyülekezetétől ez is nagy teljesítmény volt! — mégsem hallhattad őt az anyagiak miatt panaszkodni. Szép magánvagyonra ráment az elvhűségére. S emellett a szerénység és alázatosság mintaképe névezhetjük. Ideális papi egyéniségnek. Az ingadozó nádszál nem hasonlítható hozzá, de követte az ő Urát, meg a mind halálig hűséges hős magyar protestáns elődöket. — Nagy idők nagy embere Jánossy Lajos, aki ha nagy nép élére kerül nagy idők óraütésekor: prófétává, hithőssé, vagy egészen martírrá nőtt volna fel százazrek szemében is... így csak néhányan látjuk annak... A szívünk sir a bucsuzáskor, de könyeinken át is mosolyg a szemünk: mert halát adunk érte Istennek. Soli Deo Gloria! Galambos Zoltán.

Megvalljuk, hogy amikor Isten a Krisztus igazságának közbenjárása által minket önmagával megbékéltet és a bűnök ingyen kegyelméből való bocsánatával ajándékozván meg, igazaknak tart, enemü könyörületességével egyuttal össze van kötve az a jótéteménye is, hogy bennünk lakozik az ő szent Lelke által, kinek ereje a mi testünk kívánságait napról-napra jobban és jobban megöklökl, minket pedig megszentel, azaz Istennek szentel az élet valódi tisztaságára úgy, hogy sziveinket a törvény iránt való engedelmisségre formálja. Azt műveli ezzel, hogy az ő akaratának való előmozdítása legyen a mi legfőbb akaratunk. (Kálvin II. 54—55. l.)

Hogyan induljunk a munkába?

Irta: Vargha Tamás künszentmiklósi ref. lelkész.

Leiki a munka. A magunk lelkéért és a mások lelkéért való munka. Isten Országának a munkája. Hogyan induljunk *ebbe* a munkába? Ezzel a kérdéssel van értelme *most* foglalkoznunk. Mert noha ennek a munkának sohasem szabad szünetelnie, de a legalkalmasabb idő a végzésére mégis az, mikor a földi munkának a legszorgosabb részétől egy kissé szabadulunk.

Hogyan induljunk a lelki munkába? Próbáljunk erre a kérdésre Isten Igéjének az útmutatása mellett megfelelni. Nyissuk ki Bibliánkat Ésaiás próféta könyvének hatodik részénél. Én majd elmondom itt, hogy nekem mit felelt ma ez az Ige a feltett kérdésre. És arra kérem kedves olvasóimat, hogy ők is próbáljanak, kiki magának, feleletet kapni rá.

Nekem először is azt mondja az Ige, hogy azért indultam sokszor rosszul a lelki munkába, mert nem volt elég eleven látomásom az élő Istenről és az Ő dicsőségéről. Ésaiásnak szinte beleégetődött a lelkébe az a látomás, amelyről itt számot ad: a magas székben ülő, szefároktól dicsőített Urról, aki nem egyszer, hanem háromszor szent; akinek a dicsősége mindent betölt. Mindezt én is tudom, hiszem és vallom. De elevenebben, vakítóbb fényességgel kellene *látanom*. A mennyei látás ereje erősebbé tenné munkámat, bizonyosságtélelemet is. Úgy kell hát munkába indulnom, hogy előbb látásokat kérjek és kapjak az én Istenemtől.

Másodszor azt mondja nekem ez az Ige, hogy mielőtt lelki munkába indulnék, jobban össze kell törnöm a bűneim súlya alatt és a népem bűneinek a súlya alatt. „Jaj nekem, elvesztem! — kiált Ésaiás — mert tisztátalan ajkú vagyok és tisztátalan ajkú nép közt lakom!” Én is kiáltottam már így fel, nem is egyszer, hanem igen sokszor. De talán az a kiáltás nem jött elég mélyről. Még maradt bennem valami, ami nem tört össze, ami azzal a csalóka hittel kísértget, hogy mégsem vagyok magamban egészen elvesztett és elvetendő: van bennem valami jó is! És a mások bűne és veszte? Nem tud eléggé fájni és égetni! Egészen másképpen kellene fájni a szívemnek a testvéreim tisztátalansága miatt, hogy jól indulhassak a munkába értük!

Harmadszor azt mondja nekem ez az Ige, hogy a lelki munkába való indulásnak az a feltétele, hogy ne féljek az égi oltárról való eleven szén égetésétől. Mert eddig sokszor elkaptam a számat és a szívemet, amikor az a tűz perzseléssel akart megtisztítani. Félek az égetéstől; ideges vagyok. Hogy jó munkása lehessen az én Uramnak, azt kell kérnem tőle, hogy nyugodtabban tudjam tartani magamat, mikor tisztogatni akar. Ő nem operál bennünket altatással vagy érzéstelenítéssel, mint a földi orvosok. Meg kell tanulnom eltűnni az égetést vagy vágást.

Végül azt mondja nekem az Ésaiás elhívásáról szóló Ige, hogy mikor Isten szavát hallottam: „kit küldjek el, ki megyen el nekünk? — akkor sokszor nem szóltam semmit, hanem la-

pultam, mint az a diák, aki nem mer jelentkezni felelésre, mert nem biztos a dolgában. Vagy ha megszólaltam, azt mondtam: ezt vagy amaz küldd el, az igen alkalmas erre a feladatra; sokkal alkalmasabb nálam! Jobban meg kell hát értenem, hogy Isten mikor ilyen kérdést vet fel: Kit küldjek el? — akkor sohasem *tanácsot* kér, hanem önkéntes jelentkezést kér, magát odaáldozó lélekre vár! Rám is vár, rám is számít.

Hogyan induljunk a lelki munkába? Látásokat látva Isten dicsőségéről, összetörve, megtisztulva, magunkat felajánlva. *Nekem* ezt felelte ma az Isten Igéje. Hogy *neked* mit felel, arról te tehetsz bizonyosságot.

30 református lelkipásztor

tartott egy hetes önképző tanfolyamot Komárom ösi Kollégiumában. Már ez magában is nagy dolog! A legöregebb lelkészek odaultek a fiatalok közé és nagy testvéri békességben versenyeztek egymással az Anyaszentegyház dolgainak megbeszélésében. Érdekes volt látni a különböző sakirozástú lelkészek találkozását a 400 éves magyar kálvinizmus útján. Csak az utóbbi évszázad elferdüléseit és nem református hatásait kellett lefejtetni a gondolatokról és problémákról s máris ott ragyogott szemünk előtt az apák református magyar multja, a hívő ősök hite, csodálatos nagy lelki győzelmeik titka, a magyar reformáció annyiszor visszasírt aranyszázada. És valami boldogító érzés volt megtapasztalni, hogy milyen nagy vágyódás ég a lelkészekben a tanulás, a fejlődés, a belmisszió minden ágának véghezvitése után. Itt aztán megbeszéltük, hogy hol vannak sikertelenségek, hogy mi az oka a megszünt leányköröknek és ifjúsági munkának? S minél jobban összemegledtek a lelkipásztorok, annál mélyebbre hatolt le a szem s annál nagyobb hibákat, bajokat fedeztünk fel.

Önmagunkban is.

Mert a belmisszió egyik kegyetlen eredménye az, hogy leszedi az álarccokat, elröppenti a hamis álmodat és megmutatja a *valóságot*. Ilyen valóságos képeket láttunk pl. a gyülekezeti tagok hitelensége okának keresésénél... a presbitérium evangélikázásának szükséges voltát megállapítva... az önmagában, lelkitusáiban vergődő lelkész, az eredménytelen munkájú lelkipásztor vállán látva a nagy keresztekét...

S minél alább szállottunk, annál nagyobb lett Ő, a mi töviskoronás Királyunk. A magunk gyarlóságának teljes meglátásából kaptunk erőt a Krisztus kegyelmi-gazdagságának megértéséhez. S talán mindenki azzal olvasta otthonában legelőször a Bibliát, hogy Jézussal ezután még nagyobbra bátorkodunk.

És így is lesz!

Istenbe vetett hittel merjük remélni, hogy több gyülekezetben ezután még erőteljesebb a belmissziói munka és egészen biztosan lesznek olyan gyülekezetek, melyekben szent örömök fadnak e lelkészi tanfolyamból. Isten útjai nem a mi útaink. Megmutatta ezt a kurzuson is. S hogy csodálatos Isten Ő, kiténik majd abból, ha a

február eleji újabb kurzuson, tanfolyamon meghallgatják a beszámolókat: a harcokat, az eleséseket, a sikertelenségeket és a győzelmeket, az elkezdéseket, az imákat, a lelkészek „csendes kamráikban” lefolyt lelki tusákat a reggeli... esti bibliaolvasások alkalmával.

... A nagy, boldog, áldott reformáció megismétlődésének elkezdődését.

Soli Deo Gloria!
Istené egyedül a dicsősége!

Szépül az Egyház orcája.

Jegyzőkönyv.

mely felvétellett a komáromi egyházmegye lelkészi továbbképző tanfolyamának 1936. évi október hó 5—10.-ig tartott tárgyalásai eredményéről, mint megállapodásokról és kívánságokról az alábbi pontokban:

1. Megállapítást nyert, hogy a vasárnapi iskola csupán gyermekevangéizáció lehet, ami megmagyarázva annyit jelent, hogy a gyermekeket el kell vezetnie a Jézus Krisztushoz, vagyis a megtérésre.

2. A vasárnapi iskola minden gyülekezetben nélkülözhetetlen. Itt megjegyeztetett, hogy minden presbiterium köteles a belmissziói munkák részére fűtött és világított helyiségről gondoskodni.

3. A vasárnapi iskola vezető személyét illetőleg megállapítást nyert, hogy — amennyiben a lelkész alkalmas erre a munkára, akkor az alkalmas vezetőket fogja kiválasztani és az alkalmatlanokat eltávolítja, — amennyiben alkalmatlan a lelkész, úgy az alkalmas vezetőket fogja eltávolítani és megtartja az alkalmatlanokat, de ennek természetes következménye lesz a vasárnapi iskola sikertelensége, majd felbomlása. Ekkor azután a gyülekezet alkalmas tagjai a lelkész ellenére is megcsinálják a vasárnapi iskolát.

4. Kívánatos, hogy a vasárnapi iskolai tanítók ne neveztesseken „tanítóknak,” hanem csoportvezetőknek. A vezetők „szentek” legyenek. (Lásd: 3. Móz. 19:2; és az Apostoli Hitvallásból: szentek egysége.)

5. Megállapítja a tanfolyam, hogy a vasárnapi iskolák óriási jó hatással vannak és annak tanulói kovász gyanánt működnek a családra, népiskolai társaikra és tanítóikra nézve.

6. A szomszéd gyülekezetek vasárnapi iskolái látogassák egymást.

7. A Vasárnapi iskolák Szövetsége az egyházkerület útján megvalósítandó és ez a Szövetség lépjen be a Csehszlovákiai Vasárnapi Iskolák Szövetségébe

8. Kívánatos lenne egy vasárnapi iskolai utazótitkár beállítása, de csak akkor, ha az erre alkalmas személy meglez.

9. A serdülőkkel való foglalkozásra nézve megállapítható, hogy a velük való foglalkozás a legnehezebb ezidáig, de a vasárnapi iskolai munka következtében ez a munkaág magától értetődőleg kifejlik, mintegy kinő a vasárnapi iskolából ennek folytatásaképen. Ez is bibliakör

lesz, amelyben a serdülőket imaéletre is el kell vezetni.

10. Az ifjúsággal való foglalkozásra nézve megállapítást nyert, hogy a leányokkal való foglalkozás eredményesebb, de ennek a munkának is a Biblia alapján kell mennie és ez is bibliakör legyen. Amíg a sport az Isten Országára ügynek kárára nincsen, addig nem tiltandó, de a nem hívők társaságában sport nem üzendő. A tánc meghaladott álláspontra.

11. A leánymunkára nézve a tapasztalat azt mutatja, hogy ez a leggyorsabb eredménnyel járó munka.

12. A felnőttek közti munkára nézve kívánatos, hogy: a lelkész és tanító közötti viszonyban a lelkész a végtelenségig törekedjen a türelemre. A lelkész és tanító-családok hetenként tartsanak bibliaórát. Meg kell alkotni a lelkészek összefogását. Kívánatos, hogy az egyházmegyei vizsgálat és a Belmissziói Bizottságnak kiküldött bizottsága ajánlja a gyülekezetekben a presbiteri bibliaköröket és az egyházmegyei vizsgálat alkalmából annak vezetője tartson bibliaórát a presbitériummal.

13. A belmissziói bizottság az egyes gyülekezetekbe küldjön ki háromtagú bizottságot a belmissziói munkák megkezdésére, illetve azok megerősítésére, ahol ezt a lelkész kéri.

14. Egységes közvélemény kialakítása céljából gyülekezeti közti összejöveteleket kell rendezni havonként a lelkészek, tanítók és a gyülekezeti tagok bevonásával minden körzetben.

15. Február hó elején, 1937-ben, a félévi szünet idején ismét tanfolyam tartandó a lelkészek és tanítók részére, amelyen a Heidelbergi Káté tárgyalandó. (A lelkészek 6 napig, a tanítók a 3 napos szünet alatt vennének azon részt).

16. A Heidelbergi Káté rövid magyarázatait szószéki használatra ki kell adni, hogy abban minden Úrnappja fel legyen dolgozva.

17. Az ígehirdetésre, prédikálásra nézve megállapítja a tanfolyam, hogy a prédikálást modernizálni kell a mai időknek megfelelően és kell, hogy egyik legközelebbi tanfolyam egyik programpontja ez legyen.

18. Kívánatos az is, hogy a lehető legrövidebb időn belül a lelkészek feleségei is összehívassanak egy konferenciára, vagy tanfolyamra.

19. Végül megállapított, hogy az egész tanfolyam tíz félnapig tartott. Tizennégy lelkész elejétől végig résztvett azon, 30 lelkész 185 félnapon vette ki részét a tanfolyamból.

Jelen jegyzőkönyv a belmissziói bizottság novemberi ülése elé terjesztetik, hogy ott letárgyalassák.
Jegyzőkönyvvezető.

Október 31-t,
a nagy Reformáció
emléknapját
mindenütt méltó tisztelettel
ünnepeljük meg.

Álljunk meg egy percre.

Nem a napján ünneplik meg még mindig több gyülekezetben a Reformáció emléknapját. Pedig ha más felekezetek sokkal kisebb jelentőségű ünnepeiknek tudnak napokat szentelni, miért ne tehetnék meg mi ezt a mi Egyházunk egyik igen nagy ünnepeivel, a Reformációval. Próbáljuk csak meg és látni fogjuk, hogy a mi kedves hiveink mindenütt megértik ezt s ünneplőben és boldogan mennek majd el október 31.-én délelőtt és délután is az Isten házába! Több gyülekezetben megpróbálták s igen nagy örömet okozott ez a kezdeményezés a lelkeseknek, de a hiveknek is. Hát még az Istennek!

Isten a Szentlelket teszi meg mesterünké az imádságban, hogy ő diktálja azt, ami helyes és féken tartsa indulatainkat. S mivel nem tudjuk, hogy mit és hogyan kelljen kérnünk, ő jön segítségünkre és megmondhatatlan fohászzkodásokkal esedezik mi értünk (Róm. 8:26), nem mintha ő maga imádkoznék vagy esedeznék, hanem bizodalmat, könyörgéseket és sóhajokat kelt bennünk, amelyeket a mi természeti erőink éppen nem volnának képesek véghezvinni. Nem is ok nélkül nevezi Pál kimondhatatlannak azokat az esedezéseket, melyeket a hívők a Szentlelek vezetése mellett bocsátanak Istenhez, mivel azok, kik a könyörgésben igazán gyakorlottak, jól tudják, hogy őket a vak félelem annyira szorongatja, hogy alig találnák meg azt, hogy mit kelljen mondaniok, sőt ha valamit hebegni akarnak is, megzavarodva akadnak fenn. Ebből következik, hogy a helyes imádkozás adománya igazán páratlan adomány. (Kálvin II. 135. l.)

A bibliaköri munka az alapja a belmissziós tevékenységnek. Minden más munkaág, mint pl. a vas. iskola, vallásos estélyek, komoly összejövetelek csak segítik az Isten ügyének diadalát, de a lényeg a bibliakörökön van. Ahol még nincsenek bibliakörök, ott még igen gyengén és sápadtan folyik a belmisszió. Bibliakörökön át lehet a lelkeket eljuttatni az Igéhez úgy, hogy aztán a templomi igehirdetésnek

is igazán „alkalmas hallgatói” lehessenek. Az Isten Szava a Bibliakörökön át lesz sok esetben az egyes lélek számára az életnek mindennapi kenyerévé. Ahol a bibliaköri munka eléggé megerősödött, ott látni igazán a templomi igehirdetés eredményét, mert az Ige után vágyó lelkek a bibliaköri előtanulmányok után kezdenek tisztába jönni az Ige lényegével s így a templomi istentisztelet egyik nélkülözhetetlen velejárójává lesz a bibliakör. Más részről a bibliakörben értik meg a hivek, hogy miképpen kell megtartani a mindennapi bibliaolvasást, a naponkénti csendes órát.

Azt vegyük az imádság helyes és jó végzésének első törvényéül, hogy elménk és lelkünk úgy legyen hozzákészülve, mint ahogy illik azokhoz, akik Istennel akarnak társalkodni. Ezt pedig elménket illetőleg úgy érhetjük el, ha a testi gondokból és gondolatokból, melyek azt Istennek tiszta és helyes szemléletétől elvonhatják és eltéríthetik, kibontakozva, nemcsak egészen az imádságra adja magát, hanem még amennyire lehetséges önmaga fölé is emelkedik. (Kálvin II. 133. l.)

Ha az a gondolat érvényre jut bennünk, hogy egyedül az Úr Igéje az az út, mely bennünket annak kutatására vezet, amit Ő róla tudni szabad, és hogy egyedül ez az a világoosság, mely nekünk világít, hogy meglássuk azt, amit Ő róla tudni szabad, és hogy egyedül ez az a világoosság, mely nekünk világít, hogy meglássuk azt, amit Ő róla látni kell, az ilyen gondolat könnyen elvon és visszatart bennünket minden vakmerőségtől. Így ugyanis tudni fogjuk azt, hogy, mihelyt az Ige határain túl léptünk, az útról letévedünk és sötétségben haladunk, ahol szükségképpen megtévedünk, megbotlunk és ismételtelen elesünk. (Kálvin II. 204. l.)

A „halottak napja” nem református ünnep. A „mindenszentek” sem. Éppen azért mi nem ünneplünk ilyenkor, mert pogány gondolat a halott-kultusz és gondoljuk csak meg, hogy mit használ elköltözött kedveseinknek a virág, vagy pláne a még pogányabb gyertya? Mit tud a

szirban levő test ezekről? Mi javukra, vagy örömükre van ez nekik? — Nem más ez az egész, mint *divat*, egymásnak tetszeni akarás, hiú versengés. Az *élők* kevésbé vallásos szokása az, a többi *élő ember előtt*. Egészen biztosan tiltanak ezt az idvezült halottak, ha visszajönnének. Isten előtt nem lehet kedves az ilyen divatoskodás. Figyeld csak meg, hogy mit nem költenek koszorúkra, virágra sokan, de Isten dicsőségére és a szegényeknek nem adakoznak. A temetőben ott van sok olyan is a virágáldozatával, aki nem jár templomba, aki nem olvas Bibliát, aki nem akar az Isten gyermekévé válni, vagyis igazi reformátussá lenni.

Hogy mit érdemelnek a mi összes cselekedeteink, azt megmutatja a Szentírás, mikor azt állítja, hogy Isten tekintetét elviselni nem képesek a mi cselekedeteink, mivel telve vannak tisztátalansággal; továbbá mit érdemelhet majd a törvény tökéletes betöltése (ha ugyan ilyenmiről szólhatunk), mikor azt parancsolja, hogy haszontalan szolgálknak tartsuk magunkat, mert amit kellett cselekednünk, azt cselekedtük (Luk. 17:10); mert semmit sem tettünk Istennek ingyen, hanem csak tartozó kötelességünket teljesítettük, amelyekért Isten nem tartozik nekünk hálával. (Kálvin II. 68—69. l.)

Mily sötét és mély verembe taszítja a képmutatás az emberek értelmét, mikor önmaguknak oly nyugodtan járnak kedvükben, hogy saját hízkelkedéseiket habozás nélkül szembe állítják Isten ítélletével, mintha azzal fenyegetnék, hogy ítélkezésében szünetet kell tartania. A hívőket azonban, akik önmagukat öszintén megvizsgálják, egészen más aggodalom gyötri és nyugtalanítja. Először tehát mindnyájunk lelkében feltámad a kételkedés, azután az elcsüggedés is, ha meggondoljuk, hogy a kötelezettségnek mekkora terhe nehezedik ránk és mily távol állunk a ránk szabott föltétel teljesítésétől. Ime már elfojtatott és kialudt a hit! Mert az ide-oda való ingadozás, habozás, föl- s aláhányattatás, kételkedés, bizonytalanság, kapkodás és kétségbeesés — mindez nem hit, hanem az a hit, ha lel-

künket rendületlen bizonyossággal és szilárd meggyőződéssel megerősítjük, ha olyasvalami van birtokunkban, amire rátámaszkodhatunk s amin lábunkat megvethetjük. (Kálvin II. 43. l.)

Komáromi egyházi statisztika.

Szent Kereszttségben részesítettek.

1936. IX. 27. István, Mahala István és Puszer Zsuzsanna fia. — X. 1. Jolán, Töltőssy Imre és Lukovics Mária lánya. — X. 4. Etel, Nagy József és Tárnok Etel lánya. — X. 4. Irén, Tóth Péter és Burényi Mária lánya. — X. 4. Róza, Sárközy József és Czina Róza lánya. — X. 4. László, Hodossy Vince és Sült Jolán fia. — X. 4. Imre, Hodossy Vince és Sült Jolán fia. — X. 11. Ferenc, Kovács András és Stevlik Erzsébet fia. — X. 13. Jenő, Császár Dániel és Gidró Lujza fia. — X. 15. Teréz, Haris Lajos és Egyházi Ilona lánya.

Hitvestárai eskült tettek le.

1936. IX. 20. Czibor András Sándor ref. és Marcsa Gizella ref. — IX. 21. Hodossy Vince ref. és Sült Jolán ref. — IX. 27. Váradi János ref. és Derzsi Janka r. kath. — IX. 29. Füsi József r. kath. és Petőcz Erzsébet ref. — IX. 30. Décsy István ref. és Czirók Etelka ref. — X. 4. Molnár Károly ref. és Illés Ilona ref. — X. 10. Szakács Kálmán ref. és Hegedűs Mária r. kath.

Kimúltak a látható világból.

1936. IX. 5. Cseh Zsófia. uőh. Rópás Jánosnak 35 éve özvegye. — IX. 8. Bartalos József, Füsi Rozáliának 25 évig hitvese. — IX. 10. Tóth Sándor, Pap Erzsébetnek 24 évig hitvese. — IX. 14. Németh Rudolf, Németh János és Laposa Julia fia. — IX. 26. Hodossy Miklós, Hodossy Miklós és Lukács Ilona fia. — IX. 26. Sebestyén Ferenc, Taba Mária férje. — IX. 28. Beko Teréz, Tóth Ferenc hitvese, X. 8. Gaál Jolán, Gálffy Gézának 3 évig özvegye. — IX. 9. Czaneck Mária, Marton Istvánnak 31 évig hitvese. — X. 9. Juhász István, Szekeres Erzsébet férje. — X. 11. Végő Amália, Lamparter Rudolf hitvese. — X. 13. Kaszás Mihály, Langsédi Mária 1 éve özvegye. X. 16. Török Teréz, Viola Lajosnak 11 éve özvegye.

Egyházfegyelem.

Most számunkban lehoztuk az egyházi hatóság által életbe léptetett egyházfegyelmi szabályrendeletet. Ezt okt. utolsó vasárnapján minden szökeken felolvassák a komáromi egyházmegyében, amivel érvénybe is lép ez. Régen meg kellett volna már kezdeni a fegyelmezést. Utóvégre, aki abban a nagy kiünetésben akar részesedni, hogy magát a Krisztusról keresztyénnek mondhassa s az Isten áldotta reformáció folytán: a református Egyház tagjának, annak nem szabad minden, az nem élhet úgy, mint az istentagadók, az nem szennyezheti be az Egyház szent nevét.

Most még sok „reformátusunk” erkölcs-telen, káromkodó, van aki elígéri gyermekét más felekezetnek, aki nem kereszttelteti meg gyermekét, aki nem hiszi az Egyház főbb tanításait, így pl. a Krisztus istenségét, a test feltámadását, van olyan is, aki egyházilag nem köt házasságot. Az ilyeneket csak nem lehet egyenértékű egyháztagoknak minősíteni a derék, istenfélő, kegyes életet élő hiveinkkel. Jézus Urunk is igen erős szavakkal ostromozta a bűnt és a bűnöst s figyelmeztetése és példázatai azt akarták, hogy a tékozló fiú megtérjen.

Most is csak az az egyházi fegyelem célja, hogy a hitetlen és eltévelyedet egyháztagot rá-

ébressze a helytelen tetteire, gonosz életére, förtelmes vétkeire s így magába szállásra bírja. Aki megtér, elhagyja gonosz dolgait, tetteit, mindenkor tárt karokra talál az Egyházban, de nem engedhető meg, hogy a gyom elburjánozzék s a sátán hatalma megerősödjön az Isten népe között.

Mi joga van az olyan „reformátusnak” az Egyház javaihoz, aki elengedi venni saját Egyházától a saját gyermekeit? Mit keres miközöttünk az olyan, aki nem tartja szükségesnek, hogy a házasságához Isten áldását kérje?!

Az ilyeneket s ehhez hasonló bűnökben levőket az egyházfegyelemmel kell sújtani: ha nem akarnak a szép szóra hallgatni. Szeretettől kell őket fegyelmezni. Abból a szeretetből, mely meg akarja menteni a bűnöst.

A Biblia tanítása szerint kell a fegyelem. Kálvin s a református Egyház mindig szükségesnek tartották az egyházfegyelmet. Csak a lelki elsőkélyesedés korában maradt ez el. Csak a helyes ősi utat követjük azzal, ha visszahozzuk Krisztus Egyházába a fegyelmet.

Egy tanulságos levél.

Tiszteletes Presbitérium!

Kedves kötelességemnek tartom, hogy most, midőn családunk elköltözik Pestújhely községből, elbúcsúzzak szeretett Egyházközségemtől, s annak Vezetőségétől. Boldogan gondolok vissza arra a 25 évre, mit Isten kegyelméből a gyülekezeti közösségünkben eltölthettem. Hálás szeretettel gondolok azokra a Lelkészekre, Tanácsosokra, Tanítókra és Egyháztagokra, akik e negyedszázad alatt életük példájával, cselekedetük nemességével, szelíd szavukkal, vagy oktató beszédükkel tanítottak és neveltek az Ur igaz ismeretére. Legyen áldás azokon, akik a vasárnapi iskoláktól kezdve, gyermekeim keresztteléséig hirdették nekem és családnak az Igét: Isten szeretet! És életünknek ez a legnagyobb öröme, hogy mindig éreztük s most is állandóan tapasztaljuk az O nagy szeretetét. A pestújhelyi Egyháznak köszönhelem Isten után, hogy meggyőződéses keresztyén és református lehettem. Itt nyertem a komoly keresztyén életre az első útmutatást, s e Gyülekezetben találkoztam oly emberekkel, kiknek hívó lelki élete, jellemzilárdsága példaként áll előttem mind a mai napig. A pestújhelyi Egyház neveltjének érzem magam, mert az elmúlt évtizedek alatt, amíg a kis gyermekből családapa lett, mindig támogattak, irányítottak, segítettek, mert elláttak oly lelki és szellemi fegyverzettel, mellyel megállhatok bátran az életben a bűnnel és kísértővel szemben. Istené legyen a dicsőség érte! Kérem bocsássák meg hibáimat, gyöngeségeimet, amint a mi Urunk is megbocsájtott mindenkinek. Tartsanak meg engem, valamint családomat is kedves emlékezetükben. Istenünk gazdag áldását kérve és kívánva a kedves Gyülekezet minden tagjára, az Egyháztanács bölcs működésére és munkásságára, maradok a Tiszteletes Presbitérium igaz hive:

Karsai József és családja.

(Ref. Híradóból.)

KOMÁROMI HIREK

A presbitérium legutóbb a folyó ügyek letárgyalása után két új jegyzőt választott, dr. Kathona Tibor ügyvédjelöltet és Kelemen István városi hivatalnokot. Elrendelte a gazdátlan sírok egyrészéről a teljesen elhanyagolt sírkövek elárverését.

— **A diakónusok** körzeteik jelentését hallgatták meg, intézkedtek néhány szegény esetében. És igen kihangsúlyozták a körzetek buzgó ellenőrzésének a fontosságát. — **Fekete Gyula** diakónusképző intézeti hallgató, aki Beregszászon s a keleti testvérek „baráti körében” működik, meglátogatta gyülekezetünket és az egyes belmisszió munkákat áttanulmányozta. — **Ilona testvér** már 6 éve kap ingyen lakást egyik hívőnkél, most a lakását egy diakónus ingyen kifosztotta. — **A reformáció emléknapiját** idén is október 31-én tartjuk meg. Ez idén szombatra esik. Délelőtt 10 órakor ünnepi istentisztelet lesz a templomban, este 6 órakor pedig igen nagyszabású emlékünnepele, melyen két előadást hallunk világi urainktól, két kiváló énekkar is szerepel. Lesznek szavalatok is. A kinyomtatott programot sok száz példányban kiosztjuk. Bárki kaphat ilyet a lelkészi hivatalban. Ünnepeleljük meg Egyházunk e nagy napját méltóképpen! — **Bibliakörök működnek** a város minden részében. A központban s a Szentjános utcai és Bene-dülői bérelt helységünkben is vannak bibliakörök. A férfiak bibliaköre csütörtökön este van 7—8-ig a lelkészi hivatalban. — **Kedd este 6 órakor** ismét megtartjuk a a prédikációs istentiszteletet novembertől kezdve. Ugyancsak akkor kezdjük el a péntek reggeli fél 8 órai bibliamagyarásokat is. Így novembertől hetente 5-ször lesz igehirdetés a templomban: Vasárnap d. e. és d. u., kedd és csütörtök este 6-kor és péntek reggel fél 8-kor. — **Egyházi adója** rendben van? — **A ref. szegényházzal** tenni kell valamit! Át kell építeni vagy újat kell felállítani. De egyelőre a a legfontosabb, hogy a te adományod befolyjon erre a lelkészi hivatalba! — **Isten mondja:** „Ha ezt mondom a hitetlennek: halálának halálával halasz meg és te őt meg nem inted és nem szólsz, hogy visszatértsd a hitlent az ő gonosz útjairól, hogy éljen: az a gonosztevő az ő vétke miatt hal meg, de vért a te kezedből kívánom meg (Ezek. 3:18). — **Miért volt üres** a helyed a mult vasárnap a templomban? — **Megköszönjük** kedves hiveinknek, hogy a lelkészi kurzusra ágyakat, ágyneműt, mosdószközöket, stb. olyan nagy számban ajánlottak fel. Így is illik ez hozzánk. Olyan jól esett ez a szeretet a tanfolyamon résztvevő lelkészeknek! — **A reformáció** napját református keresztyénhez illő módon ünnepeleljük meg. — **Azért éheznek**, fagyoskodik, rongyoskodik nem egy református szegény, mert te nem hiszed el, hogy aki a szegénynek ad, az az Úr Jézusnak ad. Tehát minél

hamarabb juttassuk el adományainkat szegényeink számára a lelkészi hivatalba. — **Kereszt-szülő!** Jár-e keresztyermeked templomba, bibliakörbe, vasárnapi iskolába? Van-e neki Bibliája, lelki élete? Milyen az olyan keresztszülő, aki nem törődik az ilyesmivel? — **Hogy jó református vagy-e?**, azt nagyszerűen ellenőrizheted a Heidelbergi Káté prédikálásából, mely minden vas. d. e. és d. u. a templomban a teljes Biblia szerinti igaz tudományt tárja eléd: azt, amit hinned és ahogy élned kell! — **Akármi-féle bajban**, lelki nyomorúságban levők, kísértések rabjai, békételen szívűek, stb. mind találhatnak segítséget Jézus Krisztusnál. Miért nem próbálsz meg? — **Elofvasta** mult számunkban az „Egyházfegyelemről” szóló közleményt? Most is van erről valami e számban! — **Koldusoknak** a templom körüli s különösen az istentisztelet után a kijáratoknál való kéregetést nem engedjük meg, sőt kb. egy évre el is tiltattuk onnét. A diakonátus a mi jóra való koldusainkat rendes havi segélyben részesíti ezzel szemben. Ujabbán ismét egyik-másik koldus oda áll a kijáratokhoz s kéreget. Felhívjuk a hivek figyelmét, hogy Egyházunk tanítása szerint a szegények gondozása az Egyház feladata s nem a hiveké, tehát nem úgy történik a szegény segélyezés, hogy odaadjuk az adományt a koldus, vagy a nyomorban levő kezébe, hanem az adományt eljuttatjuk az Egyházhoz, mely nagy körültekintéssel, igazságosan az Úr Jézus ide vonatkozó rendelkezéseinek figyelembe vételével végzi a szegények gondozását. Éppen ezért adta oda a presbitérium a diakonátusnak, mely a szegénygondozást végzi, minden hó 1. és 3. vasárnapjainak perselyét, hogy a hiveknek a templomban is legyen alkalmuk a szegényeknek adakozni. Kérjük ezért a hiveket, hogy a koldusokat a templomi istentiszteletről kijövet: ne segélyezzék. Mit tudni, hogy nem pálinkára adnánk-e azt a pénzt?!

Komáromi önkéntes adományok.

1936. IX. 13. Egy diakónus anyja halála évfordulója alkalmából Isten dicsőségére 100, — IX. 20. Egy ifjú pár házassága alkalmával Isten dics. 30, Egy diakónus Isten dics. 50, — Szegényház renoválására perselypótlás 90:85, Egy férfi lánya halála 20. évfordulója alkalmából Isten dics. 20, — IX. 27. Egy presbiter Isten dics. 40, Egy násznagya házasságkötés alkalmával Isten dics. 20, Egy nő Isten dics. 20, Egy asszony Isten dics. 10, Esküvő alkalmával Isten dics. 50, Egy nő Isten dics. 10, — X. 4. Perselyben beretkei ref. árvaháznak 30, Egy presbiter diakonissza élelmezésre 30, Egy presbiter Isten dics. 100, U. 5 tanítóképzőre 100, U. 5 kiskoszmályi árvaháznak 100, U. 5 szegényház renoválására 100, U. 5 belmisszióra 70, U. 5 szegényeknek 30, U. 5 diakonissza élelmezésre 80, Egy úzv. asszony fia halála emlékére Isten dics. 50, — X. 11. sz. Jánosucpai imaház persely bevételre 50, Egy úzv. asszony Isten dics. 100, Egy úzvegy asszony Isten dics. 25, U. 5 szegényház renoválására 25, Egy nő Isten dics. 10, Egy férfi Kis Tükör ingyenes terjesztésére 10, Prot. Jótékony Nőegylet bibliakörének perselye kálminasióra 122 76 Ké.

Laptulajdonos és kiadó: GALAMBOS ZOLTÁN.

Nyomda: Puzsér Testvérek könyvnyomdájja Komárom

Přislaný postovny úrad podávající: Komárno.
Novinové výplatné povolené riaditeľstvom pošt a telegrafov v Bratislave čís. r. 24437—III. a. 1928.

KIS TÜKÖR

Megjelenik minden hónap közepén.
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Komárom-Komárom, Jókai-u. 18.
Kéziratokat nem adunk vissza.

Felelős szerkesztő
GALAMBOS ZOLTÁN.

Előfizetési díjak egy évre:
Helyben postán küldve 10 Ké.
Vidékre 10 Ké. Külföldre 20 Ké.
Egyes szám ára helyben 1 Ké.

Álmélkodással csodáljuk

véghetetlen szerelmed, óh Isten! Különösen így, adventkor. Kijelentett kegyelmed ime, megjelent az Úr Jézusban. Vele annyi szeretet és akkora bocsánatot küldtél nekünk, hogy ezt ki sem tudja mondani a szánk és nincs az a nyelv, mely ezt meg tudná magyarázni. Hát nem csodálatos nagy dolog az, Uram, hogy az emberi nemzetet annyira becsülted, hogy oda tudtad érte adni a Te egyetlenségedet, szived szerelmét, a Krisztus Jézust. Milyen is lehet a Te szived, Atyánk, hogy ekkora áldozatot hoztál azokért, kiket a teremtés előtt elválasztottál a boldog, idvességes örök életre! Mély tenger a hozzánk való szerelmed. Mily ritka az olyan ember, aki ezt eszébe venné és szívébe zárná! Könyörgünk azért, jó Atyánk, hogy a Te szent segédlelmeddel áldd meg ezt a mostani adventet. Hadd legyen idén igen nagyon komoly az előkészületünk a karácsonyra. Ha Te megsegítesz, akkor a négy adventi vasárnapon és héten át nagy lesz a lelki örömmünk. Mind egyre nagyobb, amint közelgünk a szent estéhez. Krisztus Urunknak áldott születéséhez! Óh, adj nekünk lelki fehér ruhákat, hogy mi is leborulhassunk a mi Urunk előtt. Szívünket törd össze és alázd meg, ha nem akarunk hívő alázattal a Jézusévá válni: egészen. Vezess el, Atyánk, a bűnbánat mélységein át annak becsületes meglátására, hogy Jézus Urunk nélkül, a vele való élet nélkül nincsen kegyelem, nincsen bocsánat és nem lesz örök idvességünk. E végre jövel, óh jövel, áldott Szentlélek Uristen, készítd meg az adventben a Jézussal való találkozásra. Mi is, én is szeretnék igazán hinni. Hitbizonyosságban élni. Milyen jó volna álmélkodással elcsodálkozni azon a kegyelmen, mely engemet is megmentett a bűnből, a kárhózzattól! Fel azért, kegyes lelkek; fel és dicsérjük Őt, a mi Urunkat és magasztaljuk nagy nevét, hogy valamiképpen halát adhassunk Neki, aki úgy szerette ezt a világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen Őbenne el ne vesszen, hanem örök életet vegyen! — Óh, csodáljuk, álmélkodással csodáljuk véghetetlen kegyelmed édes Atyánk a mi Urunk a Jézusban!

Igaz ez?

Igy érzed ezt?

Igy hiszed ezt?

Ilyen adventet kérsz?

Imádkozz értell!

A végre nem hajtott reformáció.

Csel. 6, 1—6. I. Kor. 5, 3—7. Ef. 2, 1—6 és 19, 22.

Mit jelent ez a latin szó: „reformáció”? Visszaalakítást. Mit cselekedtek a reformátorok: Zwingli és Kálvin meg Luther? A megromlott keresztyénséget igyekeztek visszaalakítani az ősi, tiszta keresztyénség képére és hasonlatosságára. Honnan ismerjük meg ezt az ősi, tiszta keresztyénséget? A Bibliából. — Ezért vallották a reformátorok, hogy hitünk és cselekedetünk zsinórmértéke, legfőbb szabályozója a Szentírás.

Vajjon a magyar református Egyház élete megfelel-e mindenben annak, amit az apostolok Egyházáról tudunk?

1. Mit olvasunk a Cselekedetek könyve 6-ik fejezetében? Azt, hogy a legelső keresztyén gyülekezetben Jeruzsálemben rendszeres szeretetmunka folyt. Ezt nevezték az asztalok körüli szolgálatnak. Adományokat gyűjtöttek és azt a szegények s főképp az özvegyasszonyok között szétosztották. (Csel. 4:35.) Ezt a szolgálatot eleinte maguk az apostolok végezték. Később külön megbizottakat választott erre a szolgálatra a gyülekezet. Ezeket diakonusoknak nevezték. Voltak ilyenek a nők között is. Az első, akiről tudunk, a kenkreabeli gyülekezet diakonisszája: Fébé volt. Róm. 16:1. Kálvin János a Biblia alapján erősen hangsúlyozta, hogy a rendszeres szeretetmunka, özvegyek, árvák, betegek, nyomorultak, foglyok gyámolítása, ápolás, segítés annyira hozzátartozik az Egyház munkájához, hogy ahol ez nincs meg, ott nincs is igazi egyházi élet.

2. Mi tünik ki a Korintusi első levél 5-ik fejezetéből? Az, hogy az első keresztyén Egyházban nem néztek el mindent és nem lehetett az egyháztagoknak akárhogy élni. Aki botránysosan élt, bűnében megmaradt, azt kirekesztették az Egyház tagjai közül. Ezt így fejezte ki Pál apostol: „átadjuk a Sátánnak”. Vagyis volt ugynevezett egyházfegyelem. Kálvin János ezt is fontosnak tartotta s a presbitereket azért állította be főképpen az Egyházba, hogy a lelki-gondozás mellett a fegyelmet gyakorolják, a rendetlen életűeket intsek, dorgálják, ha kell, az Urvacsorájától is eltiltsák.

3. Az Efézusiakhoz írt levél 2-ik fejezete pedig azt bizonyítja, hogy az első gyülekezetek tagjai olyan emberek voltak, akik általmentek a halálból az életre. Ján. 5:27. Megtért, újjászülött emberek voltak. Olyan emberek, akikben Isten Szentlelke munkálkodott s akik a Lélek által közösségben voltak egymással. Nem külső kényszer: a végrehajtó, a törvény, hanem a

Szentlélek ereje kapcsolta őket össze egy szent közösséggé, templommá. Kálvin is törekedett arra, hogy az Egyház ilyen lelki közösséggé alakuljon át.

És mit látunk ma a mai magyar református Egyházban?

Bizony azt kell látnunk, hogy nagyon messze vagyunk ettől a bibliai eszményképtől. Nem vagyunk igazi reformátusok.

Mit tegyünk? — Kezdjük a harmadik pontnál, kérjük Isten ujjászülő kegyelmét. Szentlelkét, térjünk meg. Dolgozzunk azért, hogy új nemzedék nőjön fel, amely örömmel vállalja a szeretetmunkát, szükségesnek tartja és gyakorolja a fegyelmet. Támogassuk lelkipásztorainkat és mindazokat, akik a teljes reformációért dolgoznak imádsággal és munkával.

Főleg pedig bibliai fegyellemmel, igazi keresztényen közösséggel, szeretetmunkával ifjusági egyesületünkben készülünk az igazi Isten Igéje szerinti egyházi életre és egyháztagságra.

Beszélgessünk pl. erről: Mi egy igazi egyháztag kötelessége és joga? — Milyen embereket kell gondnoknak, presbitereknek választani?

Ilj. dr. Szabó Aladár.

BELFÖLDI HIREK

A reformáció napját idén újból több gyülekezet kezdte el megünnepelni a napján. S mindenütt sok öröm forrásaivá vált ez, mert sokan mentek el az Isten házába, pedig szombatra esett most okt. 31.-e! — **A lakszakállasi** szent Eklézsia középkori műemlék temploma finom izlés-tervezte új tornyot kapott, melyet okt. 31.-én avattak fel. Ez a templom arról is nevezetes, hogy körül van kerítve. A kerítésen belül egykor temető volt, kb. 100 éve azonban már csak a lelkészeket temetik ide. 5 lelkész pihen a boldog feltámadás reménysége alatt a templom mellett, kiket új sirba helyeztek. — **A II. Helvét Hitvallást** veszi sorra havi megbeszélése tárgyaként a csallóközi lelkészi kör. Egy lelkész mindig bevezetést tart, lehetőleg tudományos felkészültséggel s az igen nívós megbeszélés során mélyedünk el az ősi tiszta magyar kálvinizmus megdönthetetlen igazságaiban. — **A konventi ülés** elhatározta az egyházi naptár kiadását, az egyházi hátralékokat, mindenütt a legnagyobb szigorúsággal végrehajtatja, konventi ügyvivővé Végh Kálmán lakszakállasi lelkészt választotta meg, akinek hetente 2—3 napot kellene így Pozsonyban töltenie. Nagy elismeréssel hagyta jóvá a komáromi ref. tanítóképző jelentéseit, számadásait. Patay Károlyt kérte fel a tanügyi bizottság elnökévé a konvent megbízatásának idejére. Az énekes könyvet lehetőleg dec. 15.-ig kinyomatni rendelte el. Az egyházi nyugdíjintézet átszervezésére bizottságot küldött ki. — **A nagykövesdi** gyülekezet Kalitza Dénes nagyráskai lelkészt választotta meg lelkészévé.

Ki az okos ember? Az, aki hisz, mert a „Bölcsesség kezdete az Urnak félelme“ (Zsolt. 111. 10.)

Ádventi esték.

Nyájas, szelid ádventi esték,
Nagy nap hajnal-sugári ti,
Üdvözlétét, ez elfogódó
Dallal, szívem hogy öntse ki?...
Gyermekkorom meghitt baráti,
Ti, szent tavaszt csicsérgő fecskék,
Oh csakhogy itt, itt vagytok újra,
Ti kedves esték, nyájas esték!

Mintha e fátylas félhomállyal
Csodás varázslat szállna rám;
Kizárok minden földi gondot
Szívem s szobámnak ajtaján.
A sok mosolygó gyermek-émlék
Mind újra éled, mind körülvesz,
S bennem a sokszor ostromlott hit
Újra a hívő gyermeké lesz!

Ott járok újra, andalóga,
Kis Bethlehem, határodon...
Szívemben a táj tiszta csendjét
S magas sejtelmét hordozom!
És nemcsak az szent, amit érez
Lelkem e magasztos keretbe'...
A kéz is, — legyen áldott, — aki
Ide először elvezette!

Oh legyen áldott, legyen áldott
Orcáikon minden vonás;
Legyen betöltve sziveikben
— Előre — a fohászokodás!
Kis házikónk a faluszélen,
Szeretettel borulj föléjük,
Tegye mennybolttá zsuptetődöt
A csurgó méz, az édes ének!

Leszállt az alkony; — végre mára
A munkazaj fáradt, elül;
De kis szobácskánk félhomálya
A szeretettől földेरül!
Együtt a ház apraja, nagyja,
Buzgó zsolozsma minden ajkon...
Oh hogy e boldog perceket, majd
Én vissza még hányszor sóhajtom?!

Haj, most a kis ház csöndesebb már.
Magában a két jó öreg;
De ők tudom, hogy most se hátra,
Csak előre tekintenek.
Várják vidáman a karácsonyt,
Erről, s mirőlünk foly beszédök,
Otthon leszünk-e mindahányan? —
Lesz-e boldog ünneplések?!

Oh, hogyne lennénk, hogyne volnánk,
Együtt vagyunk most is, tudom;
Talán épp az iménti ének
Buzog most az ő ajkukon!...
— Csakhogy ti itt, itt vagytok újra.
Ti szent tavaszt csicsérgő fecskék;
Gyermekkorom meghitt baráti:
Nyájas, szelid ádventi esték!!

Szabolcska Mihály.

A református egyházi iskolákban

van könyvtár a tanítók és a tanulók számára is. Ezekben a könyvtárakban igen sok jó és hasznos könyvet találhatunk, melyeknek meglétele csak hasznára van a tanítók további tanulmányainak és a tanulók általános műveltségének. Örülhetünk annak, hogy az iskolai könyvtárak évről-évre gazdagosznak újabb könyvekkel. Lehet, hogy van e könyvek között olyan is, ami nem illik bele a református keresztyén Egyház tanításába és hitvallásába, az ilyet mindenesetre ki kell mustálni, mert ami rontaná a hitet, vagy aláásni akarná a református keresztyénség világ-nézetét, azt nem tűrhetjük meg a falaink között.

Van azonban egy másik oldala is a könyvtáraknak. És pedig a vallásos, a lelki étellel összefüggő. Vajjon vannak-e úgy a tanítói, mint a tanulói könyvtárakban kimondottan református és a lelki élet építését szolgáló könyvek? Mert az csak magától értetődő, hogy a Krisztus megtestesített Egyházában az iskolai nevelésnek is ezt kell elsősorban szolgálni! Hogy csak néhány példát hozunk fel: meg van-e a tanítói könyvtárakban a Heidelbergi Káté; a II. Helvét Hitvallás, mint amelyek a mi megtestesített Egyházunknak hivatalos hitiratai? Hiszen még csak gondolni is kellemetlen arra a lehetőségre, hogy egyik-másik kedves tanító testvérünk azzal védekezik adandó esetben, hogy még nem is látta Egyházának hitvallásait, mert azok még a tanítói könyvtárban sincsenek meg. Továbbá hány modern keresztyén és kimondottan református pedagógiai mű jelent meg fordításban magyar nyelven, melyeket be lehet hozni Magyarországról, mivel fordítások s el lehet helyezni a ref. Egyház iskoláinak tanítói könyvtárában. Mert utóvégre nekünk mégis csak az a fontos, hogy református elvek hatása alatt álljanak az iskoláink és persze a mi kedves és hűséges tanítóink is. De mért ne lehetne a tanítói könyvtárban olyan fordított, vagy 1918 előtt megjelent más református szakkönyveket is felvenni, melyek az önmagát dicséretesen művelni akaró tanítónak segédeszközei lehetnének: hívő keresztyén értelemben véve!

Ugyanígy lehet szólni a tanulók könyvtáráról is! Vajjon van-e a ref. Egyház iskoláiban olyan ifjúsági olvasmányokat adó könyvtár, mely gyakorlatilag az írásművészet ezer lehetőségével vezeti el a tanulókat a kálvinizmus igazságaira s a személyes hitéletre? Pedig e téren is mennyi kedves és szép füzet és könyv áll a rendelkezésre. Milyen nagyszerűek pl. S. Szabó József tanulságos igaz történetei a magyar református multból, azok a kedves és népies leírások, melyeken át felrajzolódik a fantázia-áldotta gyermek gondolatvilágába Bethlen Gábor fejedelem, a pataki kálvinista kollégium, a Komáromban megégetett Száky János ref. lelkész s a sok más vérrrel és arannyal megirt drága történet, hogy a mult példája kálvinista öntudatra neveljen a jelenben. Aztán ott vannak a modern belmissziós mozgalom sajtótermékei, ezernyi könyv, füzet, sok idegen nyelvből fordítás: pl. a szlovák Roy Krisztina gyönyörű mély hittel megirt, nemesen

protestáns könyvei. Aki olvasta a: „Negyedik keleti bölcs“, „Diana néni“, „Fehér kezek“, „Kristóf a király szolgálatában“, stb., stb. megkapó, igazán bibliás elbeszéléseket és keresztyéni történeteket, az éveken át a hatásuk alatt érzi magát. Ezek mind angolból, vagy németből való fordítások. Az ilyen olvasmányok tényleg jellemnevelők s amellett az élő hitre eljutáshoz is ösztönöznek.

De ha már a könyveknél vagyunk, miért ne lehetne ajánlani a világi kiadó cégeknél megjelent protestáns vallásos levegőben mozgó hatalmas regényeket is, mint amilyen pl.: „Esti dal“, „Jön a rozson át“, „Ben hur“, „Quo vadis“, „Aranykoporsó“ stb. Hát még a nagyszerű verseskötetek, az „Aranyhárfa“ hatalmas gyűjtemény, Vargha Gyuláné, Thaly Lóránt, Szigethy, Reményik, Szabolcska kötetei miért nincsenek meg a tanítói, vagy ifjúsági könyvtárakban? Azután itt vannak a folyóiratok. Ma már többnek megadták az itteni portói szállítás jogát, vagyis behozhatók Magyarországról („Örömhír“ gyermeklap, „Fecske“ vas. iskolai vezető lapja, „Ref. Élet“, ref. intelligencia lapja, stb.), azután bejöhetnek a jugoszláviai testvérek s az erdélyiek magas nivójú, rendkívül értékes tartalmú lapjaik (gyermek, ifjúsági, intelligencia, teológiaiilag képzettek stb. lapja).

Csak egy kicsit össze kell magunkat szedni, kedves, drága értékeink között szétneézni és egyszerre boldogan látjuk, hogy mennyi mindennünk van nekünk, amiről nem tudtunk, de amihez jogunk van s aminek nagy jó hasznát láthatjuk. Éppen ezért minden új könyv református elvek szerint írott, hitet nevelő mű legyen. S vezessük be az iskolába is a református néplapokat. Hívjuk fel rá a figyelmet, kapcsoljuk be a gyermekeket a református szellemi élet folyamatába és olvassunk fel a nagyobbaknak részleteket református könyvekből, újságokból. A szülői értekezleteken hívjuk fel a figyelmet arra, hogy milyen fontos, hogy a gyermek tiszta kálvinista hatásoknak legyen kitéve olvasmányai által is s ajánljuk a szülőknél megvételre gyermekeiknek jó könyvcímeket.

Mert a sajtó hatalom, a betűk világa korunk csoda-csodatere. Mindenki propagál, mindenki ajánlja olvasmányait. Mi se maradjunk el!

S még egyet! — Lassan el kell jönni az időnek, amikor egyházi iskoláinkban minden IV.—VIII. osztályos tanuló kezében ott kell lenni a szent Bibliának a hittanórán. Persze, hogy a vezetőn fog mulni ez is, hogy sikerül-e? A tehetősebbek és jobb érzésűek megveszik gyermekeiknek. A többinek kölcsön kell adni. De honnét? Egyik forrás lesz itten a szülői szövetség és az ifjúsági könyvtár, melynek évente szaporodni kell az Egyház lélekszámával arányban levő számú Bibliával.

Hogy legyen egy kis gyakorlati eredménye is e kis cikknek: ime szívesen küldjük egy évig ingyen a Kis Tükör újságot minden olyan ref. egyházi iskolának, ahol nem tudunk más megoldást találni egyházi lap megrendelésére. Norvégiában láttam egy ev. elemi iskolában, hogy

az osztályterem egyik falán lógtak újságtartóba téve a gyermeklapok, vas. iskolai újságok, persze mind keresztényen lapok. Bárki olvashatta a gyermekek közül. Milyen kedves volna, ha itt, vagy ott minden tanteremnek megvolnának a mi iskoláinkban is ezek a saját lapjaik.

Galambo Zoltán.

Egy hívő asszony két levele.

(Hoffman de Visme Zsuzsánna, svájci ref. asszony nagy betegén írta az alábbi két levelet az urának. Mekkora hit húzódik meg e szorok mögött! Aki szeretne többet megtudni e hívő asszonyról és még néhány gyónórú levélét is elolvasni, az rendelje meg azt a róla szóló könyvecskét, melynek „Isten tudja, miért...” a címe és az ára 7 korona.)

Lausanne, 1932. március 10.

Mennyire fáj, hogy ennyi gondot okozok neked! Isten segítsen meg, hogy még többet ne adjak! Drága Szerettem, meg kell próbálni Neked is, mint ahogy én is megpróbálom, mindent, de mindent letenni az Ő kezébe és hinni, hogy akármit is teszünk s akármilyen történik is, csak az Ő akarata fog teljesedni és higgyük teljes erőnk-ből, hogy az Ő akarata az egyedüli jó a mi számunkra. Kedvesem, ma még nem tudom, hogy ez az akarata mit jelent számomra: magához vesz-e nemsokára? Enged-e melletted élni még évekig, mint érzékeny, gyöngé, beteges asszonyt? Visszaadja-e az Ő munkájához szükséges erőt és egészséget? Igazán nem tudom, hogyan lesz, de egész bizalmamat az Ő szeretetébe akarom vetni és lelkem mélyéig nyugodtan akarok maradni. Mondd, Kedvesem, tudsz-e Te is így tenni? Tudni és érezni, hogy Te is így teszel, olyan nagy erőforrás lenne számomra! Én mindezt nem azért mondom, mert kevésbé érzem jól magam, vagy mert levertebb vagyok, mint más-kor, de mert érzem kell, hogy mindketten bátran nézünk szembe a jövővel s hogy valóban együtt haladunk.

Lausanne, 1932. március 14.

Leveled igazi jótétemény volt. Olyan fontos nekem, fontos a lelkem békességéért, hogy együtt legyünk az úton, kéz a kézben, s hogy Te is szembenézz a dolgokkal s kész légy elfogadni, bármi történjék is, hittel és békével, mint Őtöle jövőt... békességgel a lélek mélyén, még akkor is, ha a felszínen a hullámok tombolnak. De semmiesetre se gondold, hogy én köszikla vagyok. Mondtam már Neked, hogy szegyenlem a gyöngesség perceit, a lehangoltságot, pedig gyakoriak! Én nem mondom, hogy örömmel nézek elébe mindannak, amit Isten kívánhat tőlem; nem, inkább félelemmel és rettegéssel, sőt könyvek között, de azt hiszem, annyit mondhatok, hogy hittel és alázattal... Boldog vagyok, mert mindketten szembenézünk a dolgokkal, egyformán nézzük őket és ez a bizonyosság erő számomra. Ez elveszi gyöngé perceimnek a hulláncját. Köszönöm, hogy be engedél nézni egészen a lelked mélyére.

A hit szemével nézve!

(Stadler Géza eszere (Jugoszláviában) jelentéséből)

Pusztulunk, veszünk, a gyilkos egyke írta, sorvasztja gyülekezeteinket. Ha az utolsó órában észre nem tér népünk, Baranya-Szlavónia csak szörványmisszió lesz. *Nehezemre esik, de ki kell ezen a helyen, hogy mondjam, még az a gyülekezel szerencsés, amelyben szekták vannak.* Vannak gyülekezeteink, amelyek népességét csak ezek tartják állandó színvonalon. Nem szegyen-e, ha bibliás multunkkal büszkélkedve azt komolyan nem vesszük? A belőlünk kiszakadt nazarénus véreink adnak nekünk leckét arra, hogy az Ur legnagyobb ajándékának, a gyermeknek örülnünk kellene, nem pedig ellene védekeznünk, még ugys, hogy a fiatal asszonyok százszor inkább a halált választják, mint a nő legszentebb tisztének eleget tegyenek. Minek is nevezi a gyermeket a mi édes anyanyelvünk? Isten áldásának. Mert tényleg az is. Micsoda erkölcsi fertőbe jutottunk, ha az Ur nem segít jóra vezérlő kegyelmével? A posványba fulladunk. A tévelygése miatt lesajnált nazarénus apa, aki 38 éves, felesége szintén, bejelentette nálam legutóbb született gyermekét anyakönyvelés végett s megtudom, hogy ez a tizenegyedik születés családjában és e sok Istenáldás nemhogy tönkre tette volna őket, de éppen ellenkezőleg: a vagyonát becslésem szerint megsokszorozta. Gyermekéi tanulékonyak, kedvesek s a tizenegy gyermek anyja bizonyára jobban néz ki és egészségesebb, mint az az egykés, avagy s egykés baranyai menyecske, aki legszebb, legvirulóbb életkorában tönkreteszi magát, a titkos betegség sorvasztja a koravetülésre. Mit gondoltok Atyák és Testvérek, nem volna-e jó, ha mi imahetet tartanánk e veszedelem elhárítására? Gondolkozzunk rajta!

Csendes óra.

Mint ahogy a testi élet növekedésének megvannak a maga törvényei, épenugy a lelki növekedésnek is. Táplálni kell a testet, hogy éljen és növekedhessen de épenugy táplálni kell a lelkünket is. Ennek alkalmai az istentiszteleten való részvétel, ifjúsági egyesületbe, vallásos összejövetelekre járás. Ezek mellett azonban feltétlenül szükség van arra is, hogy *naponta egyedül legyünk Istennel*, naponta „csendes órát” vagy legalább is „csendes perceket” tartjunk.

Naponta szakítanunk kell időt arra amikor egyedül Isten Igéjét olvassuk, arról elmélkedünk, imádkozunk; személyes belső lelki életünket ápoljuk.

Kik tartottak „csendes időt?” Dávid. Zsolt. 5:4. Dániel. Dániel könyve 6:10. Pedig Dániel halállal fenyegették meg, ha Istenhez mer imádkozni; s mindenek felett Jézus, Márk 1:35., tudósítása szerint „kora szürkületkor” elvonult magában egy csendes helyre imádkozni, hogy egyedül legyen Istennel. Máté 14:23 és Lukács 6:12. szerint este és éjszaka tartott ilyen csendes időt. A Luk. 5:16. közli, hogy a „pusztába” vonult Jézus, hogy egyedül legyen Istennel.

Jézus példája nyomán az első keresztyének és minden korok igazi keresztyénjei megtartották a naponkénti csendes időt lelki életük ápolására. Hasonlóképpen tették ezt a mi magyar református hitvalló elődeink is.

Szikszay György, a „Keresztyén Tanítások” írója mondja országszerte ismert könyvében: „Ne gondold, hogy sokat elmulasztasz vagy nagyot késeled azzal, ha minden reggel egy félórát vagy egy fertály órát könyörgésben, éneklésben, a Szentírás olvasásában töltesz. Oh! bizony nem. Sőt inkább az az idő, amelyet ezekre fordítasz, százannyi áldással kipótoltatik néked a te munkáidban és foglalatosságaidban.”

Illő és szükséges tehát, hogy Jézus Krisztus és őseink nyomdokain haladva mi is *rendszeresen, naponta ápoljuk lelki életünket, tartsunk magános napi áhitatot.*

Legjobb, ha reggel tartjuk ezt a csendes időt. Ezzel mintegy megadjuk a nap alaphangját, irányát. Ha azonban ekkor nem lehet, akkor tartsuk este.

Hogyan tartsuk a csendes időt?

1. Imádkozzunk azért, hogy Isten áldja meg vele való társalkodásunkat.

2. Olvassunk el egy szakaszt a Szentírásból vagy egy összefüggő részt. Figyeljünk arra, hogy az Igén át mit üzen Isten nekünk. Mire figyelmeztet, miért dorgál, mit parancsol. Nézzük meg magunkat az Igében, mint egy tükrőben. Lássuk meg az Ige világánál a lelkünk foltjait, hibáinkat, bűneinket. Tartsunk cselekedeteink felett lelkiismeret vizsgálatot.

3. Kérjük Istent buzgó imádságban, segítsen bennünket, hogy Igéjének tanítása szerint tölthessük el a napot, tisztítsa meg bennünket, erősítsen a jóban, a kísértésekkel való harcban. Imádkozzunk az Ő országának ügyeiért, másokért. Ne feledkezzünk meg soha a hálaadásról.

4. Lehetőleg tanuljunk meg egy aranymondást, egy napi „jeligét”, egy bibliai verset a felolvasott részből, azt, amelyikről úgy éreztük, hogy különösen a lelkünkhez szólt, szíven ütött bennünket.

A csendes idő áldásai:

A csendes idő segít bennünket abban, hogy állandóan **Isten közelében maradjunk.**

2. Segít a **Szentírás megismerésében.** Ugyanis a Szentírást nem úgy kell tanulmányozni és olvasni, mint valami regényt, „falni” egyfolytában, megállás nélkül egyszerre sokat olvasni belőle: hanem figyelmesen, kisebb részekben, elmélkedve, elmélyülve, gondolkozva rajta, magunkévá téve, imádkozva. Csak pár év alatt is csodás Bibliaismeretre fogunk ilyen módon szert tenni, s akkor majd számot tudunk adni a Szentírás alapján hitünkről s meg is tudjuk az Ige alapján hitünket védelmezni mindenféle szekták ellen.

3. Csodás lelki erőkre teszünk szert a naponkénti bibliaolvasás, imádkozás által. Lelkünk naponként felrisszül Isten közelében, szenvedésben, bánatban enyhülést találunk.

Mit olvassunk?

— Az alábbi két könyvet feltétlenül rendelje meg, ha másként nem tudja, akkor a komáromi ref. lelkész bivatalt útján. —

Hadley: Krisztus mentő hatalma. Angolból fordította Horeczky Béla. 116 lap. Kiadta a Bethánia irodalmi és nyomdai vállalat. Ara 2 P. 12 Kc. Nagy szolgálatot végzett a kiadó a könyv megjelenítésével, mely tulajdonképpen a newyorki iszákosmentő misszió története. A történetbe beletartozik maga Hadley is, aki 16 esztendeig működött iszákosok és börtönviseltek között. De az életében történt nagy fordulat előtt maga is a züllés legmélyén volt és már az iszákos örület, a delirium tremens is előfogta. A könyv többi hőse is: Macauley Jerry, Reub bátyó, Bowery Ike, Wood János stb. mind az iszákosság és más szörnyű bűnök zülléséből Krisztusnak csodálatosan megmentett emberek. Az itt-ott talán kissé idegenül ható környezet- és körülményekből nagy hatalommal ragyog elő az élő Krisztusnak csodálatos szeretete. Hadley temetésén Chapman lelkész csodálatosan mélyen megindító gyászbeszédében a következőket mondta: „A jelen pillanatban százakat szólíthatnék elő azok közül, akik most itt vannak „felöltözve és eszük-nél”, hogy elvonuljanak Önök előtt és tegyenek bizonyosságot arról, miszerint ők Hadley Sámuel befolyásának köszönhetik, hogy rajtuk az Isten képmása és hasonlósága újból láthatóvá lett.” Hatalmas építő erejű olvasmány a könyv. Bizonyára vallásos estélyeken való felolvasásnál is nagy haszonnal használható. Megszerzését melegen ajánljuk.

„Az Igazság és Élet füzetei” c. sorozatban megjelent dr. Vasady Béla: **A református pogány** címmel a kecskeméti „Református Élet” konferencián elhangzott előadása. A szerző éles szemmel, kitünő meglátással mutatja be miként válnak pogányokká az önmagukat jó reformátusnak és vastag nyakú kálvinistának tartó emberek. Vallásosságuk személyhez, tárgyhöz, alkalmakhoz van kötve és nem igazi alaphoz. Ez az alap pedig nem más, mint az önmagát érettünk feláldozó és a hit által mibennünk lakozó Krisztus. Az Ő Igéjének, az Ő Lelkének segítségével tudjuk magunkban legyőzni pogányosságunkat. Azután tudunk küzdeni a pogányságnak a mások életében való kiküszöböléséért. Melegen ajánljuk. Ara 50 fillér. (3 Kc.)

Kiss Géza.

„Hogyha hosszú várakozás után sem láthatjuk imádságunknak semmilyen eredményét, és ha úgy látszik is, hogy semmi hasznunk sem volt belőle, akkor is a mi hitünk bizonyossá tesz minket afelel, amit látnunk nem adatott meg, hogy t. i. elnyertük azt, ami javunkra szolgált. És ezzel a hit véghez viszi bennünk azt, hogy a szegénységben is bővölködni tudunk és a nyomorúságban is van vigasztalásunk. Mert ha mindent elveszítettünk is, Isten soha el nem hagy bennünket... Ő egymaga kárpótol bennünket mindenért.”

Kálvin.

„Éheztem és ennem adtatok.“

(A gyomri ref. szegénygondozás munkájából).

Jézus az utolsó iteletről szóló példázatában világosan megmutatta azt az utat, melyen haladnunk kell. Ez az út nem más, mint a szűkölködőkön való segítség. Gyomri ref. egyházunk megértette Krisztus tanítását s ezért 5 év óta minden decemberben megnyitja szegénykonyhája ajtaját.

Isten iránti hálával emlékezünk meg e helyen is, hogy az a kishitűség, aggodalom, közöny, amely munkánk elindulásakor több oldalról ért bennünket, mind elmulott. Ma már nem az a téves felfogás él hiveink lelkében, hogy a szegények eltartása a földbirtokos dolga, hanem érzik, hogy az mindannyiuk közös kötelessége. Ugyszólván nincs egyetlen ref. ház sem, mely ne adakozna erre a célra.

Hogy mennyire lelkükön hordják hiveink a szegények ügyét, bizonyítják a következő apró esetek is. Akárhányszor előfordul, hogy párbérszedéskor a felkésznek járó gabona mellé már előre odakészítik a szegényeknek szánt adományukat. — Egy asszony halálos ágyán figyelmeztette férjét, hogy ne zárkózzék el az akciónkra való adakozástól. — Egy másik asszony 3 km.-t gyalogolt, hogy két kosár süteményét elhozza szegényeinknek.

Az alábbiakban röviden szegénykonyhánk életét ismertetem. Két helyiség áll segélyezettjeink rendelkezésére. Egy konyha és egy melegedő szoba. Reggel 8 órakor indul meg az élet. Az asszonyok a konyhában foglalatoskodnak. A fiatalok végzik a nehezebb munkát, az öregek pedig burgonyát hámoznak vagy hüvelyest szemelgetnek. Szegénykonyhánkban ugyanis csak az elaggottak kapnak ellenszolgáltatás nélkül ebédet. Mindenkinek dolgoznia kell. Dél felé megtelik a melegedő is. Ilyenkor valamelyik jól olvasó felnőtt vagy iskolás gyermek vallásos könyvből olvas fel. Az ebédkiosztást mindennap áhítat előzi meg, melyet lelkészünk tart. Ezután következik az ebéd. Fejenként $\frac{1}{2}$ liter levest vagy főzeléket és $\frac{1}{4}$ kg kenyeret kapnak. Hetente egyszer a kiosztás után bibliórát is tartunk részükre.

Most már beszéljenek a számok! Isten kegyelméből s az adakozók jóvoltából az elmúlt télen szegénygondozásra (terményt pénzre átszámítva) 1697 P-t fordítottunk, amelyből 3 hónapon át 80 személynek 7569 adag ételt és 7536 adag kenyeret adtunk. 5 év alatt akciónk céljait 3281 P készpénz és 6223 P értékű termény szolgáltatta, s összesen 45.384 adag ételt s 101 q kenyeret osztottunk ki. Az összes adományok 45—49 százalékát a község közönsége adta, 26—39 százalékát a két uradalom, 14—24 százalékát pedig a Gyomron megforduló idegenek.

Bora Gyuláné ref. tanítónő.

Ha lejárt az előfizetése a „Kis Tükör“-re, sziveskedjék megújítani.

Komáromi egyházi statisztika.

Szent Keresztiségben részletezett.

1936. okt. 23. János, Veres Gyula és Veverka Erzsébet fia, — okt. 25. László, Károly, Rácz László, János és Erdélyi Ilona fia, — nov. 8. Lajos, Jubász Lajos és Pavlicsek Anna fia.

Hitvestársi esküt tettek le.

1936. okt. 27. Székely Dező ref. és Soóky Juliánna ref., — nov. 14. Herdics Péter ref. és Szi Margit ref., — nov. 22. Kuthy János Pál r. kath. és Kűvér Anna ref.

Kimultak e látható világból.

1936. okt. 22. Velez Mária, Mikos Jánosnak 27 éve özvegye, — nov. 1. Domány Juliánna, Weiszenbacher Jánosnak özvegye, — nov. 4. Berta János, Kis Katalinnak 39 évig férje, — nov. 4. Ilona, Ilics Mihály és Nagy Katalin szülők lánya, — nov. 6. Soós Juliánna, Szarka Miklósnak özvegye, — nov. 12. Anda Lajos, Emsel Rózs Szerénának 29 évig hitvese.

Komáromi önkéntes adományok.

1936. okt. 18. Szegényház renoválásra perselypénz 88.05, egy presb. Ist. dics. 50, egy özv. asszony kosmályi ref. árváknak 5, egy férfi Ist. dics. 6, özv. asszony kedves halottja emlékére Ist. dics. 30, egy asszony szegényház renoválására 20, egy asszony hozsorúmegváltás címen Ist. dics. 20, reformáció ünnepén perselypénz belmisszióra 2'4.30, egy özv. asszony felgyógyulásáért hálából Ist. dics. 100, U. 5 szegényház renoválására 50, U. 5 szegényház szegényeknek teltére 50, egy apa esküvő alkalmából 50, perselyben Ist. dics. felírással 5, — nov. 1-től egy diakónus Ist. dics. 30, U. 5 szegényház renoválására 20, U. 5 belmisszióra 15, U. 5 külmiszióra 15, U. 5 szegénygyermek karácsonyára 20, egy özv. asszony Ist. dics. 10, U. 5 szegényház renoválására 10, U. 5 szegénygyermek karácsonyára 5, egy presb. diakónusza élelm. 30, egy özv. asszony szegényeknek 5, perselyben Ist. dics. felírással 5, — nov. 8-tól Egy diakónus szegényház renoválására 50, perselyben szegényeknek felírással 30, perselyben belmisszióra 10, egy presb. diakónusza élelm. 30, egy férfi Ist. dics. 20, U. 5 harangok megkötésére 5, egy férfi szegényház renoválására 10, egy diakónus külmiszióra 10, — nov. 15-től perselyben külmiszióra 5, perselyben Ist. dics. 10, szegényház renoválására perselypénz 104.60 Szentjános utcai persely bevétel 50, egy presb. Ist. dics. 100.

Babák babája.

Álljunk meg egy percre.

A holland királynő állhatatos marad. Fél évvel ezelőtt Vilma holland királynő lemondott egy liberális újságnak rendelését és megtiltotta, hogy ezt a lapot udvarában olvassák, mert vallásérto és istenkáromló cikk jelent meg benne. Most, félév multán a lapnak a szerkesztősege megkísérelte, hogy rábíriák a királynőt rendeletének visszavonására. A holland királynő azonban állhatatos maradt és kijelentette, hogy a lapot, amely Istent káromolta, ezután sem tűri meg udvarában. — De sok katolikus tanulhatna ettől a református királynőtól. (Egy román. katham. lapból.)

A papnékat is össze hívja a komáromi egyházmegye Belmissziói Bizottsága januárban, amikor megbeszélhetik a lelkésznek, hogy mi módon szolgálhatnak erőtesebben Anyaszentegyházunk javát. Ugy tudjuk, hogy ez a hír igen nagyon kellemesen fog érinteni több kedves lelkésznet.

Kálvin mondja: Gondosan vigyáznunk kell minden imádságunkban arra, hogy ne akarjuk az Istent bizonyos körülményekhez kötni és megszabni neki, mikor, hol és milyen módon tegyen meg valamit... Ne szabjunk elébe semmilyen törvényt és ne kössünk ki semmilyen feltételt, hanem bizzuk rá az Ő tetszésére, hogy amit velünk cselekedni fog, úgy, akkor és ott cselekedje, amint jónak látja.

„A szegénységnek, a hitetlenségnek az oka.” Ezt a sort megütközve olvasta valaki s azt állította, hogy a szegénységnek más okai vannak: gazdasági, társadalmi, politikai. Csak a 37. zsoltárt kell felnyitni a Bibliában, ezt olvassuk a 25. versben: „Gyermek voltam, meg is vénhedtem, de nem láttam: hogy elhagyatottá lett volna az igaz, magzatja pedig kenyérkéregetővé.” Mit jelentenek e szent szavak? Azt, hogy aki igaz Isten előtt, aki tehát hit által a Jézusban kegyelmet talált, aki valóban Isten gyermeke; az nem lehet elhagyatott, nem koldus. Mert az ilyennek Isten a gazdája, az

Úrnak pedig van elég sok a tárházában! S ha megfordítva vesszük a dolgot, akkor világos, hogy a nyomor, a szegénység oka egyedül az Isten nélküli élet, a hitetlenség. Erre ráébredve nem látjuk be, hogy a szegényeket nemcsak kenyérrel kell segíteni, de legfőként az Evangéliumhoz eljuttatással, a Krisztushoz elvezetéssel!

A Fiú Istenről és a mi megváltásunkról. Miért nevezzük Isten fiát Jézusnak, vagyis Ildvezítőnek? Azért mert Ő idvezit és szabadít meg minden bűnünkből. És azért is, mert senki másban nem kereshető, sem nem található meg az üdvösség.

Urnapja. Miért nevezzük Őt Krisztusnak, azaz Felkentnek? Azért, mert az Atya Isten rendelte el és a Szentlélekkel kente fel Őt legfőbb prófétánkká és Tanítónkká. Aki tökéletesen kijelentette Istennek titkos tanácsát és akaratát a mi váltáságunk felől. — Továbbá egyetlen Főpapunkká. Aki testének egyetlenegy áldozatával megváltott minket. És éretünk könyörögve szüntelenül közbenjár az Atyánál. — És a mi örökkévaló Királyunkká. Aki Igéjével és Lelkével kormányoz minket. És a megszerzett váltáságban oltalmaz és megtart. (A Heidelbergi Kátából.)

A templomból jöttek. Megkérdeztem őket, hogy miről szólt a tanítás? Hogy már nem emlékeznek! Pedig alig egy negyed óraja, hogy elhagyták az Isten házát! Hogy is hívták ezeket, ejnye, nem jut az eszembe! Nem tudnád megmondani kedves olvasóm?!

Haldokló mellett állunk. Mindenki azt hazudja neki, hogy már jobban van, hogy már gyógyul és nemsokára felkel. Pedig mindenki tudja, hogy már csak órák vannak hátra... S meg is halnak ezek a nagy betegek egymás után, anélkül, hogy valaki megkérdezné őket, hogy elkészültek a nagy útra? A lelkész, mire odahívják, már félig öntudatlan haldoklót talál csak, aki vel nem beszélhet az örökkévalóság dolgairól. Pedig az lenne a legfontosabb. Hiszen még a lator is megtért a keresztfán! Hátha az utolsó reggelen, vagy

este megtörne még az a gögős szív! S mennyországba lépne be: miután még a kapu kinyílása előtt elfogadta egész szívével az Ur Jézust! Ezért nem jó akarói, de ellenségei hozzátartozóinknak azok, akik a beteget nem figyelmeztetik a megtérésre s nem hívják el hozzá időben a lelkipásztort.

Bibliás iljúság a szegény gyermekekért.

Berettyőújfaluban néhány éve munkálkodik a Református Keresztényen Iljúsági Egyesület. Fennállásuk óta minden évben igyekeztek minél többet juttatni szegény gyermekek felruházására. Ebben az évben erre a célra a pénzszerzésnek egy új módját találta ki leleményes szeretetük. Elhatározták, hogy kukoricaföldet vállalnak harmadába, megmunkálják együttesen s a reájuk eső részt fordítják a szegény gyermekek javára. Az elhatározást tett követte. Hat hold tengerit vállaltak fel s a 200 holdas fiatal gazda elnökünk vezetése mellett közösen megmunkálták s a segédlelkési segédlettel a a törést is elvégezték. A reájuk eső kukoricáért 130 pengőt kaptak. — Vajjon nem kedvezőbb Isten előtt az ilyen jótékonykodás, amikor így, közös munkával veszik fel a szegények gondját, mintha egy „jótékonycélú táncmulatságot” rendeztek volna, amelynek jövedelméből legfeljebb morzsák jutottak volna csak a jótékony célra? És azt sem tagadhatja senki, hogy az ilyen közös munkaszolgáltatnak mégis csak sokkal több az erkölcsi eredménye, mint egy „erkölcsi leg jól sikerült” táncmulatságnak. — Ime Isten Igéje nem tér vissza üresen s csodás munkát végez ifjaink lelkében! — Miért vannak hát még mindig olyanok, akik nem akarnak bibliás iljúsági munkát kezdeni ifjaink között?!

Ref. iljúsági orsz. titkár:

Dobos Károly.

Van Senden: „A Heidelbergi Káté tanítása” c. könyve, mely a Káté anyagát tanítási vázlatokban dolgozza fel és tanítását bibliai szemléltető példákkal könnyíti, megfelelő számú előjegyzés esetén 1937 elején kiadatik. Az előjegyzési felhívások szétküldettek Magyarországon.

KOMÁROMI HIREK

Két vánkost küldött egy templomba hűségesen eljáró nőtestvér a lelkészi hivatalba: egy nagyon szegény család ikreinek, kiknek a keresztelésin jelen volt. Ime, az Úr így is meghallgatta az akkor felsóhajtott imát! — **A reformáció ünnepén** ugy-e, mennyien voltak a mi nagy templomunkban! Mint a sátoros ünnepeken, pedig idén szombatra esett október 31-e. Este még álltak is az asszonyok padorsai mögött. Embekek nem dicsérünk, de a két előadáson át éreztük, hogy Isten csodálatosan erősíti közöttünk a tiszta kálvinizmust. — **Ismét elkezdjük** a keddi esti és péntek reggeli predikációs istentiszteleteket. Így megint hetente 5-ször hirdettetik az Isten akarata szerint megtisztított szent tudomány a templomunkban: vas. d. e. 10 és d. u. 3, keddi és csütörtök este 6 és péntek reggel 1/2 8 órákor. S ezen kívül minden hétköznap reggel 1/2 8 órákor Biblia-olvasással áhítatot tartatik. — **A hitoktatói** állás megszervezését elrendelte az egyházmegyei közgyűlés. Már folynak is erről tanácskozások. Bárcsak minél hamarabb itt volna már, a rendes hitoktató lelkészünk! — **A diakónusok testülete** rendes havi ülésén foglalkozott a szegénység téli problémáival. A könyörülő szeretet ünnepét idén is nagy előkészülettel tartja meg dec. 2. vasárnapján. Több kör jelentésének meghallgatása után intézkedett a folyó ügyekben. Két szegény családnak saját költségükre vesznek ki lakást a diakónus testvérek. — **Igen élénkek** és meleg meghittek a Prot. Jót. Nőegylet szombat esti 6 órai bibliaköri órái, melyeken a közös igetannulmányozás során pl. a személyes hitélet, a megtérés, a bűnbánatra eljutás, a szegénységélyezés a Biblia szemüvegén át nézve, stb. kérdései voltak igen komoly és kellemes beszélgetés tárgya. — **Az advent** azt jelenti, hogy: „Jön az Úr Jézus”. Hozzád is el akar jönni. Várod-e? Imádkozol-e ezért? — **Karácsonyi és mikulási bazár** helyett idén teadélutánt rendez a leánykör dec. 6-án, vasárnap d. u., melyen tombola is lesz, ezen igen sok tárgy kerül kisorsolásra. Ennek jövedelme a ref. szegény gyerekek javát szolgálja. Menjünk el rá minél többen. — **A férfiak bibliaköre** csütörtökön este van 7—8-ig, tehát a csütörtöki esti predikációi istentisztelet után a lelkészi hivatalban, melyet persze ezen alkalommal is fűtünk. — **Dec. 13-án vasárnap lesz** a könyörülő szeretet ünnepe igen nagy programmal a templomban este 6 órákor. A templom ekkor is be lesz fűtve. Ekkor is lesz adakozás a szegény és buzgó vallásos egyháztagok karácsonyi támogatására. — **Egyébként is szívesen látunk** dec. közepétől a templom udvarában levő énekkari terembe mindenféle természetbeni és pénzbeli adományt a szegény, de istenfélő hiveink számára. Így burgonyát, babot, kenyeret, lisztet, zsírt, tüzelő anyagot, használt ruhaneműt, lábbelit. De mindenféle élelmiszert, és más tárgyat, amivel enyhíteni lehet szegénysorsú testvéreink nyomorát. — **Egy használt kis vaskályhára**

volna szüksége az Egyháznak. Talán tudna valaki egyet adni, vagy venni? — **A Szentjános-utca 13** szám alatt saját bérelt helyiségünkben minden vasárnap és csütörtök este 6 órákor vallásos összejövetel, illetve biblióra van. — **A Benedülőben** is van bérelt helyiségünk vas. iskola és bibliakör számára (szombat este 7 és vas. d. e.). — **Minden reggel 1/2 8** órákor szép számú gyülekezet van együtt templomunkban. Itt az advent, nem volna jó neked is — ki ezt olvasod — eljárni naponként Istened házába. — **Az igazi reformátusnak** rendezve van az egyházi adója is! — **Hány templombajáró** olyan szegényünk van, akiknek olykor betevő falatjuk sincsen. S te nyugodtan mered mondani, hogy jó református vagy, pedig nem adakozol a szegények számára! — **Tudja-e,** hogy ilyenkor szokás megújítani előfizetését a Kis Tükör újságra! A tehetősebbektől többet kérünk, hogy módunkban legyen a szegényeknek továbbra is ingyen adni a lapot. — **Idén télen** nem tartunk háziistentiszteleteket. És pedig azért, mert a két lelkész alig bírja így is a harmadik munkáját is végezni. S egyelőre nincsen kilátás arra, hogy kaphassunk még egy káplánt, mert óriási káplán hiány van az egész Egyetemes Ref. Egyházban. — **Külmissziói estélyt** rendezett nov. 12-én a Timótheus ifjúsági egyesület. Igen áldottak voltak az ifjak őszinte szavai, biznyságtévesei. Már zenekara is van ennek az ifjúsági egyesületnek. Jó volt a szavaló kórus is! — **Karácsonya ünnepélyeinket** idén is megtartjuk több helyen. — **Mult vasárnap a templomban,** kinek volt üres a helye? — **Azt az értesítést** vette a lelkészi hivatal, hogy a református gondolkodástól mindig idegen u. n. „halottak napján” már alig égett egy-két helyen gyertya Krisztus Urunk Igéje szerint megreformált Egyházunk temetőjében! Mikor tűnik el az utolsó gyertya is a hitvalló örök sírja mellől? — **A templomot fűtjük.** Kérjük azért bemenetelnél a külső kapuk betevését is! — **Ugy-e, lesz szíves** utána nézni annak, hogy előfizetése rendben van-e a Kis Tükör újságra? — **Az evangélikus testvér gyülekezet** pap nélkül van. Az egyháztanács tőlünk kért lelkészi segítséget. Így vasárnaponként Boross Kornél s. lelkész hirdeti az Igét a testvér gyülekezetnek. Szeretettel és szívesen segítünk, amikor csak tehetjük, hiszen a multban is kölcsönösen támogatta egymást ez a két protestáns gyülekezet. — **A ref. szegényház renoválására** folynak az adományok. A tavasszal szeretnők átépíteni ezt a szeretetházat. De ehhez még sok pénz hiányzik. Adakozzunk testvérek minél bőségesebben erre a célra is. — **Az új bori Urvacsorára** egy presbiter adta a bort s egy nőtestvér a kenyeret. Milyen szép ez így. Nagyon ritkán fordul elő, hogy úgy kell venni a szent célra szolgáló anyagokat. Karácsonyra ki segít megteríteni a Krisztus asztalát?

Laptulajdonos és kiadó: GALAMBOS ZOLTÁN.

Nyomda: Puzsér Testvérek könyvnyomdája Komárom

Prítulány postovy úrad podávající: Komárno.

Novinové výplatné povolené riaditeľstvom pošt a telegrafov v Bratislave čís. r. 24437—III. a. 1928.

KIS TÜKÖR

Megjelenik minden hónap közepén.
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Komárno-Komárom, Jókai-u. 18.
Kéziratokat nem adunk vissza.

Felolvasó szerkesztő:
GALAMBOS ZOLTÁN.

Előfizetési díjak egy évre:
Helyben postán küldve 10⁰⁰ — Kc.
Vidékre 10 Kc. Külföldre 20 Kc.
Egyes szám ára helyben 1 Kc.

Az Istennek szent angyala

a mennyekből alászállott, hogy a csendes pásztoroknak örömmizenetet énekeljen: E mai nap egy kis gyermek szüztől született tinéktek. A gyermek szép és oly ékes, vigasságra kellemetes. S a pásztorok elhitték az angyali éneket. Semmit sem kételkedtek az Isten izenetében és elmentek a nemes Bethlehem városába s átadták áhítatukat, hálájukat s a szívüket az Úrnak: Nyilj meg szívem, lásd meg

jobban, Ki fekszik itt e jászolban? Ez a gyermek bizonyára az Úr Jézus, Isten Fia. És a szent találkozásból új boldogság született meg: a pásztorok élő hite a Megváltóban. Akkora ajándék volt ez nekik, hogy nem bírták bezárni egészen a szívükbe. El kellett újságolni ezt mindenkinek, hogy minél többen megtudják és elhiggyék, hogy ez a drága Jézus csak azért jött, hogy megkeresse és megtalálja azt, aki elveszett. Hogy minél többen így daloljanak: Óh kedves Vendég nálam szállj, bűnömtől ne iszonyodjál. Jőjj be hozzám, te szolgádhoz, szegény megtérő juhodhoz... És a lelkek azóta közel 2000 éve ugyanígy énekelnek s a megtérők szive repes a boldogságtól évről-évre: amikor végre egészen elhiszik, hogy az Úr Jézus értük, miattuk, nekik is alájött az égből, hogy megváltsa a mennyország számára őket. Így a karácsonyi hangulatba ismét és újból beledalol az angyalének, beleragyog az égi fény s a csillagsziporkálás és beleujjong a Krisztust befogadott életük édes öröme. A hitbizonyosság. Az, hogy tudom, hogy Jézus megváltott engem is és én is idvezülni fogok. Olyan édes és boldog állapot ez, mint amikor kis elemista korunkban a falusi csendes Karácsonyestén gyermekek énekeltek az ablakunk előtt, vagy magunk énekelünk mások karácsonyagyertyától világos ablaka előtt: Az Istennek szent angyala mennyekből hogy alászálla... Micsoda meseszínek, mesehangok, mesecsodák festették a világ legszebb képévé gyermekszívünkben a karácsonyt! S talán most is így van a szívemben. Csak vak vagyok, meg süket észrevenni. Nyilj meg hát szívem, lásd meg jobban: Ki fekszik itt, e jászolban? Nem a te idvességed ragyog a szemében?! Lehunytt szemmel boldog látomássá lesz mindez hit által. S a lelki karácsonyfánk az égi nyúlik fel. Valódi angyalok ülnek az ágain és valóságos égi fény ragyog rajta. Úgy állunk az igazán hitben eltöltött karácsonykor az Úr bölcsője előtt, mint a kis gyermek az először látott karácsonya előtt! Most összesűrűsítve látjuk a megérkezett Messiás jelentőségét.

Most Jézus és én maradunk kettesben. Csendben. Óh szent este, karácsony este, ádventi álmodozások valóra válása: óh istenérkezés: aranyhídon angyalok dalolnak, mert a híd egyik vége az Isten szívébe torkollik, a másik meg a tiédbe, az én szívembe! A mennyei magas égben Istennek dicsőség legyen, Ki szent Fiát küldé értünk, hogy Megváltónk lenne nekünk!...

Szöke István

48 éves korában hivatott el a rozenyói szent Eklézsia szószékéről. Ennek az erbs lelkü, de gyenge testi prófétának nemcsak a lelkipásztori élet óriási terhe gyönyörködtette a lelkét és nyomta a vállát, hanem az egyházkerület főjegyzője is volt, a loanczi ref. theológia igazán kiváló előadója, lapszerkesztő és még ki tudja, hogy mi minden! Kálvinista magyar egyéniség volt a szó hitvallásos értelmében. És Istentől a mi viszonyainkat tekintve rendkívüli szellemi képességgel megáldott vo.t. Ugy közülünk talán alig ismeri egy-két lelkész a kálvinista magyar multat, mint ő. Fanatikusa volt annak a hitnek, hogy a református népnek újból ugyanazon a lelki ujjászületésen kell átmennie, mint az első reformáció korában. És éppen ebben van a magyarázata annak is, hogy eredeti forrásokból, első kézből akarta megismerni református magyar apáink életét, elcséseit, diadalait és hitét. Vele egy igazán tehetséges, nagy készütségű, a Krisztus ügyéért, tehát az Egyházért igen sok áldozatra kész nemes papi egyéniség hagyott itt minket. Becsületes és igaz jellem is volt mint barát. Munkája érték marad a nyomtatásban megjelent tanulmányaiiban s azokban a (jövendő) lelkészekben, akik lábainál ülve hallgatták az egyháztörténet vérrel és arannyal írott eseményeit.

Könyörülő szeretet ünnepét

tart minden év Adventjében a komáromi gyülekezet, hogy az Ige szolgálata mellett beszámoljon arról, hogy mit tett az Egyházközség a szegénygondozás terén. Mert a modern kálvinista egyházi mozgalom két sikon halad előre, hogy az ősi igazságoknak érvényt szerezzen. Az egyik az Ige hirdetése alkalmas és alkalmatlan időben, az Igevel való elárasztása a lelkeknek. A másik pedig a szegények, arvak, öregek, szóval a segítő szeretetre szoruló közötti munka. Ha csak beszélő Egyház leszünk, akkor lemaradunk a rohanó idők iramában. Hívó Egyházzá kell válnunk, hogy a hívő lelkeken át kenyér és meleg ruha is lehessen az Igeből.

Igy a komáromi gyülekezet már több éve összegyűjti a híveket egy este a templomba adventben s egy elvi előadás után (az ideinek több gondolatát külön is közöljük) sorra beszámolót tartanak a szeretet munkában résztvevő szervek. Elsőnek a **diákonusok testülete** ismertette egy év munkáját a segítő szeretet terén. Pénzben sok ezer korona, ruhában, elméleti cikkekben, fűtőanyagban nagy számok ejtették ámulatba és embereket. Hát még a sok szegénylátogatás, segítés, tanácsadás, körzeti munka, szegényház körüli tevékenység! — Majd a **Prot. Jót. Nőegylet** beszámolóját hallgattuk meg a sok pár új cipőről, iskolai hittankönyvekről, havi 40 szegény segélyezéséről, diak támogatásról, szegényházakban karácsonyi ünnepekről, sok könnyetőléséről. De örömmel hallgatta a nagy gyülekezet a Nőegylet azon kijelentését is, hogy az

anyagi segély mellé lelki is kell. Éppen azért igen áldott munkája a Nőegyletnek a bibliaköre is, melyben a legkomolyabban foglalkoznak az Igevel. — A **gyülekezeti központi szegénygondozást** s a szórvány missziót, a kórházi és cselédek közötti munkát a diakonissza testvér ismertette. — **Leánykörünk** beszámolójában a szegény gyermekekről való nagy gondoskodás szeretete égett, a vasárnapi iskolások közötti hűséges forgolódás, a sok ruha, kabát, szetter és a sokszáz karácsonyi csomag!

Mennyi munka, odaadás, szeretet, imádság van e néhány sorban ismertetett munkák mögött. Hány vezetőnek átdolgozott éjjele, mennyi alázatos kérés és kopogtatás, talán méltatlan bánatolom is. De öröm is igen sok. Öröm, hogy szabad az Egyháznak ennyit tenni az Úr nevében a szegényekért.

Mit olvassunk?

Az igehirdető és munkája. Irta Kilburn J. D. Fordította Tárnok Gyula ref. lelkész. 16" 48 l. ára 8 Ké kölve. Ezt az igen szép művet világszerte ismerik. 247 gondolat van benne, melyek mindegyike a lelki munka egy-egy megvilágítása. A lelkész és tanító, a bibliaköri vezető s a belmissziós munkás haláláig hálás lesz a szerzőnek és fordítóknak, ha átolvassa, áttanulmányozza e könyvecskét. Sok egyedülállóan oldja meg problémáit, lelki bajokat világít meg, útmutató lesz a különösen az emelkedő lelki élet ütemére mutat rá. A legmelegebben ajánlhatjuk ezt a szép könyvet. Megrendelhető a „Virtadat” könyvkiadónál Komáromban, Jókai u.

Csendes órák. Kis imakönyv az ifjúság és a gyermekek számára. Irta Csomár Zoltán ref. lelkész 32" 144 l. ára 5 Ké. Több gyermekimakönyv jelent meg az utóbbi években magyar nyelven. Nálunk ez az első s így szeretettel és szívesen köszöntjük. Felöleli a reggeli és esti imák mellett az alkalmi ifjúsági fohászokat is. Vannak benne kicsinyeknek való veres imák is. Sok család örömmel veszi a könyv megjelenésének híret és nagy hasznára is lesz a gyermekek közötti imaélet fejlesztésének. Igen nagyon reméljük, hogy mindenütt szeretettel fogadják és meg is rendelik. Melegen ajánljuk iskolák, szülők, vasárnapi iskolák számára. Jó ez jutalomkönyvnek is.

Vándorlás a pusztában Egyiptomból Kanaánba. Francia mintára átdolgozta Tárnok Gyula. Egy nagy tábla, magyarázó tv, játékfigurák. Ára 12 Ké. Afféle vallásos társasjáték a legkomolyabb értelemben. 63 képen át vezeti el a játszót Egyiptomból küzdelmek, örömök és szenvedések útjain az igéret földjére. A képek rendkívül szemléltetőek (pl. aranyborjú, kőtáblák, fáraó, stb.) s a játék igen változatos és érdekes. A komoly belmissziós köröknek nem kell sokat, ajánlani ezt. Siessünk megrendelni míg a készlet tart! Iskolák és vas. iskolák ennél jobban nem taníthatják meg a 40 éves pusztai vándorlást! Megrendelhető Ref. Lelk. Hiv. Marcelova p. Krátke Kesy.

BELFÖLDI HIREK

Özv. Gálly Gézné sz. Gaál Jolán október 8-án elköltözött ez árnyékvilágból. A gelléri szent Eklézsiának volt papnéja, puritán, csendes, hűséges lélek, akiben a szerény jószágos lelkü papnék egyik példaképe hagyott itt minket. Nyugodjék békében! — **A hivatalos egyházi lap**, a „Ref. Egyház és Iskola” szerkesztését a Konvent elnöksége Zsemlye Lajos hetényi lelkészre, a nagy olvasottságú és széles látókörű egyházi íróra bízta. — **A Dunamelléki kerület** is ajánlotta a ref. felekezeti iskolákba a szemléltető eszközök bevezetését a hitoktatás eredményesebbé tételére. — **A csallóközi lelkes baráti kör** a II. Helvét Hitvallást tárgyalja a havi összejövetelein a bibliaköri beszélgetés és a gyakorlati kérdések megtárgyalása mellett. — **Református ember:** református naptárakat vegyen. A Szeretet Naptár 3 Ké, a Ref. Leszakítás Naptár 4 Ké. Vegye meg, rendelje meg a lelkészénél. Vagy a Szeretet Naptár: a Ref. Püspöki Hivatalnál Munkács, a Leszakítás Naptár a kiadónál: Nyitrai és Társa könyvnyomda Léva. — **Tóth Kálmán** feketárdói ref. lelkész (volt komáromi s. lelkész) lemondott állásáról és a Béthel-szövetség szolgálatába állott. Fizetése nem lesz, a legszükségesebb dolgairól (ruha, élelem, stb.) 12 egyén gondoskodik. Isten előtt való elhatározás után az a szándéka, hogy egész életét mint utazó titkár ajánlja fel Istennek. Január első vasárnapján lesz a beiktatása a kiskoszmályi ref. árvaházban. Beiktatója Czeglédi Pál barsai esperes. Első munkaterülete Komárom lesz, ahol a Timótheus szövetséget kívánja megerősíteni s így az ifjúsági munkát kiszélesíteni. Tóth Kálmánt, mint az Urnak különösen elhívott emberét, mindenütt nagy szeretet várja! Adja az Úr, hogy általa fellendüljön még jobban az egyházas, a kálvinista irányu, a határozottan komoly belmissziós mozgalom! — **A Ref. Tanítóképző Intézet** mindnyájunk ügye! Az állami törvényeknek teljesen megfelelő épületre van szüksége. Sok százaara és ezresre van így szüksége az intézetnek! Csak Te nem adnál erre? — **A teljes szent Bibliának és Kálvin képének** minden ref. felekezeti iskolában ott kell lenni feltűnő fő helyen! Megrendelhető a komáromi ref. Egyháznál. — **A komáromi ref. tanítóképzősök** közül többen nagylegációba mennek: leválasztván a teológusoktól megmaradt legációkat. Fogadjuk őket is szeretettel és támogassuk őket segélyeinkkel a tanulásukban.

Nem hiába.

Egy pekingi gyermekórházban kicsi kínai leány haldoklott. Egy hívő keresztyén barátja helyezte el ott a saját költségén. A házban mindenki tudta: nonsokára eljön az Úr angyala és a kicsi bánykát elszóltja. Olyan békésen feküdt a kis leányka! Isten gyermeke volt és Jézus karjában pihent.

A vasárnapi iskolás gyermekek énekeltek az ágyánál:

„Óh mi szép, s dicső lesz majd a nap,
Ha majd lelkünk tiszta lesz a szabad,
S minket az égi hon befogad,
Itt vagyok „Jézus lásd.”

Hányszor énekelte ő is velük együtt! Mosoly játszott a körül arcát, mikor az ismerős éneket hallotta. A nap bucsuzóra hajlott és a kis lányka élete is. Elhomályosuló szemeivel az ápolónót kereste és akadozva jöttek ajkáról a szavak: „Levelet szeretnék írni.” „Mit írnál kicsikém és kinek?” Halkan azt sutogta: „Csak a jöltévőmnek szerettem volna megírni, hogy a pénz, amit rámköltött — nem volt hiába.” Szemei lezáródtak. A kis lélek elment a hazába, ahol Jézus helyet készített neki. Azt mondja a mi Urunk: „Aki egy ilyen kis gyermeket befogad az én nevemben, engem fogad be.” Ford.

Takarékosság.

Édes ldevezitónkról olvashatjuk az Evangé-
liomokban, hogy midőn 5000, majd 7000 embert
megvendéglelt, megparancsolta az ő tanítványainak,
hogy a megmaradt élelmiszereket ne hagyják el-
veszni, hanem gondosan gyűjtésük össze. Az Úr
Jézus eme parancsa egyuttal minden hívőnek
szól: a takarékoság nagy erényét akarta lde-
zítőnk szemünk elé állítani. Kálvinista őseink
nagyszerű takarékosági erényüknek köszönhetjük
mi, komáromiak is, hogy a városunk határának
nagyobbik része kálvinista kezekben van. A
biblias nemzetek: Svéd, Norvég, Dán, Holland és

Anglia a mostani gazdasági világegésben a takarékoságuknak köszönhetik, hogy még nem kerültek a kommunista hitetlenség véres karmaiba. A pénzt a hívő ember sem fel nem becsüli; azaz pénzért lelke üdvét nem adja áruba, sem le nem becsüli a pénzt pazarlással; hanem megbecsüli a pénzt takarékosággal. Ekléziánkban a férfi bibliakörösök mozgalmat indítottak. „Szeretet Takarékosági Egylet” érdekében, ahol a legszegényebbek is heti 2 koronás befizetéssel jövő karácsony ünnepére egy kis összeget gyűjthetnek össze. A befizetések mindenkor esti órákban történnek, hogy munkaidőt ne veszítsenek az egyháztagok. A legmelegebben ajánljuk eme takarékosági mozgalmat hűveink szerető figyelmébe. Emé takarékosági mozgalmat lapunk állandóan felszinen tartja. Erdeklődni és jelentkezni a lelkesi hivatalban lehet. Legalább 100 tagot várunk ebbe a református „asztaltársaságba.”

Egy férfi bibliakörös.

Karácsony, várlak!

Beszélget a hideg eső panaszkodó szóval,
Hűs szél támad néha-néha: bús, lemondó sóhaj,
Míg szobámba telepednek fáradt, őszi árnyak,
Holdsugaras karácsonyest, nehéz szívvel várlak!

Könnyet hullat, gyászruhát hord annyi drága lélek,
Arvaságnak, nyomornak a kenyerével élnek;
Lelkem felé suhan a sok hollószárnyú bánat,
Karácsonyi vigasztalás, könnyes szemmel várlak.

Vad, tévelygő, vétkes lelket, olyan sokat látok!
Ködként száll a bűnös népre súlyos, sötét átok.
Hívő szívbe káromlások keselyűi vágnak...
Karácsonyi győzelem, epekedve várlak.

Hadd ragyogjon csillaga rám áldott Betlehemnek!
Hadd lássam az eljövendő vigaszt, győzedelmet!
Zendüljön fel boldog dala angyalok karának,
Dicsőséges karácsonyest, imádkozva várlak!

Dömötör Ilonka.

A könyörülő szeretet.

(A fenti címen tartott előadást *Bátyainé, Antal Gabriella* a komáromi „Könyörülő szeretet ünnepén.” Az értékes előadásból közöljük az alábbi részeket).

A komáromi református keresztyén Egyház minden évben megrendezi a szeretet ünnepe, a karácsony előtt a könyörülő szeretet ünnepét. Míntegy jelképezni akarván azt, hogy amint Isten úgy szerette ezt a világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta ezért a bűnös világért, ébredjen a mi szívünkben is könyörülő szeretet a mi szenvedő és elhagyott egyháztagjaink iránt...

De aki vállalkozni akar arra, hogy beteg, szegény és tehetetlen embertestvéreit a Mindenható Istenhez vezesse, annak élő közösségben kell élni az Istennel. Az ilyen ember teljes hittel bizik a jóért folytatott küzdelem diadalában. Semmi se biztosabb, erősebb az Istennél. Aki Istennel egyesül, az tudja, hogy elpusztíthatatlan erő támogatja és fölimeri a következő mondás igazságát: „Nyugodj meg az Urban, türelmesen várjál és ő majd teljesíti szived vágyát!”

A Biblia szerint az Isten szeretet és aki a szeretetben marad, az az Istenben marad. Tehát mindenki, aki szeretetmunkát végez az Istennek munkatársa.

A könyörülő szeretet első munkája: a szegények, elhagyottak, szerencsétlenek gondozása és támogatása. Az Úr Jézus ebben a munkában példát állít élénk az irgalmas samaritánusban... Milyen hálátlanság volna Isten iránt, ha mi azon testvéreinket, akiket a körülményeik, az élet kedvezőtlen fordulatai anyagi, vagy erkölcsi megsemmisüléssel fenyegetnek, közönyösen veszni hagynánk. Az Írás szavai szerint magával tesz jót, ki a szegénynek jót tesz és az Úrnak ad, aki a szegénynek ad, akkor maga ellen vétkezik, aki nem siet segítségére az ő veszélybe jutott embertársának, amikor azt megteheti... Csak azt ne képzeld, hogy a magad emberségéből vagy valami, mindened az Isten ajándéka, te annak csak sáfára vagy.

... Másik nagy munkája a könyörülő szeretetnek a mentési munka. Vannak emberek, akiknek szívében meg van a könyörülő szeretet, de csak a jók, az arra érdemesek irányában kívánják kimutatni, ellenben a bűnösökre, a saját hibájukból bajba jutottakra nem akarják vesztegetni. Ez a gondolkodás teljesen ellenkezik a keresztyén felfogással. Az Úr Jézus azt tanítja, hogy a jó pásztor elhagyja a 99 juhót, amely biztonságban van és felkeresi a századikat, amely elveszett. Nekünk is szeretettel kell támogatnunk minden embert, de fokozottabb mértékben azokat, akik gyarlóságuk, hibáik vagy elhagyatottságuk folytán ki vannak téve annak a veszélynek, hogy bűnbe essenek s abban meg is maradjanak...

Bármilyen célú tűzzön az ember maga elé, ha azt megvalósítania sikerült, mindig tiszta örömet érez. Pedig minden alkotás kisebb jelentőségű annál a munkánál, amidőn a könyörülő szeretet által alakítjuk át a durva, a gyarló, a rossz indulatok által élektelenített lelket a saját rendeltetésének betöltésére képes, az Isten képét visszatükröztető keresztyén lélek. Hogy az ember a szeretet munkájában emelkedik a legmagasabb állappontra ezt tanítja Pál apostol: „Ha embereknek, vagy angyaloknak nyelven szólanék is, szeretet pedig nincsen énbenem, olyá lettem, mint a zengő érc, és pengő cimbalom.”

... Ime ilyen jelentősége van az igaz, a könyörülő szeretetnek! Nagyobb a szeretet mindennél. Azért, ha te egy ifjában hibát találsz és megdorgálsz, de a te szavadból nem érzi ki, hogy szeretetből teszed, a te szavad csak üres szó. Ha te a gyermeket vallásos igazságokra, az élet tapasztalataira, vagy éppen imádságra tanítod,

Ne feledje el, hogy a „Kis Tükör” előfizetését megújítani, vagy az előfizetők sorába belépni most a legalkalmasabb.

de téged valami más cél és nem a szeretet vezet, a te munkád kárba vész. Ha te jótékony-ságot gyakorolsz, vagy magadat követendő példának állítod oda egy ifjú elé, ha ezt nem szeretetből teszed, a te munkád haszontalan lesz. De ha mindezeket szeretetből teszed, akkor biztosítva van a te munkád, mert igazán jót tettél...

Az gyakorolja a legnagyobb jótékony-ságot, aki az embereket olyan helyzetbe hozza, hogy maguk tudjanak segíteni önmagukon, mert éde-sebb a gyökér, melyet a magad munkájával ástál ki, mint a tiszta méz, melyet alamizsnaként dobtak feléd. A legnagyobb kincs a szabadság, teljesen pedig az szabad, aki a maga lábán meg tud állni, a maga keresetéből meg tud élni. Ez legyen a végcélja a konyórúló szeretet szegény-gondozásának.

Védtelenül

a feddőző Szentlélek előtt.

450 gyülekezeti munkás állott 1936. nov. 2.-án Budapesten a Református Gyülekezeti Munkások XVI. évi őszi konferenciáján védtelenül a feddőző Szentlélek előtt. Olvasóink lelki épülésére röviden beszámolunk arról, miket üzent Isten ezen a napon.

Szomorú üzenet.

„Te nem szeretsz úgy, amint először szeretél!” Pedig olyan mértékben árad át rajtunk Krisztus hatalma, amilyen mértékben összekötetésben vagyunk a szeretet által Vele. Nincs nagyobb varázserő, mint úgy élni reggeltől estig, úgy végezni minden munkánkat, hogy érezzük mi is és érezzék meg mások is, hogy szeretjük Jézus Krisztust. Ha nincs munkánknak gyümölcse, ez azt jelenti, hogy nem szeretjük már úgy Jézust, mint akkor, mikor az első szeretet tüze fellobogott szívünkben.

„Hiába hívtalak!”

Isten sohasem beszél hiába. Egy „legyen” szavára világ állott elő, és ma is, ha elhangzik teremtő Igéje, új élet támad a bűn romjain. Ezzel szemben azt a másik igazságot is látjuk: sokszor hangzik a hívás — hiába. Hogyan egyeztethető össze ez a két igazság? Pál azt mondja az Evangéliumról: *némelyeknek életnek illata az életre, másoknak halálnak illata a halálra.* Isten szava tehát ott is elvégzi munkáját, ahol nincs látható eredménye. Ahol megkeményedik a szív, ott Isten is munkálkodik, hogy kitudjék az emberi bűn. S ezt azért teszi, hogy senki ne dicsekedhessék, hanem azt vallja az új életet nyert ember, hogy *mindent a kegyelemnek köszönhet.*

Isten beszéde sokszor a gyülekezeti munkásokhoz is hiába hangzik: ez azért van, mert kegyelme munkáját még nem végezte el bennük egészen. Ott van pl. az imádság kérdése. Isten szavát adta, hogy a hívó imádság csodákat fog művelni. Miért nem tapasztaljuk ezt meg mindig? Mert, noha Isten hív, mi mégsem jelenünk meg előtte. Sokszor alszunk s az Úrnak költögetnie

kell bennünket. Vagy halljuk a hívást, de nem akarunk engedelmessé válni. Milyen méltatlan szolgálak vagyunk! És mégis Isten nem azért feddőzik most velünk, hogy felmondjon nekünk, méltatlan szolgálainak, hanem hogy bűnbánatra indítson s megtanítsa minden dicsőséget Neki adni.

A lelkünk dolga és az ország-világ dolga.

Sokszor pepecselésnek tartjuk munkánkat, mivel közben a világ olyan nagy lépésekkel halad előre s úgy tűnik fel előttünk, hogy a mi munkánk semmi jelentőséggel sem bír a világ nagy eseményei szempontjából. Pedig munkánk eredménye attól függ, leköt-e egészen? *Isten ránk emberek megnyerését bizta s azért tesz egyszer felelőssé és nem azért, hogy mi történik pl. Spanyolországban.* Ha Isten valamilyen munka felelősségét ránk bizta, számunkra semmi sem lehet nagyobb a világon. De nem kis jelentőségű a gyülekezeti munka azért sem, mert a léleknek csodálatos kiáradó képessége van. Ha csak egy ember vált munkánk következtében Krisztusban új életet nyert emberré, az esetleg 200 társára is tud idővel hatással lenni. A világon nem érdemes más munkát végezni, mint embereket keresni és átformálni Krisztus szolgálatában. De hogy ezt eredményesen végezhesük, meg kell tagadnunk az „ÉN“-t s meg kell alázkodnunk ahhoz a feladathoz, melyet Krisztus bízott reánk. Ne felejtjük el, hogy különböző nyomokat hagyunk magunk után az életben: a külső nyomokat belepi a hó, elmossa az eső, de ami nyomot a lelkünkben hagytunk, örök tavaszban maradnak meg azok!

„Szíveteket szaggassátok meg, ne ruháitokat!”

Ha valaki ruháját szaggatja meg, azt akarja vele kifejezni, hogy feladja eddigi álláspontját. De ruhánk megszaggatása lehet csak ránkmaradt szokása, amivel nem jár együtt a szív megszaggatása. Vannak felmagasztosult pillanataink, amikor azt hisszük, új élet kezdődik bennünk. Valósággal részei vagyunk az Igének. De nemsokára kijózanodunk. Mäskor meg kitérjük lelkünket: fogadkozunk, hogy mások leszünk, mint amilyenek voltunk. De minden marad a régiben. Mindez csak ruhaszagatás volt szívszaggatás nélkül. A szívszaggatásnak van látható jele: ez a gyümölcs-termő élet. Aki szívet szaggatja meg, az igazán beismeri bűneit s tudja, hogy csak Istennél van kegyelem számára és egészen feladja magát. Ezt kívánja Jézus e szavakban: „Szükség nektek újonnan születetnek”. Szaggassuk meg hát szívünket! Mert aki szívet szaggatja meg, az meghal. De nem örökre! Isten megkönyörül rajta, elfogadja megszaggatott szívét és új élettel ajándékozta meg!

„Te képmutató!”

Képmutató ember az, aki másnak akar látszani mint ami. Jézus ezt a bűnt ostorozza legjobban. Hogyan szoktunk mi képmutatóskodni? Alamizsnálkodunk, mert szeretünk feltűnni. Hosszasan imádkozunk: kérünk mindent, csak magát Istent nem. Járunk templomba, de csak azért, hogy társadalmi előnyt szerezzünk. Bőjtölünk, azonban külsőleg szívbeli töredelem nélkül. Emlegetjük bűnösségünket, ha pedig más mondja, megharagszunk. Itélkezünk, holott mi ugyanabban a bűnben tiszerte jobban benne vagyunk. Hízlegünk valakinek, hogy rosszat tehessünk neki. *Ki tud megszabadítani ettől a bűntől? Egyedül Krisztus!* Járuljunk hát elébe: Uram, nem akarok többé képmutatóskodni! Tedd magadéva szívemet! — Magunk mögött pedig égessük fel a visszavezető hidat!

„Kicsoda szabadít meg engem?”

Az Evangélium 2000 éve hirdették és a világ még mindig nyomorult. Nem valósult meg még az isteni program. Miért nem? Krisztus ugyanazt feleli nekünk, amit egyszer Keresztelő Jánosnak mondott: „Boldog az, aki énbennem meg nem botránkozik!” Mert keresztyénnek lenni nem sikerről sikerre való haladást jelent! Isten fiaira vereségek, megaláztatások várnak. De ezek között is tudnunk kell Benne, a Szabadítóban hinni. Az *Úr nem fejlődést, hanem újjászületést igert.* Mert az emberfaj nem tud más lenni, mint ami. A világ folyása nem azt bizonyítja, hogy az ember mindig jobb lesz. Jézus is megjövendölte, hogy az ember élete mindig keservesebb, az ó-ember csödjé egyre nyilvánvalóbb lesz. De mégsem esünk kétségbe, mert tudjuk, hogy Isten gyermekei vagyunk, hogy megragadt minket a *Krisztus.* Érezzük, hogy van bennünk valami, ami Szentlélektől fogantatott. És tudjuk, hogy egyszer részesei leszünk az új világnak: az új égnek és az új földnek, mert *Jézus Krisztus győz!*

Ancilla domini.

Lehetséges-e a visszaesés?

A bünbocsánat felett érzett öröm oly nagy, hogy a visszaesést lehetetlennek tartjuk. És éppen ebben rejlik a veszély. A Sátán a legnagyobb hadvezér ezen a világon. Azért mert a legnagyobb ésszel, a legnagyobb ellenálló képességgel és a legnagyobb kitartással ő rendelkezik. Sokszor szándékosan legyőzeti magát, hogy utóbb annál biztosabban győzzön.

Az ókorban a barbár scythák érdekes módon harcoltak az ellenséggel. Szándékosan megfutmodtak, otthagyták gazdag táborukat, kincsekkel is nagyszerű boraikkal együtt. Az ellenséges katonák vezéreikkel együtt örömmámorban úsztak a könnyű győzelem felett és mulatozásba fogtak a scythák táborában. Mikor már ittasok voltak, hirtelen rájuk törték a scythák és szörnyű méltárással pusztították a gondtalan győzőket. — Ez a Sátán módszere. „Azért aki áll, vigyázzon, hogy el ne essék!” Az ellenségtől elvett területet kétszeres hűséggel kell őrizni.

A „Kis Tükör” előlfeztése és olvasása, hitünk erősítését szolgálja.

Szeretem a Megfeszítettet.

Egyszer régen egy hívő katonatiszt utazás közben betért egy kis vendégfogadóba. Egész idő alatt nem volt alkalma beszélni a vendéglősékkal az Egy szükséges dologról. Ezért mielőtt elutazott, felírta a szobája ajtajára, „Szeretem a Megfeszítettet.” A fogadós nagyon elcsodálkozott, mikor a szavakat olvasta. Előhívta feleségét. Arra meg különösen mély hatással volt a dolog. „Bizony mondotta az asszony — nem vagyunk mi rendben sehogysem. Nem is ismerjük a Megfeszítettet és még kevésbé szeretjük.” Ettől fogva vágy élt a szívükben. Közölték ezt lelkipásztorukkal és — megújultak lélekben. Évek múlva a katonatiszt ismét arra járt. Örömmel sietett eléje a fogadós, nyakába borult és hállázkodott. Ugyancsak elfogta a boldog csodálkozás a hűséges bizonyágtévőt mikor látta, hogy így megáldotta Isten az ő krétával felírt mondását és a Szentlélek vésojével két hallhatatlan emberi lélekbe beleírta. Ford.

Álljunk meg egy percre.

Karácsonykor.

A néma légben csengve lágyan
Az eszharang imára hív.
Istenhez szállni vágy a lélek,
Szeretni, hinni vágy a szív.
A világon, örök sugárral,
Atleng az édes szeretet.
Lelkünk vigasza — hő imádság:
Adj ma szívünknek meleget!

Áldjuk jóságos Istenünket,
Ki elküldötte egy Fiát,
Hogy szenvedjen, meghaljon ér-
tünk,
S jobb legyen az egész világ!
Ami e földön nagy, magasztos,
Mi szárnyat ad, mi felemel,
A gyaló földi embereknek
Az égből Krisztus hozta el.

Adjunk hálát a létezésért,
E szép világ csodáért,
A reményért, a büszke vágyért,
Mely útainkon elkísért.
Hálát adunk a boldogságért,
A révért, melybe eljutánk,
Ahol a földi küzdelemnek
Örök babérja vár reánk.

Hálát adunk, hogy kik szeretnek
S kiket szeretünk, boldogok;
S hogy a szeretet égi lángja
Bennünk örökké élni fog.
Szeretnők az egész világot
Csak fénybe látni, boldogan.
Csak fény legyen ma, semmi
járnék,
Hiszen karácsony napja van!

S ha volna tán, ki lelkeinket
Megsebzí olykor, aki bánl,
Csak egyre jóval viszonzzuk
A jót és rosszat egyaránt!
Legyen feledve, megbocsátva
Minden, amit ki vétkezett.
Ne éljen bennünk semmi érzés,
Csupán csak egy: a szeretet!

Béry Gyula.

Hogy várja mindenki a karácsonyt! Milyen szép is az! Istennek drága ajándéka. Karácsonykor lett testté Isten ígérete. Igaz, hogy ezt a karácsonyt nagyon kevesen ünneplik meg úgy, ahogy kellene, mert a legtöbb ember csak azt nézi, hogy milyen ajándékot kap ismerősétől vagy szeretettitől. Pedig az igazi ajándék az Istentől a földre jött Jézus volt. Az, hogy Isten meg-

könyörül a bűnös emberen, én rajtam is és nem sajnálta drága egyszülöttét, Fiát adni éretem. Milyen boldog is voltam én azon az első karácsony reggelén, amikor éreztem, hogy nekem is megszületett a Jézus Krisztus. Ennél nagyobb boldogságnincs a földön. Az Úr Jézussal élve már csak azt bánom, hogy miért nem lettem hamarabb az Ővé egészen!
(Egy bizonyoságtévő asszony.)

Nem lehet egyházi esküvőt tartani Komáromban sem Urvacsoraszülszék (tehát a karácsonyi ünnepeken se), valamint az ezt megelőző bűnbánati héten. Miért? Mert akkor a Szentséghez járulással kell foglalkozni, bűnbánatot kell tartani s aki ilyenkor lakodalomra készülődne, annak vagy áldatlan lenne az urvacsorázása vagy nem is járulna oda a szent asztalhoz! Magyar református öseink mindég vallották ezt az elvet, s újabban egyre több gyülekezetben térnek e téren is vissza a helyes útra. És érdekes, hogy ez ellen sohasem is volt kifogása a komoly egyháztagoknak. Nehány templomkerülő, csak a keresztlevele szerinti reformátusnak ugyan nem tett ezt, de engedelmeskedniök kellett a komoly gyakorlatnak. S ahol ezt újra bevezették, ottan csak jó hatását, sőt egyenesen a hasznát látták ennek. Sok olyan gyülekezet van, ahol nem lehet vasárnap sem esküvőt tartani, nehogy kárát lássa az úrnapi megszenteltetése: véték esvén a IV. parancsolat ellen. Ezek mind igazi kálvinista elvek!

Keresztszülő csak református lehet. Miért? Olyan egyszerű ez. Ugyanis a keresztszülő arra való, hogy ha meghalának a rendes szülők, vagy alkalmatlanokká válnának gyermekeik felnevelésére, akkor a keresztszülőknek kell helytállani. Éppen ezért tesznek fogadalmat a templomban arra, hogy kötelezik magukat a szülőkkel együtt a gyermeknek a tiszta református hitben való felnevelésére. Erre persze nem képes más, csak aki igazán jó református. Még a rossz református sem alkalmas erre, hát még egy más felekezethez tartozó! Ime, látjuk, hogy a keresztszülő csak református lehet.

Van, aki évente csak egyszer megy el templomba: óévkor. Az esztendő utolsó napján. Valahogy ilyenkor illendőnek tartja az Isten elé is elmenni. 364 napon át számára nem létezett az Isten. Óévkor mintha a halál szárnyuhogását hallaná s így elmegy a halálnál is hatalmasabb Istenhez. S azt gondolja az ilyen, hogy most már leröptá Isten iránti kötelességét. Pedig Istent nem lehet becsapni. Még csak alkudozni sem enged magával az Úr! Szent parancsolata marad a világ végéig, hogy minden vasárnapot egészen az Úrnak kell szentelni. Nemcsak óévkor egy órát. S az óévi templomozás csak a hitetlen lelkiismeretlenségét próbálgatja megnyugtanni. De békeséget nem ad. Az óévi a hitetlen csak akkor áldott a bűnbánat és a hálaadás, ha áldott volt az egész évünk, mert azon eleitől végéig az Úrral jártunk!

Mi a szegény a gazdagnak? Egy nagy jótétemény: alkalom arra, hogy szolgáljon, küldetését betöltse, rendeltetését megtalálja. Alkalom arra, hogy vele kapcsolatban Krisztussal találkozók. Mert minden szegénynek Krisztus a keze s Krisztusnak tesz szolgálatot az, aki a szegényt szolgálja, az emberi nyomorúságot enyhíti és a világot szebbé akarja tenni.
Ravasz László.

Részegen köszönti az újévet sok református (más felekezeti talán még több!). A sátán örjítő bolondításának engedelmeskedő eszeveszett felnőt emberket láthatni újév hajnalán. S azt mondja erre a világ, hogy de szép az, hogy ez az igazi virtus és heteken át beszélnek arról, hogy ki milyen felnőtöz nem illó ostobaságot követett el szilveszter este. Sőt egyszer egy részeg úriasszony óévkor más férjével táncolva — jó messze történt tőlünk — szívéhez kapott és holtan rogyott le s azt írta róla egy újság, hogy „szép halála volt.” Az istentelenségnek milyen vakságában kellett szenvedni annak, aki az ilyen pokolra meghalást: „szép halálnak” nevezte és a hitetlenségnek milyen pogányos valósága vesz körül minket az ilyen módon szilveszterező emberek között.

KOMÁROMI HIREK

Komáromi istentiszteletek.

I. Ünnepen. 8-kor raboknál prédikál és Urvacsorát oszt Boross Kornél s. lelkész. D. e. 10-kor prédikál Galambos Zoltán lelkész, Urvacsorai beszédet tart Boross Kornél s. lelkész. 12 óraker a kórházba, szegényházakba s otthoni betegeknek Urvacsorát visz Boross Kornél. D. u. 3-kor prédikál Galambos Zoltán. **II. Ünnepen.** D. e. 10-kor prédikál és Urvacsorát oszt és d. u. 3-kor prédikál Galambos Zoltán. **Izsán** d. e. és d. u. prédikál és Urvacsorát oszt Boross Kornél. Unnep utáni vasárnap d. e. Galambos Zoltán d. u. Tóth Mihály teológus prédikál. — **A diakónus testület** decemberi ülésén a karácsonyi segélyezést beszélte meg. Idén még szigorúbban ellenőrizni kívánja a segélyezésre jelentkezőket. Mindenkinek szeretnének adni valamit, de nem lehet, mert nincs annyi! Így a Biblia tanítása szerint: Tegyelek jót mindenkivel, kiváltképpen a mi hitűnknek cseléideivel: tehát a legkomolyabban vallásos, rendesen templombjáró, tiszta életet élő szegényeket részesítettük segélyben. Az Egyház pénzsegélyt nem ad, csak élelmiszert és fűtőanyagot. A nagy kiosztás karácsony hetében lesz. — **Református takarékosági mozgalom** indult el közöttünk, van erről egy cikk is a mostani számban. Csatlakozunk ehhez minél többen! — **Lapunk e számában** levő képeket egy gimnazista metszette linoleumból. — **Adakozzunk a szegények számára** és a szegény gyerekek karácsonyára! — **Óév este 6 óraker** a fűtött templomban évszázó istentiszteletet tartunk. Erre igen nagyon sokan szoktak előjönni. Ilyenkor van utoljára alkalma a gyülekezetnek adakozni az Isten ügye számára. Készítsük el azért ekorra is az adományunkat. — **Újév napján** Urvacsorát is osztunk a d. e.-i istentisztelet alkalmából. — **Megvette** már a Ref. Leszakítós Naptárat? Ára 4 Kc. Minden napra egy lap van, melyet leszakítunk. Rajta áldott tanítás. Minden családban meg kellene annak lenni. — **Betegjét, öregjét** jelentse be a lelkészi hivatalba, hogy első ünnepen a déli órákban kivihessük nekik a Szentvacsorát. — **Karácsonyfás karácsonyi ünnepélyünk** idén is több helyen lesz a városban és a szörnyokban! — **55 pár új cipőt és 15 pár gummi csizmát** osztott ki most karácsonyra a prot. szegény gyerekeknek a Prot. Jótékony Nőegylet. — **Sorozatossan prédikációk lesznek karácsony hetében** minden este 6 óraker a fűtött templomban. Minél többen menjünk el ezekre is, hogy még jobban elő tudjunk készülni a karácsonyra és az Uri szent Vacsorára. — **Nőegyletünk 19.-én osztotta ki** a boldog gyerekeknek a sok új cipőt és gummi csizmát. Szokásos januári szeretetvendégségét pedig 17-én tartja meg a Kollégiumban. Elmenjünk rá sokan! — **A szent estén szintén 6 óraker** lesz istentisztelet, melyen meglepetés is vár a hívekre.

— **Gondoljunk arra**, hogy vannak olyan reformátusok is, akiknek karácsonykor nem lesz meleg szobájuk, meleg tál ételük: a szeretet ünnepe! ha a te adományod nem folyik be az Egyházhöz a szegények javára! — **A leánykor** karácsonyi bazára helyett idén teadélutánt tartottak a lányok. Az anyagi eredmény így sem maradt el a múlt évi mögött. A szegény, de szorgalmas vasárnapi iskolásokat idén is sok jó új ruhával látta el a leánykor és teadélutánt rendezett a több száz vasárnapi iskola számára. Kedves látvány volt az a rengeteg boldog kacagó, teázó gyerek a hosszú asztalok mellett. A karácsonyóra villanygyertyákat Mórocz Péter villanyszerelő adott.

Ha lejárt az előfizetése a „Kis Tükör“-re szíveskedjék megújítani!

Komáromi egyházi statisztika.

Szent Kereszttségben részeltettek.

1936. dec. 6. Csáka Lajos és Hajtmann Etel szülők Etel leánya, dec. 6. Ivicsics Imre és Kacz Margit szülők Margit leánya, dec. 13. Szeder János és Kopóci Terézia szülők János fia.

Hivatalral esküt tettek le.

1936. nov. 26. Lajos Pál ref. és Olegra Ilona r. kath. — nov. 28. Tóth Kálmán ref. és Szeder Etel r. kath. — dec. 1. Petőcz István ref. és Csémi Etel ref. — dec. 2. Maczek Ferenc r. kath. és Virágh Julianna ref. — dec. 15. Farkas Béla és Bossányi Etel ref., Magyar István r. kath. és Kecskés Ilona ref.

Kimentek e látható világból.

1936. nov. 27. Hodosy Imre, Hodosy Vince, és Sült Jolán szülők 2 hónapos fia. — nov. 27. Mézes József, Mézes József és Páti Nagy Eszter fia. — nov. 28. Dencs Gizella Apollónia, Liszky Jenőnek 27 évig özvegye. — dec. 3. id. Kopóci András, néh. Lampert Mária-nak 6 éve özvegye. — dec. 4. Farkas András, néh. Komáromi Katalin özvegye. — dec. 8. Kecskés Ilona, Kecskés Valent és Gombos Zsófia szülők 1 éves leánya.

Komáromi önkéntes adományok.

1936. nov. 22-től. Egy család: Ist. dics. 50, U. 6 szegényeknek 50, U. 6 teológiára 50, U. 6 kisközművi árvaháznak 50, U. 6 beretkei árvaháznak 50, — nov. 29-től egy nő Ist. dics. 10, U. 6 szegényház ren. 10, U. 6 szegényeknek 10, Egy öz. asszony Ist. dics. 30, U. 6 szegényeknek 20, U. 6 szegénygyermek karácsonyára 10, Egy öz. asszony Ist. dics. 20, U. 6 szegényeknek 20, U. 6 árváknak 5, U. 6 templom világitásra 10, Egy presbiter szegények karácsonyára 50, U. 6 diakonissza élelmészére 30, dec. 6-tól Párselyben szegényház ren. 10, U. 6 szegényeknek 30, Egy férfi szegényház ren. 50, U. 6 külmiszióra 30, Egy vezető egyháztag gyülekezeti szegényeknek 100, U. 6 belmiaszióra 50, U. 6 szegények karácsonyára 50, Egy nő szegények karácsonyára 30, könyvűrlős szeretet ünnep tányérozása szegényeknek 222-50, Egy presbiter szegényeknek 100, Egy esküvőkor a vőlegény Ist. dics. 20, Egy férfi szegényeknek 10, Egy férfi kisközművi árvaháznak 10, U. 6 szegényeknek 5, Egy presb. belmiaszióra 50, U. 6 szegények karácsonyára 30, U. 6 diakonissza élelmészére 30, U. 6 leánykőrnek 20, Egy öz. asszony szegényház ren. 50, Egy öz. asszony szegények karácsonyára 15, U. 6 szegényház ren. 20, Egy öz. asszony szegényház ren. 20, U. 6 szegények karácsonyára 5, öz. asszony vidéki evangélizálására 20, U. 6 szegényeknek 10, U. 6 Ist. dics. 10, U. 6 szegényház ren. 10, Egy öz. asszony Ist. dics. 25, U. 6 szegényeknek 20, U. 6 szegénygyermeknek 15, Egy diakónus szegényház ren. 30, Egy presb. szegényház ren. 20, Egy elköltözött asszony Ist. dics. 30, U. 6 szegénygyermek karácsonyára 20.

Loptulajdonos és kiadó: GALAMBOS ZOLTÁN.

Nyomda: Puzos Testvérek könyvnyomdájá Komárom
Přiluhový polyový úrad podávající: Komárom.
Novinové výplatné povolené riaditeľstvom pošty a
telegrafov v Bratislave r. 24437—III. s. 1928.

